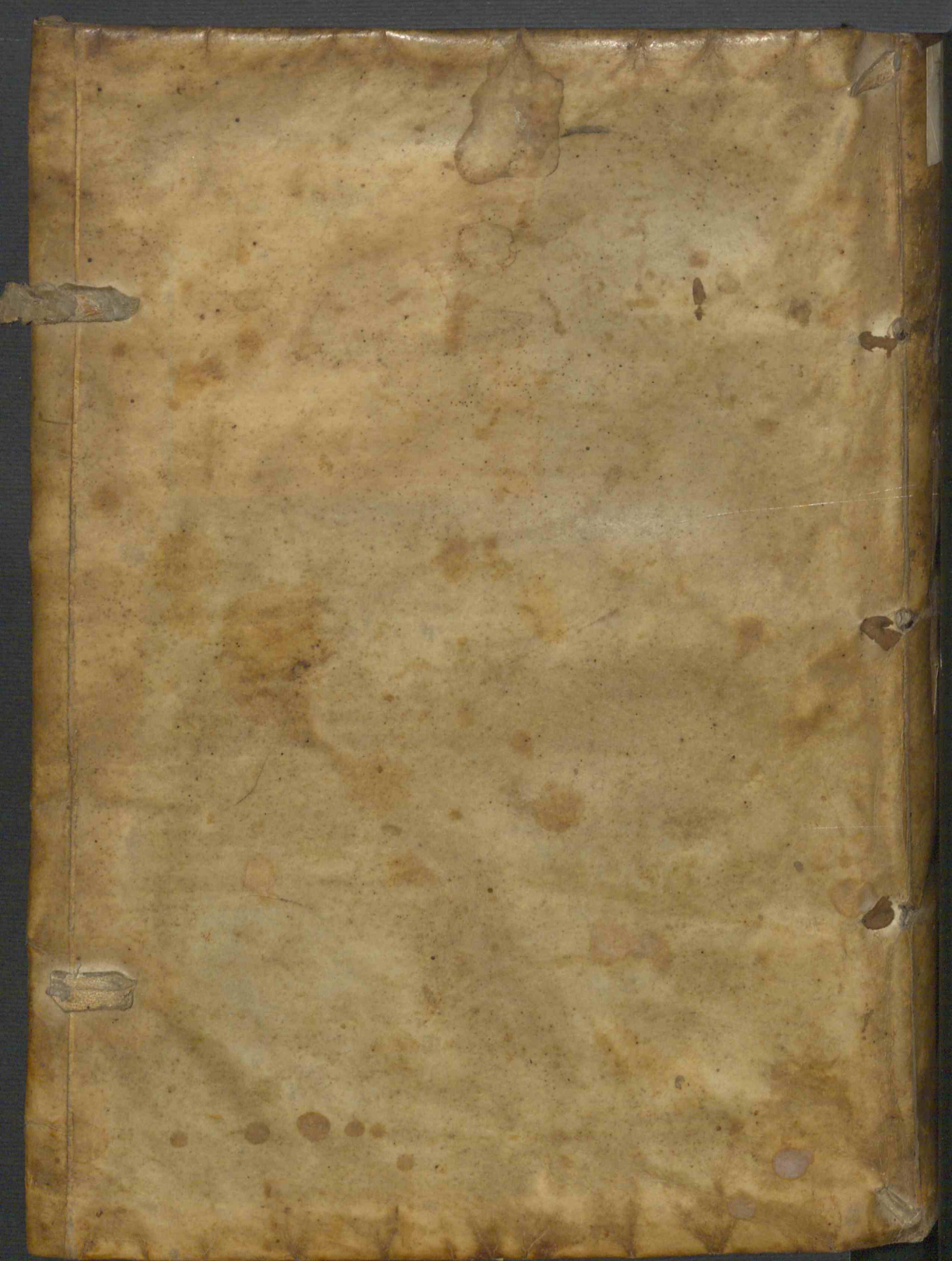

8

866-
868.

Handwritten text on a torn paper fragment, possibly including the number 1.

Handwritten text in Hebrew script on a rectangular paper fragment, oriented vertically. The text is partially obscured by a tear and a small white patch.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 866-68.

עבודת ה' ^{ה'תק"ל}
ה'תק"ל
א' עשר ימים וְאֵלֶּיךָ יָשׁוּב
ב' אֵלֶיךָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתָנוּ
ג' אֵלֶיךָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתָנוּ
ד' אֵלֶיךָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתָנוּ
ה' אֵלֶיךָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתָנוּ
ו' אֵלֶיךָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתָנוּ
ז' אֵלֶיךָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתָנוּ
ח' אֵלֶיךָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתָנוּ
ט' אֵלֶיךָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתָנוּ
י' אֵלֶיךָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתָנוּ

1193732
1193734
1193735

שערי אורה

אשר חבר החכם

בחכמה האלהות כהר

יוסף ו' גיקאטיליה נ'ע

ופו ליהודים היתה אורה שער לכא עד היכל פנימח
הקבלה ולדיעת אותה באמתות ונדפס
בעיון ובדיוק רב

ה' איג' נ'ר, מנב' במד', ה'ל'ע, מ

פה ר'וא
דטראכטו

בדרך אתם מנעו ונלך מנתיבתם • כי
 אחת השמות והשמושים כלם מיני
 רשע ומכמורור לצורך ברהם הנפשות
 וללכת לאבדון • ואם באמת היו ביד
 החכמים הראשונים שמות הקדש
 מקובלים מפי הנביאי כגון שם עב •
 ואו שם של מ"ב • ושם של כ"ב • ושאר
 שמות הקדש הרב • והיו יכולים לחדש
 בהם אותות ומופתים בעולם • לא היו
 משתמשים בהם לצרכם רק בעת שמד
 או לפי שעה על צד קדוש השם כגון ר"ם
 שהציל אחות אשתו מקובה של זנות •
 ואמר לאותו רהוני השומר בכל שעה
 שזראה עצמן בצער אמה אלרי מאיה
 ענני ואתה ניצול • ואף על פי שאמר
 כך לאותו הנוי בשעה שנצרך רבי מאיה
 ודאה עצמו בסכנה לא נשרמש בשם
 אלא ברה לו כדאיתא בפרק קמא דע"ז או
 כענין חוני המעגל או כענין רבא עם
 שבור מלכא כדאיתא בפר' סדר תעניות
 או כענין דוד כשכרה שיהיו וקפא
 תהומא ובעא למשטפי לעלמא כדאיתא
 פ' החליל ובסנהדרין •

ונדר

האמת ומסורת הברית
 כי הרוצה להשיג
 חפציו בענין שמותיו של הקדוש הבודק
 הוא שיש תדל אדם בכל-כחו בתורה
 להשיג כונת כל שם ושם מאותן שמות
 הקדש הנזכרים בתורה כגון אד"ר •
 יד'וד • אד"ני • אל • אלוה • אר"ים • שרי
 צבאות • וידע אדם ויבין כיכל שם ושם
 כאלו השמות כלם הם כדמיון מפתחות
 לכל דבר ודבר שאדם צריך לכל צד וענין
 לעולם • וכשתבונן כאלו השמות ימצא
 כל התורה והמצות תלוי בהם • וכשירע
 כונת כל שם ושם מאלו יביר וידע גדולת
 מי שאמר ולהירר העולם ניהוד וירא

מלפני וישחוקק ויכסוף ויתאוה להרבק
 בו מתוך ידיעת שמותיו יתברך ואז יהיה
 קרוב לוי וחהיה תפלתו מקובלת ועל זה
 נאמר אשברה כי דע שמי • הידיעה
 היא העקר • ואם כן יקראני ואענה •
 כלומר כשיצטרך לדבר ויתכונן באורחו
 השם שאותו הדבר שהוא צריך תלוי בו
 או אענהו • הלא תראה כי בעת הצרה
 הזכיר יעקב אבינו אל שדי ואמר אל שדי
 יתן לכם רחמים • ודניאל כשהתפלל אל
 המקדש אמר והאר פניך על מקדש השם
 למען אדני • ואף על פי שדרשו ז"ל
 בברכות למען אב שקראך אדון עדין • צ
 צריכין אנו למודעי • וחנה בהתפללת
 שיתן לה י"זרע אנשים מה כתיב אדני
 צבאות אס ראה תראה בענין אמתך ואף
 גל פי שדרשנו בברכות דרש עדין יש
 עקר ושרש פגושי לדבר ולא לדרשא קא
 אתינא אלא לעקרא דמלתא קא אתינא •
 ואחר שכן הוא צריכין אנו למסור בודק
 עקר ושרש להשען עליו •

דע

כיכל שמותיו הפשוטים
 והקדושים הנזכרי בתורה
 כלם תלויים בשם בג' ד'
 אותיות שהוא ידוד • ואם תאמר הלא
 שם אד"ר הוא העקר והמקור •

דע

כי שם בג' ד' אותיות הוא
 כדמיון נוף האילן ושם
 הזה מפניו ישרשו שרשים ויתפשטו
 ענפים לכל צד ושאר כל שמות הקדש
 כלם כדמיון ענפים ופסגות נמשכים
 מנוף האילן וכל אחד מן הענפים עושור
 פרי למינתו • ומלבד שמות הקדש
 הידועים שאמרו למוחקר • יש כמה
 בניינים אחרים תלויים בכל שם ושם
 כגון שהאמר כגונין של ידוד • נורא •

נושא

עיניו עין עובר על פשע כנויין של
 אל מי הם כנון גדול רחום וחנון
 כנויין של אדם מי הם כנון אדיר שופט
 דיין ולכל אחד מאלו הכנויים יש כנויין
 אחריו תלויים מכל כנוי זמנו סאלו והם
 שאר כל מלות התורה יעד שנמצאת
 כל דהתורה בלה נמצאת על דכנויין
 והכנויין על השמות והשמות והקדושים
 כלם תלויים על שם ידוד וכלם כמאחרים
 כונמצאת כל התורה נארץ על שם ידוד
 ולפיכך נקראת תורת יי תמימה
 נמצאת למד כשרבין כונת שמות הקדש
 למשפחותיהם ותשין הכנויים הפיחודי
 לכל אחד בהם אז תראה שהכל תלוי
 בשמן הדול יתבדק ותסוף ורש שתוקק
 להדבק בנאותיה ותפחד מכנו ואז רבין
 ידאת יי ודעת אלדים חמצא יי חלנס
 בכלל אותם שנ' אשנהו ביודע שמי ואז
 תבין כמה הוא עונש המזכיר שם שמים
 לבטלה כל שבין ההוה את הש'
 באותיותיו קו המשתמש בו
 וקודם שאר חזיל בכונת החבור יש לי
 להקדים לפניך הקדמה אחת והיא זאת
 יי חלנס

דע

כי אמרת עצם הכוונת יתבדק
 איננה מושגת לזולתו ואין
 בכל חמוני מעלה יודע
 מקומו כל שבין עצם אמיתו היא תראה
 מלאכי מעלה פח הם אומרים ברוך כבוד
 יי ממקומו בכל מקו שהוא ואם
 עליוני כך תחתונים על אחת כמה וכמה
 ואם כך כל אותם העניינים שאנו קורים
 בתורה כנון די ורגל יאזן ועין ושאר כל
 כיוצא בהם מה הוא דע והאמן כי
 כל אותם העניינים אף על פי שהם פורים
 ומעידים על גדולתו ויפחדו יאין כל
 בריה יכולה לדעת ולהבין מהו אמתו
 הדבר הנקרא ידודל וכיוצא בהם ואם

אנו עשויים בצלם ודמותו אל יעלה
 בדעתך כי עין בצורת עין או יד בצורת יד
 אבל הם עניינים פנימיים ופנימים אל
 לפנימיים באמתת מצואות יית' אשר
 מהם המקור והשפע יוצא לכל הנמצא
 אבל אין מהות יד כמהות די ולא הבנתם
 שיה כמו שאמ' ולאמי תדמיני ואשה י
 ודע ודחק שאין בנינו וכנינו דמיון מצד
 העצם והתבנית אלא מנר צורת
 האברים שבנו שהם עשויים כדמיון
 סימנים עניינים פתומים עליונים שאין
 הדעת יכולה להעמם אלא בדמיון זכרון
 מי שמחשד ראובן בן יעקב שהיה אין אלה
 האותיות ואין זה הצורה עצמה של ראובן
 בן יעקב צורתו ותבניתו ומדתו אלא
 זכרון שזה ראובן בן יעקב היתבן הוא
 סימן כנגד אותו עצם ותבנית הדעת הנקרא
 ראובן בן יעקב ולפי שיש וכל וית'
 רצה לזמנתו ביא בנוף האדם כמה אבר
 נסתרים ונגלים כדמיון סימן לפעשה
 מיככה ואלו יזכה אדם לטהר אבר
 מאבריו יהיה אותו אבר כדמיון כסא
 ילאותו דבר עליון הפנימי הנקרא בשם
 זה אדם עין עין אס יד וכן לכל השאר
 כיצד כנון שנוהר וכשאר אדם אח' במראה
 עיניו שלא יבין ולא יסכל בדבר ערוה
 ולא בשאר כל דבר של ננאי לא בכל דבר
 שהוא קדש יי ועבדתו אז אותו עין
 בעשית כמו כסא לאותו דבר הנק' למעלה
 עין וכך היד והרגל ושאר כל האברים
 ועל זיה אמרו חז"ל האבות הם היררכים
 ולא אמרו כל אחד מהאבות הוא המרביב
 אלא האבות כיצד אברהם אבינו
 ע"ה לקח בטהרה צד סימן וירש ימין של
 מעלה שהוא מדת החסד ועל זיה נאמר
 ירשע אברהם הלוח ונסיע הנובה
 ויצחק לקח בטהרה מדת צד שמאל שהוא
 הפת ועל זה נאמ' וישבע יעקב בפחד אביו
 יצחק ויעקב לקח בטהרה קו האמצעי
 על

ועל זה נאמר ויעקב איש תם וישב אהלים
בין אהל אברהם ובין אהל יצחק
נמצאו שלושה האכזר כסא למרכבה
ועל דרך זה הושב דבר על ברוי ויצר על

ועתה

יש לנו להאיר עיניך
בענין מלני על זה
דע כי המדות הם
תלויות באברהם כיצד מדת העין היא
הראות מדת האוזן היא השמיע מדת
היד היא המשוש מדת הרגל היא
ההליכה והנה המדות נמשכות אחת
האבראם ולפי שהזכירו חז"ל כלפי מעלה
לשון מדות יש לנו לדון ענין המדות כמין
שוש כך להן ענון אזן ויה ורגל שאמרנו
וכמו שאין ערך בינינו בענון האבראם כך
אין ערך בינינו לענין המדות ולפי שאנו
צריכים להשתמש בחכמה בהלשן המדות
השמר לך ושמור נפשך מאד פן תכשל
ותאמר שיש ליני תברך מדה מוגבלת את

לשועלת שאין ההנה כך אבל כמו שאין
לענין עין ואזן שעות ונכול ודמיון כך רואה
בפדות והנה חז"ל קראו לשמות
הקדושים מדות בדרגות פק דר רה אמר
רב יהודה ברית כרותה לשלש עשר מדות
שאינן חזרות ריקם שנאמר הנה אנכי
כורת ברית יי ושלש עשרה מדות רמזי
אל רחוקותה אך אפי"ם ונמר"ה
והכלל שיש לך להאמין בזה שאין דמיון בין
מדות יי ומברך ומדתינו זולתי בדר הזכרת
סימן כש לבר ועל זה אמרו חז"ל בכל מקום
כא ורצה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא
מדת בשור ודס ואחר שמסרנו בידך
מפתח הקדמה זו יש לנו להכנס בכיאר כל
שם ושם משמות הקדש התבלי"ם בתורה
ולחאה ענין בכל מקום שתמצא בראש
שם אחד מהם ובדן שתבין ותשכיל מקור
מים חיים שהוא נובע מכל שמותי יתברך
וכשתשיג דבר זה אז תצליח את דרכי ואז

אדני שפתי תפתח ופי

גיד

תהלתך

יחוד ה' ויה ועקר הקבלה אמרת ה' ית
האמן אס דרך נכותה ידרכו מחשבותיך
אז תלך לבטח דרכך והגלך לא תנוף
אמר שלם המלך ע"ה שמור
הגלך כאשר תלך אל בירת
האלדים הודיענו בפסוק זה שצרי האדם
לבדוק עצמו ולהזהר כשרוצה לרחותפלל
לפני יי יתברך ולהיות אהוב אס יש לו
מקטרגים ופעככס לקבל פלמו ויש לו
לסקל המטילה ולהרוס משול מדרבני
משל לאדם ההולך לחצר המלך לרפיק
שאלה שהוא צריך להזדרז ולדעת אם יש

כדרך פגע או סכנה ומלבד זה יש לו
להתכונן כמה שערס יש בבית המלך זה
לפני מזה ולהכיר אותם השוערי הממונים
לשמור השערס ולהיותו אהוב אצל כלם
ולדעת אם יש בהם איש שונאו שישלי"ם
עמו ומלבד כל זה ראוי לו לדע ולהתכונן
בבגדים שהיא לבוש אם הוא ראוי להכנס
בהם בחצר המלך כמו שאמר בי אין לבא
אל שער המלך בלבוש שק ומלבד כל
זה ראוי לו לבדוק בעצמו אם הוא רגוץ
לדבר לפני המלך והשרים והסגנים אשר
לפניו ואם יש בהם מי שיערער על
בקשתו

בקשתו

בקשתו וכסוכן אם ידמגלו שיתעב בהיכל
 המלך שעה או שתיים אם יבול לסכול :
 ודל הוצרכו להעיר אותו ואמרו כלל
 גדול מלכות דארעא כעין מלכותא
 דרקיעא ואם במלכות בשרודם יש לי
 להזהר בכל אלו חכמים שאמרנו כל שכך
 בהיות האדם נכנס להקביל פניו מלך מלכי
 המלכים הקדוש כרוך הוא ית' שיש לו
 לאדם לרהיבן ולהעת כי מן הארץ ועד
 הרקיע אין שם מקום פנוי אלא הכל מלא
 גדודים והמונים מהם טהורים בעלי חסד
 ורחמים ויש למטה כפה בריות טמאות
 מזיקות ומקטרגות וכלם עומדים ופורחים
 כאורח ואין מן הארץ ועד הרקיע מקום
 פנוי אלא הכל מלא הכונים ומהם
 לשלום מהם למלחמה מהם לטובה
 ומהם לרעה מהם לחיים ומהם למות :

ואחר שהוד ענוך זה כי עקר
 היותו היה אמונה ויסוד היותו
 הוא להבין שמשו ולרעת
 כי כל שמתיו הקדושים הנזכרים בתורה
 כלם כלולים בשם ית' והוא נקרא ית'
 האילן ושאר כל השמות מהם שיש ומהם
 ענפים ומהם מצרות ונזים וכל אחד מהם
 יש לו פעולה מיוחדת מחברו משל
 לאנצ' שיש בו כמה חדרים כל חדר מהם
 מיוחד לרבה בפני עצמו כחד זה אבנים
 טובות ומרג' ליות ובחד זה כסף ובחד
 זה זהב ובחד זה מיני מאכל ובחד זה
 מיני משקה ובחד זה מיני מלבוש
 וכשהארץ צריך למיני המאכל ואינו יודע
 אותו החד שהמונות בתוכו אפשר שימו
 ברעב והחדים מלאים כל טוב וזה
 ולא מפני שסנעו ממנו בקשתו לא שאינו
 יודע כאיזה חדר הוא הדבר שהוא צריך
 ועל דרך זה בעצמו השו' שמתיו הקדושים
 יתברך יש שמות ממנוים על החפלות
 והרחמים והסלחה ומהם על הדמעה
 ומהם על הפעעים ועל הצרות ומהם על
 המזונות והפרנסה ומהם על הגבורה
 ומהם על החסד ומהם על החן ואם
 אינו

בקשתו וכסוכן אם ידמגלו שיתעב בהיכל
 המלך שעה או שתיים אם יבול לסכול :
 ודל הוצרכו להעיר אותו ואמרו כלל
 גדול מלכות דארעא כעין מלכותא
 דרקיעא ואם במלכות בשרודם יש לי
 להזהר בכל אלו חכמים שאמרנו כל שכך
 בהיות האדם נכנס להקביל פניו מלך מלכי
 המלכים הקדוש כרוך הוא ית' שיש לו
 לאדם לרהיבן ולהעת כי מן הארץ ועד
 הרקיע אין שם מקום פנוי אלא הכל מלא
 גדודים והמונים מהם טהורים בעלי חסד
 ורחמים ויש למטה כפה בריות טמאות
 מזיקות ומקטרגות וכלם עומדים ופורחים
 כאורח ואין מן הארץ ועד הרקיע מקום
 פנוי אלא הכל מלא הכונים ומהם
 לשלום מהם למלחמה מהם לטובה
 ומהם לרעה מהם לחיים ומהם למות :
 ועל זה מיוסר שיר של פנעים וישב בסתר
 עליון כי הוא יצילך באבדתך ואלא
 תירא מדבר באופל יהלוד כי מלאכני
 וכל אלו המחנות כוז הארץ ובין השמים
 דיגמת החולך בדרך במקום סכנה וכן
 תפלתו של אדם עוברת בין אלו הכרורות
 ועולה עד לרקיע ואם יש בו זכות לא
 יפגעו לסטים בתפלתו ואם אין בו זכות
 כמה פנעים ומשחיתים פוגע' בדרך ולפי
 זה הדרך תקן דוד המלך על הזמירות כדי
 לפנות דרך לחפלות לעבור כי כל אותן
 דרכי הבורה רחן כפונען מעכבין לעלות
 החפלות ועל זה נאמ' סכות בענין לך
 פעבור תפלה וזכבא דוד על והתקין
 זמירות בהיות האדם מסדר אותן הזמירות
 אזי מסתלקין והולכין לרחם אורחם
 הסחיתים והמקלקלי והמעכבים ונקראו
 זמירות מלשון מזמ' ועל זה אמר הכתוב זמירות
 כמזמרות ועל זה אמר הכתוב זמירות
 הוילי חקיד בבית סגור כלומר באורחם
 המקומות שהייתי מתירא מהן בדרך ורעה

אינו יודע להתכונן בתפלות באותו שם
 שהוא מפתח למה שהוא צריך מי גרם לו
 שלא יפיק רצונו סכלותו ומעוטו השגתו
 על זה נאמר אולת אדם תסלף דרכו ועל
 יי יעקף לבו כי יי יתברך יזון פתוחות לכל
 אבל הסכלות שאין אדם יודע באיז אוצר
 הוא הדבר שצריך הוזה ריקס וחושב
 בדעתו מחשבה רעה שהשם מנע ממנו
 חפצו ורצונו ואינו כן אלא סכלותו שאינו
 יודע באיזה אוצר הוא אורו ודבר שהוא
 צריך מנעו ממנו ועל זה נאמר הטאתים
 מנעו הטוב מכם ולפיכך צריך אדם
 להתשוטט בדרך התורה ולדעת כונת
 שמות הקדש בענין שיהיה בקי בהם
 ובשמותיהם ויש לזה שיש לברך לבקש
 לפני יי יתברך שאלה ובקשה יכונן כאותו
 השם הסמונה על שאלתו ולא די לו שיופיק
 כל חפצו אלא שיהיה אהוב למעלה
 ונתמד לכמה ונמצא נוחל העולם הזה
 וזהו שיש בו והעולם הבא יבא ויהיה
ואחר הוא שיש בו והעולם הבא יבא ויהיה
 להיותם ברמיון יסוד ועקר למה שאנו
 עתידים לפתש יש לנו להכנס בכאור
 שמות יי יתברך הכתובים בתורה כל אחד
 מפי הכונה בעל האותיות
דע הוא כי השם הראשון שהוא
 קרוב לכל הנבראים ובו
 נכנסים לפני המלך ידוד יתברך ואין דרך
 בעולם לראות פני המלך יתברך אלא על
 ידי שם זה הוא השם הנקרא
אדני כיצד דע כי השם
 המורה על מצאות בוראנו יתברך והכל
 חלו בו ותחלת השעים והמפתחות שבו
 נכנסים לשם יתברך הוא השם הנקרא אדני
 ויצא סוף כל מעלות יי יתברך מלמעלה

למטה עד שם אדני הוא סוד היתוד
 האמתי השלם כמו שעדיין נפרש בעה
 ומשם ולמטה הוא עולם הפירוד והסוד
 ונהר יוצא מעין להשקות את הנץ ומשם
 יפרד והיה לארבעה ראשים ואלו הם ארבע
 מתנות שכינה שרם תחת אדני את שהוא
 סוף כל מעלות יי יתברך מלמעלה
 למטה ויהיה זה הנקרא אדני הוא
 אוצר ובית נגזים לכל מיני שפע ומיני
 אצילות כל ההיות הנמשכות מאת ידוד
 יתברך בדרך כל הצנורות עד שנמצא שלש
 שמות מכונים זה כנגד זה זה אדני
 למטה זה ידוד באמצע זה אדני
 למעלה ויש משם אורה יתאצל כל מיני
 שפע האצילות מן המקור הנקרא אין סוף
 בדרך המעלות עד שגיעו לשם ידוד יתברך
 ומשם ידוד ילכו כל הצנורות וההמשכות
 לשם אדני ושם אדני הוא אוצר שבו כל
 שכסים המלך והוא הפרנס הגדול על כל
 הנבראים כלם והוא הנזכר פנים לכל ככת
 ידוד שבקרב על פיו יצאו ועל פיו יבאו כל
 הבאים להדבק בשם ידוד יתברך ואין
 דרך וצד וענין להדבק בשם ידוד אלא
 על ידי אדני ולפי שורה השם הוא
 בית אוצר השם המיוחד והוא רהיכל
 שבו שוכן ידוד נקרא תמיד בתורה ידוד
 בכנוי אדני כלומר כל מן ששם ידוד יצאנו
 בשם אדני ולפי שהדבק כד צריך
 אתה לדעת בנינו יתברך יש לו נד שמות
 מרובעים בצדוף ידוד יתברך והם עולים
 להשכון ידוד אותיות נאלו נד שמות הם
 סוד המשכת כח בכל הנמצאים שבעולם
 בהיות ההיות והם ברמיון נשמה אצל
 ידוד אותיות שהם בויםע ויבא וים
 וביתך אל נד שמות נכללים כל הדברים
 שבעולם ואלו הנמצאים יצא כל
 הנבראים על ידי אדני ויש ויש
 נמצא שם אדני אורינו מורה על
 ממשלתו

ממשלתו וענינו • פיצד א' שכו הוא סוד
 אד' יר שהוא למעלה • שבו הוא סוד יד' ד'
 שהוא שוכן בו ד'ג הוא סוד נ'ד שמורת
 התויות שהם סוד כל מיני שפע ואצילות
 וקיום כל הנבראים שבעולם • נמצאת למד
 כי כל המשלחה והשליטנות היא ביד אד'ני
 ולפיכך הוא מורה לשון ארבות שזה השם
 הוא אדון כל הארץ בכח יד' וד' השוכן בו •
 ולפי שאין לכל נברא בעולם דרך להכנס
 לשם יתברך לא על ידו וכל שאלה ותחוננים
 ובקשר אינם נכנסים אלא על ידי אד'ני
 הוצרכו לקבוע בראש כל התפלות אד'ני
 שפתי תפתח כי פסוק זה כתוב אלף דלת'
 נ' ד' וזהו העקר • ועל ידי שם זה נכנסות
 התפלות לפני יד' ד' יתברך • ולפי שיד' ד'
 יתברך משפיע כל מיני שפע ואצילות בשם
 אד'ני ובו כל גמי המלך וכל מיני עשרו ואין
 יבא ובו יתכנסו ויגנו וסשם ירפשו
 למלאת צורך כל הבין והוא בדמיון בריכה
 שהנחל נמשך לתוכה ומן הבריכה מספקים
 מים להשקות את הגן ולשורת ולשאר כל
 הצרכים מכנים בתורה שם אד'ני בכנוי •

לשם הגדול • ואחר אברהם ירשה יצחק •
 וזהו ויהי אחרי מות אברהם ויברך אד'ם
 את יצחק בנו • ועל הברכה הזאת
 נתקוטטו עשו ויעקב וזה היא הככורה שמכר
 עשו ליעקב וחזר יצחק וקוי המקח כשלתו
 לפדן ארם • וזהו קום לך פדנה ארם •
 ואל שדי יברך אותך • ויתן לך את ברכת
 אברהם לך ולזרעך אתך • הרי נתחדה
 ברכת זו לירשה ליעקב ולזרעו לבד כשאמ'
 לך ולזרעך אתך • ולפיכך כשבא יעקב
 להפטור מן העולם פתח בברכה זו לשנים
 עיבר שבטים שיקח כל אחד מהשבטים
 חלקו מברכה זו לירשה • וזהו סוד כל
 אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר
 דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר
 כברתו ברך אותם • מאי איש אשר כברתו
 שמא תאמר מדעתו ברך לאחד מהם אינו
 כן אלא לכל שבט שבעט נתן לו חלקו הראוי
 לו מברכה זו ולא מדעתו אלא מדעת הברכה
 עצמה • ומשה רבינו ע"ה בכרכה זו ברך
 את ישראל קודם שיכנסו לארץ וזהו סוד
 וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלדים
 את בני ישראל לפני מותו • נמצא שם אד'ני
 הוא סוד ברכה • וזהו היא הברכה המעשרת
 לרבקים בה בלי עצב ודאגה • וסוד ברכת
 יי' היא תעשור • ולפי כי שם אד'ני הוא
 בדמיון אוצר לקבל פשע כל הברכות ומיני
 האצילות והוא בדמיון ברכה ובית קבול
 לכך הוא מלשון אד'ני החצר שבהן נכנסים
 העמודים • זתמצא פי באה אד'ני של כסף
 נעשו במשכן כמו שכתוב ומאר אד'נים
 למאת הככר כבר לאדן • ואלו מאה אד'נים
 שבמשכן הם בדמיון באה בריכו' מתמלאות
 מן הבריכה הנחלה הנקרא אד'ני •

ברכה
 כי הברכה מלשון ברכה וזהו
 השם שבו ברך יעקב אבינו
 עלע השלום את בניו שירש אותו • יצחק
 אבינו ויצחק מאברהם וי' יתבר' וית' מסר שם
 זה לאברהם ע"ה לפתוח שערי אד'ני ולקחת
 כל מרה שצריך לו ולשאר כל בני העולם
 ומסר בידו ברכה זו וזהו סוד ואברכה
 ואגדלה שמך והיה ברכה • לא אמר והיה
 מבורך אלא והיה ברכה הרי הברכה מסורה
 בידי קח כפי רצונך ולא לך לברך אני נותן
 לך רשות ליטול אלא לכל מי שתרצה תן
 כפי רצונך לכל בני העולם • וזהו נכרכו
 כך כל משפחות האדמה • כלומר כל הרוצה
 ליטול בלום מברכה זו אינו נוטל אלא על
 ידך שהרי היא מסורה בידך ושלך היא •
 ולפיכך אד'ן זה שהראשון שקרא את יי' יתבר'
 אד'ני הוא אברהם אבינו ע"ה באמר אד'ני
 יד' ד' מה תתן לי • כי ממנו שאל צרכיו

ולפיכך
 חיוב אדם לברך
 מאה ברכות בכל
 יום כדי למשוך פכל אחר ואחר מאלו
 הברכות • ואם חסר ברכה אחת פוגם ומטיל
 מום • והסוד תלוי בסוד א' ק בכ"ד • שהוא
 סוד בהן לוי וישראל • שהוא סוד
 כ א ז נ פ ש

נפש ורוח ונשמה * ולפי עקר זה אמר דוד
המלך ע"ה ברכי נפשי את יי' תלה הברכות
בנפש בסוד שלשת המערכות העליונות *
והנפש צריכה לברך מאה ברכו והיא כנגד
ישראל * ומן הברכות המאה יגיעו עשרה
שהם המעשר לרוח שלמה כנגד לוי *
ומן המעשרה לרוח לוי יתן אחרת
לנשמה שהיא כנגד כהן * ואם כן נמצאת
למד שאם לא תברך נפשו של אדם מאה
ברכות בכל יום לא הגיע לנשמה ברכה
אחת מאחר שאין מגיע לרוח עשר ברכות
שהיו סוד הלויים שלוקחים מעשר מישאל
וחזורים ונותנים לכהן אחד מעשרה
ממה שנטלו והיו סוד פרשת מעשר לויים
ובתוכם וישראלים חתובה בתורה *
ולפיכך אמר ואל הלויים תדבר ואמרת ליה'
כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר *
אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמותם
במנו תרומת יי' מעשר מן המעשר וסוד
מעשר מן המעשר הוא סוד איך שאם אין
ק' אין י' ואם אין י' אין א' * ולפיכך
צריך האדם להיות זריז לברך מאה ברכות
ואם ח"ו חסר אחת פגם * ואלו מאה ברכות
הם פרמיון מאת אדני כסף כנגד שפע אדני
מתפשט לכל צד למאה ברכות *

ולפעמים נקרא שם אדני בתורה בכנוי
באר * והטעם כי הוא באר מים חיים
שבו יתכנסו כל מיני שפע
ואצילות של מעלה כמו שאמרנו * ועל זה
נאמר פעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן
לבנון * ובעוד שישראל צדיקים וברכים
מאה ברכות בכל יום כהוגן הבאר הזאת
מתכלאת ממים חיים משפע אצילות עליונה
ואז כלם עשירים מלאים כל טוב שואבים
מים כפי צרכם * ולפעמים נקרא גם כן
באר שבע * לפי שנמשכים
אליה שבעה

נחלים ודך יסוד עולם משבע מעלות עליונה
עליונות * וכנגד באר זאת יש באר אחרת
בבתוך עם שאר כמה בארות מלאות נחש'

ועקבים ונקראים בארות נכריות * ועליהם
אמר כי שוחה עמוקה כי זוה וכו' ואמר צרור
נכריה * וכל אותם שהם רשעים נגמרים
אין להם זכות לשאוב מבאר שבע ונופלים
בבאר צרה נכריה אותם הנמשכים אחר
עבדות קשות * ואל זה רמז שם אדני
כשחטאו ישראל במדה זו * אמר הנביא
כי שתיים רעורת עשה עמי אותי עזבו מקור
מ"ס חיים להצוב להם כארות בארן נשברו *
אשר לא יכולו המים * בלומר בבאר
צרה אין לה קרקע כי בלה שבכים שבכים
ואין מים מתקיימים בה אלא מלאה נחשים
ועקרבים * ואל זה רמז דוד ואל האמר עלי
באר פיה * ולפעמים נקרא שם אדני בכנוי:
ים * והטעם כי כל מיני הבריות והשפע
והאצילות נמשכים אליו בדמיון
הנחלים * וזהו סוד כל הנחלים הולכים
אל הים * ולשון ים הוא הקרקע המחזיק
את המים כאמרן וכמים לים מכסים *
ונאמר ולמקוה המים קרא ימים * הרי
בית קבול המים נקרא ים * ומתוך זה
הים נבראו כמה מלאכים ומחנות וכמה
מינים משונים אשר שרצו המי אשר בתוכו
ובלן מרכבות ומחנות עליונות * ועל זה
רמז זה הים גדול ורחב כדים שם רמש ואין
מספר חיות קטנות עם גדולות * ובתוך
הים הזה כמה ספינות וכמה שיטים וכמה
דגלים פרוסים על ראש התורן של הספינות
וכמה מיני גלים ומיני שאון מתנגלים
בתוכו * ועליו נאמר שם אניות יהלכון *
ובקצה ים זה יש מקום אחד הנקרא ים סוף
והוא קרוב לגבול תחומי הארץ הידועה
במדרת ארץ ומן המקום הזה ירד הדין על
מצרים וטבעו בים סוף שלמה וזהו סוד
כי ירד נחלם להם במצרים * וחכמי
הפנימיות מיחסים למדה זאת הנקרא ארץ
ים החכמה לפי שכל מיני חכמה ואצילות
הנמשכין מן החכמה העליונה כלם נופלים
בתוכו וממנו שואבים כל חכמי לב חכמה *
והסדה הזאת נתנה יי' יתברך לשלמה וזהו

ויי

וזה השם היה שוכן בתוכו וכל צורות הכית
ולשכותיו והיכליו ונגזו ואולמו כלם היו
בצורת סוד אדני, בענין שאמרנו בסוד צורת
אברים שבאדם, וכשחטאו ונסתלק נחרכ
הכית, וכשבא דניאל והתפלל לפני יי
יתברך כדי לבנות בית המקדש נתכוון אצל
מדה זו, ואמר והאר פניך על מקדשך
השמש למען אדני בארץ דלת נון יוד, כלו
כנו, בנה בית המקדש שהוא הכסא וההיכל
לשם אדני, ומה שדרשו זל במסכת
ברכות למען אדני למענך מבעי ליה אלא
למען אב שראך ארון אמת ויצבי, כי
המדה הזאת הית' שומרת לאברהם ולוחמת
מלחמותיו בסוד ויתלק עליהם לילה הוא
ועבדיו ויכס, ובסוד מי העיר ממזרח צדק
יקראהו לרגלו, כמו שנבאר בספר צדק
בעה, ולפעמים נקראת מדה זו:

שכינה

והיא היתה שוכנת עם
ישראל תמיד משעת
עשיית המשכן כאמרו ועשו לי מקדש ו
ושכנתי בתוכם, וצריך אתה לדעת עקר
גדול, דע כי בתחלת בריאת העולם עקר
שכינה בתחתונים היתה שהי מערכת כל
הנבראים הית' מעלולת היו עליונים
כנגד עליונים, ותחתונים כנגד תחתונים
ולפיכך היתה שכינה שרויה בתחתונים,
ובהיות השכינה למטה נמצאו שמים וארץ
אחדים והיו לשון ויכולו השמים והארץ וכל
צבאם שנשתכללו אלו מאלו ונתמלאו אלו
מאלו והיו הצנורות והמקורות פועלים
בשלמות ונמשכים מלמעלה למטה נמצא
יי יתברך ממלא ממעלה למטה וסמניך
השמים כסאי והארץ הדום רגלי, נמצא
שני יתברך הירח שרוי במצוע שורה בין
העליונים ובין התחתונים, בא אדם
הראשון וחטא נתקלקלו השורות ונשתבשו
הצנורות ונפסקו הבריכות נסתלקה שכינה
נתפרדה החבייה, באו אברהם יצחק
ויעקב עליהם השלום התחילו להמשיכה
למטה ותקנו לה כסאות והמשיכוה קצת

המשכה ועשו נפתויהם כסאות לשכינה
אבל לא נמשכה השכינה בארץ לזרחה
קבע אלא לדירת ערא והיורה יושבת על
גביהם, והסוד ויעל ארדים מעל אברהם
ועל זה אמרו האבות הם המרכבה,
נמצאת השכינה בימיהם פורחת באויר ולא
מצא מנוח לכך רגלה בארץ כאשר בתחלת
הבריאה, בא משה רבינו עליו השלום וכל
ישראל עמו ועשו משכן וכלים ותקנו קל קול
הצנורות וסדרו את השורות והתקינו ה
הבריכות והמשיכו מים חיים מבית השואבה
והחזירו השכינה לשכון בתחתונים באהל
אבל לא בקרקע כאשר בתחלת הבריאה
וסיד זה הוא ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם
ונמצאת השכינה כאכסנאי הולך במקום
למקום, ולזה אמר ושכנתי בתוכם ולא
אמר ושכנתי למטה אלא בתוכם כדמיון
אכסנאי בלומר בכל מקום שילכו אלך
עמם ואשכון בתוכם אבל לא במקום
קבוע והו סוד יהי כנסוע הארון וכו', ועל
דרך זה הסוד נצטער דוד ובקש לקבוע מקו'
לשכינה למטה במקום קבוע והו סוד אשר
נשבע ליי נדר לאביר יעקב אם אבא באהל
ביתי וגומר אם אתן שונה לעיני עד אמצא
מקום ליי משכנות לאביר יעקב, וכתוב
כי בחר יי בציון אוה למושב לו זאת מנותתי
עדי עד, ולפי שבקש דוד לקבוע מקום
למנוחת השכינה ואמר קומה יי למנוחתך
אתה וארון עזך, ישרו מחשבותיו לפני
השכינה ושלח ואמר לו יי יתברך ביד נתן
הנביא, לך ואמרת אל עבדי דוד כה אמר
יי האתה תבנה לי בית לשכתי כי לא
ישכתי בבית למים העלתי את בני ישראל
ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך
באהל ובמשכן, ככל אשר התהלכתי בכל
בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי
ישראל וכו', למה לא בנייתם לי בית ארזים
וכו' ובמקום אחר כתיב רק אתה לא תבנה
הכית כי אם בנך היוצא מחלצוך הוא יבנת
הכית לשמי וכו', מה עשה דוד המלך

דבין

הבין כסף וזהב ונחשת וכדור ועצים ואבני
שוהם ומלואים ואבני פוך ורקמה וכל אבן
דקמה ואבני שיש לרב * וסדר כל מערכת
המקדש וכל ביתו ונזכיו זעליוותו והדריו
העזרות והאולם וההיכלות ושאר כל תבנית
הבירה ונצרותיו ולשכותיו הכל קבל ברח
הקדש * וצורת כל מקום ומקום ושיעור
הכסף והזהב ואבנים טובות ושאר כל
הדברים הצריכים לו במשקל במדה ו
במשורה * הכל כפי מדרי המערכת וצורך
השכינה * כמו שכתוב ויתן דוד לשלמה
בנו את תבנית האולם ואת ביתו ונזכיו
ועליוותו והדריו הפנימית ובית הכפורת *
ותבניתה כל אשר רצוה עמו להצרות
בית יולכל הלשנות סביב לאוצרות בית
האלהים ולאוצרות הקדשים * ולמחלקות
הכהנים והלוויים ולכל מלאכת עבודת בית
י' ולכל כלי עבודת יי' * לזהב במשקל
לזהב לכל כלי עבודה ועבודה במשקל לכל
כלי עבודה ועבודה * במשקל לכל כלי
הכסף ומשקל מנורות הזהב ונרותיה זהב
במשקל מנורה ומנורה ונרותיה ולמנורות
הכסף במשקל למנורה ונרותיה כעמוד
מנורה ומנורה * ואת הזהב משקל
לשלחנור המערכת לשלחן ושלחן וכסף
לשלחנור הכסף והמזלגור והמזרקור
הקשות זהב טהור ולכפורי הזהב במשקל
ולכפורי וכפורי ולכפורי הכסף במשקל לכפור
וכפור * ולמזבח הקטרת זהב מוזהב במשקל
ולתבנית המרכבה הכרוכים זהב לפורשים
וסוככים על ארון כרית יי' * הכל ככתב
מיד יי' עלי השכיל כל מלאכות התבנית *
הרי לך כי דוד עליו השלום סדר כל צורת
בית המקדש ומשקל כל דבר ודבר על פי יי'
יתברך והפל תבנית המרכבה בסוף ומעון
לשכינה אחר כך בא שלמה ובנה את הבית
וסדר כל המערכות והעזרות כפי שסדר לו
דוד אביו עליו השלום * ואי ירדה שכינה
למטה ושכנה בבית עולמים * וזהו
שכתוב וזאת אשר שלמה יי' אמר לשכונ ב

בערפלי * בנה בנתי בית זבול לך מכן
לשכתך עולמים * וכתוב ועתה יי' אלדי
ישראל יאמן דברך אשר דברת לעבדך לדוד
כי האמנם ישב אלדים את האדם על הארץ
הנה השמים ושמי השמים לא יכלכוד אף
כי הבית הזה אשר בנתי * ועתה קומת
ידוד אלדים למנוחתך אהא וארון עזן וי
אלדים אל תשב פני משיתך זכרה לחסי
דוד עבדך * וככלות שלמה להתפלל האש
ירדה מן השמים ותאכל העולה והזבחים
וכבוד יי' סלא את הבית * נמצאת שכינה
חזרת למנוחתך בארץ בבית עולמים ואז
חזרו הצנורות * והממשנות כלם להריק
ברכה בכית המקדש והיינו דכתיב נטל
הרמון שווד על הררי ציון כי שם צורה יי'
את הברכה חיים עד העולם * וכתוב
מציון מכלול יופי אלדים הופיע * ומבית
המקדש דהיו כל הצנורות נמשכות לכל ה
הארצות כלם לשבעים משפחה כנגד
שבעים שרים * ומירושלם היו נוטלין
פרס כמו דכריב ונמרכו כך כל משפחה
הארמה * גלפי שהיה שלמה יודע דרך
המשכת השפע מירושלם לכל המקומות
אמר עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם
עץ כל פרי * וכי אפשר במקום אחד
שיצמחו בו כל מיני אילנות שבעולם אלא
היה יודע שלמה איזה ניד נמשך לכוש נטע
בו פלפלין וכך לכל צד ועד * והיינו דכתיב
מציון מכלול יופי אלדים הופיע * מציון
משתיהו של עולם * ואם כן נמצאת
השכינה משלחת הברכה כפי השיעור
הראוי לכל הארצות מבית המקדש *
ועתה

יש לנו להודיעך כי
השכינה מיוחדת
לישראל לבד והיינו דכתיב ועשו לי מקדש
ושכנתי בתוכם * וכתוב אשר הוצאתי אותם
מארץ מצרים לשכני בתוכם * וכתוב ונתתי
משכני בתוכם * והסוד כבר הודענו כי
זה הוא היכל ששם יי' יתב שוכן בתוכו
ויי' יתברך אמר לישראל קחו לכם משכני
שאני

שאני שוכן בו ולא אפרד מכס לעולם ואף
על פי שאתם מקבלים טומאת און שכניתי
נבדלת מכס והיינו דכרובי השוכן אתם
בתוך טמאותם * וכשנתן יי' יתברך
לישראל המתנה הזאת ושרתה שכניה
ביניהם נמצאו כל אוצרו השם יתברך וננינו
וההיו וכל מיני שפע וכל אצילות ברכה
נמצאים ביד ישראל * ופסר ביד ישראל
מפתוחות כל אוצרו ואוצר לפתוח ולקבל
כל שפע וברכה מאת השכינה * והיו
שנאמר ונתתי משכני בתוככם והתהלכתי
בתוככם והייתי לכם לאלדים * וכאלו
השכינה משכנו ומשכנו של הקבה יתברך
ביד ישראל * וכשחטאו ישראל לפניו
ונחרבה הבית הייזה המשכון שלו ממשכנו
ביד ישראל ומוליכו עמהם בגלות והסוד
אלה פקדי המשכץ ששכן הערות *
והיינו דאמרינן חכיבין ישראל שבכל מקו'
שגלו שכינה עמהם גלו למצרים שכינה
עמהם שנאמר הנגלה נגלתי לבית אביך
כהיותם כמצרים וכתוב אנכי ארד עמך
מצרים * גלו לבבל שכינה עמהם שנאמר
למענכם שלחתי בבלה * גלו לעולם
שכינה עמהם שנאמר ושמתי כסאי בעולם *
גלו ארזים שכינה עמהם שנאמר מי זרה
בא מארזי וגו' * וכשהן חוזרין שכינה
עמהם שנאמר ושכני ארדיך את שבורך
ורחמי והשיב לא נאמר אלא ושב * ואומר
אתי מלבנון בלה * רבי אמר אומר משל
למלך שאם לעברו אם תבקשני היניני אצל
בני שנאמר השוכן אתם בתוך טמאותם
ובטמא את משכני * ואומר ולא יטמאו
את מחניהם ואומר ולא יטמאו הארץ אשר
אתם יושבים בה וכו' כי אני יי' שוכן בתוך
בני ישראל ונקראת מדה זו :

אהל מועד

ככל התורה כלה וכלל
הדבר כי זהו בירת ירו
דבר שוכן * והיינו דכתיב ויקרא אל משה
וידבר ירו אליו מאהל מועד לאמר * כל
פי שאדבר עמו על ידי אהל זה מדבר עמו

אבל מרעה נכנס בתוך האהל ומדבר עמו
ידוד פנים אל פנים * שנאמר וכמא משה אל
אהל מועד לדבר אתו ותרום אהל משכנא
הוא סוד שכינה * וענין מועד מלשון
בית הועד ויימון * כלומר שהשם מנימן
תמיד בו והוא בית הועד שלו והיינו דכתיב
ונדעתו לך שם ולפעמים נקראת מדה זו :

צדק

בירושלם משנבחר בית עולמים
אמר מלאתי משפט צדק ליון בה * וענין
צדק צריך אתה לדעת כי המד הזאת נקרא
כד של מטה שמקבלת שפע מבית דין של
מעלה שהיא מד הנבונה והפחה הנקראת
אלדים ולפעמים נקראת מדה זו :

אלדים

כשהיא מתמלאת ושואבת
ממדת הנבונה והפחה
ויאז היא עושה דין ומשפט בעולם
אם לחרב אם לשלום אם לרעב אם לשבע
אם למות אם לחיים * אם לחלי אם לבריאות *
וכן בשאר כל הדינין שבעולם ממדה זו
נמשכין כששואבת ממדת הנבונה והפחה
וזו היא המדה הלוהמת מלחמות יי' ושש'
נבורים סביב לה כלם אחוזי חרב מלומדי
מלחמה * והשמיד להרונ ולאבד ולהחריב
הארצות ולעקור המלכות ולנקום נקמות *
וכיד המדה הזאת שנקרא צדק מסורים
כמה מתנות וכמה חילות הנקראים אנשי
המלחמה בעלירמחים וקשתות וחצים
וחרבות ואבני בלסטראות לחתם ולעקור
ולהשמיד * והמדה הזאת הלכה עם אברהם
אבינו עה כמלחמת המלכים והיא השמידה
אותם מלפניו ונצח המלחמה דכרובי סי
העיר ממדת צדק יקראוהו רגלו יתן לפניו
גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרוב בקשנדף
קשתו ולפעמים נקראת :

חרב נוקמת נקם ברית

וזהו היא
המדד
שהיתה תמיד שוכנת בירושלם מיסרת את
ישראל תמיד כמו הדיין הקבוע לדין *
וכשהיתה מיסרת אתם היתה נובה מהם
חובותיהם

מדת צדק מיוחדת לבר של ישראל שנאמר
שופטים ושופטים רתן לך בבל שעריך
ושפטו את העם משפט צדק וכתוב צדק
צדק חרדוף צדק עליון וצדק החתון בסוד
אדני ידוד וסמך לו למען הציה כנגד צדק
עליון וירשת את הארץ כנגד צדק תחתון
ולפי שהמדה הזאת הנקרא צדק מקבלת
מבד של מעלה ודנה את ישראל נקרא

אדני

ובקש משה על אונה לבר
לישראל ואמר אם נא
מצאתי חן בעיניך אדני ולך נא אדני
בקרבו כי עם קשה עורף הוא ופלתת
לעינינו ולחטאתינו ונחלתנו אבל שאר
האומות דינן בבית דין של מעלה ונפרעין
מהם על ידי מלאך או שר ואין שר ומלאך
יכול למחול ולשנות כמו שכחוב הנה אנכי
שולח מלאך לפניך השמר מפניו אל תמר
בו כי לא ישא לפשעכם אבל במדת צדק
שהיא אדני והוא בית דין של ישראל מר
כתיב אדני ארזינו הרחמים והסליחות כי
מרדנו בו וכתוב אדני שמעה אדני סלחה
אדני הקטיבה ועשה אל תאחר ופירוש
דע כי מצות לא תעשה שאדם עומד עליהם
לדין להפיע ולהנקם ממנו הם סבה כמנין
ימות השנה שאדם יכול לעבור בהם הם
גם כן שלש מצות וששים וחמש הנח
שככל יום ויום אדם עומד לדין על מעשיו
אבל מדת אדני מרחמת ובה נקבל סליחה
לכל עון ולכל הטאת ולפיכך תמצא
בפסוקי פעמים אדני וסמך להם שלש
מאיר וחמשה וששים כנגד מצות לא
תעשה וכשהמדה הזאת רוצה לחזור
דין על ישראל סתמלאר חסד ורחמים
וכמה פעמים מהפכת מדת הדין למרחמי
כמו שכתוב איך אתה אפריים אמנך
ישראל איך אתה באדמה אישך כצבויים
גדף עלי לבי יחד נכמרו נחומי

ולפי שלא היו ישראל רוצים לחזור בתשוב
ואי אפשר שלא לגמור את הדין היתה
מדה זו מצטערת אבל מכל מקום
אלפי

חובותיהם ופשעיהם וטאת עד שהיו כלם
צדיקים ולפיכך אמרו שנקראת צדק על
שהיא גובה מכל פשעיהם ומצדקת אותם
וזהו שאמר וכל יאמר שכן הליתי העם
היושב בה נשוא עון ופי הפסוק הזה
ויאמרו האנשים השוכנים בירושלם למה
אנו חולים תמיד בימורין לפי שהמדה
הזאת בר צדק שוכנת שם תמיד והיא רוצה
לזכותם ולגבו מהם חובותם מכל פשעיהם
והטאתם כדי שיהיו צדיקים ומזוטנים לחי
העולם הבא וחרו פירוש וכל יאמר שכן
הליתי העם הוישב בה נשוא עון כיוצא
בדבר רק אתכם ידעתי מכל משפחו האדם
על כן אפקוד עליכם את כל עונותיכם
ולפי שהמדה הזאת הנקראת צדק היתה
תמיד בירושלם ופוסקת הדין לא לן אדם
בירושלם ועון כידו לפי שגובה בכל יום
חובות אותו היום כדי שלא יתרבו חובות על
אנשי ירושלם והיינו דכתיב צדק ילן בה
ולפי שהמדה הזאת היא בית שער להכנס
בשם יתברך והיא המכתנת בין הצדיקים
והרשעים ואינה נותנת לרשעים רשות
להכנס היה דוד שחט כשהיה בשלום עמה
ועל ידה היה נכנס להקביל פניו ויתברך
והיינו דכתיב אני בצדק אתה פניו ויתברך
ולפעמים שואבת המדה הזו ממדות החסד
והרחמים ומתמלאת רחמים על ישראל
והיא עושה הדין מצד החסד והרחמים

ואתו הדין נקרא משפט והוא מעורב בחסד
וברחמים ולפיכך אמר מלאתי משפט צדק
ילן בה וכתוב צדק ומשפט מכוון כסאך
ועל זה אמר יסרני יה אן כמשפט אל באפך
פן תמעטני וזו היא המיוחדת לבר של
ארץ ישראל דכתיב והוא ישפוט תכל בצדק
ושאר האומות נדונים בבית דין של מעלה
הנקרא מיסרים דכתיב דין לאומים
במי שרים ופירוש שאותן בתי דינין
שדנין את אומות העולם אין דינין בחסד
ורחמים אלא מדה במדה אין שם סליחת
עון ופשע אלא מדה במדה פמשי אבל

אף על פי שבית דין זה הנקרא צדק דין את
ישאל דין אותם כמו האב לבן ויטור אותם
ברחמים כמו שכתוב כי את אשר יאהב
יליכותי וכתוב אשרי הגבר אשר תיסרנו
יה וכתוב וידעת עם לבבך כי כאשר יסר
איש את בנו יאלדיך מוסר ולפי
שהמדה הזאת היא בית דין של ישראל והיא
הנוקמת נקמתם נקראת בכל התורה :

אני וכמה פעמים היא מזהרת את
ישראל שלא יחטאו ויטורו
לעמוד לדין לפניה לפי שאי אפשר שלא
לגמור את הדין ועל זה נאמר בכל מקום
וידאת מאלדיך אני כלומר יש לך לידא
ולפחד מן הדין שלי ואף על פי שהוא דין
מעורב ברחמים ועל יסוד זה נאמר ואם
תלכו עמי בקרי והלכתי אף אני עמכם בקרי
ויסרתי אתכם אף אני ומה שאמר שבע
על חטאתכם לפי שזאת המדה באר שבע
נקראת ויש בה בארות מלאות פחד וגבורה
ודין והם באורות יצחק דכתיב ועל ששם
באר שבע ויצחק הוא המושך למדת
אני הרינים שהם בשבעה נחלים מהם
בדין ומהם ברחמים והיינו דכתיב אני
אמית ואחיה נחצתי ואני ארפא ולפי
שהמדה הזאת נוקמת נקמתן של ישראל
ולוחמת מלחמותם היא עשתה סבת כבורות
במצרים והוציאה ישראל בכח צדק העליון
שעליה נקראת

וכשעשתה סבת
כבורות לא בא עמה לא מלאך ולא שר ולא
דבר אחר והיינו דכתיב ועברתי בארץ
מצרים מלאך הורה והכתיב כל כבוד בארץ
מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלדי מצרים
אעשה שפטים אני ודרשו רבותינו
זכרונם לברכה ועברתי בארץ מצרים אני
ולא מלאך והכתיב כל כבוד אני ולא שרף
ובכל אלדי מצרים אעשה שפטים אני ולא
השליח אני אני הוא ולא אחר
ולפיכך מהיר ארץ ישראל ואומר במדרשו
גאלתי אתכם ממדה זו אני אנאל אתכם

והיינו דכתיב אני יאלדיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים וחזרו ואמר בסוף
הפסוק אני יאלדיכם הלא תראה פסוק
זה ראשו וסופו אני אחד לרחמים
ואחד לדין ולפי שהמדה הזאת היא
מושלת על כל הנבראים בעולם והוא
הפרנס הגדול שכל היצורים צריכים לו

נקראת בתורה בלשון

מלכות לפי שכל עניני המלך
י וכל מעשיו בלך
נעשין על ידי מדה זו והיינו דכתיב כי ליי
המלוכה ומושל בגוים וענין מלוכה
ואדנות כלם מורים ממשלה ושלטנות לא
ששם אני שהוא שם האדנות הוא מורה
ומעיר על דרך קבלת השפעה והכח משם
אדיר ידו יתברך ולשון מלכות הוא
דרך משלרה בכח הדין הוציא בכח ששם
אדני כי באותיות דיו שהן בתוך דג
שמות הויה בשם אדני דין דין עמו
ולפי שהמדה הזאת היא נוקמת נקם ברית
ולא גבר שאל מצותה סאסה בו ומסרה
לדוד ונקרא מלכות בית דוד והיא היתה
הולכת תמיד עם דוד ועושה מלחמותיו
ומנצחת אויביו ועל זה אמר ארדפה אויבי
ואשיגם ולא אשוב עד כלותם ואכלם
ואמחצם ולא יקומו ובמד הזא היה דבוקו
של דוד וממני רש המרכו ובה היה מתהנן
ומשתטח באומרו אליך יאקרא ואל אדני
אתהנן ובה היה לוחם עם אויביו באמרו
העירה והקיצה למשפטי אלדי ואדני לריכי
ראית יא תרחק אדני יא תרחק ממני ואליה
היתה תכו ותו באמרו אדני נגדך כל אלותי
וכתיב לך יא הוחלתי אתה תענה אדני יא הני
ועתה מה קיייתי אדני תוחלתי לך היא ובכל
עת צרותיו במדה הזא היה מתדבק באמרו
כיום צרתי אדני דרשתי וכתוב הנני אדני
כי אליך אקרא כל היום ולפי שהמדה הזאת
היא בגלות עם ישראל אנו אומרים ומלכות
בית דוד משיחך במרהרה תחזירנה
לפקומה ולפעמים נקראת המדה הזאת :

נשר

נשר

והטעם בו לפעמים היא עשירה מלאה כל טוב בהיות ישראל צדיקים מושכים אליה מכל המעלות העליונה כמה מני שפע ואצילות וברכה וחסד ורחמים מכל הספירו שעליה ובהיות ישראל נסוגים מדרכי יי אז המדה הזאת חסרה ודלה ושפלה והיא כאלה גובלת עליה וכגנה אשר מים אין לה ואז היא כאילן שנושר פירותיו ואז ישר דלים ושפלים בזויים שלולים להרפת ולקלס שהרי כשאין המדה הזאת יונקת מלמעלה אינה יכולה להניק את ישראל ונקראת נשר מלשון אילן שמשיר את פירותיו

והסוד

הזה הנני מעריך עליו כבר הודערתי כי עקר שכנינה בארץ ומימניך והארץ הדום רגלי וכשהשכינה מקבלת שפע מברכות של מעלה נקראת מקו המים וכשאין מקבלת ברכות נקראת יבשה וסימניך ויקרא אדרים ליבשה ארץ ולמקו המים קרא מים וכשהמדה הזאת היא יבשה וחסרה אזי הם ישר ברעב ובצמא ובעירום ובחוסר כל והם נשורים מסנה שהרי ישר הם כמו העלין והיא כמו גוף האילן והמדה הזאת פעמים עשירה ופעמים חסרה פעמים מלאה פעמים רקנית וזהו סוד כנשר יעיר קנו על גזליו ירחף וכשישראל חוזרים בתשובה מחדשי אותה כנשר כאשר ברחלה כשמתקנים הצנורות ומשפיעין איה הברכות מתמלאת על כל גדולי אזי היא מתחדש ומתעשר ועל זה נאמר המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעורכי והמדה הזאת הנקראת נשר יש לה כמה נשרים בעלי כמה כנפים ונקראת נשרי המרכבה וכלן סגינין על ישראל וזרשין כנפיהם על ישראל ומצילין אותם מכמה צרות והנשר הזאת עם כל שאר מהנרותיה הנקראים נשרי המרכבה הגינו על ישראל

במצרים והוציא אותם ממצות סבלות והסוד אתם ראייתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים וכל אלו המהנות הנקראים נשרי המרכבה מעלתם ומלואם בעלות ישראל בתורה ובמצות וירידתם וחסרתם בהתרחק ישראל התורה ומן המצות ולפי שהמדה הזאת צריכה להיותה נקשרת עם המעלות שעליה כפי שיבאו לה מני שפע וברכה מהם נתן השם לישראל כח לקשור אותה עם המעלות שעליה וזהו סוד

תפלה של יד

ועל זה נאמר וקשרתם לאות על ירך והיו לטופות בין עיניך והקורא בשחר קש בלא תפלין כאילו מעיד עדות שקר בעצמו ואין לו דרך להכנס תפלתו שהרי תפלה תלויה בתפלה כלומר תפלה תלויה בתפלה של יד ותפלת היד פותחת השערים בשח להכנס כל תפלות אותו היום לפני ית ולפיכך צריך תפלין בקש של שתיים והתקינו לקרא קש ואחך להתפלל לפי שהתפלה של יד בקש פותחת שערי תפלה ולפיכך קש קודמת לתפלה ובשכחות ובימים טובים אין צריך תפלין שהרי ענינים אחרים גדולים יש באותן הימים והשערים כלם פתוחים ולפיכך יצאו שבתורת זימים טובים שהן בעצמן אות ואין צריך וקשרתם לאות והלשון שהוא סל למדה זו בתורה נביאים וכתובים הוא לשון

כה

והמדה הזאת לפי שהיא הפותח לכל המעלות היא סוד רוח הקדש וממנה כנפים הנביאים לעולם הנבואה משתמשין בה הנביאים הריב וזהו שאומרים הנביאים במקומות הרבה כה אמר יי והמדה הזאת כמו שהודיענוך אברהם אבינו עה התחיל להחזיר למטה והוא התחיל לקרא בשם אדני באמרו אדני ידוד מה תתן לי והשיב יי ית

כי בכל מערכות הככבים ושאר כל צבאות
עליונים ותחתונים אין לו זרע זולתי ככה
המדה הנקרא כ"ה שהיא שער התפלה
ובה יפיק כל שואל שאלתו לשגור כח
המזלות * וחיה המהפכת מדרגות
הרחמים וכביאה תחת מות חיים * תחת
חולי רפואה * תחת עקרות זרע * לפי
שהכל תלוי בה * והיא פתח עינים * ולפי
שהכל תלוי במדה הזאת הנקראת כ"ה אמר
לו יי' לאברהם כ"ה יהיה זרעך * כלומר
מז המדה הזאת תכנס למקור כל המקורות
ומעין כל התולדות עד המקום הנקרא מזל
כל המזלות שמשמנוזלים מים חיים לכל
המזלות * ובכך יהיה לך זרע וזהו המזל
שאפילו ספר תורה תלוי בו ולא כמתשבת
החושבים כי על מזל הככבים אומרים *
ומה שארץ פרק מי שהחשיך * כמה
ענינים נוראים ונפלאים כלולים בהן * ולפי
שהמדה הזאת ירש אותה אברהם אבינו
באמרו והיה ברכה * ובסוף וי' ברך את
אברהם ככ"ל * הוצרך השם ית' למסור
כיד ישראל המפתחות לפרווח הבריכה
הזאת * ומסר ביד הכהנים מפתחות
עליונו להמשיך הברכה והשפע והאצילות
שכל המעלות והמסירות העליונות לבריב
זו הנקראת כ"ה * וצוה ברכת כהנים דבר
אל אהרן ואל בניו לאמר כ"ה תברכו את
בני ישראל * וכשהמדה הזאת מתברכת
ומתמלאת * אזי יבא השפע והאצילות
לישראל וממנין ושמו ארץ שמי על בני
ישראל ואני אברכם * ועל סוד ברכת
כהנים במדת כ"ה אמר דוד ע"ה יודוך יי' כל
מעשיך וחסידיך וברוכה מלא כה"א כל
יברכו כ"ה * וזו היא תפלה של יד שאמרנו
ועליה אמר בתורה והיו לאורן על ידך
מלא בה' א' ומה שאמר קושרים תפלה של
יד בשמאל לפי שממדת שמאל שהי' מדת
הפחד והגבורה נמשך הכח למדת כ"ה *
ולפי שמדת כ"ה היתה עושה מלחמותיו
על דוד ע"ה אמר כי בכ"ה ארוץ גודל לא

אמר כך אלא בכ"ה מלא * שכנת מדה זו
הכה דוד ודרף את כל אויביו * וזו היא
שעשת מלחמתו של אברה ע"ה במלכים *
כמו שפירשנו במדת צדק * והמדה הזאת
היא המחדשת אותות ומופתים בעולם
ועשתה כמצרים עשר מכות * וצריך אני
להאיר ענין כמעט זה :

דע

שכבר אמרו שארץ מצרים שנייה
לארץ ישראל * ושר של מצרים
מגדולי שרי האומות הוא עד שנמל חלקו
הבכורה ראש המזלות והוא מ"ה * וצומח
בניסן * שהוא ראש החודשים * והוא
בדמיון בכור ל"ב מזלות * כאמרו החדש
הזה לבסראש חודשים * ולפי שפרעה
היה אדוק ודבוק בשר שלו ולא היה לו
חלק בשם ידוד ית' לפי שהשר שלו מיוחד
לו * הוצרך השם ית' לשלוח לו ביד משה
רבינו ע"ה שיודיערו שיש בעולם אדון
מושכל על כל השמים ועל כל צבאו עולם
והוא ידוד ית' * ושישראל הם חלקו
ונחלתו * ושהוא מתרה בו לשלוח אותם *
לפי שישראל אינם חלק מזל או כוכב אלא
חלק ידוד ית' * ואמר למשה שאין דרך
ליכנס לידיעת שם ידוד ית' אלא אם כן
פתח לו השער הראשון שהוא כ"ה *
ופתוחו יתגלה שם ידוד ית' כי הוא היכלו
וביתו * וזהו אמרו ויאמר אלדים אל משה
אז יד אשר אדיר ויאמר כ"ה תאמר לבני
ישראל אדיר שלחני אליכם * וכפל דבר
זה פעם שנית ואמר ויאמר אלדים אל משה
כ"ה תאמר אל בני ישראל ידוד ית' אלדי
אבותיכם וגומר * זה שמי לעולם וזה
זכרי לדוד ודוד * מהו זה שמי וזה זכרי *
אף על פי שיש במקום הזה כמה עקרים
וכמה סודות * העקר האחד הוא זה שמי
ידוד ולפיכך עלם חסר וי' * כלומר צריך
אתה להעלים שם ידוד בקריאתו שאמרנו
להזכירו באותיותיו רק במקדש באמרינו
במקדש ככתבו וכמדינה בכניו * וזה
זכרי הוא שם ארני שהוא היכלו של ידוד
והוא

וזהו כנוי לקריאתו כלו' ככל מקום שאחזק
 מוצא שם ידוד בתורה הזכירו אותו בכנוי
 אדני' זהו שאחזק לא בשאני נכתב אני
 נקרא אלא אני נכתב ידוד ואני נקרא אדני'
 זהו כשכתוב בכאן לשון כ"ה בשני
 מקראות שבהם אדני ידודי הודיע כי
 כ"ה הוא הפתח להם להכנס לשניהם כמו
 שהודיענו במה שכבה פירשנו שהן שלש
 שמות אדני לפעלה ידוד באמצע
 אדני לפעלה ולפיכך הזכרת שם ידוד
 נקראת בשם אדני שהוא היכלו ולפיכך
 כתב בשני הפסוקי שבהן אדני ידוד לשון
 כ"ה וכן שהלך משה אצל פרעה
 בשליחות השם ית' התחיל במלת כ"ה
 לפי שהוא הפתח להכנס לשם ידוד ית'
 והוא שבתו ואחר באו משה ואהרן ואמרו
 אל פרעה כ"ה אמר ידוד אליו העברים
 שלח את עמי ונמרד' והשיב פרעה מי
 ידוד אשר איש מעי בקולו לא ידעתי את
 ידוד ית' אמר לו מרעה אם אינך יודע
 שם ידוד דע כי הפרח הראשון שנכנס
 לידעתי היא המדה הנקראת כ"ה ובה
 נבראו שמים וארץ והיא המחדשת אותות
 מכות גדולות לכל הפושעים והמורדים
 במלכותו והנה מור שאמר לו ויהנה לא
 שמעת עד כ"ה אמר ית' בזאת
 תדע כי אני ידוד הנה אנכי מלך' כל
 מכה ומכה באה ממדת כ"ה והיתה
 של ה' מכות באמת מי כן הדין' והוא
 היא בעצמה שעשתה מכת בכורות' כי
 אליו מצרים כמו בכור הוא לשאר כל
 השרים והך הכפתור וירעשו הספים'
 ולפיכך כשחמא אדם בעבירות הרבה מן
 התורה מדת כה מזומן להכותו ולהלקותו
 ולהנקם ממנו על העבירות שעשה וצוה
 השם ית' להלקותו בכירת דין שלנו על
 מספר ר' עבירות' על כל אחת ואחת
 מלקות ארבעים כדי שלא יבאו ישראל ליד
 מלכות כ"ה שהרי הוא חזק ואסיף יוזה
 מסלקות שלנו ולפי שידע שור קוטנו

וחמור אמום בעליו' כשהוא מלקת
 החוטאים הוא מלקת על ידי שור וחמור'
 ולפיכך ראוי להיות רצועת הלוקים כלולה
 משור וחמור' וכשהמדה הזאת
 שואבת ממדת הגבורה והפחד ומתמלאת
 מהן אוי היא מחרבת מינוגות ומשלחת
 מכות לכל בני העולם ולפיכך צוה
 השם את ישראל ואמר רחצו כמדת כ"ה
 פן תמלא אף וחיסה ממדת רחפתו
 והגבורה' ואתם צריכין למשוך אליה
 רחמים וברכות פן תחריב העולם וזהו סוד
 כ"ה תברכו את בני ישראל' כלומר
 המשיכו אליה המכות והחסד והרחמים
 כדי שחברכו אותם' והזהרו מן
 ההפך שהיו המלקות שלה קשה הוא'
 ולפיכך ארבעים יכנו לא יוסף' מאי
 לא יוסף' כלומר אם יקבל החוטא
 מלקות ארבעים לא יבא לידי מלקות
 של מדת כ"ה שיש בה כמדת תוספות על
 מלקות שלכם פן יוסף להכותו על אלה
 כלום ואם לא יקבל מלקות ארבעים בעולם
 הזה יבא לידי מלקות הבא מל' הרבה'
 וזהו כאשר חזל אל תקרי מכה רבה אלא
 מל' ר' ב' ה' וסימנך ר' ב' ה'
 הוא רמז ר' מלקות שבתורה' וגם
 דרשו חזל ארבעים יכנו לא יוסף' וגם
 ארבעים חסר אחת' והכל רלווי
 בכתוב' והנה כשכא מרעה להודיע
 מכת בכורות רמז כי היא במדת כ"ה ואמר
 כ"ה אמר ידוד כחצות הלילה אני יוצא
 בתוך מצרים ומת כל בכור וגמור' זהו
 שאחזל ועברתי בארץ מצרים אני ולא
 מלאך וכי' והמדה הזאת נקראת כמעשה
 בראשית:

עץ הדעת

ובה חטא אדם הראשון
 ונסחלקה לפי שהיא מקבלת כל הגוונים
 כמו שהודיענו' והיא פועלת בתחתונים
 כפי אותו הכח הנמשך אליה מן המעלות
 3 II 3 שלמעלה

של מעלה הימנו * אם חיים אם מות * אם טוב אם רע * לפיכך אמרה תורה ועץ הדעת טוב ורע * אם טוב למה רע * ואם רע למה טוב * אלא נקראת עץ הדעת * וליועד נעלמות שם ידודית היא הדעת * והמדה הזאת היא עץ של ידוד * דנקרא דעת שהיא היכלו וביתו * וכתב משלח שרשים וכתב ברכה ואצילות * ומושם יביא ידוד לעץ הדעת כל טוב על ידי מדת צדק הנקראת טוב * ואם היו יפסקו הצנורות הבאים על צדק אזי פושכת ממדת הדין הקשה * ומצד שמאל יש דברים שבהן דע בעולם * והוא טוב ורע * ואדם הראשון חטא במחשבה ונענש מיתה * וזסימנד ראה נתת לפניך היום את החיליות הטוב את המות * ואת הרע * וכתוב בהמדה * כאדם עבדו ברית * וכי איוז ברית נכרת לאדם הראשון אלא ברית חטא * והמדה הזאת היא נוקמת נקם ברית * והיא נפרעת על כל עובר במקצת העריות הכתוב בתורה * כמו שעדיין נעורר עליו בעה * והנדה בהיות המדה הזאת שואבת ברכות עליונו * נמיני שפע ואצילות מעץ החיים * עץ המדה הנקראת אל ה * נקראת * * * * *

ארץ החיים * והמתיס הנקברים * בארץ ישראל

המיוחדת לה יחיו תחלה * וכל עושה טוב ושומר תורה ומצות ונדבק במדה הזאת עץ טהרת האברים כמו שהודענוך בהקדמה * נקרא ה * גם אחרי מות * וזסימנד * ובניהו בן יהודע בן איש הלל כתיב ה * וקרי חיל ושניהם אדוקים זה בזה * והנה כל הדבק במדה זו וזכה לחיי עדי * וזסימנד * ואתם הדבקים בני אדוכם חיים כלכם היום * ומה שדרשו הלל בפסחים * וכי אפשר לו לאדם להדבק בשכינה וכו' * הכל אמת ולמדרשנו באו * אמר השם ית * את * ארץ תירא * ואותו תעבוד וכו' הדבק * ואו * ואותו תעבודו וכו' תדבקו * ואמר ואתם

הדבקים בני ארתיכם וכו' * ודע והאמן כי יש ענין כסוד צורת טהרת האבר * שאפשר לאדם להדבק בשכינה אם היא אש אוכלת היא ראש שבה מתעדינים ומתפנקים הדבקים בה בנשמה הטהורה הנקראת כר * וממנה דורליקו הנה הנשמה וכו' דבוקה ועליונה ותשוקתה כמו שעדיין נבאר בעה * והמדה הזאת נקראת * * * * *

ספר החיים * והמעס לפי שהיא

החיים מחיים עליונו * הנקראים חיו העולם הבא על אל ה * והוא כדמיון ספר שבו כותבין כך המדה הזאת בת מצמימדיקבל הצנורות למיניהן * אם למות * אם לחיים * כדכתיב אני אמות ואחיה * * * * * שורונם היא נקראת ירושלים על מדת יתועה * * * * * על סדר המנה פירוש פמאר * המדה הזאת היא פסויבת בתורה כמלה פיותה * להודע שעל ידה ישראל מקבליקבל טוב וכל שפע וכל ברכה * והיא המקנסת את ישראל ואת שלוחיהן * לפני ידודות * ונקראת בלשון * * * * *

זאת * ונחלתו * והיא שוכנת בנייהם תמיד * * * * *

ועסה יפיקו כל שאלותם * וכשישראל צריכים להכנס לפני ית * היא נכנסת עמהם ומעמידה אותם לפני * הלא תראה כי כהן גדול ביה שהוא יום מיוחד כשנה להכנס לפני לפני * להפיק לישראל מחילה ומליחהו כפרה וברכה * ומונות לכל השנה * אינו רשאי להכנס אלא במדת זאת * וזהו סוד בואת יבא אהרן אל הקדש * * * * * רשאי להכנס כי אם על ידי זאת * ואפילו מרעה כחלה לא נכנס לאהל מועד לדבר עם ידוד אלא על ידי זאת * והסוד ויקרא אל משה וידבר ידוד אלי * מי הוא הקורא אל משה אלף זעירא דקרא * * * * * וידבר

וידבר ידו אלנו ומאזה מקום מדבר ידו
 מאהל מועד ויזכר הודענוך כי זה הוא
 האהל שהוא בית ועד לשם ית וכו' שוכן
 תמיד וימנהגו עליהם בעת צרתם ועליה
 נאמר וזאת התורה אדם כי ימות באהל אם
 תחנה עלי מהנה לא יירא לבי אם תקום
 עלי מלחמה בזאת אני בוטח והוא
 היושבת עם ישראל בגלות וינחמת לבם
 ועליה נאמר זאת נחמתי בעניי ויהיא
 הקושרת קומת המרכבה ועליה נאמר
 זאת קומתך דמתה לתם וזה זכו
 ישראל לתורה שבכתב על ידי תורה שבעל
 פה ועליה נאמר זאת התורה אדם כי
 ימות באהל בעל יתה אנו נכנסים לביאור
 תורה שבכתב לפי שמדת זאת היא סוד
 התורה שבעל פה ויעל ליה זכו ישראל
 לבחול את הארץ ויפלי שיהיה חמדה
 השוכנת בארץ ועליה נאמר זאת הארץ
 אשר תפול לכם בנחלה והיא הטובה
 הגדולה וישמנה אנו נכנסים לחיי העולם
 הבא ועליה נאמר זאת נחלה עבדי ועל
 ועל ידו ומקבלים ישראל כל הטובות
 והברכות ויעל עליה נאמר וזאת אשר דבר
 להם אביהם מברך אותם אלמלא זאת
 ברכה מאין ומעלה על יתה גמולך
 את ישראל וינאמר וזאת הברכה אשר
 בך משה את בני ישראל והיא המדה
 המיוחדת למלכות אשר לה זכת יהודה
 שנאמר וזאת ליהודה ויאמר וגם זה שם
 ית מזהיל את ישראל ומזו אותם לה יתם
 שומרים המדה הזאת ולתנהג עמה
 בטרה ועליה נאמר ולא יראה בך
 ערות דבר ושם מאחרין ואומר לו חכמו
 ישכילו זאת יבינו לאחריתם ופירוש
 הפסוק לו ישיכו למדה זאת ממקור
 החכמה שכל טוב על צדק יסוד עולם
 אז ימצאו חן ויכל טוב ויכלו מפרי צדק
 כי טוב יבינו לאחריתם ימשכו רחובות
 הגהר ממקום בינה למדת זאת הנקראת
 אחריתם ועליה נאמר כאחרית הימים

אמרת

האספול ואנידה לכם את אשר יקרא אתכם
 באחרית הימים ויש תקוה לאחריהך נאם
 ויכל מקום שתמצא בתורה לשון
 אמירה כגון
ויאמר וילשון לאמר ולשון אמרה
 הכל הוא לשון המדה הזאת
 והנני מפרש יע כי כל דבור בכל התורה
 הוא מדת הגבורה והוא מעסקי תורה
 שבכתב והוא המוד תורה שבכתב מפי
 הגבורה שמענה וילשון אמירה היא
 מדת המלכות והוא מעסקי תורה שבעל
 פה ולפי שתורה שבכתב ותורה שבעל
 פה שתיהן צריכות זו לזו ואין זו מתקיימת
 אלא עם זו הוצרך לרמה השם בתורה בכל
 מקום כי שתיהן צריכות זו לזו והוא וידבר
 אל משה לאמר וידבר בתחלת הפסוק
 סוד תורה שבעל פה וישתי הלשונות
 לשון דבור ולשון אמירה בהן והכוונת
 התורה ויסימניך כתב לך את הדברים
 האלה כי על פי הדברים האלה כתיב אתך
 ברית הרי ברית כרותה על תובה שבכתב
 כשהיא נדרשת על ידי תורה שבעל פה
 באמרו כתב לך את הדברים האלה כי
 על פי הדברים האלה כתיב אתך ברית
דהנני מוסר לך כלל הצוות הברית
 בארון עומדות וסימניך ושמהם
 בארון ותורה שבכתב על ידי תורה שבעל
 פה נדרשת לפי שתיכל תורה שבכתב
 היא תורה שבעל פה ויסימניך אדני
 היכל לשם יהודה וישתי התורות
 מהדבקות בשני עפרים האמו צניה
 והמפרד ביניהן עליו נאמר ונגיד כפרד
 אלוף ויודמה כמו שאין לו אלוה מלל
 ויפ יכך בכל מקום שהזכיר בתורה וידבר
 ידור אל משה לאמר רמז לתורה
 שבכתב ותורה שבעל פה ואומר ישקני
 מנשיקות פיהו ויכשה טאו ישראל
 בתורה שבכתב ותורה שבעל פה התחיל
 הנביא מקהיך ואמר כי מאסו את תורה
 יי צבאות זו תורה שבכתב וארת

אלה קדוש ישראל נאצו זו תורה שבעל
פה והם מן הכולל לשון דבור לגבורה
ולשון אמירה למלכות ויורב אלדים אל
משה ויאמר אליו אני יהודי כלומר ככל
מקום שאתה מוצא בתורה וידבר הוא
אלדים מדת הגבורה וככל מקום שאתה
מוצא ויאמר הוא אני יהודי מדת המלכות
ותורה שבעל פה ואחר שהודעתך הענין
בענין מלת ויאמר התבונן תמיד כי
המדה הזאת נקראת תמיד

תורה שבעל פה והמעשים

שהיא תורה שבכתב בתוך מדה זו שוכנת
ותורה שבעל פה היא כמו אהל וארץ
לתורה שבכתב ולפיכך ע"פ התורה שבעל
פה יתבארו כל הסודות והסתרים והעמקי
הנעלמים בתורה שבכתב ועל זה נאמר כי
יפלא ממך דבר למשפ' בין דם לדם בין דין
לדין וגו' בעמקי תורה שבכתב מה כתוב
ועשית ע"פ הדבר אשר יגידו לך וגו' לא
חסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמש
ויש לך להבין מה שביארנו בסמוך בענין
תורה שבעל פה במלת ויאמר ובמלת זאת
ולסדר הכל בפיך ויש לי להעמידך על
יסוד דק

דע

שאין לתורה שבעל פה שפע
ואצילות זולתי מאת תורה שבכתב
ואין דרך להכנס לתורה שבכתב אלא ע"י
תורה שבעל פה והסוד הוא כמו שאין
לשם אדני שפע ברכה אלא מאת שם ידוד
זת' כך אין דרך להכנס לידיעת שם ידוד
אלא על ידי ארצו והיה הכל מכואר
ולפיכך תורה שבכתב ותורה שבעל פה
שתיהן צריכות זו לזו ומתאחדות זו עם
זו ומימניך ידוד אחד רוצה ויסוד ידוד
ארכי בקריאה אחד

ואחר

שעוררנוך על אלו העקרים
והיסודות הנכללות במדה זו
הנקראת אדני יש לט לחתום הענין ביסוד

מיסדי בכלל גדול והיה שמוה בידך
והוא שתדע כי המדה הזאת לפי שהיא
מקבלת כמו המעלות העליונות אשר עליה
מתהפכת לכמה נונים להחיות ולהמית
להעלות ולהוריד להכות ולרפא והכל
כפי כח הנמשך לה מן המעלות שעליה
וכפי כח מה שהיא מקבלת כך היא פועלת
בנבראים כלם והכל על פי הדין השיד
במשפט אמת אין שם עולה ולא שכהר
ולא משא פנים ולפי שהמדה הזאת היא
מתמלאת שפע באותן המעלות שעליה
נקראת לפעמים בשם אותה המעלה
שממנה מתמלאת לאותו הזמן

כיער

כבר ידעת כי השם הידוע למדת
הגבורה והפחד הוא הנקרא
אלדס והוא בד של מעלה וזו כל
הנבראים כלם נדונים לימין ושמשאל על פי
קו האמצעי והכל באם וכישרת וכשמת
הגבורה נזרת דין על התחתונים להשמיד
להרג ולאבד אז מדת אדני שהיא האוצר
לכל הדברים היורדים מלמעלה מתמלאת
מאותו דין שגזר אלדס ואז פועלת ונוספת
אותו הדין שגזר אלדס על התחתונים
ונקראת גם היא אלדים באותה שעה על
שם מדת הגבורה שגזרה הדין על אורח
הנדונים וכאלו השליח נקרא בשם
המשלחו ולפי דרך זה נקראת המדה
הזאת לפעמים ידוד ולפעמים ארצו
לפעמים אלדס ולפעמים שדי הכל
כפי אותה המדה המשפעת בה כחח
וענינה אם רחמים אם הפך רחמים
והנה בהיות המדה הזאת מתמלאת מן
המקור נקראת שדי כלומר שיש די
ושלמות ומלוי וכשהיא נקראת שדי
אזי יברחו מפניה כל מיני משהל וכל מיני
מזיקין והסוד יושב בסתר עליון בני
שדי יתלונן בשיר שפנים ולפל
שהמדה הזאת היא השער להכנס לשם
ידוד קבעו שדי במזוזה מבחוץ כנגד
פרכת והיה אם שמוע ומימניך והיה שדי
כצריך

אחרונ' של יד' ית' והוא אד נ' המתאחד
עם ט' מעלות שעלי' ולפיכך צריך
כל אדם להשרדל בכל כחו להתאחד
ולהתבונן בשם יד' ית' והדבוק
הוא על ידי אד' נ' כמו שאמר ובו תדבק'
והשם למען רחמי' והסדיו יורנו הדרך
להדבק בו ויסיענו לעשות רצונו בעולם
הזה כדי שזוכה להי העולם הבא אמן :

ובראש כל העקרים שמסרנו בידך :
יש לנו למסור בידך קבלה *
כי בכל מקום שתמצ' לרזל שמזכיר' כנסת
ישראל היא זאת המדה הנקראת אדני *
ונקראת שכניה ושאר כל השמו' שאכרנו *
והוא המחזקת בה כל קהל ישראל' ובה
שתכנסים ומתקבצים * ועל ידיה נבדלו
ישראל מן האומות כמו שאמר ואבדיל
אתכם מן העמים להיות לי * והסוד
בהנחל עליון גוים וגומר * ולפי דרך זה

נקראת :
ארץ ישראל לפי שארץ ישראל
נתחלק לגבולותיה
ליב' שכטים * ולפי שאנו עתידים לפרש
ענינים הללו להלן אין אנו רוצים להארך
בהן במקום זה * וגם המדה הזאת נקראת
בשיר השירים :

בלה ואין אנו עכשיו בביאור הטעם
הזה * גם שאר שמות הרבה
שנקרא' המדה הזאת אין אנו עכשיו בביאור
ובע' עדיין עוורדך עליהם * והנני מוסר
בידך עקר גדול : **דע** ביה הש הנקרא
אד' נ' היא ההיכל הגדול שישו יבאו
כל מיני שפע ואצילות מראש ה' ה' ה'
הנקרא אד' נ' דרך התפארת הנקרא יד' נ'
ובו יתחברו כל הנחלים הנמשכים מן * ב
מעלות ה' ה' תר * ומן לב' נתיבות' חכמה *
ומן ש' ערי בינה * ומן ע' ג' ג' ג' הבאים
ממים של חס' ד הגדולת : ומן מ' ב' מיני
אש להבה מן הגבורה ומן ע' צנור' הבאים
דרך קו האמצעי : וכל אלו המעלות
הנתיבות והשערים והגשרים ומיני האש
והצנורות

בצריך * וצרכים אנו להודיעך כי המדה
הזאת מתלבשת בנ' מיני אש כהיותר
נקראת ג' שמות :

שדי אלד' אדני והכל בנח
שם יד' נ'
ית' * שחוא הנושא הכל והפועל הכל
בשנקראת שד' מתלבשר מראה אש
אוכלת * ואז יכרוה מפניה כל מיני מזיקין
ורוחות רעות * ופוחזין ורועשין כמה
חיילות והמונין מאותן הנבראות הטמאות
ואין בהן כח לעמוד אלא כלן מתפזרין
ונבאין לחם במחילות עפר * ובשנקראת
אלד' מתלבשת גוון אש אדומה מראה
אש אוכלת ושורפת ומכלה לעשור דין
בחזקה למעלה ולמטה * גומרת הדין
בצדיקים וברשעים * וממנה לוקחים
רשות כל בעלי דינים וכל שלוחי מעלה
השלוחים לעשות דין בנבראים * והמדה
הזאת עומדת להמית ולהחיות * להמית
ולרפא * להשפיל ולהרים * בכח שם
יד' נ' אשר בקרבנו * ובשנקראת אדני
מתלבשת גוון אש אשר ממנה יראים
ונבהלים כל הברואים ואז עומדת על כסא
המלכות וכל המוני מעלה ומטה רגזו וחלו
ספניה * והיא מתנהגת כטכסיסי המלכות
הנהגת אדון ושליט * רוכבת ומושלת על
המרכבות ושולטת על הכל בשם בן מ' ב' *
ועליה נאמר יד' נ' אדון ינו מה אדיר שמך
בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים *
וכששמנו בידך אלו המפתחות המדה
הנקראת אדני * יש לנו לרמוז לך כי המדה
שהן שרשה שמות בקשר היחוד האמתי
בסוד אדני יד' נ' אד' יד' * כך מג' קשרים
הללו כמשנו באדם נפש רוח נשמה *
וצריך האדם לקשור הנפש ברוח * והרוח
בנשמה * והנשמה באדני * והסוד והיתה
נפש אדני צרורה בצרור החיים את יד' נ'
אלד' יד' * ולפי שזה השם הנקרא אדני
היא המדה האחרונה מלמעלה ולמטה
והראשונה מלמטה ולמעלה הוא סוד ה'

והצנורות • בלן מתגלגלן וכאין דרך נצח
והוד • ומתחברים יחד במדת אל ה'י
הנקרא יסוד • וששם באר ה' כלומר ממדת
יסוד כלן נכנסים בכריכה עליונה הנקרא
אדני • ואל תאמר כי כל אלו הנזכרים
באין תמיד כאחד • כי בהיות השם על
מלואו ונקרא יסוד אחד • כל אלו המעלות
הנזכרות נמשכות בתפץ אחד ורצון אחד
ונמצא שם אדני מתברך מכלם • וכפי
שפע מלוי שם אדני מתשע הספירות
שעליו כך יהיה כל העולם מתברך משם
אדני • ואז כל היצורים למיניהם מלאים
בל טוב וכל שפע מן הכריכה • ולפעמים
היו החסידים ממעטין צנורות הדין ומרכיבם
צנורות החסד והרחמים • ופעמים בני
אדם חוטאים וממעטים צנורות החסד
והרחמים ומרכיבם צנורות הדין • ואז
ימשכו כמה ענינים קשים לשם אדני ית' •
ואז העולם כלו בצער ובחטון וכל מיני
נגע ומחלה • ופעמים מסתמין כל
צנורות העליונה ונמשכו צנורות
החיצונות כתות רעות הנקראות טים רעים
ואז כל המקומות בצער • ואז הוא חרבן
ארצות ועקירת מלכויות וגליות קשות
ורעות • סוף דבר :

דע • כי השם הנקרא אדני • כפי הדבר
הנמשך אליו בין מבפנים בין
מבחוץ כן נקרא שמו אם לטוב אם לרע •
אם לחיים אם למות אם לעונג • אם לנעי •
וזהו כוד עין הדעת טוב ורע • אם ההמשכ' •
מצד החסד נקרא טוב • ואם ההמשכה
מצד הדין יש צד שנקרא טוב • ואף על פי
שהוא מצד הדין אם הוא מצד הדין של
מחנות הפנימיים • וזהו סוד והוא אדמוני
עם יפה עינים וטוב רואי • ואם הוא מצד
הדין מכות החיצונות • היא רע ה' חולה
וזהו ענין רע והבן זה מאד כי בשע' ששם
אדני מושך מצד החסד נקרא טוב • וגם
כשרואי מושך מצד הדין מן הפנים
הפנימיים נקרא טוב • וזהו סוד ברוך דיין
האמת • וזהו שתקנו על הרוגי ביתר הטוב
והמטיב אבל אם הדין בא מצד הפחות
החיצונות שחון לשורת זהו ענין רע •
וכשהמדה הזאת מתלבשת ברוח חן
ותחננים אזי כל העולם כלו מרפרנס
בחסד וברחמים • וזהו כוד לאדני אל דינו
הרחמי והסליחות • ושמו זה העקר הגדול
והבין ממנו כי כפי השפע הנמשך לשם
אדני כך מכנים שמו ית' • והשם ברחמי
וחסדיו יאיר עינינו כשאור השנות :

צמאה נפשי לאלרים לאל חי מתי אבא ואראה פני אלרים

השם השני

משמות הקדש
על דה' מעלו
הוא הנקרא •
וטעם הנקרא אל חי לפי
שהוא סוף ט' המעלות
הנקראות ט' אספקלריאות והוא המושך

מכל הספירות מדת החסד והחיים למדת
אדני כמו שהודענוך • ולפי שמושך
ממדת החסד נקרא אל • ולפי שמושך
ממדת החיים נקרא אל • וכשיתחברו ביחד
החסד והרחמים נקרא אל חי • וכשהוא
ממשך הכח הזה ממדת אדני נקרא גם
הוא

הוא ארץ החיים * כלומר הארץ שבה מתקצים החיים העליונים ומכת שם זר מושך שם אדני החיים ככל הנבראי אשר בעולם למיניהם במלאכים ובכל צבא השמי' וככביה' ובכל צבא הארץ וצאצאיה' וזהו סוד תוצא הארץ נפש חיה למינה כי הפסוק הזה נוכל בדרך החכמה העליונ' נפש כל מתנועע וכל רומש בארסה נפש כל מיני דגים ועופות וחיות ובהמות והנפש הבהמית אשר באדם ובכלל זה הנפש העליונה אשר באדם הנקראת נשמה * ולפכך דרשו בפסוק זה תוצא הארץ נפש חיה למינה זו נפשו של משיח * ומר נפלאו דבריהם ומה עצמו ראשיהם * ומינן לנו לכלול בפסוק זה נפש כל בעלי חיים וכל רומש בארסה ונפש דגים ועופות וחיות ובהמות ונפשות האדם ואפילו נפש המלאכים וכל צבא השמים והככבים ואפילו נפש של משיח * תדע לך שרשכל נכלל בפסוק זה בדבור אחד שאמר וזהו סוד למינה * מאי למינה * כלומר נפש כל מינן ומינן מבעלי חיים כל אחד לפי מינו אם עליון עליון * אם אמצעי אמצעי * ואם תחתון תחתון * ואפילו נפשו של משיח * והכל נכלל במלת למינה שאמר * ואל יתפסו בעלי הפלוסופיא עליו לומר אתה * ואומר שיש נפש למלאך שאין לך נברא בעולם שאין לו נפש חיים למינו והכל כפי הראוי וכפי החומר כך היא הנפש אם עליון עליון ואם תחתון תחתון * וכל הנפשות העליונים והתחתונים נמשכו להם משם אדני הנקרא ארץ חיים ככה אל חי יתברך אשר הוא משפיע בשם אדני כח החיים סמקור החיים באמצעות עץ החיים * ולפי שתמצא כי כל בעלי היים אשר בעולם מקבלים חיים מאל חי על ידי אדני לפיכך אנו שואלים בראש חשנה זכרנו לחיים * ולמי אנו מתכוננים לאל חי ומינן * ועל דרך זה התבונן כי הרוצה להשיג חי

עולם ידבק במלת אל חי וימשיך לאדני בתפלתו אל חי * ועל ענין זה היה חושק ומתאוה דוד ע"ה ואמר צמאה נפשו לאדים לאל חי * ובהיות המדה הזאת הנקרא אל חי נקשרת עם אדני אז יפיקו ישראל כל צרכם ושאלתם וינצחו כל אויביהם ואיש לא יעמוד לפניהם * ואל זה רמז יהושע ע"ה ואמר בזאת תדעון כי אל חי בקרבכם והוויש יוריש מפניכם את האמורי והכנעני וכו' * ולפי שאנו צריכים לקשור קשר הספירות והמעלות במדת אדני אנו אומרים בברכה הסמוכה לפסוקי דמורה הבוחר בשירי זמרה חי העולמים וכל הרוצה לבקש חיים וטובה יתבווין למדת אל חי * ובהיות האדם נדבק בשם אדני במהרה אז הוא נדבק באל חי * ועל זה נאמר ואתם הדבקים ביי אדניכם חיים חיים כלכם היום * ולפעמים נקראת מדה זו אדנים חיים באמרו הוא אדנים חיים ומלך עולם * והסוד להיות אל חי מריק חיים במדת אדני הנקרא אלים וכשמלא אותה חיים נקראת כל אחר משתיהם אדנים חיים ואז בדרך הצננויות יתמלא חיים כל בעלי חיים * ומרעה כשעלה למרום המשיך מדת אל חי לאדני באמרו ועתה יגדל נא כח אדני מה הוא אדני הוא סוד החיי הנמשכי' ליה מאל חי * מה כתי' בריה סלחתי כדברך * ואולם חי אני זהו סוד שהמשיך החיים מאל חי למדת אדני ואלמלא כן מתו כלם לפי שעה * ולפיכך המתין להם לחיים עד שעשו פירות ופרי פירות ואחכ נפרע מהם * והמשכיל דבר זה יבין כמה הוא כח המשכת מדת אל חי באדני * ומה שאמר הכתוב אדנים חיים * גם מדת אדני נקראת אדנים חיים * אדנים שהוא מדת הדין עם חיים * ולפיכך אנו מזכירים בראש השנה שהוא יום הדין שתי אלה המדות אדנים חיים ואל חי ומינן בברכה ראשונה כמו שאנו אומרים זכרוננו לחיים אל מלך הפז

כתיים כזבנו בספר החיים למענך אלדים
חיים א"י ח"י ומגן הלאה שרש אלו המדות
נכליות בכרכה זו. ואחר שהודענוך עקר
זה ד"ע כי מדת אל חי נקראת לפעמים :

אל שדי והטעם לפי שממנו נמשך
רכבה והשלמות ורשפע
והאצילות בשם הנקרא אדני עד שיאמר
די ולפיכך אד"ל במסכת חגיגה ש"י שבו
אמר לעולמו די. ואף על פי שמשמע כמו
שאמרו שם שהיה העולם מרחיב עצמו
והולך עד שאמר לו די. העקר הפנימי
הוא כי במדת אל שדי הוא נתון מוזן לכל
בריה וברירה ומשלה ברכותיו לאדני עד
שיכלו שפתותיהם מלומר די. וכשמת
אדני מתמלאת מבח אל שדי אז נקראת
גם על שמו שדי ואל שדי כמו שבב"ה
חודעתך וכל הברכות והטובות הנשפעות
באדני למלאות צורך כל בריה על ידי אל
שדי הם כאמרו ואל שדי יברך אותך ויפרך
ויברך וכו'. גם המדה הזאת היא האומרת
די לכל צרה שלא תבא אל האדם ולפיכך
התפלה יעקב אבינו עליו השלום בא שדי
ולפעמים נקראת מדה זו :

מקור מים חיים והטעם לפי שהמים הלאה

נובעים מעדן העליון מן המקור הנקרא
אין סוף אשר מאותו המקור החלי נמשכים
לכל חי ונקרא מקור חיים לפי שיש מים
אחרים רעים ונקראים מים מתים והם
המים העכורים הבאים מתמצי"ח מים
הדונוים שהם בארות נכריות שיש בהן
כמה מיני מים הרעים ומהם יצאו מי המרים
המאריים. ולפיכך הוצרך יי"ת להתרעם
על כל ישראל ואמר שמים רעות עשרה
עמי יאיתי עזבו מקור מים חיים לחצוב
להם בארות בארות נשכרים אשר לא יכילו
המים וכתבו כל עוזיכם יבושו וכו'. כי עזבו
מקור מים חיים את יי"ת הטעם היותו נקרא
מקור מים חיים מכמה פנים הא' שהמקור
הזה יוצא מעדן העליון ובו יהיו כל בעלי

חיים ובהיותם שותים מן המים האלה לא
ירעבו ולא יצמאו ותמיד יהיו חיים וקיימים
לעולם. השני כי כמו שהיו מתנועע
לכאן ולכאן ועושה פעולות כך המים
הללו מתנועעים והולכים תמיד להשקות
נחלות שדות וכרמים ופרדים וליטול מהם
בני אדם לכל צרכיה ופועלים כל הפעולות
בהיותם מתנועעים ממקום למקום :

השלישי כי המבקש את החיים האמתיים
לפני יי"ת יתברך אלו המים יודיעוהו מקומו
והוא בהיות האדם הולך על שפת הנהל
הזה ולא יפרד משפתו הנהל יודיעוהו
המקום שממנו נמשך ויוליכוהו עד המקור
שממנו יוצאים החיים. וסימן ומסתנה
נחילאל ומנחילאל במות. ולפי דרך זה
צריך האדם להתבונן מה שאמרו יתברך
בתורה ראה נתתי לפניך היום את החיים
ונאת הטוב ואת המ"ת ואת הרע. לפי
שהדבק במדת אל חי ימצא חיים טובים
והמתרחק מאל חי ימצא כנגדו מות רע.
שהרי אלו כנגד אלו נערכות כל המערכות
וסימן גם את זה לעומת זה עשה האלדים
והמדה חזרת נקרא יסוד כלומר כמו
שהבית נשען על היסודות כך מדת אדני
נשענת על מדת יסוד. לפי שאין למדת
אדני שפע וקיום זולתי על מדת יסוד
הנקרא אל חי ובגמרת חגיגה אמרו העולם
על מ"ה הוא עומד על עמוד אחד שהוא
צדיק שנאמר וצדיק יסוד עולם. ומה
שאנו צריכים לעורר עליו שאין כל היסודות
שוין כי יש יסוד שהוא למעלה ובנינו
למטה ויש יסוד שהוא באמצע בנינו ויש
יסוד שהוא למטה ובנינו למעלה. וסימן
עולם עליון עולם תיכון תחתון.
וסימן תיכון עולם עליון תיכון תיכון
תחתון תחתון. והסוד ח"לם שורק ח"יק
וכבר רמזו אל כל וראה שלא כמדון הק"ה
פרת בשר ודם הוא למטה ומשאו למעלה
אכל הק"ה אינו כן לא הו' למעלה ומשאו
למטה היסוד שנאמר מה אמה יורם ונשא
ולפי

ולפי ענין זה יש לך להסתכן כי מדרת אל
 חי הנקרא יסוד היא למעלה ואף כי הנקרא
 בנינו היא למטה הימנו וזהו הסוד המופלא
 בתורה אך נני משתוקק ונכסף להתעלות
 בעליו אל ה' ומתאוה לעלות אליו תמיד
 ואל תתמה שהרי יש דוגמא בעולם הזה
 היא תראה האבן השואבת מושכת אליה
 והיא למעלה ומה שהיא נושאת למטה
 מסכה ונס יסוד האש ויסוד הרוח ויסוד
 המים שלשתן ער' נאמנים על לו הרברים
 והמרה הזאת הנקרא :

צדיק

בכל תורה כלה ולפי
 שנקרא יסוד ונושאת כל
 כל הרברים אשר תחתיו בכל הנמצאות
 נקרא צד'יק יסוד עולם וענין שנקרא
 צדיק הוא סוד השפע שמשפיע כל טוב
 וברכה ונותן במדת אד'ני וצדיק אני
 לעורר על ענין גדול ונכבד :

דע

כי שלשה שמות הם צד'יק צד'ק
 וצד'קה מדת אל חי נקראת
 צד'יק מדת אד'ני נקרא צד'ק ובהיות
 צדיק משפיע ברכתו בצד'ק אורו השפע
 והאצילות נקרא צדקה נמצאו שלשת
 שמות הללו מתאחדים באחד צד'יק לתת
 צד'ק לקבל צד'קה הוא סוד המתנה
 והדבוק והחבור ולפי סוד זה נאמר זכר
 צד'יק לברכה ועתה יש לי האיר עיניך
 בעקר גדול דע כי בהיות צד'יק משפיע
 ברכתו וטובו על צד'ק נקראת ארץ
 החיים והיא מטיבה לכל הנבראים ואם
 חסו שלום פסקו צנורות זרה הצד'יק ולא
 יבאו למדת צד'ק אז היא מתמלא מאותן
 הכחות הנקראות מות והיא ממיתה
 ועושה כל מיני מגפה והשתתה בעולם
 ובהיות הצד'יק מתחבר עם צד'ק נותן לו
 מתנה סברותיו אז באותו החבור הנקרא
 צד'קה מביא למדת צד'ק חיים תחת מות
 וזהו סוד וצדקה תציל ממות בא והיא
 כמה היא סגולת הצד'קה כי כמו שהאדם
 עוש' צד'קה כך שס'ך מדת צד'יק במדת

צד'ק ומביא חיים אל העולם ומציל אותם
 מן המות ואם את העולם הוא מציל
 מן המות כל שכן את עצמו ולא תאמר
 ממיתה משונה אלא אפילו ממיתה עצמה
 ובשעה שצד'יק נפרד מצד'ק ונשארת מדת
 צד'ק ריקנית אז תקום לחסית ולהסתיר
 לעקור ולרשע ומביאה על הכריות כמה
 מיני מיתות מהם מיתה טבעית

ומהם מיתת מגפה ומהם מיתה משונה
 ושאר כמה מיתות ולפי דרך זה יש לך
 להתמנן כי הרוצ' לירש ארץ החיים צד'יק
 להדבק במדת צד'ק כי כל הדבק במדת
 צד'יק נקרא צד'יק על שמו ונחול ארץ
 החיים ועל זה נאמר ועמד כלם צדיקים
 לעולם ירשו ארץ וכבר ידעת מה שדרשו
 בו חזל כל ישראל יש להם חלק לעולם
 הבא שנאמר ועמד כלם צדיקים לעולם
 ירשו ארץ ועתה יש לנו לעורר על עקר

גדול שהוא יסוד ושרש להיות אדם יודע
 כמה הוא גדול כל עובר עברה ודע
 הודענך בספר זה כי בהיות מדר אד'ני
 מתמלאת מן המקור העליון הנקרא א' ה'
 וצד'יק היא מתברכת ועומדת במלוא והיא
 מספקת צורך כל הנבראים ונמצא כל
 העולם כלו עומד במלאו ובשמחה ובכל
 מיני מעדנים ותענוגים ולפעמים כסתלק
 א' ה' ממדת אד'ני ואז היא נשארת יבשה
 ריקנית וחסרה כל טוב ולפיכך צד'יק אני
 להודיעך היאך דבר זה אפשר להיות
 דע כי מדת אל חי הנקרא צדיק עומדת
 להסתכל ולראות ולהסקיף על בני אדם
 ובראותם בני אדם שהם עוסקים בתורה
 ובמצו' והם חפצים לטהר עצמם ולהתנהג
 בטהרה ונקיות אזי מדת צד'יק מתפשטת
 ומתרחבת ומתמלאת מכל מיני שפע ו
 ואצילות מלמעלה להדיק על מדת אד'ני
 כדי לתר' שכר טוב לאותם המדויקים
 בתורה ובמצות ומטהרים עצמם ונמצא
 כל העולם מתברך על ידי אותם הצדיקים
 וגם מדרת אד'ני מתברכת על ידיהם

וזהו פוד זכר צדיק לברכה ואם חס ושלום
 בני אדם מטמאים עצמן ומתרחקין מן
 רחוקה ומן המצור ועושים רשע ועול
 וחמס איז מדת צדק עומד להביט ולהסתכל
 ולהשקיף במעשיהן ובראותה בני אדם
 שמתמאים עצמן ומאסים בתורה ובמצות
 ועושים עול וחמס איז מדת צדק מתאספ
 ומתכנס ומסתלקת למעלה למעלה
 ואז יפסקו כל הצנורות וההמשכו' ונשאת
 מדת אדני בארץ יבשה ריקנית חסרה
 מכל טרבי וזהו סוד כי מפני הרעה נאסף
 הצד'יק' ושלמה ע"ה צווח ואומר יש צדיק
 אובר בצדקו ויש רשע פאריך ברעתו
 והסוד הזה כלו רמוז בפסוק יי משמים
 השקיף על בני אדם לראות היש משכיל
 דורש את אלד'ים הכל סג יחדו נאלחו איז
 עושה טוב איז גם אחד' הלא תראה
 היאך רמוז הפסוק איז עושה טוב כי כח
 יש ביד התחוננים לבגור כמה עניינים
 למעלה או להרום ולהשחית' והסוד
 עת לעשות ליי הפרו תורתך' וכתיב
 או יחוק כמעוז יעשה שלום לי שלום
 יעשה לה' והמבין זה הסודיבין כמה
 כחו של אדם לבנות ולהרום' ועתה
 בא וראה כמה הוא כחן של צדיקים
 המחזיקים בתורה ובמצור שיש להם כח
 לחבר כל הספירות ולהטיל שלום בעליוני
 ובתחתונים כהיות האדם הישר והטהור
 מחבר מדת צדיק למדת צדק ואז נקרא
 ידוד אחד' ונמצא ממיל שלום בפמיליאי
 של מעלה ובפמיליאי של מטה' נמצאו
 שטים וארץ אחרים ע"י אדם זה אשרי חלקו
 ואשרי יולדתו ועליו נאמר ישמח אביך
 ואמך וכו' ואומר ישמח יי במעשיו
 ואם ח'ו נמצא אדם רשע וממא וכליעל
 חורש מחשבות און רגלים ממהרות לרוץ
 לרעה מאוס בטוב ובחור ברע מאוס בתורה
 ובמצות כהיות מדת צדיק עומדת להביט
 במעשיו הרעים אזי המדה הנקראת צדיק
 מתקבצת ומתאספת למעלה ונמצא אדני

נשאר לכדו ובש זחסר מכל טובותיו של
 צדיק ומי גרם זה רשעו של אותו רשע
 ועליו נאמר ונגז' מפריד אדוק' נמצא
 מחריב העולם ומקלקל סדר כל הנבראים
 ועל זה הזהירו חכמים זכרם לברכה במסכ'
 קדושין פרק ואמרו לעולם יראה אדם
 עצמו כאילו חציו זכאי וכו' רבי
 אליעזר ברש' אומר לפי שהעולם נדון אחר
 רובו עושה מצוה אחת אשריו שהכריע
 עצמו וכל העולם כלו לכף זכות' עבר
 עברה אחת אוי לו שהביע עצמו וכל
 העולם כלו לכף חובה' ועל דרך זה
 יש לך להתבונן מה שאמרו רזל העולם
 על מה הוא עומד על עמוד אחד שהוא
 צדיק שנאמר וצדיק יסוד עולם' ודע
 כי המדה הזאת נקראת בכל התורה טוב
 וטימן אמרו צדיק כי

טוב

ועתה יש לנו לעוררך על
 הדבר' דע כי כל
 ההמשכות היורדות מלמעלה מארז כל
 הספירות העליונות כלם פועלות על דרך
 רחוק והשלמור ואפילו ירד דין לעולם
 במדת הפחד והגבורה' אם בא הדבר
 ע"י צדיק הכל בא על הדרך הטוב הגמור
 ואיך רעה פוגעת דבר בעולם כי אם
 לטובה אותו הנפגם לפי שהדבר בא לו
 ע"י הצדיק והכל לטובה וזהו סוד מר
 שאל איך דבר רע יורד מן השמים' ואז
 מה זה שאמר הכתוב כי ירד רע מאת יי
 דע כי יש חוץ למחיצת הספירות אוצרות
 ננעלי הנקראים רע והוא חוץ לספירות
 סביב ולפעמים נטפלים למדת אדני
 ויורדים לעולם וזהו סוד כי ירד רע
 מאת יי' מאת יי' ולא מי' ועל דרך
 זה נאמר כמעשה בראשית וירא אלדים
 כי טוב ובסוף נאמר והנה טוב מאד
 ואמרו בבראשית רבא והנה טוב מאד
 מאד זה מות כי אפילו המות כשבא ע"י
 מדת צדיק נקרא המות חיים וטיב והו סוד
 שאמר שהצד'יקים אפילו במיתתן קרויים

במדת טוב נסתכל ונתיעץ לדי' ובר' העולם
זהו העקר והאמת * ואלמלא מדה טוב
איז אדני הנקרא אדנים במעשה בראשית
יכול להשלים ספוק כל הנבראים וצרכיה *
ולפעמים נקראת *

שכל טוב

לפי שמן המדה
הזאת יכנס אדם
לאספקלריאה המאירה ובמדת אל חי
ישכיל אדם דרך להכנס ולדעת ולהתבונן
ולהתחכם באמת יי' ומדה זו הנקראת
שכל עומדת עם האדם בהיותו מקי' התור'
והמצות וס' ראשית חכמה יראת יי' שכל
טוב לכל עושיהם * והסוד הגדול משכיל
על דבר ימצא טוב * ולפי שהיה דוד
עליו השלום דבק במדה זו היה אומר לדוד
משכיל וכל לשון משכיל במקיים הזה
תלוי * והיודע סוד החץ ידע שכל טוב
יתן חן * ודע כי יש הפרש בין משכיל
ובין כפי' כי סוד כפי' הוא מהמשת
מקור הכינה ורומשכיל הוא מהמשת
הטוב תחלה וסוף * והנה המדה הזאת
נקראת בכל התורה כלה

שלום

והטעם כבר הודענו
בהיות ישראל צדיק'
וטובי' אזי מדת אדני' במלוי ובשלמו' ובכל
מיני שפע וברכ' ואם ח' יצאו ישראל' מחפץ
השם ית' אזי מדת רחמים הנקראים ידוד'
מסתלקת מהיכל אדני' ואז נשאר ריקנית
ושפלה ובהיות צדיק' מתעורר בעולם לשוב
בתשובה או להקן הקלקל אזי המדה הזאת
הנקרא' שלו' מליץ טוב בין ידוד' ובין אדני'
והוא המטיל שלו' ביניה' ומקרב אוה' לשכונ'
ביחד בלי פירוד וקצוף בעולם ונמצא ידוד'
אחד באותה שעה * ודע והאפן שא' לבא
ברכה לעולם זולתי' המדה הזאת הנקראת
שלום ועל זה נאמר יי' יברך את עמו בשלו' *
ואמרו' ל' איך לך בלי מחזיק ברכה' אלא
שלום וי' ית' נתנו לישראל' שנאמ' ישא' יי'
פניו אליך וישם לך שלום * ודע כי לפי
שהשלום הוא סוף תשע אספקלריאות
עליונות

חיים * ועל זה נאמר ועץ הדעת טוב ורע
כשמת אדני' הנקרא עץ הדעת שואכר
במדת טוב כל מעשיה' נקראים טוב וכל
חיים וכל מות הנאים לעולם הכל טוב ועל
זה אמר נחום איש גם זו בכל נגע ובכל
מחלה הנאים עליו גם זו טובה * ורבי
עקיבא עלה היה לאומר תמיד כל דעביד מן
שמיא לטב כהוא מעשה דבריכור' דפ'
הרואה * אבל אם ח' ופסקו צנורות צדיק'
מלבא למדת צדק הנקרא עץ הדעת אזי
מדת צדק מושכת אליה מן הדברי' ההצוני'
הנקראים רעה' חולה כמה מיני משחית
וכמה מיני פורעניות ומשחית לכל בני
העולם כפי חייוב משפטיה' ואז יתחדשו
בעולם כל נגע וכל מכר' וזהו עץ הדעת
טוב ורע * וזהו לעומת זה הם עומדים *
אבל מה שאחה צריך להתבונן בענין משה
דביעו ע'ה שאמר בו ותראה' אותו כי טוב
הוא שהיה דובק במדה זו * ולפיכך נתמלא
כל הבית כלו אורה * וצריך אתה להתבונן
ברכת הטוב והמטיב שתקנוה' ביבנה' על
הרוני' ביתר * הטוב שלא הסריחו והמטיב
שנתנו לקבורה * ודע והאמן כי מדת
צדיק' עומדת תמיד להפיק רצון כל שואל
ולרחם בהיות האדם מתכוין להקן ולהטיב
דרכיו * ועליו נאמר טוב יי' לכל ורחמי'
על כל מעשיו והוא המורה דרך לחטאים
בתשובה ועליו נאמר טוב וישר יי' ע'כ יורה
חטאים בדרך ופירוש כך הוא יי' ית' מביא
יסורים ונגעים ומחלות על בני אדם הכל
לטובתם כדי שיחזרו בתשובה ונמצא' כל
אותם היסורים והנגעים טוב גמור שהם
סבה שיחזרו האדם בתשובה ויזכרה' לטוב
העליון ולהיי' העולם הבא וזהו פירוש של
פסוק טוב וישר יי' ע'כ יורה חטאים בדרך *
ודע והבן כי מדת אדני' שנקרא לפעמים
אלד'ים כשבאה לברא' כל הנבראים במדת
טוב נסתכל ונתני' עץ והיה' ברא' כל
הנבראים ומציי'ר כל הצורות כאמרו בכל
מעשה בראשית וירא אלד'י' טוב כלומר

עליונות הזוא המריק ברכה בשם ארני
לפיכך נקבע בסוף ברכת כהנים ובסוף
ברכה אחרונה של תפלה והטעם כי על
פיו יצאו ועל פיו יבאו כל המאמץ להדבק
באור העליון הנקראת חיי העולם הבא
ויש לי לעורר על הסוד הפנימי דע כי
אמרו ז"ל כשעלה משה למרום אמר לו
הקדוש ב"ה משה אין שלום בעירך אמר
כיום יש עבד שנותן שלום לרבו אל היה
דף לסייעני באותה שעה פתח משה רבינו
ע"ה ואמר ועתה יגדל נא כח ארני מה
כתוב בתורה מלחתי כדברך ואולם חיי אני
כלומר החייתיני בדברך והסוד הזה כי
הסודת הנקראת שלום מריק חיים במדת
ארני בהתחברם כאחד וגדול כח השלום
שאילו העליונים צריכים לו דכתיב עושה
שלום במרומו וכשהאדם מחזיק בתורה
ובמצות כביכול כאו מסיל שלום בפמיליית
של מעלת הסוד או יחזק במעוה יעשרה
שלום לי שלום יעשה לי ודע כי המדה
הזאת נקראת :

זכרון
ובמקום הזה נזכרים כל בני
העולם לכל מעשיהם למוב
ולמוטב וכפי הזכרון הכא מן המקום הזור
כך הדין נגמר על כל באי העולם ולפיכך
נקרא יוס"ה זכרון והסוד ר"ת הוא סוד
ארני יוס הזכרון הוא סוד אל ח"י
ולפי שאנו עומדים ב"ה לדין וכל מעשינו
באים לחשבון ולזכרון לפני ארני והוא סוד
שאנו אומרים וזכרו לחיים אל מלך חפץ
בחיים כתבנו בספר החיים וכו' אל ח"י ומגן
והסודת הזאת זוכרת כל הנשכחות לפיכך
אנו חותמים ב"ה וזכר הכרית לפי שהוא
סוד הזכרון וסוד הכרית אנו חותמים בשני
אלו הענינים וזכר הכרית ולפי היות דוד
ע"ה רוצה להתחבר ולהדבק במדה הזאת
היה אומר מזמור לדוד לחזקני ונתנו סוד
אזכרתיך של מנח"ה וסוד מנח"ה זכרון
מזכרת עין שהחט של אשה מוטת במקום
זה תלוי להפריע כי מנח"ה קנאות היא

ובמקום זור הוא הקנאה וסימן קנאות י"י
צבאות ופקדונות הרי הן זכרונות אלא
שהפקדונות על ידי ארני והזכרונות על ידי
אל ח"י ולפי ששתי אלה המדות שהם
אל ח"י ארני בהתאחדו בו אזיכל העולם
כלו בשלמות נתן יי יתברך לישראל יום
השבת כנגד שתי מדות הללו זכור ליום
כנגד אל ח"י וישמור ללילה כנגד ארני
ולפיכך נאמר בעשרת הדברות זכור ושמור
ודע והאמן קבלה אמיתית כי מעין כל
הברכות הבאות למדת ארני לברך את
ישראל הוא המקום הזה הנקרא זכרון
והסוד בכל מקום אשר אזכיר את שמי אבא
אליך וברכתך וכתוב זכר צד"ק לברכה
והסוד הנגזר וזכרנו ברכך וכןגד המדה
הזאת נתן יי יתברך לישראל סוד :

השבת ויש לי להודיעך כיצ"י דע כי
שלוש הספירות העליונות
שהם כ"ף ח"כ"ה ובינה מתאחדות למעלה
ובהיות הספירות נקשרו לו כלו מתאחד
בינה עם שש ספירות שתחתיה עד ספירה
זו הנקראת אל ח"י ונקראת שבת ועל
עקר זה היתה בריאת העולם ששתי ימים
זביום השביעי שבת והנה השבת הוא
כנגד ספירת יקוד שהיא ספירת אל ח"י
ולפיכך נקרא יום השבת מקור הברכות
והקדושות כאמרו ויברך אלהים את יום
השביעי ויקדש אותו כי בו שבת נמצא
יום השבת מקור כל הברכות והמשכת
הקדושה למטה ודע כי האדם השומר
שבת כהלכה נעשרה אותו אדם כמו כסא
למרכבה לשם יתברך ולפיכך נקרא השבת
מנוחה וכתוב זאת מנוחתי עדי עד
כאלי יתברך נח על בני אדם ושוכן עליו
במלך על כסאו וסימן ויכתב ביום השביעי
הוא בעצמות נמצא כל שומר את
השבת כהלכה כאילו מקיים את התורה
כלה ואמר הנביא אשרי אנוש יעשרה
זאת וכן אדם יחזיק בה שומר שבת מחללו
ושומר יתן מעשות כל רע ודע והאמן

כי המשמש מטחו מלילי שבת ללילי שבת
זכור לבנים צדיקם כי השבת היא מדת
צדיק ראויין לחיי העולם הבא כי שבת היא
סוד אל ה' ועליו נאמר אשר פרו יתן
בעתו ולפיכך אמר הנביא בן אמן יי'
לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ונחרו
באשר הצצתי ומחזיקים בכריתו וכי
הסריסים הם המשוכחים בישראל
והסריסים לבדם הם שומרים השבת
אלא פירוש הפסוק כך הוא אותם
הצדיקים שכל ששת ימי החול אינם
משמשים מטותיה אלא הם כדמיון סריסים
ובלילי שבתות משמשים מטותיה כי לשון
ישמרו לשון אשר הוא כדף מכל אשר
אמרתי אל האשה תשמרי וסימן זכור
ליום ושמור ללילה ובשעושים כך מה
כתוב והביאותים אל הר קדשי ושמתים
בבית תפתי הר קדשי והנאל ה' בית
הפלתי זהו סוד אדני והלשון ממש מוכיח
על שתי מדות זכור ושמור ואם הו' אדם
סחלל ארץ השכרו כאלו כפר בעקר לפי
שהשבת הוא עקר האילן מלמט ולמעלה
ולפיכך נקראת מדה זו יסוד עולם כי הוא
הנושא עליו כחות אדני והו' עקר העקרים
ועיקר ידיעת השם יתברך לשער הסמוך
לכל הנבראים והוא סוד עקר אור ואל
התחתון כדמיון יסוד ממטה למעלה ולפי
שהשבת הוא סוד המשכת הכח מהספירה
העליונות בשם אדני כסוד וינת ביום
השביעי ובסוד ויכל אלד'ים ביום
השביעי ארזל אמר הקב"ה למשה מתנה
אחת טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמרה
נאני רוצה ליתנה לישראלך והודיעם הלא
תראה כי השבת ישבת בבית גנזי יתברך
וכבר ידעת כי בית גנזי הוא אדני ולפיכך
כל שומר שבת כהלכתו מרוב שני השמות
הללו ומיהרם זה בורה ובהתקרב אלו שני
השמות נמצא כל הספירה כלן מתאחדות
והוא סוד מורה שהיא נח תוך אדני
באמרו נחה רוח אליהו על אלישע

ואמר וינת ביום השביעי ולפיכך נאמר זכור
ושמור ולפי שהנפשות על ידי אל ה'
פורחות משם אדני הוצרך לומר כי נפש
יתרה נתוכפת בו באדם בשבת ונתולת
במוצאי שבת בלוד וביום השביעי שבת
ולפשי ומי שיש לו עינים יראה הדב
מפורש נמצאת השבת קושרת ספירות
אחרונה שהיא אדני עם כל הכפירות
העליונות ולפיכך נקרא השבת יום השביעי
שהיא ספירה שביעית מלכה ולמטה
ונמצאת בנה קושרת שתי ספירות עם
שש ספירות שתחתיה והיא גם כן
שביעית כמטה למעלה נמצאת אומר
כי אל ה' הוא סוד השביעית בעולם הזה
ובלכה היא סוד השביעית בעולם הבא
ובלכה נקדשות הגאולות וכל מיני חירות
וצריך אני לעוררך על עקר גדול דע כי
בהתאחד מדת אל ה' במדת אדני אזי מדת
אדני יושבת על כסא המלכות ומולת
על כל הנבראים וכשאל ה' נכדל
ומסתלק ממנו אזי מדת אדני שנק' שבינה
הו' לכת בגלות ומשתעבדת החרו שאר
ממשלות וכחות נבריות והסוד ושפדה
כי תירש נבירתה לפיכך אמרו צריך
לסמוך גאולה לתפלה כי סוד גאולה ה'
וסוד תפלה אדני ובהיותם שניהם סמוכים
זה לזה אזי הכל ביחוד בשלמות ובכרה
וסימן סומך י' לכל הנפלים ואז נפלה ולא
תוסיף ולפיכך צריכים ישראל להתכוון
בכל י' כונה גדולה לסמוך גאולה לתפלה
כדי שיתחברו ויתאחדו שני שמות הללו
וכשמגיע אדם בברכת אמת ויציב לגאול
ישראל צריך להתכוון בלבו סוד גאולה זו
מה היא והיאך סומ' אות לתפלה כשמחיל
אדני שפתי תפתח כי בכאן הוא העקר
הגדול ואותו חכם שהיה משתבח שפעם
אחת סמך גאולה לתפלה ועלה בדעתך
כי שאר הימים היה מפסיק ומספר בין
גאולה לתפלה והיה עובר עבירה חלילה
חלילה לוי ארינו וחלילה לחסידיו ועבריו
הקדושים

הקדושים מהעשות בדבר הזה * אלא עוד
סמיכה גאולה לתפלה שהיה מתכוין
בברכת אמת ויציב להמשיך כל הצנורות
וליחד כל הספירות עד שתגיע המשכת כל
הצנורות אצל חתימת גאול ישראל *
וכשתחזיל אדני שפתי תפתח כח אלהי
במדת אדני ונתיחד הספירות על יד חכס
זה * וזהו דבר גדול שצריך מחשבה נכונה
להמשיך כל הצנורות ולסדר כל הספירות
עד שיגיעם כלם למדת אלהי ויריקו כלם
במדת אדני * ולפי שדבר גדול כזה אין כח
ביד האדם להתכוין ולעשותו בכל יום
דוצרך לומר פעם אחת סמך גאולה
לתפלה * שהסמיכה הזאת בדבור
ובמעשרה היתה שהיה יודע לכוין אל
הכחות ולהמשיך השפע דרך הצנורות עד
שהגיעם כלם אל ח' ומשם הריקו בשם
אדני חוהו סוד סמיכת גאולה לתפלה *
ומימך סמוכים לעד לעולם עשויים באמת
וישר * ולפי שסיד גאולה לתפלה הוא
סוד אל ח' אדני והוא סוד זכור ושמו
אמר זל אלו ישמרו ישראל שבת אחת
בהלכה סוד נגאלין חוהו טעם ברור שהיו
סומכים כל ישראל זכור אצל שמור שורו
סוד סמך גאולה לתפלה * ואם תאמר
סודע לא נגאלו ישראל אותו היום שסמך
אותו חכס גאולה לתפלה * דע כי
אדם אחד אינו יכול לסמוך לא כפי שיעור
אדם אחד * אבל כל ישראל היו סומכין
בפי שעור כל השלמות והסליו המספיק
להתחבר ולהתאחד גאולה בתפלה *
ואז היו נגאלין כל * וסוד סמך גאולה
לתפלה בסוד אל ח' אדני הוא סוד הגואל
ששתר חייבי הפעטרכי חסד ורחמים
דמנביע בטוב עדיך תתחדש כנשר
נעורייכי * ואזר שעורטך על העקר
הגדול הזה * דע כי י' ית' וית' כשרצה
לגאול את ישראל ממצרים חבר מדת אל
ח' הנקרא גאולה למדת אדני הנקרא
תפלה ודמדד ויאנחו בני ישראל סך

העבודה ותעל שועתם אל האלדים מן
העבודה וכתוב ורא אלדים את בני ישראל
וידע אלדים * והסוד הגדול וגם אני
שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים
מעבדים אותם ואזכור את בריתי * ואחר
שודעת זה דע כי לפעמים נקרא בלשון
הטעם דע כי בהתחבר אל
הגאולה והתפלה הרי אדני מתמלא משפע
הגאולה וגם מדת אדני פועלת גאולה
בשליחות אל ח' ומצלת את הצדיקים
וגואלת אותם מכל פגע ומחלה ומכל מיני
משחית ופורענות ונקרא באותה השעה *
המלאך הגואל ולפי שמדת אדני
הנקרא שכ"ה
היה חולכת עם יעקב בשליחות אל ח'
כאמר אם יהיה אלד עמדי ושמרני בדרך
הזה ושבתי בשלום אל בית אבי והיה ידוד
לי לאלדים * והיתה המדה הזאת חולכת
עם יעקב לגאול אותו מכל מיני משחית *
אמר יעקב המלאך הגואל אותי מכל רע *
והטעם שקרא למדה זו מלאך לפי שאינה
פועלת גאולה אלא בשליחות אל ח' שהרי
היא עצמה צריכה גאולה כאמרם זל גלו
למצרים שכ"ה עמהם ולפיכך כשארדני
פועל גאולה הוא בשליחות אל ח' ולכן נק'
המלאך הז' ול כלומר נקרא בשם המשלחו
ובאור העקר הזה דע כי סד' היובל למעלה
היא שביעית היא עליונה והיא סוד הגאולה
השלמה והחירות וכן היובל שהיא סוד
הגאולה השלמה מקבלת שפע אל ח' שפע
הגאולה ומביא גאולה לעולם כמו שמקבל
מז' היובל כת החיים ונקרא על זה גאל ח'
ודע כי בכת ספירת היובל שנמשכת כאל
חי נגאלו ישראל ויצאו מצרים שנגאמר
וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים אל
תקרי וחמושים אלא וחמשי * וכך הוא אומר
יובל היא שנה החמשים שנה * וכתוב
גאולה * תהיה לו ויובל יצא * וכתוב
וככל ארץ אחוזתם גאולה תתנו לארץ *
והכלל

והכלל הגדול הוא שכתוב בשנה היוכל
 הזאת תשובו איש אל אחוזתו ודע כי
 מן היוכל משך אל ח' הנאולה ונאל את
 הצדקים בשעת שהוא סומך לאדני
 נמצא היוכל שביעית עליונה והשבת
 שהוא סוד אל ח' שביעית תחתונה ואנו
 סופרים ליוכל שבע שבתות שנים ולשבת
 ששת ימים וכיום השביעי שבת ואם
 תאמר היוכל הוא תחלת השמינית כאמרו
 שנת החמשים דע כי בע' ה' בענין זה
 נרמזו לך עקרים גדולים ברהיגענו לבאור
 ידוד ית' שהוא סוד היוכל וסוד בינה ושם
 אתן את דודי לך ועתה דע והאמן כי
 השבת היא עין כל הטובה ומקור כל
 האצילות לשם אדני ולשראל הרבקים
 במדה הזאת ומן השבת אדם נכנס לחיי
 העולם הבא שהו סוד היוכל כמו שהודענוך
 והעולם הבא נקרא שבת הגדול שהיא
 שביעית עליונה ואל ח' הוא סוד השבת
 שהיא שביעית של מטה ומן העולם
 הבא מושבת השבת כל האצילות והטוב
 הגדול והחיים והגאולה וא' כפקח עיניך
 וראתה היאך תסמור השבת אם אתה
 חפץ לזכות לחיים ולגאולה ולהכנס לחיי
 העולם הבא והנה השת שלנו בדמיון
 בית שער להכנס לטרקלין הגדולים לחיי
 העולם הבא הנקרא שבת הגדול והרחקן
 עצמך בפרוזדור כדי שתכנס לטרקלין
 ובסתבתן חבר זה אז וקראת לשבת עונג
 זו היא שבת שלנו ולקדוש יי' מכובד זו
 שבת עליונה שנקראת ויכל' ולפי' דרשו
 חזל ולקדוש יי' מכובד זה יום הכפורים
 ודע והאמן כי הכפורים כלם מן היוכל הם
 יוצאים ומשם הסליחה נמשכת לשם אדני
 ואז נאמר כי ליי' אלהינו הרחמי והסליחה
 ואומר אדני שמערה אדני' סלחה אדני'
 הקשיבה ובעלה במקומו נבאר לך הטעם
 שנקרא מדת ויכל שביעית ושמינית
 נמצאת אומר כי כל אדם השומר שבת
 כהלכה אז תתאחד בשביעית התחתונה

הנקראת שבת ומשם זוכר לשביעית
 העליונה הנקראת עולם הבא ואם חו'
 אדם מחלל את השבת הרי הוא רחוק מן
 החיים ומחלליהמות יום שהרי נסגר לפניו
 הפתח מלהכנס לחיי העולם הבא ולפי'
 אמרו ז'ל בענין שבת אע"ג דאיהו עבדיה
 לאגלויי מתן שכרה לא עבדא לאגלויי
 לפי ששכר העולם הבא גנוז הוא וטובו
 עין לא ראתה אלדים זולתך יעש' למחכה
 לוי' וכתוב מה רב טובך אשר צפנת
 ליראיך פעלת לחוסים כך' ולפי עקר זה
 יש לך לדעת שאע"פ שהשב' גלוי' לפנינו
 מתן שכרה אינו גלוי' אלא חתום וסתום
 הוא ואפילו אחד מהנביאים לא נתנבא
 עליו מה הוא לפי שהוא הטוב הגדול והאור
 הגנוז מששת ימי בראשית שאין כל בריה
 יכולה להסתכל בו זולתי יי' ית' וצריך
 אתה להיות בקיום ג' סעודות בשבת שהם
 סוד קשר היחוד וסוד קשר השבת הגדול
 ביום השבת שאנו עושים ובהיות אדם
 מקיים שלשה סעודות בשבת הרי הוא
 כאילו מיהד יי' ית' בסוד י' אחד ושמו אחד
 כלומר משלש ושבע ואז הוא ראוי להכניז
 משלשה פורעניות ו' סעודות דהללו
 אחת כנגד אדני' שמתאחדת ביום השבת
 והו סוד התאחדות השבע' שנית כנגד
 ידוד' שלישית כנגד בינה הקשור בסוד
 אהיה זהו סוד התאחדות השלש' וסוד
 וקראת לשב' עונג' וסוד עונג' הו' סוד נה"ד
 יוצא מעדן להשקות את הגן כי זהו סוד
 היחוד האמתי השלם בסוד עדן נה"ד ג'
 וכל המקיים ג' סעודות בשבת כאילו מיהד
 עשר הספירות ביחוד שלם בסוד אדני'
 ידוד אדני' וכלן מתאחדות על ידי ח' הו'
 למעלה ולמטה למעלה נקשר בבינה
 שהוא סוד קשר אדני' שהרי הבינה נקשר
 באדני' בסוד ג' ספירות למטה נקשר
 באדני' שהו' סוד קשר שבע ספירות התחתונ'
 נמצאת השבת קשורת כל הספירות למעלה
 ולמטה ולפיכך השבת מכור ושפור' זעתי

דע והתבונן כיצד תשמוד את השבת וכיצד
תתנהג בענין שמירת השבת ממלאכה
דבור וענין מנוחה ועונג וכבוד * ואשריק
בהיותך שומר שב שתקרא אכסנאי לעשר
ספירות ולפעמים נקראת מדת אל
ח' בתורה *

בריה

ודע והבן כי כל לשון
שבא בתורה הוא בריה
לשלושה מיני ענינים נחלק במשמעותו
והכל הוא אחד בחבור * ואותם הג'
מיני ענינים נחלקים לג' שמות אלו שהם
אדני אל חי לבנה וברית לבנה הוא בריה
הפה וברית הלשון וברית השפתים *
על פי הדברים האלה כתיב אתך בריה *
וברית אל חי הוא הנקרא בריה שלום
וברית שבת וברית הקשט * וי' ית'
נתן לנו בריה מילה לזכותנו לאל חי *
וברית אדני הוא כנגד בריה התורה שהיא
נקשרת בין בריה אל חי ובין בריה אדני
ובהיות אדני נקשר באל חי ובבניה יאזי
גם הוא נקרא כלשון בריה על שם שניהם
והסוד בריה הלשון ובריה המעור וזוהו
סוד בריה מילה בפריעה מה שאמרו זכרונ'
לברכה מל ולא פרע באילו לא מל כלומר
שהפריעה היא סוד אדני יוכשלא פרע הרי
הוא חסר הספירה הראשונה שבה יכנס
להיכל ידוד ית' כי מאדני יכנס לאל חי
ומן אל חי לשם ידוד ית' ואחרי שלא פרע
אפילו לשם אל חי לא יכנס כי חסר
הפריעה שהיא שם אדני * ואחר
שהודעוך זה דע כי י' ית' רצה לה שלים
לאברהם אבינו ע"ה ככל הספירות ואמר
לו התהלך לפני והיה תמים ולמען תהיה
לאחז במרכבה שלי אני נתן רושם בבשרך
ונקרא בריה בשר כאמרו ואתנה בירתי
בינו וכיניך * וכתוב והיתה בריה
בבשרכם לברית * בירתי בבשרכם
זו בריה בשר לברית עולם זו בריה הלשון
שהיא סוד התורה שנמשכה מן הכינה
בסוד ספירת חמשים יום כנגד ספירת

חמשים של יובל * ואלמלא שקבלו
ישראל בריה בשר לעולם לא זכו לקבל
תורה שהיא בריה הלשון * וזהו שאמרו
בספר יצירה כשבא אברהם אבינו ורביט
וחקר והבין וחקק וחשב ועלתה בידו נגלה
אליו ארון העולם וקראהו אוהבו וברית לו
ברית בין עשר אצבעות ידיו וזוהו בריה
הלשון וכין עשר אצבעות רגליו וזהו בריה
מ' לה * ואם תאמר פריעה לא נתנה
לאברהם אבינו אותה המדרג ממש שלו
היתה והיא מדת אדני שהיא היה ראשון
שקרא זה השם * נמצאת למד כי שני
מיני בריה הם * האחד בריה הלשון
שהוא בריה הפה שהוא בריה הרזורה
שהוא בריה עולם שהוא בריה הכינה *
והשני שהוא בריה מילה שהו בריה בשר
שהוא בריה הקשט שהוא בריה שבת *
ובתוך שתי בריחות אלו נאחזת בריה אדני
שהוא בריה תורה שבעל פה שהוא בריה
הפריעה ולפי דבר זה נאמר על פי הדברים
האלה כתיב אתך ברי' שזו היא בריה תורה
שבכתב ותורה שבעל פה * ושלשה
בריות אלו בריה ראשונה כינה ידוד *
אחרונה מלכות אדני * בריה אמצע
שבתוך אל חי נמצאת בריה שבר קושרת
בין אדני ובין ידוד * ואלמלא בריה
מילה שהיא בריה שבת לא זכינו לתורה
שבכתב ולא לתורה שבעל פה שהם סוד
ידוד אדני * דע כי שם אל חי
הנקרא בריה הוא בית שער להכנס למדת
התפאלת שהיא סוד תור שבכתב הנאצלת
מאת הכינה בסוד חמשים י' כמו שבארנו
ואלו לא יכנס אדם בשער זה שהוא
בריה * מנין ישני התורה שהיא
לפנים למעלה ולפי שכריה מילה הוא
סוד אל חי והוא סוד שבת קבעו רבורינו
זכרנו לברכה בברית מילה אל חי חלקנו
צורנו צוה להציל ידירות דע קדש שארנו
משחת למען בריה אשר שם בכשרנו
ברוך אתה י' מרת הברית * הלא תראה
כי

סוד הפריעה ולפיכך אין התורה מסודרת
 לגוי לפי שהוא עירל. והוא שאמרו
 בברכת המזון צריך שיקדים ברית לתורה
 באמרו שהנחלת לאבותינו וכו' על ברייתך
 שחצמת בבשרנו ועל תורתך שלמדנו
 והוא שאמר מגיד דבריו ליעקב למי שהוא
 מהול כיעקב עליו השלום. וגוי שהוא
 עירל שעסק בתורה חייב מיתה. ולפי
 שברית מילה ופריע' היא סוד השבת וזכור
 ושומר לפיכך המלה דוחה את השבת.
 והיא ביום השמיני שהיא סוד אדני' שהיא
 סוד הפריעה הנעשה אחר המילה והסוד
 אדני' ידוד. נמצאת למד שברית מילה
 דוחה השבת שהיא היא המדה עצמה.
 ועתה התבונן בכל מקום שתמצא לשון
 ברית לאיזה צד נזכרה אם לברית לשון אם
 לברית בשר או לפריע'. ואחר שעוררנוך
 על העקרים האלו יש לך לשמור עצמך
 ולהזהר מאד לבל תהיה מאותם המטמאים
 אורה ברית קדש שהרי כל הפרשיות
 הכתובות בענין העריות ככל התורה באלו
 שתי ספירות תלויות באל ח' ובאדני' וקצת
 מהם בשתי ספירות הרבקות עמהם הנקראת
 אלדים צבאות ידוד צבאות. ובעה עדיין
 נתן לך דרך שתבין כמה מעלות טובות
 וכמה ענינים נוראים נקשרין במלת ברית
 וכן תבין מה הוא דין המגדל' עריות או
 המקשרה עצמו לדעת או האוחז באמר
 ומשתי'. וכמה ענינים סתומים
 וחתומים תבין עדיין בעה מתוך לו הדבר
 שרמזנו בכאן. וכמה ענינים נקראת
 בתורה בלשון.

אות

לפי שבמדה זו תלוים
 האותות והמופתים בסוד
 אל ח' בהתחברו לשם אדני' או מתחדשים
 אותות ומופתים בעולם וכשנסמך גאולה
 לתפלה ביציאת מצרים נתחדשו כמה
 אותות וכמה נסים ונפלאות בסוד וירא
 אלדים את בני ישראל וידע אלרים ובסוד
 ואזכור את בריתי'. ועתה יש לנו
 ה כ ס II להדיעך

כי שם אל ח' קבעו בכרכת ברית מילה ועל
 זה נאמר ואתם הרבקים בני אדל' ככם חיים
 כלכם היום. ודע כי ברית מילה הוא
 סוד שבת בסוד מילה ופריעה בסוד זכור
 ושמור והשבת ושומר. זכור ליום ושומר
 ללילה כנגד אל ח' אדני'. ולפי שברית
 מילה כוללת ברית שתי ספירות הללו אמר
 הכתוב אם לא בריתי יומס ולילה חוקות
 שמים וארץ לא שמתי. וסוד חוקות הם
 אל ח' אדני' בסוד ח' חוקות וסימן את
 חקותי תשמורו וסוד חקותי הם אל ח' אדני'.
 ודע כי הברית הנקרא יומס ולילה היא
 סוד מילה ופריעה זכור ושומר אל ח' אדני'.
 תורה שבכתב ותורה שבעל פה. שהם סוד
 חקות שמים וארץ זה כנגד זה. והוא סוד
 ובתורתו יתנה יומס ולילה. יומס הוא
 תורה שבכתב וסוד אל ח' וסוד זכור וסוד
 מילה. ולילה הוא סוד תורה שבעל פה
 סוד אדני' סוד שמו' סוד פריעה. ולפיכך
 אין התורה מסודרת אלא למי שקבל ברית
 בשר ומתוך ברית בשר יכנס אדם לברית
 הלשון שהוא קריאת התורה. וצריך
 אנו להאיר עיניך היאך חתם ייתברך שמו
 הגדול ידוד יתברך באברהם אבינו ובזרעו
 אותם שקבלו את התורה. כיצד אמר
 בספר יצירה כרת לו ברית בעשר אצבעות
 ידיו וזה הוא ברית לשון זה חותם יד בסוד
 עשר אצבעות ה' חמש מקורות בלשון
 התורה בסוד אההע בומף ג'כך דטלנת זס
 שרץ. אההע בגרף בומף כשזתים.
 ג'כך בחיך דטלנת בלשון. זס
 צרץ בשנים. נמצא חותם יד ברית
 הלשון שהוא ברית הפה. וכרת לו
 ברית בין עשר אצבעות רגליו זהו ברית
 מילה וחותם ה' חצי השם בסוד עשר
 אצבעות וברית מילה שהוא אחד הרי אחד
 עשר וחשבון אחד עשר כנגד ה' ו' תורה
 שבכתב ה' תורה שבעל פה. והכל תלוי
 בברית מילה שהוא השרש התחתון של
 אות וה' היא סוד התורה שבעל פה שהיא

העפר לפי שהעפר אחד מן היסודות הוא כמו האש ושניהם נבראים אבל השבועה שהיא סוד האומן והכורא היא יכולה לכולת האש והאבנים ואת שאר כל היצורים לפי שהכל ביד האומן שעשה היצורים כלם ית' וית' וזהו שהאומן לפני הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים המה יאבדו ואתה תעמוד כלם כנגד יבלו כלב' תחליפם ויחלפו' וזהו סוד שאמר דברים שאין אש ומים מכלין אות' שבועת שוא מכלה אותם לפי שהשבועה היא האומן והכל תלוי ביד האומן כאמרו ישב' באלדי אמן וכאמרו ואהיה אצלו אמן ואמל' אל תקרי אומן אלא אמן' והסוד הגדול הזה כבר ידעת כי סוד שבועה היא סוד אל ח' והיא סוד כי ט' וב' ולפיכך אמרו בכל הנבראים שנעשו במעשה בראשית וירא אלדי' כי טוב וסיפן ואהיה אצלו אמן וסוד ואהיה' הדבקה עם אהיה היא סוד שש ספירות והאחרונה מן השש היא סוד כי טוב ולפי' כל הפעולות שעשה האלדים שהויה אדרי' במעשה בראשית על כל פעולה ופעולה נתיעץ בכי טוב'

ביום הראשון מה כתיב וירא' אלדים את האור כי טוב' ביום השני לא נאמר בו כי טוב לפי שהוא סוד ההבדל והפרוד כאמרו יהי רקיע בתוך המים ויהי מבריל בין מים למים ובכל מקום שיש בו חלוק ופרוד אין טוב מצוי בו כי אין טוב בא' לא להביא שלום ולחבר כל הדברים ולפיכך כשמתלקת ונפרד ונבדל כי טוב שהו סוד אל ח' ממדת אדרי' אזי העולם כלו חרב ואין טוב מצוי בעולם שנאמר כי מפני הרעה נאסף הצדיק' ואמר אמרו צדיק כי טוב' ולפיכך כשהצדיק נמצא בעולם אז מטיל שלום בין שני חולקים נמצא הצדיק מכריע' וזהו סוד שני כתובים המכחישים זה את זה עד שיבא הכתיב השלישי ויכריע ביניהם' והסוד נצח יסין הוד שם אל כי טוב צדיק רחום

כתוב שלישי מכריע ביניהם' ולפיכך לא נאמר ביום השני כי טוב אבל נאמר ביום השלישי שתי פעמים כי טוב והטעם כי טוב כנגד אל ח' כי טוב שני כנגד אדרי' שהוא סוד הארץ וסימניך אמרו צדיק כי טוב' ויאמר בברכת המזון ארץ חסדה טובה' והסוד הזה כי אלדים כולל בכל מעשה בראשית כי טוב בכל דבר ודבר שהוא סוד האומן' ובהבדל הדברים לא נמצא טוב אלא בשעת חבורן' הלא תראה כשהיה אדם הראשון לבדו נפרד בלי חבור בת זוגו מה כתיב בו כי לא טוב היות האדם לבדו וכשנתחבר אצל אשחרו מה כתיב ביה מצא אשה מצא טוב כלומר מצא אותו הטוב שהיה אבד ממנו ואם באדם ואשה כך כל שכן וכל שכן בשאר המעלות העליונות כי בשעת חבור נמצא כי טוב ובשעת הפרוד לא נמצא כי טוב ועל דרך זה דע כי ג' הספירות שהם נצח והוד וט'וב מתאחדות תמיד נצח והוד זה לעומת זה וטוב הוא הכתוב השלישי שהוא מכריע ביניהם' ולפי סוד זה תמצא כי ט' וב' הוא שורש תחתון של וא' שהוא קו האמצעי והוא שלישי' כיצד' היא סוד שש ספירות שלש למעלה ושלוש למטה' שלש למעלה בדרך זה הגדולה לצד ימין והגבוהה לצד שמאל והתפארת שלישי מכריע ביניהם' ושלוש למטה מן הוא' ולמטה בדרך זה הנצח לצד ימין' והלוד לצד שמאל' טוב שלישי מכריע ביניהם' ולפיכך תמצא ענין טוב שהוא שוכן על גבי אדרי' שהיא הספירה האחרונה מעשר' הספירות ונקראת:

ההר הטוב

ובזמן ששוכן טוב תוך אדרי' נקרא אדרי':

ארץ טובה

על שם טוב השוכן בתוכו' וזהו סוד וברכת את יי' אלהיך על הארץ הטוב אשר נתן לך' וזהו סוד לא תחמר כל בה' וכתב

וכתוב ידורשו יי לא יחסרו כל ט"וב
 ולפי שאדני תבלש בלבוש הגבורה כמדת
 אלדים ופעל כל מעשה בראשית תמיד היה
 אלדים מתייע ומסתכל במעשה בראשית
 ככו ט"וב וזה הוא שאמר בכל דבר ודבר
 וירא אלדים כי טוב ולפי עקר זה
 תתבונן ואחיה אצלו אמון שהוא האמון
 והאומן והאמן וזהו סוד ט"וב וסוד
 השבועה לפי כל השבועות כלן קש' ורת
 בש' כיעי שהוא כלל השבעה שהוא סוד
 השבועה ודע והאמן שאין לשום בריה
 בעולם קיום זולתי באחד יתב' מאלו שבע
 ספירות וכשארם משקר בשבועה הרי
 נעקר מכל שבע הספירות ולא נשאר לו
 בשמים ובארץ שורש וזהו שאמרו בנשבע
 לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו את עציו ואת
 אכניו שהכל נעקר שרש וענף ועתה
 בניה שמעה זאת ותתבונן כפה הוא חומר
 השבועה וענשה כי אפילו הוצאת שם
 שמים מן הפה לבטלה אף על פי שאינו
 נשבע נענש עליו כל שכן הנשבע לשקר
 וי' יצילנו מעונש זה וישלח לנו מליחה
 וכפרה על כל מה שעברנו על ככה
 ולפי שענין השבועה היא סוד שבע הספירות
 מעשר ספירות הכלולות בשמו ית' נאמר
 בתורה ובשמות שבע כי בשמו תלוי הכל
 וכל הנשבע בארץ ישבע באדי אמן ולפי'
 אמרו ז"ל שבעה כשבע במלך עצמו
 וסוד השבועה כלולה מן השבעה כמו
 שכתוב חצנה עמודיה שבעה וכתוב
 ויקרא אותה שבעה על כן שם העיר
 באר שבע וכתוב על כן קרא למקום
 ההוא באר שבע כי שם נשבע שניהם
 והמה הזאת נקראת בתורה כלשון
דוק ועתה יש לי להאיר עיניך
 בדבר זה דע כי ה' ית'
 ויתברך חקק כל היצורים ותורה נבולם
 ושעורם בשמו הגדול ונתן קץ וגבול לכל
 הנבראים שבעולם ולכל הנבראים
 עליונים ותחתונים יש קץ וגבול ולשמו

הגדול אין לוקץ וגבול נאמרו קץ שם
 לחושך ולכל תכלית הוא הוקר ויצא לאור
 צלמות ואומר לכל תכלה ראיתי קץ
 רחכה מצותך מאד ופי' הפסק הורח
 כן הוא כל דבר ודבר מכל הנבראים
 יש לו גבול ותכלית אבל אותה
 המדה הנקרא מצורה שהיא סוד כפירה
 עשירית משמו הגדול והיא דראשונה
 מכמה למעלה והאחרונה מלמעלה למטה
 ונקראת מצוה אין לה גבול כי רחבה היא
 מאד והיא המקפת בכל הנבראים ונותנת
 להם שעור והטעם שנקראים מצוה כי
 כל עיני ה' יתב' נעשית על ידה ועל פי
 מצותה מתנהגים כל הנבראים שבעולם
 וזהו סוד התורה והמצוה התורה זו תורה
 שבכתב והמצוה זו תורה שבעל פה כי
 תורה שבכתב יש לנו להנהיג בה על צויה
 אך נ' הנקרא מצוה הנקראת תורה שבעל
 פה ולפיכך אמר הכתוב לכל תכלה ראיתי
 קץ רחבה מצותך מאד ודע והכן כי כל
 החקיקות הנזכרות בכפר יצירה שחקק ה'
 ית' במעשה בראשית כלן חקקן על ידי
 אל ה' אדני ובשני אלו השמות
 נתן קץ וגבול לכל הנבראים ושעור ידוע
 שלא יצאו חוץ לגבול ולא ישנו את הפקידם
 וכל זה נכלל במלת חק וחק' אל ה' אדני
 שבהם נחקקו ונבולו כל הנבראים לבל
 יצאו חוץ לגבולם וזהו הסוד הרמז במזמור
 הללו ארץ ה' מן השמים כשהזכיר כל
 הנבראים עליונים ותחתונים וזה הוא
 יהללו את שם יי כי הוא צורה ונבראו
 ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור
 ואומר חקות שמים וארץ וכברכת
 דהלכנה אמרו חז"ל אשר במאמרו ברא
 שחקים וברוהו פיו כל צבאם חק וזמן נתן
 להם שלא ישנו את הפקידם ואומר
 נותן שמש לאור יומם חקות ירח וכבבים
 לאור לילה בלומר גבול היום
 וגבול הלילה בסוד מדה וזו ומדת
 לילה ואומר האותי לא תיראו נאם יי

אם מפני לא תחילו אשר שמתי חול גבול
ליס חק עולם ולא יעברנהו וואמר גבול
שמת כל יעבורון כל ישובון לכסות הארץ
דרי בכל מקום שתמצא לשון חוק הוא
ענין גבול כל הדברים ושעורים וכן
ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה וכן
הטריפני לחם חקי ולפי שנחקקו כל
הנכראים למיניהם וגבוליהם על ידי שריו
ספירות הללו הוצרך היתברך ויתב' לשם
אותם בתורה בסימנים ידועים בלשון חק
ובלשון חקה ובכל מקום שאתה מוצא
לשון חק הוא מדת אל חי ולפי הוא מכריע
בנתיים שהוא הכתוב השלישי וזהו
שאמרו בספר יצירה ולשון חק מכריע
בנתיים כי הלשון היא באמצע כל אברי
הגוף ולפי נקראת חק ומדת אל חי נקראת
חק וזהו סוד תקעו בחדש שופר בכמה
ליום חגגו כי חו' לישראל הוא משפט
לארדי יעקב וכבר הודעתיד שהוא יום
הזכרון כבוד זכרנו לחיים ולפיכך כי חק
לישראל הוא משפט לארדי יעקב דע כי
המשפט הוא סוד תפארת וסוד יעק' וסוד ו'
שבשם וחק הוא הקצת התחרזון של ו'
שהוא סוד המשפט שהוא סוד יעקב וזהו
וכבר זכרנו למעלה שהקצה של הו' נקרא
יוד קטנה ולפיכך אמר כי חק לישראל הוא
משפט לארדי יעקב וכתוב שם שם לו חק
משפט מתוך חק שהוא אל חי שהוא יום
וזכרון אדם נכנס למשפט ביום זה
ולפיכך דע שתמצא בתורה מצות הרבה
שיש בהן סימן חק ומצות שיש בהן מצות
חקה ובאר הדבר כך הוא כל מקום
שתמצא במצות לשון חק סימן הוא שאת
המצוה דבקה כאל חי שהו' סוד חק באמרו
בפסח מצרים ושמת את הדבר הזה לחק
לך ולבניך וכן בכל מקום שתמצא חק
יוצא במדת אל חי ונברכת ברית מילה
שהיא סוד מדת אל חי ברוך אתה יי אשר
קדש ידך מכתן וחק' בשאר שם וצאצאי
דזמן באות ברית קדש ובכל מקום

שנמצא חקה הוא סימן שאותה מצוה
דבקה בשם אדני כגון ושמת את החקה
הזאת למועדה מימים ימימה זאת
חקת התורה וכן כל ביוצא כזה נמצאת
למד כי לשון חק וחקת סימן ה' ואדני
הם מדת יוס ומדת לילה הם זכור ושומר
וכל ביוצא בעינים אלו ועזה יש לך
לדעת כי בכל מקום שתמצא בתורה חק'ים
הם סימן חק באמרו חק'ים ומשפטים
צדיקים ובכל מקום שזמנא חקות הם
סימן חקה באמרו אם בח' קוית חלכו ואת
מצותי תשמרו אבל מכל מקום
כשזכור לשון חק'ים בלשון רבים אל חי
ואדני נכללים בהם וכן כשזכור חקות
שתי מדות אלו נכללות ואם כן מה
הפרישיש בין חק'ים וחקות דע כי חק'ים
הם סוד אל חי בראשונה ובכלל שלו
אדני מלמעלה למטה וחקות הם
סוד אדני בראשונה ובכלל שלו אל חי
מלמטה למעלה והתכוון בעקר הגדול
זהו ואחר שהודעתיד זה יש לנו להודיע
הטעם שקרא קצת המצות חק'ים או חקות
כבר הודעתיד כי לשון חק הוא סוד חקיקת
הדברים ושעורים ונבולם ושאינן יכולים
לעלות חוץ לנבולם וכן כל המצות
הנקראות חק'ים או חקות הם מצות סתומה
ונעלמות מאד והוציאה אותם התורה
בלשון חק לומר לנו שנקיים אורחן וליג
נהרהר אחריהן מה טעם נתנו לנו ונשמור
חק גבול ההרהור והמחשבה בהם ולא נצא
חוץ לגבולי המחשבה וההרהור ולפיכך
נקראו חק'ים יתק' וכבר גלו דבר זה חקמינו
זכרונם לברכה בתלמוד ואמרו אר' חקתי
רזשמרו דברים שהוצי' מקטרג עליהם
ואומות העולם משיבום ואלו הן
אבילת הזיר ולבישת שעטנז והליצת
יבמה והרבעת כלאים ושור הנסקל
ועגלה ערופה וצפורי מצורע ושם
תאמר מעשה תהו הן ת' אני חקתיים
ואין לך רשות להרהר בהם וזהו סוד את
משפט

משפטי העשו ואת הקוית תשמרו ללכת
 בהם אני יי' ולפיכך בכל מקום שתמצא
 בתורה לשון ח'ק או ח'קה הוא סוד שאתה
 ראוי לקבל ולקיים ואין לך רשות להרהר
 על אות המצוה ולצאת חוץ לגבול השנתך
 ולפי שטעם הנקראות חקים עמוק הם
 בחקיקה וזהו סוד את הקוית תשמרו כמו
 שתמצא בפסח מצרים ולקחתם אגודת
 אזוב וטבלתם בדם אשר בכף והגעתם אל
 הששקוף ואמר בו ושמתם את הדבר הזה
 לח'ק ולבניך וכן לענין כלאים ושעטנו
 נאמר בו את חקוית תשמרו בהמתך לא
 תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד
 כלאים שעטנו לא וכו' וכן בשעיר
 המשתלח והיתה לכם לחקת עולם וכן
 בפיה ארומה זאת חקת התורה ועתה
 התבונן כי בהיות לשון ח'ק חקיקה כל
 הרברים בשמו הגדול ועמקם נתן הגבול
 לדעתו של אדם במצות העמוק הנקראים
 חקים ואמר לנו לקיים אותם ושלא נהרהר
 אחריהם ולא נצא חוץ לגבול ההשגה ואמר
 עד פה תבא להרהר ולא תוסיף כמו שאמר
 לגליהם עד פה תבא ולא תוסיף וכן הוא
 דין האמונה והרהור המהשבה על המצות
 הנקראים חקים ולפי שענין סוד ברית
 מילה הוא מהדברים הנסתרים והנעלמים
 בסוד אל ח'י שהוא סוד ח'ק קבעו כברכת
 ברית ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם
 אשר קידש ידיד מכבודו וד'ק בשאר שם
 וצאצאיו חתם ברית קדש והסוד הפנימי
 שם שם לו ח'ק ומשפט ושם נסחו
 ולפיך רך זה התבונן בכל מקום שתמצא
 בתורה לשון ח'ק שהוא סוד אל ח'י וחקר
 הוא סוד אדני' ועתה פקח עיניך וראה
 סתרים נעלמים גלויים לעין ואדם צריך
 להתבונן בהם בכל מקום שהוא מסתכל
 בהם בכל התורה ולפעמים נקראת
 המדה הזאת בתורה בלשון
הר וצריך אני לעוררך על
 זה דע כי פלת הר

היא רומזת בתורה ענינים רבים וצריך
 אתה לדעת בהיותך מוצא לשון הר או
 הר' מלאיזה צד הכונה נוטה דע כי
 המדה הזאת הנקראת אל ח'י נקראת
 בתורה הר ציון ומדת אדני' הר המוריה
 והר עשו היא המדה המקשרת את ישראל
 והנני מאיר עיניך בטעם זה דע כי הר
 ציון בכל מקום היא מדת יסוד וסוד אל ח'י
 לפי שהר ציון הוא המקום אשר משם
 היתה המדה ראשונה לבריאת עולם כאמר
 מציון מכלל יופי ארדים הופיע ואם
 תאמר והלא אדני' הוא בית שער הראשון
 הסמוך לכנראים דע שאילו לא יגיעו
 אצילות שפע הר ציון שהיא אל ח'י נהר
 המוריה שהיא ירושלים הנקרא אדני' לא
 יוכל אדני' לעשות דבר וכבר הדענו כי
 כל הפעולות שפועל אדני' בהיותו נשפע
 ממדת אל ח'י כן הענין בהר ציון הוא סוד
 אל ח'י הר המוריה הוא סוד אדני'
 שהוא סוד ירושלים ואין הקדוש ברוך הוא
 משפיע טובו ושוכן בירושלים אלא על ציון
 כמו שכרונו ברוך יי' מציון שוכן ירושלים
 ופירוש הפסוק מטעם ציון ועל ידי ציון
 הוא שוכן בירושלים ואין ברכה באה
 לעולם אלא על ציון כשהוא מריק ברכתיו
 בירושלים כאמרו בטל חרמון שיוורד
 על הררי ציון כי שם צורה יי' את הברכה
 חיים עד העולם והררי ציון הם נצח
 והוד ומשם שמן הטוב נמשך על ציון ומשם
 יורד לירושלים והסוד שנים כרובים עצי
 שמן שעשה שלמה בדבור ומהררים אלו
 נחצבו הררי נחשת בסוד ארץ אשר אבניה
 ברזל ומהרריה תחצוב נחשת בסוד מדת
 הרין האדומה בסוד והררים הרין נחשת
 ולפיכך דע כי הר ציון הוא סוד אל ח'י
 והר המוריה הוא סוד בית המקדש וירושלים
 בכלל והר עשו הוא הצד המקורב
 מצד שמאל מבחוץ וסודו מלחמה ליי'
 בעמלק שהר דוד וזהו המעכב בכנין הר
 ציון ובכנין המזבח בהר המוריה עד שיגיע
 ו א ג I זמ

זמן פרענותו של אדום לקבל הנקמה ממנו
ואימתי בזמן שילכשו בנוי נקם הר"י ציון
שם י' ד' צבאות ארדים צבאור ויתישבו
על ה' ציון * ואלו הן הנקראים מושיעים
אלו הם י' ד' ארדים צבאות והסוד ועלו
מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו *
מושיעים אלו הם י' ד' ארדים צבאות בהר
ציון והו' אל ה' * לשפוט את הר עשו
זהו עמלק בנו של עשו שיש בו מלחמה
לנו * והוא המקטרג כנגד הר ציון והוא
סמאל שהו של עשו ששלח יד בברית ש
שלומים מרה כתיב בתורה והיתור ליל
המלוכה שהיא סוד המלכות שהיא סוד-הר
המוריה שהיא סוד ירושלים שהיא סוד
אד"ני ודע כי תחת ממשלת אד"ני שהיא
סוד ירושלים והשכינה והמלכות יש ארבע
מחנות נושאות כסא אד"ני ונקראות הרי
אררט והם נושאי כסא פרכתו ועל זה
נאמר והיה באחרית הימים נכון יהיה הר
בית י' כראש ההרים בראש ארבע מחנות
וזהו סוד כל יושבי תבל ושוכני ארץ כנשא
כ"ס הרים תראו כו' שיעמוד נס אד"ני שהוא
סוד המזבח שעשר משה רבינו עליו
השלום על מלחמרו של עמלק ויעמוד
הנס על ראש ההרים היועמים ארבע חיות
של ארבע מחנות * ודע עוד כי יש כמה
הר"ם אחרים ומהם גבנונים ומהם הרי
נש"ף * ושאר כמה הרים חזונים וכלם
מקפים סביב להר המוריה בסוד אד"ני *
נזרזו סוד שלום המרה מלכות ושמונים
פלגשים ועלמות אין מספר אחת היא יונתי
תמתי * ועל זה נאמר ירושלים הרים
סביב לה וי' סביב לעמו * ודע כימן
ההר"ם סביבות ירושלים מאותם שנקראים
הרי נש"ף וכיוצא בהם * כשישראל
יוצאים חוץ להר ציון מתנפים רגליהם על
הרי נש"ף לפי שאין להם לישראל קיום
ועמידה זולתי בהר ציון ובהר המוריה *
ולפי עקר זה אמר י' וחברך לישראל שנתן
לעשו את הר שעיר לרשת אותו * והטעם

כי הר שעיר הוא טמא ובו שוכני השעירים
אשר הם זונים אחריהם ושעיר אל רעהו
יקרא * שעיר הן עשו אחי איש שעיר
וכנגדן שעיר המשתלח וכנגדן רהר שעיר
וכנגדן ולא יזכו עוד את זכחיה לשעירים
* ודע כי עשו לקח בחלקו מן השעירים
השפלים הקרובים לארץ כענין שאמר
אלה הם בני שעיר החורוי וישיבי הארץ
ולפיכך נאמר בעשו וילך אל ארץ מפני
יעקב אחיו וזהו הענין שאמר הנה קטון
נתתיך בנוים בזוי אתה מאד * והטעם כי
שאר הגוים יש להם שרים על יונים כענין
עוג אמר ובהר שר יון בא ושר מלכות פרס
וכן לשבעים אמות * וכישפעאל שנים
עשר נשיאים לאמותם אבל עשו חלקו
ונהלחו השעירים שהם השפלים שבכל
הנבראים * ולפיכך נקרא שעיר ואומר
ואתן לעשו את הר שעיר לרשת אותו *
ומה שאמר באדום אם תנבירה כנשר לפי
שיש לו שר הנקרא סמאל והוא נוהג הכת
לשעירים והנפש לגלגל סאדים * אבל
אינו מכלל השדים השבעים הקיימים על
עמדם * ולפיכך אמר הכתוב לפי
שמלחמה ליי' בעמלק מד"ר ד"ר וזהו ד"ר
ד"ר הווא סוד י' זכרך לד"ר ד"ר וזה זכרי
לד"ר ד"ר וזהו ד"ר הווא סוד הזכרך לד"ר
וד"ר * והוא השטן המקטרג למעלה
כנגד ישראל והוא סמ"אל הרשע וכבא עת
הנאולה מרה כתיב על סמ"אל הרשע אם
תנביה כנשר ובין כבכים שים קנד משם
אוריך נאם יי' * וכיצד יורידוהו בעלות
מושיעים שהם י' ד' ארדים צבאות על הר
ציון שהוא סוד אל ה' לשפוט את הר עשו
שהוא הר שעיר * ויפקד יי' על צבא
המרום כמרום ועל מלכי הארמה בארמה *
ואז כי רותר בשמים הרבי ואחר כך הנגז
על אדום תרד * ובהיות זה מה כתיב מי
זה בא מאדום חמוץ בגוים מבצרה אנ"י
מדבר בצדקה רב להושיע בסוד ועלו מ
מושיעים בהר ציון * ולפי דרך זה אמרו

היא עיר המלוכה וזהו והיתה ליי המלוכה
וזרוו סוד גילי מאד ברו ציון הריעי ברו
ירושלם • ובשוב הספרות לתיקונן מה
כתיב ובאו האובלים בארץ אשור והנדרים
בארץ מצרים והשרתחו ליי בהר הקדש
בירושלם • בהר הקדש זההר ציון •

בירושלם היא עיר המלוכה • והסוד רמזו
זל מי הם האובדי באומרו הצדיק אבד ומה
אבד אבד את הצדק ולפיכך ובאו האובדים
צדיק אבד • לצדק וצדק אבד לצדק •
וזהו ובאו האובדים ולא אמר האובדים •

צדק צדיק • והם הנקראים הר הקדש
בירושלם • ולפי עקר זה קבעו בתפלה
המחזיר שכינתו לאציון • והסוד ברוך

המחזיר אבדה לבעליה • ואחר שעוררנוך
על העקרים דע כי המדה הזאת על היותה
מדה לאבות ועמה נכנסו שלשתן לקבל כל
אחד ואחד חלקו במרכבה ובמדה הזאת
נכללין כל מיני שפע ואצילות הבאים

מכל תשעה ספרות נקראת גם כן בלשון
ההטעם לפי שהמדה הזאת
כל
מושכת מכל הספרות

העליונות כל ההמשכרות כלם למיניהם
ומביאה אותם בתוך השם הנקרא אדני •
ולפי שהכל תלוי במדה זו נקראת כל על
שם המדה הזאת ועל סוד זה נאמר אני יי
עושה כל זכולל שתי המדות בסוד זכור

ושמור • וזהו סוד זיכלו השמים והארץ •
ויכל אדם ביום השביעי • ושלשת האבות
ירשומדה זו שהיא כל בסוד זכור ושמור •
אברהם כתיב ביה זיי ברוך את אברהם בכל
• יצחק כתיב ביה זאובל מכל •

יעקב כתיב ביה כי חנני אלוים וכי יש לי
כל • דעל זה אמר דוד עה על כן לי
פקודי כל ישרתי • ולפי שהמדה הזאת היא
שבעיר עיר ספרות בינה כמו שאמרנו

ולספרות בינה יש חמשים שערים ומאותם
חמשים שערי בינה יונק אל ה' על בן נקרא
בלשון כל • כי משם נמשכים הכל
ולפיכך כל בנימטר חמשים כל כל הדברים
נב 6 זי הנמצאים

כי הר ציון נקרא הר יי בהתחבר הר ציון
והר המוריה בסוד ויקרא אברהם שם
המקום ההוא יי יראה אשר יאמר היום
בהר יי יראה ומעמד הר המוריה על ידי
אצילות הר ציון בשפע הברכה היה •

ולפיכך אסר כי נשבעתי נאם יי כי יען
אשר עשית את הדבר הזה ולא השכח את
בנך את יחידך כי ברוך אברך והרבה ארבה
את זרעך וכי • ולפיכך כל מקום שהמצא
מי יעלה בהר יי הוא סוד ציון בחבור •
ירושלם • הר בית יי הוא סוד הר המוריה
וירושלם בחבור • ולפעמים נקראת

המדה הזאת

ציון

וענין ציון ירושלם הם
סוד אל ה' אדני זכור
רשמו • ומתוך ציון שהוא תשע ספרות
שוכן השם בירושלם שהיא סוד הספירה

העשירית למטה באומרו ברוך יי מציון
שוכן ירושלם ואמר כטל חרמון שורד על
הררי ציון ומשם הברכה נמשכת לירושלם
ולכל העולם • וכבר הודענוך כי אל ה' •
הוא סף תשעה ספרות מלמעלה למטה

והוא המיוק ברכה באדני • וכן בהיות
הצדיקים נמצאים בעולם אזי יי ירחיק
ויתברך מצאל ברמתיו למטה ועל ידי מי
על ידי ציון • וכן הוא אומר מציון מכלל
יופי אלוים הופיע • ואם חס ושלום עשין

ישראל שלא כהוגן מה כתיב מפני הרעה
נאסף הצדיק והצדיק הוא מרת הדין וכן
הוא אומר וצדיק יסוד עולם • ואומר מציון
מכלל יופי אלוים הופיע • וכשנאספת

סדר צדיק אז נחבר הר ציון מר כתיב
בהסתלק אל ה' מה ציון אז כתיב אדר
ציון ששם שועלים הלכו בו מי השועלים
שהלכו בו שאר כחות של טומא הנקראים

שועלים קטנים מחבלים כרמים • כרמים
פי הם כרם יי צבאות • אבל לעתיד לבא
שה כתיב ועלו מושעים בהר ציון לשפוט
את הר עשו והיתה ליי המלוכה • ואז
יתחברו ירושלם וציון כאחד כי ירושלם

הנמצאים בכנראים מחמשים שערי בינה
יצאו וסימן כל הנכראים הוא כל * והסוד
הגדול וירא אלדים את כל אשר עשה והנה
טוב מאד * וכבר הודענוך כי המדה הזאת
נקראת כל * ויש לילעוררך על סוד פנימי
דק * דע כי בהתחבר מדת זכור ושמור אזו
כל העולם במלוי ובשלמות * והסוד את
הכל עשה יפה בעתו * כי מדת זכור
נקראת בסוד כל ומדת שמור נקראת עת
* וכשזכור ושמור מתאחדות כאחד בסוד
כל וכסוד עת אז אומר את הכל עשה יפה
וסוד בעתו * ודע כי יש עתים לטובה
ועתים לרעה * וכבר גלה שלמה עת הסוד
ואמר עת ללדת * ויש עת רצון ועת רעה
כמו שדרשו ז"ל בפרק חלק והכני מגלה לך
הסוד * דע כי מדת ארני נקרא עת וכשהיא
מחוברת לצדיק הנקרא טוב אזי היא עת
טובה שהרי טוב מתחבר עם עת * ואם
הו' טוב נפרד מעת הרי מתחבר עם עת ענין
אחר שיושב חוץ לספירות ונקרא רע * והו'
עץ הדעת טוב ורע וכבר פירשנו זה בענין
עץ הדעת טוב ורע שהיא מדת ארני הנקראת
במדה זו והכל כפי הדין הישר ומשפט האמ'
וכבר גלה שלמה עת ענין זה בסוף קהלת
ואמר כי כל מעשה האלדים יביא במשפט
על כל נעלם אם טוב ואם רע * ולפי דרך
זה אמרו חז"ל חייב אדם לבלך על הרעה
כשם שמברך על הטובה * והו' סוד אמרו
דבר אל אהרון אחיך ואל יבא ככל ערז אל
הקדש מאי בכל עת כלו' בכל עת שהיא עת
רעה שהדברים הנקראים רע מחוברים לעת
או שמו' אותה העת היא באותם העתים
החצונים הנקראים עתות טומאת כי כמדה
עתים חצונים יש מחוץ לפרגוד וכל יאחת
מהם מזומנת לפורענות * וגם הם בכלל
ואל יבא בכל עת אל הקדש * ובאיה עת
ראוי לו לבא בזאת יבא אהרון אל הקדש
במדה הנקראת זאת לפי שמדה זה י' שהוא
טוב מחובר לה והוא טוב ועל שמו נקראת
זאת וכבר הודענוך כי ע' שם ארני היא

נקראת עת רצון והיא עתו של אד"ן שהוא
צדק שהוא טוב הנמשך מצדיק ולפי שעל
ידיה מקבלים כל היצורים פרנסה ומזון
לפיכך נאמר עיני כל יאלוך ישברו ואתח
נותן להם את אכלם בע' תו בסוד ארני הכל
עשה יפה בעתו * והודיע לחבר מדת
זכור אצל שמור עליו נאמר אשרי שומרי
משפט עושר צדקה בכל עת כלומר
המקרב מדת שמו' אצל משפט אזי הוא
משפיע הברכות בכל הדברים שבעולם
בין כספירות הפנימיות בין בדברים
החצונים שהם חוץ לספירות * כי
כשהספירות הפנימיות נשפעות ונסדרות
אזי כל הדברים שבעולם מקבלים כח שפע
ואצילות * והו' סוד עושה צדקה בכל עת
כי היאך אפשר לו לאדם לעשות צדקה
בכל עת ועת מכל עתות היום * אלא סוד
הדבר כך הוא כשהאדם מחבר מדת שמו' ר'
אצל משפט אזי הוא עושה צדקה בכל
הדברים שבעולם ואפילו כדברי החצונים
כל שכן בפנימיות שכלל הכל נקרא כל
ע' ת * והמבין סוד הפסוק שאמר עושה
שלום וכור' רע ויבין סוד עץ הדעת טוב ורע
וסוד עת טובה ועת רעה * כי מה ענין
שלום אצל רע * שאמר עושה שלום ובורא
רע כי שלום הוא אצל המלחמה וטוב אצל
רע אלא ענין שלום שאמר אצל רע זה
ידוע הוא למשיגי האמת כי מדת הנקראת
שלום היא הנקרא טוב ולפיכך אמר עושה
שלום ובורא רע כי הרע הוא חוץ למחיצת
הקיים הנקרא טוב שהיא סוד כל * ולפי
שנחתמו בראשית כהותם הנקרא
טוב לפיכך כתיב וירא אלדים את כל אשר
עשה והנה טוב מאד * והמדה הזאת
לפעמים נקראת *

אביר יעקב והטעם כי מבינה
יאבר לין החכמה
בסוד שברך קטן ושבת גדול והטעם
שנקראת אביר יעקב ולא אביר אברהם
ולא אביר יצחק לפי שזאת המדה תלויה
במדת

נאמר אברה חסידה ונוצה * ועל זה
נאמר השבע בטוב עדיך תחדש כנשר
נעורייכי * והמדה הזאת נקראת

חכר התחן

דע כי שלשת מיני חכר הם * האחד
חסד עליון הבא מן המקור העליון שאין
בו תערובת דין זולתי חסד ורחמי ונקראים
חסדים טובים והסוד והכדי מאתך לא ימוש
ועל זה נאמר כי המלך בוטח בה ובהסד
עליון כל ימוש * והשני הוא חכר עולם
והוא חסד אברהם שנאמר חתן אמת ליעקב
חסד לאברהם * ולפי שפירד יצחק שהוא
כוד מדת הדין מתערבת עם חסד אברהם
ולפעמים מעביר ארו החסד מדת הדין
כאומרו ושבם חביון עוז * ואומר ימיך יי
תרעץ אויב * אין דסד אברהם פשוט
אלא מעורב עם דין כי לפעמים מתגברת
מדת הגבורה ומסתתרת בתורה חסד
אברהם * ולפיכך חסד אברהם חסד
עולם כי לפעמים מתעלם כסוד שתי מדות
שבהם מתנהג העולם כסוד גלוי ועלם *
כסוד מעלה וכטה ימין ושמאל פנים ואחור
ולפיכך חסד עולם יש בו דין ורחמים * והם
השלישי נקרא חסדי דוד הנאמנים * והם
חכדי אל חי הבאים מכח חסדים טובים
וחסד אברהם * ונקראים חסדי דוד בהגעים
אצל מדתו ושנמשכים אלו החסדי באים
דרך עור דוד היא ציון ונקראים חסדי דוד
בהגעים לשם אדני נקראת אדני בר שון
הסידה * וסימן אם אברה חסידה ונוצה
ולפי שהיה דוד המלך עליו השלום שואב
חסדים העליונים מלמעלה הנקראים
חסדים טובים והחסדים ראשונים אמר הכתוב
איה חסדיך הראשונים * נשבעת לדוד
באמנתך * והנה מבנה דוד לעצמו על
זה ואמר שמה נפשי כי חסיד אני *
ולפי שהמשכת ההולדות בצאצאי אדם מן
המדה של דוד אמר הכתוב אמרת עולם
חסד ה' יבנה * ולפי שלפעמים כסתלק

ונאכפת

במדת יעקב שהרי יעקב קו האמצעי בתוך
ואישל השם ירחיך וסוד ואישל של שם
מיוחדת ליעקב בסד הפאר * ובה
נא זוות מדות אברהם ויצחק אברהם לימין
ויצחק לשמאל ויעקב קו האמצעי וסימן
ויעקב איש תושב אהלים וסוד איש חס
בסד תיומת של לולב שהו סוד קו האמצעי
של לולב וישב אהלים חס שנים אהל
אברהם ואהל יצחק כי חס שני צדי הלולב
* ולפי שסוד יעקב הוא קו האמצעי והוא
סוד ואישל אנו אומרים אלדי אברהם אלדי
יצחק ואלדי יעקב ונספת ביעקב * וכן
האל הגדול הגבור והנורא * והסוד
הגדול וזכרתי ארח בריתי יעקוב מלא * עם
או * וברית יעקב הוא סוד אביר יעקב *
ולפעמים נקראת אביר ישראל כסוד סתום
וחתום לכך נאסר הדודין יי צבאות אביר
ישראל * ויש לך לדעת מי הוא הנקרא
אדון כסוד יי צבאות אביר ישראל * כבר
ידעת כי השלש ספירות תחתונות נאחזות
בשרשו וחתחתון והם נצח הוד יסוד
נשלשתן נקראות צבאות בכלל וכשתמצא
נצח לימין והוד לשמאל יסוד באמצע שהוא
אל חי שהוא אביר ישראל חמצא אביר
ישראל מכריע בין נצח ובין הוד * וכן
הוא אומ' הנה אדון הכרית אדון כל הארץ
והאדון נקרא רהיכל ששוכן בו על שמו
ידוד * ולפיכך אביר יעקב אביר ישראל
ולא אביר אברהם ואביר יצחק * והוא
מגן הוד העושה המלחמות הגדולות והוא
אדון כל הארץ * ודע כי מכח אביר יעקב
יתחדש הנשר הידוע כסוד אברה חסידה
ונוצה והסוד המבנידך יאבר כן יפרוש
כנפי לתימן * שהוא סוד מדת חסד *
חסידה חסדי דוד הנאמנים ובהתחבר בינה
לאביר יעקב אזי יאבר כן יפרוש כנפיו
לתימן * כי חכמה מדה שביעית היא
לאביר יעקב ועל יוכל ישלח שרשיו
ובהתחבר אביר יעקב למדה הנקראת נשר
אזי היא מתחדש ומתמלאת כל טוב ועליה

ונאספת למעלה למעלה המרת הנקראת
חסדי דוד כאמרו כי מפני הרעה נאסף
הצדיק לפיכך אמר הכתוב השיעה יי' כי
גמר חסיד כי פסו אמונים מכני אדם
בסוד חסדי דוד הנאמנים והיודע חסדי
דוד ידע סוד הודו ליי' כי טוב כי לעול חסדו
ראש וסוף ואמצעי יובין כמה ענינים
עמוקים נרמזים בתורה ואחר שעוררנו
על אלו העקרונים הגדולים יש לנו להודיעך
כי המדרה הנקראת אל חי היא כרמית
מצרף ומבחן לקבל התפלות מיד אדני
ובהיכל זה עומדים כמה שומרים וכמה
חיילות לבחון ולצרף כל התפלות הנכנסות
בהיכל אדני ובהיכל בודקים
אותה במקום זה ואם היא ראויה
להכנס דרך מרת אל חי אז שומרי הפתחים
מקבלים אותה תפלה ומכניסין אותה עד
הגיעה לפני יד ית' ואם ח' התפלה
שאדם מתפלל אינה הגונה קורין לאותה
תפלה פלמעה תפלה פסולה וקורין
כל דברי אותה תפלה פסילין והכרוז
קורא אל תכנס אותה תפלה לפני יד יד
ית' והקול מברין אני יי' היא שמי וכבודו
לאחר לא אתה ותהלתי לפס' ילים' ומיד
פוציאין אותה תפלה כנאפה ודוחין אותה
לחוף ואינה נכנסת וננעלים השערים
בפניה וזהו שאמר פנה אל חפלת
הערער כי במקום זה פונים ובודקים כל
תפלה שאדם יחיד מתפלל ומערערים
עליה ואם תאמר נמצאו רוב התפלות
שמתפלל היחיד נפסדות נאבדות כי אחת
מני אלף לא יוכל להתכונן ברפלת יחיד
בענין שתהא ראויה להתקבל דע שאין
הדבר כן אלא כל כשדוחין אותן הפסולות
הנקראות פסילים כשדוחין אותן לחוף
ואינן נכנסות יי' ית' נתן להם מקום להכנס
בו שהשם ית' ברא רקיע ומסר עליו סמוני
ושומרים וכל אותן הרפלות הפסולות
הגדול מניסין אותן באותו רקיע ועומדות
שם ואם חזר זה היחיד שהתפלל

תפלות פסולות שעומדות בזה הרקיע
חתיצון ועמד והתפלל תפלה אחת בכונה
גדולה ותפלתו זו הגונה ושלמה אז אותה
התפלה הכשרה מסתלקת והולכת ונכנס
באורו היכל היצון שהתפלל הפסולות
שהתפלל מקודם עומדות שם ומוציאה
משם כל אותן התפלות הפסולות שהתפלל
ועולות כלן עם אותם התפלה הכשרה
שהתפלל וכלן נכנסות עמה באגודה אחת
לפני השם יתברך ונמצא שלא יפול דבר
אחד מכל התפלות שהיחיד מתפלל
ואם לא חזר האדם בתשובה ולא התפלל
תפלה בכונה כהוגן כל אורח התפלות
הפסולות מוציאות אותם אל מחוץ למחנה
למקום שםא בהיות אותו האדם נמשך אח'
הטומאה ואז נועלים לפניו שערי תשובה
ובהיכל זה הנקרא מרת אל חי יש מקום
אחד שיש בו שערים הנקראו שערי דמעה
ויי' יתב' הוא בעצמו פותח אותם השערים
שלושה פעמים בכל יום והם שערי נכונים
לבעלי תשובה כשהם חוזרים ומתנחמים
על מעשיהם הרעים וכשאותו בעל תשובה
מתפלל ובוכר וסוריד דמעות ברפלתו
נכנס תפלתו וכנייתו לפניו בשערי דמעה
וזוהו שאמרו זכרונם לברכה אל פ' ששערי
תפלה ננעלו שערי דמעה לא ננעלו שאנ'
שימה דמעתו כנאך הלא בספרתך
והרמז תפלת חזקיהו שנאמר ברא ויבך
חזקיהו בכי גדול ואמרו יתברך שמוע
שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך
ואף על פי שיש הפרש בענין דמעה בופן
שבית המקדש קיים לזמן חיבנו מכל
מקום שערי דמעה פתוחים תמיד וכבר
אמר הנביא שובו אלי בכל לבנכם בצום
ובכי ומספר' לפיכך כשאדם רוצה
שתתקבל תפלתו יתכוין בהו שפוד דמעה
ואין תפלתו חוזרת ריקם וכן נאמר
בענין חנה והיא מרת נפש והתפלל על יי'
זככה תבכה חדע לך כי הצדקת כלן שיערי
היכלות היתה יודעת וכל מעשיה היתה

עין אל כבוד אל מתי
אין אל מתי
כבוד אל מתי

ככותה

בכונה ידועה להכנס לחדו מרכבה מר
 כתיב בתורה ותדור נדר ותאמר י צבאות
 אס ראה תראה בעני אמתך וזכרתי וליא
 תשבת את אמתך ותדור נדר הניערה
 עד הכינה שהיא מושבת הכלבים מן הכתר
 י צבאות במקום תולדת כל הנבראים
 נכנסה ונתכונה ובהיכל זה יש מקום
 א שבו נכנסות התפלות של אותם היחידים
 שהקדימו תפלותיהם להפלת הצבור וכל
 אות המשכים באותו היכל ובשש שלימין
 צבור תפלותיהן ממונה ידוע שנכל באותו
 מקום ולוקח משם כל אותה ההפלות
 הקודמות לתפלת הצבור ומעלה אותן עם
 תפלות הצבור לפני ייתברך וכל
 הענינים האלו שאמרנו הם ברפלות
 היחידים אבל בתפלת הצבור אין כל ממונה
 וכל שוער יכול לעכב יאלא כשהצבור
 מתפללים תפלתם נכנסת ומתקבלת על כל
 פנים וזהו סוד פנה אל תפלת הערער
 ולא בזה את תפלתם את תפלתו לא נאמר
 אלא את תפלתם ופירוש הפסיק
 פנה אל תפלת הערער כלומר כשהיחיד
 מתפלל בודקין את תפלתו אם היא ראויה
 להתקבל וכמה מערערים יש עליה אבל
 כשהצבור מתפללין לא בזה את תפלתם
 אעפ שאין תפלתם כל כך הגונה מקבלים
 אותה מלמעלה וזהו שאמרנו ול
 מנין שאין הקדוש ברוח סואם בתפלתם של
 רבים שנאמר הן אל כביר לא ימאס חס
 נאסרו רבותינו ול לעולם ישחיתך אדם
 עצמו עם הצבור ואסרו רבותינו ול
 איסתי עת רצון כוסן שהצבור מתפללים
 נאמר כי מי גוי גדול אשר לו אדים קרובים
 אליו כי אלדינו בכל קראנו אליו ועתה
 העוהתמונן כי שתי היכלות האלו שהאחד
 נקרא ארז והשני נקרא אל חי בהם
 עולות ונדבקת כל התפלות שישראל
 מתפללים וסוד תפלת צבור הוא סוד
 ארזי שהוא סוד נכסת ישראל ולפיכ אינה
 נחת וכל אלו הקברים שאמרנו

בתפלת יחיד ותפלת צבור בהיות ישראל
 על אדמתם וכל שכן בירושלם וכל שכן
 בבית המקדש אבל כשישראל
 בחוצה לארץ כמה מערערים וכמה
 מקטרגים עומדים אצל תפלת הציבור כל
 שכן אצל תפלת היהודים שהרי כשישראל
 הם כח ל הרי הם ברשות שרי האמות ואין
 ירך לעלות תפלתם שאין שערי שמים לא
 בארץ ישראל וכן הוא אומר ביעקב
 מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית
 אלדים וזה שער השמים ואם כן
 בחוצה לארץ הכל סתום אצל השמים
 ועד שאותן שרי האומות אין מסייעים
 לישראל כלום וכן הוא אומר ואין אחר
 שתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל
 שרכם וכל שכן כי סמאל שר אדום
 עומד ומקטרג רמיד על ישראל ומערער
 עליהם לאבד זכויותיהם וכל המקטרגים
 על ישראל בארץ האמות כלם עומדים
 בין הארץ ובין השם כדמיון כותל ומחיצה
 להפסיק בין ישראל לאביהם שבשמים
 והם הנקראים ענן המפסיק ועל זה נאמר
 סכותה בענן לך מעבור תפלה וכן
 הוא אומר במראות יחזקאל בגולה ואראה
 ונהנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול
 ואש מתלקחת וכו ומתוכרה עיני
 החשמל המבין פסוק זה יבין
 כמה סחיצות מעבקות בגלות ואפילו
 בארץ ישראל כתיב כי אם עונותיכם
 היו סכד ילים ביניכם לבין אלדיכם
 וכל זה בארץ כל שכן בחוצה לארץ
 ואם כן מה יהיה על רפלות של ישראל
 בחוצה לארץ דע שהתפלות שהן
 חוצה לארץ אין להם דרך לעלות לפני
 יתברך וזאת כשישראל משלחים אותם
 מחוצה לארץ נגד ירושלם וכשמגיעות
 לירושלם משם הם מסתלקות ועולות
 למעלה וזהו שאמר דניאל כשהרפול
 בגולה וכיון פתיון לי בעלות נגד ירושלם
 חסנין רחלם בימא הוא בך על
 ברכות

פרכוהו ומצלי ומודה קדם אלהי וכל זה
אמר שלמה בפי כשנבנה בית המקדש
והיה מתפלל על ישראל ואמר כי יחטאו לך
כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפרת כם
ונתתם לפני אויב ושבושבו שוביהם אל ארץ
האויב רחוקה או קרובה והשיבו אל לבם
בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחננו אליך
ובר' והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתת
לאבותם העיר אשר בחרת והכירתי אשר
בנית לשמך ושמעת השמים מכון שבתך
את תפלתן ואת תחנונם ועשית משפטם
וכי ועתה דע וראה איך גלה שלם המלך
על שאין תפלת חוצה לארץ עולה למעלה
באותו המקום שמתפללים עד שהוא עולה
לארץ ישראל ומשם לירושלם ומשם לבית
המקדש ואז היא עולה למעלה ולפי כל
ישראל שהם בגלות הם במקומות ירושלם
בארבע כנפות הארץ וירושלם עומדת
באמצע ולפיכך כל אותם שהם בגלות
לצד מזרח תפלתו לנגד מערב נגד ירושלם
ובן אותם שהם בצפון הפכו פניהם לדרום
נמצאו כל ישראל שהם מתפללים בארץ
גלותם משלחים תפלותיהם לירושלם ולבית
המקדש ומשם התפלות עולות לפני יי'
ית' ועתה יש לנו להודיעך מה בני תפלת
חוצה לארץ לתפלת ארץ ישראל דע כי
תפלת ארץ ישראל דומה למי שהוא צריך
לדבר עם המלך וניתו קרוב למלך ואין
שטן ואין פגע רע ולא משחית בדרך
ותפלת חוצה לארץ דומה למי שצריך לדבר
עם המלך וביתו רחוק מאד מן המלך ויש
בדרך כמה ליסטים וכמה פגעים רעים וכמה
חיות רעות עתה ראה כמה אדם צריך
ליזהר כדי שימלט מנזק הדרך ואחר
הטורח והשמירה יתכוין שתהא תפלתו
ראויה להתקבל כמו שאמרנו ועל
דרך זה דע כי כמה מעכבין ומקטרגין יש
לתפלות ישראל כשהן הולכות לירושלם
על ידי הכחות הטמאות של אמות העולם
ולפיכך יש לך להתכוין כמה אנו חייבים

לטה עצמנו ולהתכוין בתפלותינו בהיותנו
מתפללין בחוצה לארץ כדי שנהיה ראויים
להתקבל לפני יי' ית' ואחר שעוררנוך
על העקרים האלו הדקים שהם כדמיון
דמוים יש לנו להודיעך כי סוד גאל הי'
הוא סוד מקום בדיקת התפלות והבקשות
וכשהתפלה היא בהגון ונדבכת בגאל הי'
אזי השם הנקרא אדני שהוא סוד התפלה
מתקרב עם אל הי' ואז מראה הדור כל
הספירות על ידי התפלה וכשמתדבכת
התפלה בגאל הי' הרי היא נכנסת בכל
החורים עד שתעלה למקום הכינה :
ומן הכינה מתדבכת ובכ"מ הנקראת
רצון ולפיכך אנו אומרים בראש התפלה
אדני שפתי פתחת שהוא השער להכנס
ובסוף התפלה אנו אומרים והיו רצון אמרי
פי לפי שהרצון הוא סוד המעלות ממטה
למעלה והוא סוד יוד של שם המיוחד הנק'
רצון מן הרצון שהוא עולה בקוצו של
יוד העליון מתדבכת בכתר עליון הנקראת
אין סוף כמצאת למד כי התפלה מתורת
על שם הגדול ית' שהרי בתחלת התפלה
אנו אומרים אדני שפתי שהוא סוד הי'
אחרון של שם והיא למטה מכל הספירות
שם ית' ובסוף התפלה אנו אומרים והיו
לרצון אמרי פי שהוא יסוד אות יוד של
שם שהוא סוף כל המעלות ממטה למעלה
הרי שם חתום בתפלת תחלה וסוף שם
ית' שהוא חצי ית' וחציו ככולו ולפי
שהתפלות עולות עד הכתר התקינו במס'
כתר יתנו לך יי' אלדינו כלומר כל
התפלות של יוצר שהתפללו ישראל עולות
עד הכתר ולפיכך אנו אומרים כתר יתנו לך
בתפלת מוסף ולא בתפלת יוצר כי בתפלת
יוצר עדיין לא הגיעו התפלות עד הכתר
אבל בתפלת מוסף כבר הגיעו התפלות עד
הכתר אבל בתפלת מוסף כבר הגיעו
התפלות עד הכתר כי כבר נשלמו תפלות
יוצר ועלו לכתר ואם כן מתוך עקרים
הללו שעוררנוך עליהם יש לך להתכוין בן
בהיות

וסדור המעלות ותקון הצנור ולפי נקראים
 קרבן מלשון קירוב י אכ התפלה עומדת
 במקום הקרבנות אלא שהקרבן מקריבין
 המעלות על ידי המעשה והתפלות על ידי
 דבור והסוד ונשלמה פריש שפתנו וזרנו
 שאמרו רזל הפלות כנגד תמידין ומוספין
 תקנום ואחר שעוררנוך על עקרים הללך
 בשם הנקרא אל ה' יש לנו עכשו להכנס
 לבאור שאר שמותי ית' על דרך המעלות
 והשם יורנו דרך האמת
 אמן ואמן סלה :

בהיות האדם מתכוין בתפלתו נמצא מחד
 את יי באותו תפלה ומתחיל באור ה'
 אחרון של שם עד שהוא מיוחד כל הספיר'
 ומגיע עד אות יוד' שהיא אות ראשונה של
 שם עד שנמצאת התפלה דבקה בכרור
 עליון י אם כן יש לך להכין כי התפלה
 נקראת עבודה כדרך שאמרנו וזרנו סוד
 שאמרו אינו היא עבודה שכלב הוי אומר
 זו תפלה ולפי דרך זה התבונן כי התפל'
 עומדות במקום הקרבנות י וכבר ידעך
 כי סוד הקרבנות הוא סוד קירוב הספיר'

אלו הן השמות המכוונים על אל חי בסדר :

אל חי אלרים חיים אל שדי
 מקור מים חיים יסוד צדיקי
 טוב שכל טוב שלום זכרון
 שבת ברית אות שבועה
 ההר הטוב חוק ציון כל
 אביר יעקב חסד תחתון

י אלרים עבאות שמעה תפלתי האזינה אלדי יעקב
 סלה : גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה
 אפרוחיה את מזבחותיה ירוה עבאות מלכי ואלרי :

שמות הקדש שהם
 שלישי ורביעי על
 דרך המעלות הם
 הנקראים * ארלם צבאות ידוד
 צבאות * ושניהם נבלים לפעמים
 כאחד כאמרו ידוע אלדים צבאות שמעו
 תפלותי * ולפעמים נזכרים כל אחד בפני
 עצמו כאמרו אלדים צבאו השיבנו והאר
 פניך ונושעה * וכאמרו ידוע צבאות עפנו
 משגב לנו אלדי יעקב סלה * והוצרכנו
 להביא אלו השני שמות בשער אחד אעפ
 ששאר השמות הביאונם כל אחד מיוחד
 בשער שלו * לפי ששני אלו השמו צריכי
 בכאורם זה לזה * וכשאנו מפרשים הא
 גם השני צריך כאור עמו הוצרכנו לבארם
 כאחד שהרי שניהם מתאחדים זה בזה *
 ושני אלו השמות הנקראים אלדים צבאות
 יהוה צבאות שניהם נכונים להריק בדרך
 הצנורות כל המשכורת שפע הספירות
 העליונות ולהביאם במדת אל חי * ושניהם
 פועלים לפי הדין הישר ככל צבאו העולם *
 האחד פועל מצד החסד והשני פועל מצד
 הדין * ושניהם מושבים דין וחסד ורחמים
 במדת אל חי * ויש לנו להודיעך כי
 מדת יי צבאות היא המושכת חסד עליון
 וחסד אברהם וחיי עולם במדת אל חי
 ומדת אלדים צבאות מושכת כח הגבורה
 והדין והפחד והעונש במדת אל חי *
 ולפיכך מדת אל חי כוללת הכל ונקראת
 כה חסד ודין ורחמים על יד ידוד אלדים
 צבאות * והוא סוד אני יי עושה כל שהכל
 יצא מן המדה הנקראת כל כאמרו וירא
 אלדים את כל אשר עשה והנה טוב מאד *
 ואומ' על כן כל פקודי כל ישרתי יאום ויי
 בך את אברה' בכל וכך הודענוך כי מדת
 אל חי נקראת כל שהכל בה * וכשהיא
 משפעה שפע אצילות במדת אדני
 נקראת גם מדת אדני' כלשון כל ביהוה
 כלולה מן הכל כטעם כי שמי בקרבו *

וכשמות אדני כלולת מן הכל אזי גם היא
 משפעה ברכותיה בכל הנבראי למיניה *
 ולפי נקרא כלל כל הנבראי זכ בשם כל *
 על שם מדת אדני' המפרנס כל נברא ונבר'
 כפי מינו * ועתה יש רך לשמור כלל זה
 בכל מקום שאתה מוצא לשון כל שהוא
 מורה שרשה עניני' לפעמי' מורה לשון כל
 מדת אל חי * ולפעמים מורה מדת אדני'
 ולפעמים מורה על כל הנבראות כלם *
 והטעם כמו שעתה הודענוך כי מכת הכל
 יצא הכל * ואם כן תתבונן כמה שנאמר
 באברהם ויי בך את אברהם בכל *
 וכיצחק ואוכל מכל * וכיעקב וכי יש
 לי כל * כי שלשתן במדה הכלולה מן
 הכל נחברו * נמצאת לסד כי כל הברכות
 והטובות באות למדת אל חי עי' יהוה אדני'
 צבאות * ולפיכך אל חי כלול בכל הדברים
 כלם חסד ודין ורחמים * ולפי שדוד
 המלך עליו השלום נתלבש במדת אל חי
 והוא סוד הרגל הרביעי מרגלי המרכבת
 היה כלול בחסד ודין ירחמים מן רגלים
 ועליו נאמר והוא אדמוני עם יפרה עינים
 וט ב רואי * אדמוני זהו סוד המסכת
 הדין הנקרא אש אדומי * יצא
 עינים זהו סוד חסד אברהם שהוא סוד עין
 החסד והוא היה עינו של עולם * וטוב
 רואי תפארת יעקב שהכל תלוי בו *
 ואם תאמר והרי כתוב בעשו ויצא הראשון
 אדמוני * באדמוני של עשו אין בו
 תערוכת טוב ולא יופי אלא אדמוני כלו
 באדרת שער * אבל כדוד כתיב
 אדמוני עם יפה עינים * נמצאת למד
 כי עשו הרשע ירש החרב ושפית הרום
 ודוד עליו השלום ירש מדת המלכות על
 סתכונתה לעשורת חסד ורחמים ומשפט
 וצדקה ולעשות דין * ולהרוג על פי
 הדין והוא סד שנאמ' בעשו ויצא הראשון
 אדמוני כלו באדרת שער וכדוד נאמר
 והוא אדמוני עם יפרה עינים וטיב
 הואי * ותמצא דוד כלול מן הדין ומן
 הרחמים

הרחמים * תמצא כתוב בדוד ויהי דוד
 עושה משפט וצדקה לכל עמו * משפט
 מצד הדין והוא אדמוני * צדקה מצד
 הח * הרחמים עם יפה עיני * טוב רואי *
 ולפיכ * בשהיה הד * מתלבש במדת אדמוני
 היה נלחם מלחמת יי * באוני יי * ולא
 תשוב חרכורי קים * וכשהיה מתלבש
 יפר עינים היה מפרנס ישראל ועושר
 עמה כמר חסדים בעיני יפר וכן הוא
 אומר טוב עיני יבורך כי נתן מלחמו
 לדל * וכשהיה מתלבש טוב רואי *
 היה יורד לעמקי תודה והיה רואה ומסתכל
 בסתרים ונכסף לטעום טעמיה והיה אומ'
 טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף *
 והיה נכסף ומתאוה ואומ' גל עיני ואביטת
 נפלאות מעורתך והיה מקיים התורה
 במדת טוב רואי * ובמדה הזאת היה
 יורד לסתרי תורה * ולפי ששלשת
 מדות הללו נתחברו במדת אל ה' שהם
 חסד ודין ורחמים ונאחו דוד בשלשתן *
 נעשה גם הוא רגל רביעי לכסא נושא את
 השלשה * ולפיכך אמרה תורה שלש
 רגלים תחזי לי בשנה * כנגד אברהם
 ויצחק ויעקב * והרגל הרביעי היא חג
 עצרת כמו שאמר ביום השמיני עצרת
 תהיה לכם * ואמרו הכמים זכרם לטובה
 בסוף סוטה שמיני חג העצרת לענין פז'ר
 קשב ואמרו שהוא רגל בפני עצמו והרי
 הן שלשה רגלים * אם כן היאך הוא
 רגל בפני עצמו לא רגל בפני עצמו באמת
 שהוא כנגד מגן דוד והוא סוד רגל רביעית
 לכסא מרכבה והסוד כלו שאמרה תורה
 שלש רגלים תחזי לי בשנה * ואמר
 שלש פעמים * וכשנולד יהודה שהוא
 סוד מגן דוד שהוא סוד הרגל הד' שהוא
 סוד הכן הרביעי מה אמרה לאה * הפעם
 אודה את יי על כן קרא שמו יהוד' ותעמוד
 מלדת * הפעם שדאי יהוד' ותעמוד
 רביעית רגל רביעית אודה כודאי שהוא
 דוד שיהו לאל בהודאות ותושבחו ותעמו'

מלדת עד כאן הוא עמידת הספירות מכאן
 ואילך הפירוד * בהתחבר זכור ושמוד
 ומלכות בית דוד לדוד אזי ונהר יוצא מעדן
 לחשקות ארת הזן ומשם יפרד והיה רד'
 ראשים * ודע כי שתי מדות הללו
 הנקראות יד' ד' אדלים צבאות מהם
 נמשכים כל צבאות העולם עליונים
 ותחתונים למיניהם ומהם נמשכים כל
 מלחמות העולם ובמקום זה הוא סוד
 הקנאה וזהו סוד קנאת יי * צבאות תעשה
 זאת ואומר ויקנא יד' ד' לארצו * ומפק'
 זהו נקים הנביאים נבואתם כאמרו כה
 אמר יי * צבאות * ודע כי מעלת משה
 רבינו עליו השלום היתה על כל הנביאים
 כלם * ומשה רבינו לא נשתמש במלת
 יד' ד' צבאות לפי שמעלתו היא דבקה
 ביד' ד' ואינו צריך להסתכל במראות
 הצבאות לפיכך נאמר כי משה רבינו
 עליו השלום נסתכל באימפקלרי * מצוחצח'
 שנאמר פה אל פה אדבר בו ומראה ורא
 בחידות והמונת יד' ד' זביט * ושאר
 הנביאים נסתכלו באפקלריאה שאינה
 מצוחצחת הרא הוא דכתיב וביד הנביאים
 אדמה * ואומר אם יהיה נביאם
 יד' ד' במראה אליו אתודע בחלוס אדבר
 בו * וענין במראה אליו אתודע
 הוא סוד מראות הצבאות * ולפיכך
 מראות הנביאים הן בשם יד' ד' צבאות
 ולפיכך מזכירים הנביאים חמיד יד' ד'
 צבאות שהוא מקום יניקתם והוא סוד
 מראות הצבאות אשר צבאו * נמצאת
 למד כי נ' מעלות הם * תורה * נביאים *
 וכתובים * כנגד מק' ד' והל' ובר' כה *
 משה רבינו ע"ה נאחו במקור שהוא סוד
 מים זכי אין בהם צד עכירות ולפי נבואתו
 מצוחצחת * והנביאים נאחו בעקרי הנחל
 למטה ולפיכך נבואתם מעורבת בדמינות
 כמו שהנחל מעורב ממיני עפר ושאר דברי
 הכתובי * נאחזי בכריכה שהם מים מקובצי'
 אינם מצוחצחים כל כך * ואחר
 שהודענוך

שהודיענוך עקרי הללו על דרך כללי בשני
שמות הללו יש לנו להכנס בכאור כל אחד
ואחד משניהם כפי סיוע עליון עלינו
לכתוב בסדר זה בעזרת השם והוא יורנו
דרך האמת והנבואה :
השם הנקרא אלדים
הוא סוד
המדה המושכת כל מיני דין ונבורה מצד
שמיאל ושואבר מן הבינה ומן הפחד
ולוחמת מלחמות יי צבאות מעלה ומטרה
וזוהו שכתוב ביום ההוא יפקוד יי על צבא
המרום במרום ועל מלכי הארמה באדמה
וצריך אני להודיעך עקר הדבר : כבר
הודעתך כי השם הנקרא אדני הוא המושל
על כל המוני מעלה ומטרה והוא הפרנס
הגדל בנברא ובידו כל גנזי המלך וכל גבורי
המלחמ' וכל כלי המלחמ' רכבי אש וסוסי
אש כלי זין רמחים וחרכות וקשתורה חצים
ואבני בלסטראות ושאר כל כלי המלחמה
וששים גבורים סביב לשם זה כלם אחוזי
חרב מלומדי מלחמה איש חרבו על ירכו
וכלם מקבלים כח ונבורה מצד הפחד :
והסוד איש חרבו על ירכו מפחד : וכבר
הודיענוך כי השם הנקרא אדני שהוא מדת
המלכות והוא מושל על כל הנבראים והוא
פחירה וממירת מוריש ומעשיר משפיל
ומרוםס מוחץ ורופא : וכל אלה הדברים
אשר שם אדני פועל בכל הנבראים :
כלם הם כפי השפע הבא אליהן מן המעלות
העליונות על ידי אל חי : אם לטובה
אם לרעה : אם לחיים אם למות : אם
לשלום אם למלחמה : אם לשובע אם
לרעב : ועתה יש לנו להודיעך כי בהיות
שם אדני לובש בגדי מלחמה ומזדיין
ללחום בשמי' ובארץ מתלבש כלי מלחמה
מגבורי הפחד : ועל ידי מו הוא מתלבש
בלי מלחמה : על ידי אלדים צבאות
שהוא מושך למדת אל חי מדת אדמוני
חקור ותמצ בשם אדמוני רמז אדני ורוצה
לומר ששם נמשך הגבורה והמלחמה לשם

אדני : והסוד הזה למה אלדים זנחתנו
ולא תצא בצבאותינו : החבונך בפסוק
זה ותמצא אלדים צבאות בענין המלחמה
ופירוש הפסוק כך הוא למה אלדים
זנחתנו שהוא סוד מדת המלכ' והמלחמה
למה זנחתנו ולא תלבש בגדי נקם ומלחמה
מ'רוד אלדים צבאות שהם צבאות שלנו
כי לנו הם ולהם אנו ואין לאומה אחרת
חלק ב'רוד אלדים צבאות כי אם לישראל
וכך הוא אומר כי אל קנא יי אלדיך בקרבך :
בקרבך ולא בעם אחר : ואמר קנאת
יי צבאות תעשה זאת : ולפיכך אמר
ולא תצא בצבאותינו כלומר באורח שני
שמות הנקראים ידוד אלדים צבאות שהם
צבאותינו : וענין המלחמות הוא ב'רוד
זה : דע כי כשהשם יתברך רוצה לעקור
אומה או להשפיליה אינו משפיל או עוקר
אומה עד שמשפיל השר שלה רחללה
שהרי אמרו זכרו' לברכה אין אומה נופלת
אלא אם כן נופל שרה תתלה שנאמר ביום
ההוא יפקוד יי על צבא המרום במרום ועל
מלכי האדמה באדמה : ודע והאמן כי
כשרדף פרעה אחרי ישראל על הים ונאמר
עליו ויקח שש מאורו רכב בחור וכל רכב
מצרים : כי המלחמה היתה למעלה
ולמטה והמלחמה היתה חזקה בשמים
והסוד ויקח שש מאות רכב בחור ואחר כך
וכל רכב מצרים שרדף שר של מצרים
נתחבר עם סמאל ונתוספו לו שש מאות
רכב בחור מלבד רכב מצרים שאם לא
תאמר כן מאי דכתיב ויקח שש מאות רכב
בחור ואחר כך וכל רכב מצרים וכי כלם
לא היו רכב מצרים : אלא שש מאות
רכב בחור מלבד רכב מצרים : ולפיכך
הוצרך לומר וכל רכב מצרים : והמלחמה
היתה למעלה : והוצרך אדני ללבוש
שלושת מיני מלבושים : לבוש מלכו' והיא
תפארת גאון יעקב : ולבוש החסד מצד
אברהם להציל את ישראל ולבוש מלחמה
מצד יצחק הגבורה להלחם עם מחנ' מצרים
למעלה

על הנפים והנפלאות במקום זה קבועות
 בסוד יודו ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם
 וכסוד ד' צריכים להודות כגון חולה שנרפ
 וחיבש שיצא מבית האסורים ופורשו ימים
 והולכי מדינות במקום זה גומל לחייבים
 טובות * כי בשתי מדות הללו יש מקומות
 שבהם מלאכים ממוני לקרוע גזר דינו של
 אדם אם נגזרה עליו מיתה או שאר עונשין
 וזרזו סוד ט' אמרו חז"ל קורעין לו גזר דינו
 של שבעים שנה כי טובעים שרים שהם
 עופדים בבית דין העליון ואחר מבריע *
 ואותו פסק דין שחוחמין שם עדיין יש לו
 רפואה במקום זה * ולפיכך ארבעה צריכין
 להודות כי זהו מקום ההודאות ובכאן הוא
 סוד גמילות חסדים * ולפיכך אנו אומרים
 הגמל לחייבים טובות * וסוד כריעה
 ומודים אצל מקומות הללו קבועים *
 וסיפן כי לך תכרע כל ברך * וסוד מודים
 דרבנן במקום זה הוא קבוע כי ידוד אלרים
 צבאות הם סוד מדת תלמידי חכמים מרבי
 שלום בעולם וסודו לידועים הן כי הם
 המרבים שלום * וכן הוא אומר כי ירע
 השלום הגפן תתן פריה והארץ תחן יכולה
 והשמים יתנו טלם * וכבר ידעת כי טל
 חרימון יורד על הררי ציון שהם נצח והוד
 ולפי שהם מקום ההודאות והם סוד כי לך
 רכרע כל ברך אמרו חז"ל צריך לכווץ
 במרדנים * וכל ברכה הבאה לעולם ע"י
 אלו באה * ולפיכך מי שאינו כורע כמודים
 שדרו נעשת נחש לאחר שבעים שנה *
 וסוד שבעים שנה הם שבעי שרי העומדים
 בשורת העגולה * והנחש פכחץ עומד
 באורב נגד נצח והוד * וכל מי שאינו
 נזהר עם תלמידיו חכמים או עם נצח והוד
 ראוי להבישו נחש וזרזו שאמרנו כל עובר
 על דברי חכמים חייב מיתה וראוי להבישו
 נחש * ולפיכך דע כי כשמתלבש השם
 הנקרא אד"נ לבוש הוד נצח כל מלחמות
 ישראל ונפרע לנו מצרינו ומשלם גפול
 לכל אויבי כפשונו * ולפיכך צריכים אנו
 להודות

למעלה * וכשנתלבשה באותן שלשה
 מלבושים בסוד ויסע ויבא ויט שהם סוד
 שלשה מלבושים שאמרנו * עשתה
 מלחמה במצרים של מעלה ונצחה אותם
 וזהו סוד ויסר את אופן מרכבותיו וינהגו
 ככבדות ויאמר מצרים אנוסה מפני בני
 ישראל כי יי נלחם להם במצרים * וזהו
 שאמרה תורה יי ילחם לכם ואת תחרישין
 ואומר וירא ישראל את היד הגדולה אשר
 עשה ידוד במצרים * ומה שהזכיר ידוד
 במלחמת מצרים ואינו מזכיר אד"נ נפרש
 כבר הודענוך כי כל השמות כלולים בשם
 ידוה וכל שם ושם ידוע מה הויה מלאכתו
 וכשהויה אומר ידוד נלחם להם במצרים
 ידוע הוא כי סוד ה' אחרונה של שם ידוד
 והיא הלוחמת מלחמות ידוד ונקרא אד"נ
 וכל אלו המלחמות מנצח אות' אד"נ בכח
 ידוד אד"נ צבאות נחלבש בהם בכח
 שלשה מרכבות הידועות בסוד ויסע ויבא
 ויט * ולפי ררך זה החבונן כי השם
 הנקרא אד"נ צבאות הוא המשפיע כח
 בשם אד"נ ללחום מלחמות ידוד * והסוד
 אד"נ צבאות שוב נא הכט משמים וראה
 ופקוד גפן זאת * שוב נא * כמו שכחוב
 שובה יי רכבות * שוב להשפיע כח
 בשם אד"נ הנקרא גפן זאת וע"י מי אתה
 פוקד גפן זאת ע"י הפקיד שהוא אל ה' ולפי
 דרך זה נאמר אד"נ השיבנו והאר פניך
 ונושעה * ונקראת מדה זו

הוד

בפסוק זה שנאמר לך יי
 הגדולה והגבור והתפאר
 והנצח וההוד * והסוד שנקרא הוד בהיותו
 מתלבש במדר הגבורה והכח לרשעיל
 האליבים יולנצח מרחמות ולהציל אורחי
 יי * והסוד והודו טהפך עלי למשחית ולא
 עצרת כח * ולפי שזה הוא מקום נצוח
 המלחמות ועשות הנסים והנפלאות האצל
 מקום זה נאמריות ההודאות וכל מיני
 הודאות שאמר דוד ע"ה כפפר תהלות אצל
 שתי מדות הללו סמוכות * וההודאות

להודות למי שנתלבש למוש הוד ונצח
מלחמה • והסוד הוד והדר לבשת •
זהו אל ההודאות ארון הנפלאות • ולפי
דחוננו בכל מקום שתמצא לשון הודאה
שהוא כנגד מקום זה • ודע כי כנגד
המדה הזאת עשה שלמה כבירת המקדש
העמוד השני וקרא שמו

בועז

כי שני עמודים היו יצין
ובועז • והסוד שוקי עמודי
שש כמסדים על ארני פז • שוקי אלו
הן נצח והוד שם סוד יי' אלדים צבאות
והם עמודי הספירות וכנגדם עשה שלמה
עמודים שש כביר ידעת כי קו האמצעי היא
סוד התפארת שהיא סודו של שם המיוחד
ואלו שני העמודים הם בתחתיתו של שם
כי אותו היא סוד שש וסוכל ששה שמות
גדולה גבורה תפארת נצח הוד יסוד •
ולפיכך אמר שוקי שהם נצח והוד עמודי
שש שהם עמודיו ועל מי הם עומדים על
יסוד ויסוד יושב על הכסא הנקרא ארני •
נמצא הסוד מפורשו מיוסדים הוא רמז
ליסוד על ארני פז זהו שם ארני • נמצאו
ז' ספירות תחתונות קשורות בפסוק זה •
שוקי עמודי שש הרי כאן חמשה ספירות
גדולה גבורה תפארת נצח והוד • מיוסדים
ספירה ששית היא יסוד • על ארני פז
זו היא מדה שביעית להם שהיא ארני •
ואחר שעוררנוך על הסוד הגדול הזה •
דע כי מן המקום הזה שהיא גדולה גבורה
תפארת נצח והוד ויסוד שהוא סוד שוקי
עמודי שש כמאן נבראו השרפים השנים
הנקראים בעלי שש כנפים • ונקראים
שרפים שהם שורפים לכל אותם שאינן
חוששים לכבוד קונם כשהם מסתכלים
במעשה מרכבה ועוסקים בסוד השלל •
והם השורפים לכל אותם השתמשים
בשאלת הכתר ואלו הם המקור והמעיינות
שמהם נמשכו שתי סודי משנה עד
שגעים לסדת ארני הנקרא תורה שבעל

פה • ולפי שאלו שני העמודים הם
עמודי שש הם סוד שתי הלוחות הכתובים
בין תורה שבכתב שהיא בשתי הלוחות
לתורה שבעל פה שהיא שתי סודי •
וסימן שוקי שהם שתיים עמודי שש הם
מעמידים שתי סודי משנה • הרי לך שתי
הלוחות ושתי סודי משנה באחד
ושתייהן קשורים זה בזה • וכל העוסק
בתורה שבכתב ותורה שבעל פה הרי זה
מחבר את האהל להיות אחד ומיחד את
השם יתברך והסוד יצין ובוועז • ודע כי
הכדה הזאת הנקראת בועז מקבלת עוזמן
הגבורה ומעוז מן הבלינה והוא הנותן עוז
והעצמות לעם • ומן המקום הזה נמשכין
כל מיני כח ואצילות וגבורה מצד הדין
והפרד ובכח זה יושבת המדה הנקרא ארני
בהוד מלכות • ועתה בין ודע בכל מקום
שאתה מוצא לשון הודאות או מודים •
שאתה צריך להוציא משפטם לאור •
ודע כי שתי המדות האלו שהם נצח והוד
שהם יי' אלדים צבאות נקראים

שחקים

ואלו הן שתייהן כלות
המכיני מזון לצדיק •
ונקראו שחקים והו שאל שחקים שבהם
טוחנים מן לצדיקים • והדע לך בבירור
כי בסוד שחקים נמשך המן והטל וסימן
וברדרת הטל על המחנה לילה ירד המן
עליו • וכבר ידעת כי טל חרמן יורד על
הררי ציון • ולמי הוא טוחן לצדיקים
שרם צדיק וצדיק ובכלל צדיק וצדיק
מקבלים כח ופרנסה וחיים כל הצדיקים
הנקראים על שם • ובזמן שישראל
הם צדיקים כאילו הם כסיעים אר השם
והמרכבה העליונה מסודרת עליהם ורוכב
מחקה להם נצח והוד לעשות עמם כמה
טובות וכמה נסים ונפלאות בשם יי' אלדים
צבאות שנאמר ובגאותו שחקים • ופי'
הפסוק כך הוא שהשם יתברך רוכב שמים
בעוזך סרוו שרך כשהוא מתגאר • על

שמים וידור הוא באמצע שניהם והוא
 רקיע בתוך המים וכל מקום שאתה
 מוצא שהקים שהוא סוד שני שמות שהם
 נצח והוד שהם יי ארדים צבאות ואל
 ה' הוא באמצע שניהם והוא הכתוב
 השלישי המכריע ביניהם ומן השמים
 ירד השפע אל השחקים ומן השחקים
 לאל ה' ומאל ה' לאדני וסוד כל זה
 הרעיפו שמים ממעל ושחקים יזלו צדק
 וכן הוא אומר ויצו שחקים ממעל ודלתי
 שמים פתח ופירוש הפסוק כך הוא
 ויצו שחקים מן המקל שהוא למעלה שהם
 ומהו הוא השמים שנאמר ודלתי שמים
 פתח דע כי שני שמות אלו שהם ידור
 ארדים צבאות שהם נצח והוד נקראים

עצם השמים

ועליהם נאמ'
 וכעצ' השמים
 לטוהר לפי שעצומם הוא בא מן המקום
 הנקרא שמים והוא בסוד ידוע כתל לידעי
 חן שהם עצם השמים ממש ומהם מקבלי
 כח כל העצמות למיניהם ועצם היום הזה
 מהם מקבל כח וחסוד כל עצמותי האמרי
 יי מי כמד' וההוה מקום שממנו יבא כח
 הקיים למתי ישראל על אל ה' וכן הוא אול'
 ועצמותך יחליץ כלומר יזיין מלשון נחנן
 נעבור חלוצים ואומר כל חלוצי צבא ואוס'
 יב' לף חלוצי צבא טמקו ידור צבאות הם
 חלוצי צבא ועצמותך יחליץ ודע כי יש
 עצם א' בשדרתו של אדם ונקרא לו' שהוא
 עצמו של אדם והוא עקרו ושרשו וממנו
 עקר חילדתו של אדם כלב זכמות וככבוד
 ומקום הזרע והעצם הזר הוא מסולת
 סיפר הזרע והוא עקר עמידת כל
 עצמותיו של אדם וכשמת האדם נתפרקו
 אבריו ונתרקבו עצמותיו אורחו העצם
 אינו נפסד ואינו נמוח אילו וכניסיהו
 כאש אינו נשרף ברחים אינו
 נטחן בפטיש אינו מתפוצץ והוא העצ'
 הקיים לעולמי עולמים הוא הסקבל כח
 התענג והעונים אחר מיתו של צדק

שנאמר

ידך מתקן שחקים להוריד לך כל ברכות
 גזיו עליונים באמרו הרעיפו שמים ממעל
 ושחקים יזלו צדק' הפתח ארץ ויפרו
 ישע' וכן הוא אומר אשר יזלו שחקים
 הרעיפו על אדם רב' ואומר ויצו שחקים
 ממעל ודלתי שמים פתח' וסוד הכולל
 כל גלו הענינים הוא מקרא דנתיב
 הרעיפו שמים ממעל ושחקים יזלו צדק'
 הפתח ארץ ויפרו ישע' וצדקה תצמיח יחד
 אני יי בראתי' ופירוש הפסוק כך
 הוא הרעיפו שמים ממעל התקינו שמים
 הנקראים אשומים הנקראים גבור גדולה
 הנקראים ארדים אל' התקינו שמים
 אלו להמשיך שפע האצילות ממעל'

כלומר מן שלש ספירות של מעלה מהם
 וכשהיו השמים מקבלים שפע אצילות
 משלש ספירות שעליהן אזו ישפיעו
 טובתם על שלשה ספירות שתחתיהן שהם
 נצח הוד יסוד' ומשם תתבדך הבריכה
 הנקראת אר' ני הנקרא צדק' והו סוד
 שאמר ושחקים יזלו צדק' נמצאת
 למד כי סוד שמים הוא סוד גדולה וגבורה
 ורקיע אמצעי הפאר' בסוד שחקים
 נצח והוד' ורקיע האמצעי יסוד'
 נכאן ואילך פתח ארץ ויפרו ישע'
 נמצאת למד אל ארדים נקראים שמים'
 ושני שמות שתחתיהם שהם נצח ורוד
 נקרא שחקים' ושמים למעלה.

ושחקים למטה מהם' ולפי סוד שני
 שמות הללו שהן אל ארדים שנקראים
 שמים וידור ביניהם שסוד של שמים אל
 ארדים ידור נקרא השם היושבי בשמים
 ואומר תכב שמים בעוזך ואומר השמים
 שמים ליו' ועל זה נאמר ואתה תשמע
 השמים מכן שבתך' וכן הוא אומר
 ויעקב איש תם יושב אהלים' ואומר יהי
 הקיע בתוך המי' יהי סבדיל בין מים למי'
 ולפי דרך זה התבונן בכל מקום שתמצא
 שמים שהוא סוד שני השמות שהם גדולה
 גבורה שהם אל ארדים' ששניהם נקראים

שנאמר ועצמותיך יחליץ והוא המקבל
עונשים ברשעים ועליו נאמר ותהי עזאתם
על עצמותם והעצם הזה שרשו ועקרו
מעצם השמים הוא ומשם מקבל בחקוים
ועמידה כל גוף האדם ודע כי סוד הכריע
באדם הוא בסוד העצמות ולפיכך הוצרכו
לרמוז עד שיתפקקו כל חליות שבשדרה
וצריך לכרוע בסודים וכבר ידעת כי מודי
הוא כנצח והודי ולפי שהקנאה היא באה
מעצם השמים בכל מקום שנזכר בתורה
בתורה לשון קנאה כאמרו כי אל קנא יי
אלריך בקרבך והסוד קנאת יי צבאות
תעשות ארץ לפיכך נאמר ורקב עצמות
קנאה ולפי שהקנאה תלויה במסקים זה
נאמר במסחר סוטר מנחת קנאות היא
סנת זכרון מזכרת עון והיודעים סוד
קנאה וסוד זכרון יודעים כי הקנאה והזכרון
סובבים לעד לעולם ודע כי שני שמות
הללו שהם נצח והוד הם מקום יניקת
הנביאים וסן המקום הזה שואבי הנביאים
גל מיני הנבואות כל אחר מתש כפי כחו
וכפי השגתו מלבד משה רבינו עליו השלום
שעלה לקבל תורה ממעל למקום זה כי
נבואתו במראה ולא בחיזיון ולפיכך
תמצא הנביאים רומזים בנבואתם כה אמר
יי צבאות אבל בנבואת משה רבינו ע"ה
אינו מזכיר יי צבאות לפי שנבואתו עלתה
לשעלה ממקום זה ותמצא הנביאים
רומזים בנבואתם ד' ספירות תחתונות שהם
אדני אל חי יי צבאות וכלן נכללות בסוד
כה אמר יי צבאות ומה שאתה צריך
לדעת ולהאמין כי נבואות כל הנביאים
בין נבואת משה רבינו ע"ה בין נבואת שאר
כל הנביאים כל נבואתם היתה מאת שם
ידוד ית' לא שתאמר שנבואת משה רבינו
ע"ה ידוד ית' ונבואת שאר כל הנביאים ע"ה
מלאך אל תאמין זה וא"כ מה הפרש
יש בין נבואת משה רבינו ע"ה לנבואת שאר
כל הנביאים ע"ה דע כי נבואת משה
רבינו ע"ה נתאחדה בתפ' אררת שהיא

אספקלריאה מאירה ומש' נתדבק בספירות
עליונות ושאר כל הנביאים לא נתאחדו
בתפארת שהוא סוד ידוד אלא ע"ה אמצעו
הספירות התחתונות שם אדני ואל חי וידוד
אלד'ים צבאות ולפי השינוי הנביאים
דבוק ידוד אלא באמצעות מלכות ויסוד
נצח והוד וזהו סוד כה אמר יי צבאות
ומה שתמצא הנביאים מדברים עם ידוד
ע"ה אמצעות ודאי כמו שאמרנו אינו
כי אם באמצעות הארבע ספירות
תחתונות וכבר ידעת כי הספירה
האחרונה הנקרא' אדני נקראת אספקלריא
שאינה מצוחצחת ומתוכה ראו הנביאים
על ידי רמיון ובכך נאמר וביד הנביאים
אדמה וזהו סוד אמרם תמיד כה אמר
יי צבאות והסוד הוא שאמר
במראות הצובאות אשר צבאו פתח אהל
מועד ואהל מועד הוא סוד אדני
ומשה רבינו עליו השלום נכנס באהל
מועד ומדבר עם ידוד שהיא אספקלריאה
מצוחצחת פנים בפנים ושאר הנביאים
מדברין ע"ה אדני שהיא אספקלרי'
שאינה מצוחצחת וזהו סוד וארא אל
אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי
ידוד לא נודעת להם כלומר לא נתגלתה
אליהם בשם ידוד שיראו אותי באספקלרי'
מצוחצחת אלא באל שדי וכבר
ידעת כי שדי דהוא סוד אדני כמו
שהודענוך כבר בסוף שער ראשון
נמצאת למך כי הנבואה של כל הנביאים
היתה בדבוק ידוד ית' ואין נבואה ע"ה מלאך
אלא כל הנביאים ע"ה ידוד ית' והפרש
בין נבואת משה רבינו לנבואת שאר הנביאים
היא שנבואת משה רבינו ע"ה ידוד ית' בלי
אמצעות ארבע ספירות תחתונות ושאר
כל הנביאים ע"ה אמצעות ארבעה ספירות
תחתונות וא"ת הרי מצינו נבואות הרבה
ע"ה מלאך כמו שברובם באברהם ויקרא
אליו מלאך יי מן השמים ויאמר אברהם
אברהם ויאמר הנני ויאמר אל תשלח ידך

אל הנער ואל תעש לו מאומה שנראה כי זאת הנבואה היתה על יד מלאך * אל תבהל ברוחך במקומות הללו וכיוצא בהם כי עוד תשמע בהם דברי אלהים חיים * ועוד כנבואת זכריה ויען המלאך הדובר כי וכשאר מקומות הרבה בשאר הנביאים * אל תתפתה בדעתך בדבר שתשמע שאין הנבואה אלא בשם ידוד יתברך ביקרא רבה אמרו ויקרא אל משה לא כאברהם כאברהם כתיב ויקרא מלאך יי אל אברהם שנית מן השמים * המלאך קורא והדבור מדבר * ברם הכא אמר הקדוש ברוך הוא אני הוא הקורא ואני הוא המדבר * ופי הדבר כל הנביאים כל צריכין להקץ עצמם ולהתכוין לנבואה קודם שתשרה הנבואה עליהם בין על ידי עצמם בין על מלאך * אבל משה רבינו עה אינו צריך לרחיק עצמו לנבוא * שהרי הוא מוכן ועומד המיד שנאמר עמדו ואשמעה מה יצוה יי לכם * ואם וכבא משה אל אהל מועד לדבר אתו ולשמע את הקול מדבר אליו * ואם כן התכוין ודע והואמך כי נבואת כל הנביאים היא נבואת יהוה ומתן נבין * ואם תראה בתורה מלאך מדבר עם נביא במראה הנבואה או עם אדם אחר * יש לך להבין ולדעת כי יש דבר אחר צריך פירו כי תדע לך שהרי המלאך דבר עם הגר שפחת שרי שנאמר וימצאה מלאך יי על עין המים וכו' ויאמר לה מלאך יי וכל אותו הענין של הגר * ותדע לך שלא היתה הגר נביאה * וכן בענין מנוח ויאמר מלאך יי אל מנוח אם תעצרני לא אוכל בלחמך * והלא תראה שאפילו מנוח לא היה מכן שהמלאך סבר עמו כי עם הארץ היה * והעד כשראה מנוח את מלאך יי עולה בלהב המזבח תירא ואמר לאשתו מות נמות כי אלהים ראינו * ולא יעלה בדעתך שמתנו או אשתו היו נביאים שהרי אינן בכלל הנבואה * אבל לענין ראית המלאך זכני עינים יש בו סוד סופלא * שהרי

שלישה מלאכים נראו לאברהם איבנו בדמות אנשים שנאמר וישא עיניו וירא והנה ג' אנשים נצבים עליו * וכשבאו השנים הנשארים מהם אצל לוט נראו לו בדמות מלאכים שנאמר ויבאו שני המלאכים סודם בערב ולוט וישב בשער סחום וירא לוט ויקם לקראתם ואל יעלה בדעתך כי לוט היה נביא אבל בדברים הללו יש כמה ענינים וכמה סודות נסתרים צריכים בינת גיולה * וענין דניאל שאינו נביא היה מדבר עם המלאך בענין שנאמר בו והאיש גבריאל אשר ראיתי בחזון בתחלה מועף ביעף * ודברים עדין תשמע בהם דברי אלהים חיים בעה * ולפי דרך זה התכוון כי הנביאים יונקים מנצח יהוה שם סוד יי צבאות כמו שהודעתך כבר * ולפיכך דע כי לפי שהם מראות שבהן היו נביאים מסתכלין תמצא כי בעת הנבואה היה גוף הנביא נרע ונפחד ומזועזע ועצמותיה נבהלו עד שמתהפכין בענין שהיו בראשונ' שנשטחו מזדקקת ואז רואין במראה הנבואה מה שהם רואים * ועל זה נאמר יי במראה אליו אחודע * ולפעמים על הלום * ובפי רוב הסחיצות ירבו השלשים והחידות בהם וזהו בחלום אדבר בו * ואומר הנביא אשר אתו חלום ידבר חלום * אבל משה רבינו עליו השלום בלי אמצעות נצח והוא היה מתנבא שהיה נכנס לפני ולפנים * ולפיכך פה אל פיה אדבר בו ומראה לא בחידות * ולפיכך לא הזכיר משה רבינו עה בתורה שם יי צבאות לפי שנבואתו בשם ידוד היתה * ועד מקור המעין רגיע וכל צבאות מעלה ומטה על פניו היו יוצאין ונאין ודע כי כל הכאים להתפלל לפני יי יתברך ושואלין בנים מאתה יתברך אצל נצח והיוד היו מתכונים להמשיך הכח לשם אדני אשר מהם כל צבאו שמים וארץ נמשכים למיניהם ומהם יבא השפע לכל המיני ולהצמיח ולהגדיל כל מין ומין כפי ענינו * ומהן נמשכין כח הצמיחה

בצמחי' ובאילנו' ככל עץ עושה פרי' ומהם
גמשך כח התולדות ככל התולדות' שבעולם
וספר תולדות אדם במקום זה תלוי *

ומהם נמשך כח הגדול בכל הדברים
הגדלים בעולם מכל בעלי חיים * וכל זה
כתחבר נצח והוד אצל יסוד * ואצל
מדה זו היו מתכונים כל הבאים לשאול
כנים לפני יי' יתברך * והנה כתפלה
לא נכנסה אלא לאותו היכל שהיתה
צריכה מה כתיב ותלוי נדר ותאמר כי מה
ענין נדר במקום זה * אלא עלתה
כתפלה עד מקום הבינה הנקרא נדר
והיא המושכר את הבנים מן הכתר מן
חמקום הנקרא

מזל

ובאיזרה היכל נכנסה
להפיק ממנו בני *
כהיכל הנקרא יי' צבאות וזהו סיד שאמרה
ידוד צבאות אם ראה תראה פעוני אמתך *
יי' צבאות הזכירה כתפלה מקום תולדת
כל הנולדים * ומשם עלתה עד הכינה
המושכת הבנים ממזל כתר שהיא המזל
העליון בסוד יג מרות רחמים הקבועים
בכתר בני מאותו המזל בני חיים ומזונות
תלויים ואפילו ספר תורה תלוי בו * וזהו
שאמרו זכרונכם לברכה הכל תלוי במזל
ואפילו ספר תורה שבהיכל * ואל יעלה
בדעתך כי במזלות של ככבי שמים ספר
תורה תלוי שהיה כל העולם כלו בתורה
נבירא והיאך תהיה התורה תלוייה במזל
אחר שהוא נבירא על ידי התורה * אלא
סוד זה שאמר הכל תלוי במזל אפילו ספר
תורה כהיכל הוא המזל העליון הידוע
בכתר ששמנו תלווור תלויור * וכל ה
הנביראים כלם ואפילו התורה תלויה בו *
ונקרא מזל כי שמנו נזוליים הכחות בכל
הספירות וככל בני העולם וגם ספר תורה
מן המזל הזה שואב כח וממנו הוא מקבל *
הנה בחיכונה בתפלה עלתה למעלה
למעלה עד המקום הנקרא מזל והוא סוד
שכתוב הוא מרת נפש ותתפלל על ידוד *

לא אמר הכתוב ותתפלל אל ידוד אלא על
ידוד כבר ידעה כי שלשה שמות הם *
למטה אדני * באמצע ידוד למעלה אדני *
שהוא הכתר ובו תלוי המזל שבמנו
נמשכים הבנים * וזהו סוד ותתפלל על
ידוד על ידוד ממש שהוא אדני רועמד
למעלה משם ידוד כי עלתה בתפלה עד
שם אדני ומשם הפיקה רצונה בדבר זה *
וזהו שאמרו בני חיי ומזוני לאו בזכותא

תליא מלתא אלא במזלא תליא מלתא *
ומקום זכות הוא בית דין הגדול של מעלה
הנקרא בית דין של מעלה הנקרא בית דין
של שבעים ואחד שהוא הנקרא אלדים
שהוא מדת הגבורה זה * חד כמו שנפרש
במקומו בעזרת השם * אלא במזלא תליא
שהוא מקום המזל הידוע שנותן מצד החר
והרחמים למי שמוצא חן בעיניו בסוד יג
מדות רחמים בספירת אדני * שהיא סוד
הכתר * והרוצה להוליד בנים על ידי
הנס עד המקום הזה ראוי לעלות * וכך
הרוצה להשיג חיים נוספים על ימי חייו *
נכן הוא הרוצה להשיג מזונות וחר על מה
שראו לו לפי כח תולדתו * וחיי בני ומזוני
שלשתן ספורשים בתורה שהם למעלה
מבית דין הגדול הנקרא זכות שהוא שמיא
התפארת הנקראת ידוד * ומנין לך שאלו
השלשה דברים למעלה משם זה הנקרא
ידוד הם תלויים * היים דכתיב בהזקיה
מלך יהודה שם עתי את הפלתיך ראי תי את
דמעתיך הנני יוסף על ימך לא אמר הנני
מוסיף אלא יוסף * בניס דכתיב בתפלת
חנה כששאלה זרע אנשים ותתפלל על
ידוד ממש שהוא אדני שבו המזל קבוע *
ולפיכך אמר הכתוב ותתפלל על ידוד *

מזונות דכתיב השלך על ידוד יהבך והוא
יכליך על ידוד ולא אל ידוד * והטעם
לפי שכל הרוצה להשיג שלשה דברים
הללו אינו יכוין להשיג אותם בעולם הזה
על פי הדין הנקרא זכות שהוא בירה דין
הגדול של מעלה * ובאותה מקום יכול
להשיג

להשיג דבר זה ראוי להעלות כונתו למעלה
 למעלה לפנים מן העולם הבא עד מקום
 הכתר שהוא אד"ר שהוא אין סוף במקום
 שלשה עשר מדות של רחמים שאחת
 מאותן שלשה עשר מדות נקראת מזל
 וזהו שאמרו זכרונם לברכה ב"י ומזוני
 לא בוכותא תליא מלתא לא במזלא תליא
 מלתא * ולפי דברים אלו דעוהבן שאף
 ע"פ שאנו אומרים שהרצון להשיג חפצו
 מאת "יתברך יהיה מתכוין באותו השם
 הידוע משמותיו לאותו החפץ שהוא צריך
 אין כונתנו לומר שיתכוין לאותו שם לבד
 ועמוד * אלא כונתנו לומר שיתכוין
 באותו השם שהדבר שהוא צריך תלוי בו
 ומשיך כונת אותו השם עד סוף עשרת
 ספירות שהוא סוד המקור העליון הנקרא
 מקור הרצון וכשיגיע למקור הרצון אין
 יפיק רצוני ומשאלות לבו * וזהו שכתוב
 פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון *
 אל תקרי ידך אלא יוד יך כלומר שאתה
 פותח סוד יוד של שם יוד שהיא מקור
 הרצון אזי אתה משלים רצון כל שונאל
 נמצאת אזי אתה משלים רצון כל שונאל
 מלפני "יתברך ראוי לו להתכונן בעשרת
 הספירות ולהמשיך החפץ והרצון מלמעלה
 למטה עד סוף הרצון שהוא שם אד"ני
 ונמצאו הספירות מתברכות על ידו ונמצא
 הוא מתברך על ידי הספירות וזהו סוד
 שכתוב אשר המתברך בארץ יתברך בלדי
 אמן וסוד אמן הוא סוד הששבת הכיכות
 משם אד"ר לשם יד וד ומשם יד לשם
 אד"ני * נמצאת למד כי כל שתפיל שהוא
 פכוין על דרך זו שאמרנו שהוא מיוחד
 הספירות ומקרב אותן זו לזו * ואם כן
 התכונן במה שאמר יי' יתברך לאברהם
 כ"ה יהיה זרעך כלומר אתה צריך לעלות
 ממדת כ"ה שהוא התחתונה עד מעלת
 אד"ר שהוא העליונה וזו תשיג זרע בנין *
 ולפי שאדם צריך להתכוין בתפלתו ולעלות
 בספירה למטה ומחפץ לחפץ עד שיגיע

בלבו למקור החפץ העליון הנקרא אין
 סוף * אמר דוד שיר המעלות ממעמקים
 קראתי יי' * ופי' ממעמקים קראתי יי'
 כלומר מאת המקור העליון הנקרא אין
 סוף שהוא עמוק שהוא סוד קוצו של יוד
 של יד * וזוהו פירוש ממעמקים קראתי יי'
 * והיאך הוא מתכוין על דרך
 המעלות ממטה למעלה להכנס בה
 אחרונה של שם לעלות ממדה למדה
 ומספירה לספירה עד שתעלה מחשבתך
 בקוצו של יוד בכתר הנקרא אין סוף *
 זהו סוד ממעמקים * ולפיכך אמר שיר
 המעלות ממעמקים קראתי יי' * ואל
 תחשוב כי לשון עומק הוא כל דבר שהוא
 ישפל ועמוק למטה ואינו כולל ד"א * אלא
 כל דבר שהוא נעלם ונסתר וקשה להשיג
 נקרא עמוק כמו שאמר רחוק מר שדיה
 ועמוק עמוק מי מצאנו * והסוד
 הגדול הכולל הכל * מאד עמוק
 מחשבותיך * הגה תלה לשון עומק
 במקום המחשבה * וכבר ידעת כי סוד
 המחשבה הוא את"ל של שם * ובספר
 יצירה אמר עומק רום ועומק תחת עומק
 ראשית ועומק אחרית עומק מזה ועומק
 מערב * ומה שתמצא בכתוב שמים
 לרום וארץ לעומק אין בזה קזש' לדברינו
 כי באמת כל הדברים אינם יוצאים מדי
 תכונתם כי ידוע הוא שהשמים רמים על
 הארץ ולפי שהשמים רמים על הארץ
 ומקפים סביב הארץ שמתאמ' שהשמים
 שהם מקיפים למטה מן הארץ שהם יותר
 עמוקים והם יותר למטה מן הארץ *
 אינו אמת שאין דבר כעולם שהוא למטה
 יותר מן הארץ ונמצאיה כי השמים שהם
 למטה מן הארץ רמים הם כנגד הארץ *
 ואם תבין סוד תכונת הארץ באמצע
 השמים תדע שהארץ ברוך השמים היא
 כמו נקודה באמצע העגולה *
 וכשתבין באמצע ההכונה המצא כי
 כל רעגול כסוכו הוא רם מכל צד
 ח ב ג ח

הנקודה היא למטה מכל צד * ולפי שהארץ היא באמצע והיא כנקודה בתוך העגולה והשמים רמים עליה מכל צד * והיא למטה למטה מכל גלגולי שמי בהיות מקיפים עליה מכל צד * לפי נאמר שמים לרם וארץ לעומק * ודבר זה צריך בינה גדולה לאותן שאינן רגילים בחכמת התכונה כי אצל בעל התכונה דבר קרוב הוא להבין :

ואחר

שהודענוך זה נחזור לענין שהיינו בו כי המרחקוין צריך להתכוין במחשבתו עד שיגיע בכונה שלמה אל מקור החפץ שהוא קוצו של יוד שהוא עומק המחשבה ועל זה נאמר ממעמקים קראויו ואומר ומאד עמקו פמשובותיו * ועתה התבונן ודע כמה הוא כח התפלה ומאיז מקום היא מתחלת ועד איזה מקום משולשלת והולכת שעל ידי התפלה העשויה כהונן מתאחדו כל הספירות והשפע נמשך מלמעלה למטה ונמצאו עליונים ותחתונים מתברכים על ידו של זור המתפלל ונמצאת הפלרו מקובלת ונמצא אהוב למעלה ומחמד למטה : מפיק צרכיו וכל משאלות לבו כלן נעשים בהיותו אהוב מכל הספירות ועליו נאמר קרוב יי לכל קוראיו ולכל אשר יקראוהו כאמת * ואומר אז תקרא ויי יענה * ואומר יתן לך כלבך וכל עצתך ימלא * ודע כי שתי אלו המדות שהם נצת ורוחד הם :

מקום העצה

בבד של מעלה * ורחסוד כי ידוד צבאות יען ומי יפר * וכשהשם יתבר וית גזר דבר בבד של מעלה בשתי אלו המדות מתיען * והוא שכתוב זאת העצה היעוזה על כל הארץ * ואומר כי ידוד צבאות יען ו מי יפר * אעפ"י שתחלת העצה ממקום הבינ' סוף העצה נמצא והוד * והסוד הגדול את מי נועץ ויבניהו וילמדהו באורה משפ' ואומר לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה

והסוד הגדול על דרך הספירות ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום ויקרא שמו פלא זו חכמה * ובספר יצירה בראשו אומר פלא זו חכמה * יועץ זו בינה * אל זו גזר ולה גבור זו גבורה * אבי עד זו תפארת * שר שלום זה יסוד שבכללו נצח והוד * ומה שאמר הכתוב לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה * זהו פירוש דע כי סנהדרי גדולה של מעלה הנקראת בד הגדול הוא מקום הגבורה וכשבאין לגזר דין על כל בריה נמליכים ומתיעץ כבינה שה' למעלה מן הגבורה ובנצח והוד שה' למטה * וזהו סוד לי עצה ותושי' אני בינה לי גבורה * והסוד הגדול כי יי צבאורח יען ומי יפר וסוד ומי יפר * בסוד את מי נועץ ויבניהו כי הפרת נדרים היא סוד הבינה * ולפיכך אמר ומי יפר * ומי בודאמי

הוא מפר שהוא סוד מקום הנדר * והכל תלוי בבינה * ולפי שהנביאים יודעים הסוד הגדול הזה היו מבטלים כל גזרות שהיו גזרים בבית דין של מעלה וזהו סוד צדיק מושל בירת אלד"ם * אמר הקדוש ברוך הוא אני מושל באדם וסי מושל כי צדיק שאני גזר גזרה ורוחא מבטלה * וזהו סוד ויחל משה את פני יי אלדיו שהעלה מחשבתו עד מקום בשול הגזרה שהוא מקום הבינה שהוא סוד תחלת שבע ספירות וזהו סוד ויחל * וזהו שאמרו זכרונם לברכה מנין לגזר דין שהוא בקרע שנאמר מי כיי אלדיו בכל קראנו אליו * והוא כי יי צבאות יען עם סנהדרי גדולה של מעלה לגזר דין ולחתום * אבל הבינה שהוא סוד התשובה יכולה להפר * והוא ומי יפר כי הוא הנקרא מקום התר' נדרים כי במקום מי הנדר תלוי * והוא סוד את מי נועץ ויבניהו בודאמי עם מי נתייעץ הק ברוך הוא והאציל הכין וברא את העולם וזהו סוד ויבניהו * והוא סוד מקום התשובה * ולפיכך אעפ"י שנחתם גזר דין

ממנה אחר תחרו יד החסם יתברך שיש
 תחת ידו גזזים ואוצרות וממונים לקבל כל
 הנשמות מכל אותם שהם הרוגי ביהר דין
 וכן הרוגי מלכות ושאר הרוגי גוי במקומות
 אלו הם גזזים ושמונים * ובמקומות של
 היכלות הללו יש גזזים הנקראים כוס
 תנחומים שמרם משלח' נחמה לכל
 האכלים ובעלי צער * ולכל הראויים
 לנחמה * ויש בהם גזזים הנקראים כוס
 התרעה שבהם מתנקש יי' יתברך מאותם
 שהם הגזזים וראויים לפניו * ובמקומות
 של היכלות הללו יש גזזים שבהם כמח
 מיני מלבושים יקרים שבהם מתלבשות
 הנשמות המהורות כשכנסו' להקביל פני
 יי' יתברך כל נשמה וכשמח' כפי המלוש
 הראוי לה כך הוי מתלבשת בהיכלות הללו
 להקביל פני יי' יתברך * ובמקומות של
 היכלות הללו יש גזזים שבהם אדוקים כל
 בעלי חכמ' להכנס ולהשיג פנימיו וסתרים
 עליונים וסראות וחזיונות וחלומות :

ודניאל

איש חמדות באותם הגזזים
 נקשר ועל זה נאמר ודניאל
 הבין בכל חזיון וחלומות * ובאלו ההיכלות
 היה מסתכל במראות ואספקלריאות וסחס
 השיג והבין כל אורן הענינים הגדולים
 והפתרונים וכל אורן המראות שהשיג
 המפורשים בדניאל * וכמה ענינים גדולים
 ונוראים יש בגזזים של היכלות נצח והוד
 שעדיין נערוך עליהם כעליו * ודע
 כי יהיה צבאות שהוא סוד אופן הימין הוא
 הנקרא

נצח

בפסק לך יי' הגדולה והנבירה
 והתפארת והלצח וההוד שהוא
 הנצח שמעמיד סודו וישראל כאומר
 האפס לנצח חסדו * והוא מקום
 שגזר גזרות טובות על ישראל בהדבק
 בכתר עליון ואינו חוזר בו לעולם * והוא
 סיד' שנאמר וגם נצח ישראל לא ישקר ולא
 ינחם * ולפי שצריכים ישראל תמיד להדבק
 ולהתחזק בסדר נצח שהוא סוד הימין
 שעומד

למעלה יכולין ישראל לבטלו בכח הששב
 הנקראת מ' והוא ומ' יר ומ' שיכנה כי
 בודאי יכול מ' להפ' בודאי יכול להשיב
 ידו הנטויה * והטעם כי ידו היא מקבלת
 ששע וכת מן המדה הנקרא מ' * והסוד
 שאו מרס עיניכם וראו מ' ברא אלה *

מ' בודאי ברא אלה כי אלדים של מטרה
 הנקרא ים ברא עולם בכח ארדי של מעלה
 שהוא סוד הבינה ונקרא מ' ועל זה נאמר
 מ' ברא אלה * ולפי שהצדיקים יודעים
 סוד מ' יכולין לבטל גזרה * והבן ברבר
 הגדול הזה ומראה הסוד שנאמר שוב
 סחרן אפך כי מקום הושובה הוא מ' והוא
 המושל על החרון והאף * וכן הוא אומר
 בשנת היובל הזאת תשובו איש ל אחוזתו
 * ולפיכך התכונן נפלאות שרמזו בספר
 יצירה שהעצה נגמרת בכליות וכן הוא
 אומר לעומת העצה יסרנה ואמרו זכרונם
 לברכה מקום שהעצה נגמרת * ולפיכך
 התכונן כי כל גזרה שגזרין בבית דין של
 מעלה מתחילין להתיעץ בכי' ונזמרים
 העצה בניצח והוד שהם סוד יי' צבאות *

ואעפ' שנגזרה גזרה יכולה המדה הנקראת
 מ' הנקראת תשובה להפ' ולבטל אותה
 גזרה וכן הוא יי' צבאות יען ומ' יפ' *
 והיודעים סודות הללו היו מרמינים
 בתפלותיהם והיו מבטלים כל גזרות קשות
 ורעות שהיו בדיהם מפתחות הקבלה והיו
 נכנסים עד המקום הצריך להם * ואחר
 שהודעו דע זה דע כי בהיכלי נצח ורה'וד
 הנקראים יי' צבאות יש מלאך מסונה על
 כל פסקי דינים היוצאים מבר' הגדול על
 כל בני עולם ותחת ידו שני סופרים וקודם
 שיצאו אותם פסקי דינים בעולם יש כת
 ביד אותו ממנה לדין יאו לתקן בהם
 והכל כפי כח תשובת אורו שנגזר עליו
 גזר דין וכפי שיבאו הרחמים ממקום מ'
 שהוא מפר ונקרא תשובה כך גומר זה
 הממונ' באותו גזר דין בין לקרעו בין לתקן
 בו דבר * ודע כי בהיכלות הללו יש

שעומדת להכריע את השמאל ונקראת
נצח לפי שהיא מנצחת מלחמות ישראל
לפיכך הוצרך דוד המלך עליו השלום לומר
בספר תהלות למנצח מזמור לדוד בכל
מקום שהוא מזכיר למנצח הוא כנגד מרת
נצח וכל מקום שהוא מזכיר הודו ליי
כי טוב הוא כנגד מרת הוד וסימן שבהם
הנצח וההוד וצריך לעורר על ענין
גדול ועמוק דע כי שלשת נרות יאירו
מלך בן ההשגחה הנקראת עין הרחמים
ונקראים הסדר נצח ותפארת וכשאלו ג'
נרות מאירין ומסתכלין בספירות אז כל
העולם בשמחה ובצהלה ובשלמות ואין
צרה ואין פגע דע כי הטובה משנחת על
כל היצורים וכל העולמות כלם עומדין
במלוי ובשלמות ולפעמים שהמדה
הנקראת נצח ונקראת יי צבאות בשהיא
עומדת במקומה למטה אפשר לגזור דין
לטובה ולפעמים מתהפכת לעונש
הכל כפי המעשה אבל אם עלתה מרת
נצח בדין הצנור ונדבקה בנצח העליון
אשר בדין הרחמים ובנצח הרצון בראש
הכ"ת ונזרה גזרות טובות על ישראל אף
על פי שאח"כ חטאו ישראל ואינם ראוי'
לאותה הטובה אינה חוזרת בה והטעם
לפי שכבר עלתה מרת הנצח למקום
שאינו נקרא אדם והוא המקום הנקרא
כתרו וזהו סוד וגם נצח ישראל לא ישקר
ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם הטעם
שהרי המדה הזאת עומדת במקום שאינו
נכלל בכלל אדם ולפיכך כי לא אדם הוא
אבל אם מרת נצח עומדת למטה בעקר
תפארת אפשר להנחם שהרי במקום הנק'
דמות כפארה אדם עליו מלמלה הדבר
עומד אבל בפרוס הכתר כי לא אדם הוא
להנחם ולפי דרך זה התבונן כי
הנצח עומד לרשטי ולעשורת חסד עם
ישראל ולפי דרך זה התבונן בכל
מקום שתמצא לשון נצח בכתוב כי הוא
המנצח אויבי ישראל והוא עומד לימין

להטיב לישראל וכן הוא אומר נעמרו
כי מינד נצח ואומר גם נצח לישראל
ודע כי כ"ד בתי דינים יש למעלה בסוד
השם הנקרא נצח וכלן נקראים
נצחים והם המהפכים בזכות
ישראל ובנצחים כל

העומדים לצד שמאל וכל המקטרגין
ולפיכך אמר הכתוב כנגד הצד המקטרג
של בכל לדור ודור תחרב לנצח נצחים
אין עובר בה כלומר כל עת שבתו דינים
של נצח נצחים בקיימים ומעלים אין
לצד המקטרג של סיוע בכל צד קיום אלא
חרבן ודע כי לנגד המדה הזאת הנקראת
נצח ונקראת יהוד צבאות עשה שלמה
המלך העמוד הימיני וקרא שמו

יבין

והיודע סוד שני העמודים שהם
יבין ובענין ידע היאך פורחורת
הנשמות והרוחות והנשמות על ידי אל חי
אדני בשפע אלו שני עמודים וכה
עמודים שנים וגלות הכותרות אשר על
ראש העמודים שתיים והשבתות שתיים
לכסות את שתי גלות הכותרות אשר על
ראש העמודים והנני רומז עמודים שנים
אלו הנצח והוד וגלות הכותרות אשר
על ראש העמודים שתיים אלו הנגד ולד
גבורה והשבתות שתיים לכסות את שתי
גלות הכותרות אלו הנכסה ובינה
ודע כי על ידי אלו שני העמודים ועל ידי
אל חי הנשמות והרוחות והנפשו פורחות
בסוד השבתין ובצנורותין ובעמוד
זה הנקרא יבין תכנה ותכונן עיר ציון
ירושלם וסימן תכין בטוב תך לענין
אלד ים אם תכין ג' מלות שהם תכין
בטוב תך לענין תדע היאך יי צבאות מכין
ומשילח הטובה במדת אל חי להריק כל
השפע והבריכה במדת אדני שהיא ריקנית
כמו העני שאין לו כלום וסימן יקו המים
פתחת השמים אל מקום אחד ותראה
היבשה ודע והתבונן כי תכונת כל
הצורות והגלמים מספיק זה מקבל צורה
ותכנית

ותבנית בהדבק האצילות בשם אדני וכל
 האברים אשר באדם ממקום זה מקבלים
 צורת תכונתם והסוד הוא עשך ויכו נגך
 ואחרי שהודענוך זה בשם הנקר יוצאות
 הסתכל בשאר עניניו וסודותיו וסודותיו
 שכבר רמזנו אותם בשעה זה תמצא כמה
 פתחות וכמה ענינים פנימיים עליונים
 שאין ראוי לאומרם בפי אלא ברזו וכבוד
 אלוים הסתר דברי ואמר סוד יי
 ליראיו וכריתו להודיעם
ואחר שהודענוך כללים אלו
 במלת יי
 צבאות ראוי לנו לבאר עכשו סוד החתימה
 על דרך הקדושה כסוד קדוש קדוש קדוש
 יי צבאות מלא כל הארץ כבודו הנה אמר
 הנביא עליו השלום ואראה את ה' יושב על
 כסא רם ונשא הנה באמת כי השם
 הנקרא אדני שהוא סוד הספיר האחרונה
 הוא יושב על כסא וארבע חיות נושאות
 אותו שרפים עומדים ממעל לו כלומר
 לשם אדני שהם שני בעליו שש כנפים
 המשמשים ליי צבאות שהוא שלש ספירות
 תחתונות שלו של שם ידוד כמו שכבר
 כתבנו למעלה ומכאן יבא להם שש כנפי
 וקרא זה אל זה ואמר קק' ק' קדוש ראשון
 הוא סוד המשכת אצילות הקדש מן הכתר
 העליון עד ספירת גדולה קדוש שני
 הוא סוד המשכת אצילות הקדש מן
 החכמה עד ספירת גבורה קדוש שלישי
 הוא סוד המשכת אצילות הקדש מן הכינה
 ועד ספירת תפארת הרי לך שש ספירות
 אמרות שלש כנגד שלש שלש
 משפיעות והקדושה על שלש מה כתיב
 בתריה ידוד צבאות הרי שלש ספירות של
 מטה מהם אמורות שהם נצח והוד יסוד

יב לזן השפע מאת גדולה גבורה תפארת
 מאת כתר חכמה בינה הרי השע ספירות
 נאמרות ובמה הן מריקות ברכותיהן
 ומשפיעות כחותיהן בספירה העשירית
 הנקראת אדני הנקראת ארץ והוא סוד
 שאמר בסוף הפסוק מלא כל הארץ כבודו
 הנה הודענוך כסוד זה הפסוק בענין
 הקדושה התאחדות עשרת הספירות ודרך
 אצילות השפע משלש עליונות שהן כפר
 חכמה בינה לשלש אמצעיות שהן גדולה
 גבורה תפארת לשלש תחתונות שהן נצח
 והוד יסוד והנה כל שפע אלו תשע
 ספירות מריק בספירה עשירית שהיא אדני
 ונקראת ארץ והוא שאמר מלא כל הארץ
 כבודו ודע והאמן כי העונה קדושה
 ומכוין בדרך זה ביחוד היא ספירות חלקן
 לחיים ואמרי פיו לרצון והוא בן העולם
 הבא וענין שתיחדה הקדושה בפסוק
 זה בסדר זה והו פירוש קדוש כתר קדוש
 שני חכמה קדוש שלישי בינה מה
 כתיב בתריה ידוד וסוד ידוד הוא כולל
 גדולה גבורה תפארת מה כתיב בתריה
 צבאות וסוד צבאות כולל נצח יסוד
 מה כתיב בתריה מלא כל הארץ כבודו
 שהוא סוד הספירה העשירית הנקראת
 אדני שהיא ארץ החיים שהיא אור החיים
 וכן הוא אומר להתהלך לפני אדני בארצות
 החיים ופסוק אחר אומר להתהלך
 לפני אדניס באור החיים ופירוש שני
 הפסוקים הללו והארץ האירה מכבודו
 וכן הוא אומר קדוש קדוש קדוש ידוד
 צבאות מלא כל הארץ כבודו וכמו דמות
 לנו כי די כמרה שרמזנו לך עכשו
 בענין זה והשם ברחמי
 יורנו דרך האמת אמן

ידוד

יהוד צבאות אלדים צבאות הוד

בועז שחקים עצם השמים מקום

העצה נצח נצחים יבין אל

אמונה רגל ימין ואין

עול רגל שמאל

שמעה תפלתי ידוד ושועתי האזינה אל דמעת

אל תהרש כי גר אנכי עמד

תושב ככל אבותי :

השם החמשי

משמות
הקדש
על דרך

המעלות הוא השם הנקרא ידוד יתברך
דע והאמן כי שם ידוד ית' הוא העמוד
שכל הספירות עליונות ותחתונות נתאחזו
בו ומתאחדות בו למטה למעלה ובו הם
נשפעות מלמעלה למטה וזהו השם
העומד כרמיון נוף האילן וכל שאר שמות
הקדש הם כרמיון ענפי האילן וכלם
מתאחדים בו למעלה ולמטה ולשאר כל
הצדד' והוא המייח' כל הספירו' באותיותיו
ובו כל הנבראים כלם קיימים וכל המרכבו'
שבעולם עליונות ותחתונות בו נסמכות
ואליו צופות וכל סדרי עולם ויסודותיו
ובנינו עליו תלוים ואין דבר בכל העולמו'
בלם שאינו תלוי ומשוכלל בשם ידוד ית'
וקודם שנכנס בבאורו יש לנו להודיעך עקר
שבו תמצא מנחה ומרגוע לכמה ענינים'
דע כי השם הנכבד והנורא הזה שה' ידוד

יתברך תמצאהו כתורה נכמה ענינים
וככמה שמושים דע כי לפעמים תמצאהו
בפני עצמו בחיבת התורה כאמרו וידבר ידוד
ויאמר ידוד ושאר כמה ענינים כאלו
ולפעמים תמצאהו שמתחבר לו שם אחר
משמות הקדש כאמרו אחר מעש' בראשי'
אלה תולדות השמים והארץ בהבראו ביום
עשות יי אלדים ארץ ושמים ולא תמצא
בכל מעשה בראשית כי אם שם אלדים
לבד וכשהתחיל לדבר בשלמות הנביאה
בפרשת אלה תולדות השמים והארץ
בהבראם התחיל להזכיר ידוד אלדים
וצריכים אנו להודיעך טעם זה דע כי
בהיות ידוד יתברך משוכלל ומעוטב ומלא
מכל המדות ובו מתאחדות כל הספירות ובו
נשלמים ונגמרים כל הדברים וכל הנבראי'
כמו שהודיענוך לא הוצרך להזכירו במעש'
בראשית לפי שעדיין לא היה העולם
וכרואיו בשלמות ובגמר מעשה ולא היה
זעולם על מלאו אלא כל הדברים היו

נעשים

נעשים ובאים * וכשגמרה בריאת
 העולם ונשתכללו הדברים ונגמרו כל
 הדברים בשלמות וכתיקון שלם אזי וזכיר
ידוד אלדים שהם שני השמות
 מתאחדים זה עם זה
 כי אלדים פעמים הרבה מתלבש בשם
 אד'ני ואז נקרא אד'ני לד'לכמו שהודענוך
 וברתאחד ידוד אד'ני שהוא סוד ידוד
 אלדים אזי כל הדברים בשלמות נמורה
 ואף על פי שיש אלדים שהוא סוד מדת
 הגבורה והדין כמו שאחול התחיל לבנות
 עולמו כמדת הדין שנאמר בראשית ברא
 אלד'ל ראה שאינו מתקיים עמד ושחף עמו
 מדת החמים שנאמ' ביום עשות ידוד אלדים
 ארץ ושמים * ואמת הדבר ויציב ונכון *
 אבל בא וראה ענינים גדולים ונפלאי הנה
 אמר הכתוב שאז מרום עינינו וראו מ' *
 ברא אלהי * בודאי הדבר הנקרא מ' ברא
 אלה שהוא סוד יום אחד שהוא סוד הבינה
 וממנו עד יום השבת ששרת ימים שבהם
 נעשו שמים וארץ וכל שאר הנבראים *
 ובאמ' כי מלת מ' למעלה מלת י' למטה
 ומלת מ' בראיה היא תחלת התלבשות
 שם אלדים בסוד השם הנקרא ידוד אד'ני
 כי היא נכתבת כמלת ידוד ונקראת כנקוד
 אלדים בסוד ידוד ושתייהן סוד מ' * וסוד
 י'ם וכל הנחלים הולכים אל הים * ומן
 המדרה הזאת הנקראת מ' * והיא סוד
 התלבשות אלדים בשם ידוד ממנה ירשה
 מדת הגבורה הדין והפחד ונקראת מרת
 הגבורה אלדים סמט * וכשתי א'ו המדות
 ירשה המדה הנקראת אד'ני שם אלדים *
 ונתלבשת מלבושה ואז נבר' העולם בסוד
 ידוד אד'ני * ואם תבין עקר זה תמצא
 שם ידוד אלדים שניהם בסוד ידוד בצורת
 אותיותיו ידוד בצורת נקודות אלדים *
 נמצא שם זה מעיקר סוד ידוד אלדים שם
 מלא * והסוד ידוד הוא האלדים באמת
 ידוד בצורת האותיות הוא האלדים בצורת
 הנקוד * ולפי שנאמר בפסוק ידוד הוא

האלדים שהי פעמים כנגד צדק עליו
 וצדק תחתיו * והסוד וידעת היום והשבת
 אל לכך כי ידוד הוא האלדים בשמים
 ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד * בשמים
 מפעל זה צדק עליו * ועל הארץ מתחת
 זה צדק תחתיו * ואם כן הכל רמזו בסוד
 ידוד אד'ני * נמצאת למד כי מדת אד'ני
 בכריאת עולם לבשה מדת מ' שהיא סוד
 הבינה שהיא סוד ידוד ככתיבה ובנקוד
 ונברא העולם * והנה מדת הצדק העליון
 הנקראת ב'נה ומדת הנבור ושאר הספירו'
 השפיעו כחותם בשם אד'ני ונתלבש בשם
 אלדים ובריא את העולם ההך בראשית
 ברא אלדים * ולפי ששם אלדים לפעמים
 הוא חסר ולפעמים מלא הוצרך להזכירו
 בכריאת העולם בעוד שלא הירא העולם
 במלואו ולא נגמרה כל צורת בריאתו *
 אבל כשנגמרה בריאת העולם נזכר שם
 ידוד אד'ני * אד'ני בעד שלא נגמרו
 כל הצורות * ידוד בגמר כל הצורות *
 לפי שהשם הנקרא אלדים איננו מלא
 ושלם כי אם בשם ידוד והסוד או מי ישום
 אלם הלא אנכי ידוד הוא סוד אלדים
 כשתסיר משם אד'ים שתי אותיות של שם
 ידוד שהם א'ה נשאר אלם בסוד אלדים א'ם
 א'ה ולפיכך נברא העולם בשם אלדים *
 וכשנשתכללו כל הדברים וכל היצורים
 כלם והיה העולם במלואו הוצרך להזכיר
 ידוד אלדים וזהו שאזל הזכיר שם פלא על
 עולם מלא * ולפיכך כשנגמר מעשה
 בראשית התחיל להזכיר ידוד אלדים על
 מלואו של עולם * ודע והאמן כי סוד
 היחוד כלו הוא סוד ידוד אלדים וסימן שמע
 ישראל ידוד אד'ני ידוד אחד * ולפיכך
 יש לך להבין בכל מקום שתמצא בתורה
 ידוד אלדים שהוא שם מלא * וכל
 הדברים הנמצאים באותה פרשה שמזכיר
 בה ידוד אלדים הם נעשים בכל המדות
 הנגמרות כמדת הדין וכמדת החמים כמו
 שתמצא בכריאת אדם הראשון וברית
 ובגיושו

ובגורושו ובכל אורח הענינים ותמצא
 שבאו כלן במדת הדין ובמדת הרחמים
 והכל בשמות נמורה ברחמים ודין הכל
 כפי הראוי בדין אמת * ולפי עקר זה
 אמרה תורה הצור תמים פעלו ופי' הפסוק
 כך היא הגזר הדין * בחזקה אינו עושה
 ובאכזריות אינו גוזר את הדין * אלא
 תמים פעלו כלומר הדין שגור * קודם לכן
 נתייעץ בשתי המדות חסד ודין * והיו
 תמים פעלו * כי לשון תמים הוא סוד שני
 דברים והוא * כאלו אמר תאומים אלא כי
 בלשון כבוד אמר על ב דברים של מעלה
 לשון תמים * ולמטה לשון תאומים *
 וכן הוא אומר והיו תאומים מלמטה ויחדו
 יהיו תמים על ראשו * למטה תאומים
 למעלה תמים * לפי שלמטה הם נראים
 כשני דברים דבר והפכו כמסייע ומקטרג
 אבל למעלה הכל כונה אחת בין המסייע
 בין המקטרג שניהם כונה אחת יש להם *
 ואין שם שנאה או אהבה ואין שם משא
 פנים אלא משפט אמת * ולפיכך אמר
 תמים פעלו בדין וברחמי נתייעץ וגזר הדין
 וזהו סוד משפט אמת * ומה שאמר כי
 כל דרכיו משפט פירו' הכל לעין כל רואה
 כמאמר כי כל דרכיו משפט * וכבר ידעת
 כי המשפט הוא כלול בדין וברחמים כי
 המשפט כנגד יעקב שהוא הקו האמצעי
 שהוא המתיים בין שני אהלים שהם
 אברהם ויצחק * אברהם כנגד החסד יצחק
 כנגד הדין יעקב מכריע ביניהם איש ת'ם
 יושב אהלים * והמשפט הוא כנגד יעקב
 שואב מן החסד מצד אברהם ומן הדין
 מצד יצחק * וכן הוא אומר משפט
 וצדקה ביעקב אתה עשית * והנביא
 אמר יסרני ידוד אך במשפט אל באפך פן
 חמעיטני * ופירוש הפסוק יסרני ידוד
 אך במשפט מה שאמר אך הלק כלו' בחצי
 מדת המשפט שהוא החסד כי המשפט
 חציו דין וחציו חסד ולפיכך אמר במשפט
 * ואמר אחיך כך אל באפך פן חמעיטני *

זילה הסוד למעט חצי המשפט מצד האף
 * ולפיכך המשפט תלוי ביעקב שהוא אבי
 השנים עשר שבטים וידע צער גדול בנים
 כשיגזור עליהם הקב"ה שיבקש עליהם
 רחמים וצדקה * והסוד ויגבה ידוד צבאות
 כמשפט מרד כתיב בתרי"ד והאל הקדוש
 נקדש בצדקה רוצה לומר כשיגבה המשפט
 מנית הדין למדת אל שהוא סוד החסד שנ'
 והאל הקדוש נקדש בצדקה כלומר בשנבה
 ידוד צבאות כמשפט באה מדת אל שהיא
 למעלה ועשתה צדקה ועבר המשפט והיו
 סוד שאמרו המשפט כלול בחסד ודין ואומ'
 משפט וצדקה ביעקב אתה עשית *
 והסוד הגדול צדק ומשפט מכות כסאך כי
 צדק פעמים שהוא דין לפי קבלתו בשפע
 כאשר פירש' כי צדק דין גדול בחזק *
 אבל בהשתרף עמו כמשפט אזי הכסא
 מתכוין ברחמים * ואם יגבה כמשפט
 ויגיע עד החסד והאמת אזי נעשה הכל
 רחמים גדולי' והיו סוד יקדמו פניך מלשון
 חדש ימינו כקדם ומלשון אשר נשבעת
 לאבותינו מימי קדם * ואם כן התכוון בכל
 מקום שתמצא בתורה ידוד אלדים *
 והכן כי מדת הרחמים מתלבשת עם מדת
 הדין וכל אחת מן המדות פועלת בשלמות
 הן לדין הן לרחמים * והתכוון עקר זה
 ושמו' עקר זה המיד * והסוד

תקיעת שופר

פשוטה ידוד
 תרועת שופר
 אלדים * תקיעה תרועה * רחמים ודין *
 וסימן עלה אלדים בתרועה ידוד בקול
 שופר * ואומר ותקע את תרועה ונסעו
 ובהקלה את הקהל חתקעו ולא תריעו *
 נמצאת למד כי סוד ידוד אלדים הוא סוד
 שלמות הספירות במדת הרחמים והדין
 ונקראת שם מלא על עולם מלא *
 ולפעמי' תמצא שם ידוד מתאחד עם אדני
 בשני פנים * פעמים מקדים ידוד ואחר
 כך אדני' כמו שאמר הכתוב ידוד אדני
 חילוישים רגלי באילות * ואומר והאל

לנו אל למושערת ולידוד אדני למות
 הוצאות' ואומר כי אליך ידוד אדני
 עיני ובכתי חסיתי' ויש לך לדעת כי
 בשמחכיר שני שמות הללו כהחד נשתנה
 שם ידוד בקראית נקודו ונקר' בנקוד אדני
 ואף על פי שהיה כתוב ידוד נקרא בנקוד
 אלדים' וזהו רמז למדת בינה שהיא
 מתאחדת עם מדת מלכות הנקראת אדני'
 זעל ידי מי מתאחדת על ידי ידוד יתברך'
 זדע והבן כי בהזכיר ידוד אדני כסדר זה
 הטעם יורד על הספירות כלן מראש ועד
 סוף מלמעלה למטה עד שמגיע שפע
 הברכה והאצילו לשם ידוד ואז כל העולם
 כולו מתברך ברכה שלמה' וכשמזכיר
 אדני בראשונה ואחריו ידוד כאמרו ויאמר
 אברהם אדני אלדים מה תתן לי' אדני
 אלדים אתה החילות' אדני אלדים אל
 תשחת עמך וכיוצא בזה דע והאמין כי הוא
 סוד עלייה ממטה למעלה ובהיות השם
 הזכיר בשם אדני ידוד וזהו סוד התעלות
 הכפיות והתאחדים זו עם עלות הכונה
 למקום החפץ כמי שרוצ' להתאחד ולהרבה
 במקום האור העליון כי תשוקת שם אדני
 היא להתעלות ולהתאחד בספירת בינה
 הנקראת ידוד בנקוד אלדים ובהיות כתוב
 ידוד הוא סוד שפע ביל היורד על הצנור'
 ומגיע לשם אדני ויאז כל העולם מתברך
 והנה הודענוך כי ידוד אדני בכל מקום
 שאתה מוצאם הם צדק עליון' וצדק
 תחתון' שכינה עלאה' ושכינה
 תתאה וכשאלו שתי הספירות מתאחדות
 אזי כל העולם כולו במלוי ובכרכה וזהו סוד
 יהיה ידוד אחד ושמו אחד' ולפעמים
 תמצא שם ידוד מתאחד עם אל' כאמרו
 אל ידוד ויאז לנו' והכונה בו כי כשהוא
 מזכיר ידוד כל העולם דיון בחסד עליון
 וברחמים גדולים ואין שם דין כלל ולא
 מערער ולא משטין ולא מורה קטיגוריא'
 אלא הכל בחסד וברחמים ואז כל מאורי
 הספירות כלן בשלמות חולן ושמים

בטהרה והארץ בשמחה אורה' כי אל
 הו' חסד עליון וממנו נשפע החסד לאברהם
 והסוד הוא שאמר באברהם ויקרא שם
 בשם ידוד אל עולם כי אז קנה להלוקו
 מדת החסד והחזיק בה ולפיכ' אנו אומרים
 בברכת פגן אברהם אל עליון גומל חסדים
 טובים' ואומר כרוך אברם לאל
 עליון' וגם ידוד הוא שם רחמים ואף
 על פי שיש בו קצת דין מכל מקום כנו
 כלול ברחמים' וכששם ידוד מתאחד עם
 אלדים כאמרו ידוד אלדים נמצא שם ידוד
 יושב לדין ודין את בריותיו ככדת הרחמים
 והדין בסוד ידוד אלדים איש איש כפי
 הראוי' אבל בהתחבר החסד והרחמים
 בסוד אל ידוד אזי כל הספירות נשמחה
 ובשלמות וכלן מקבלות חסד ורחמים
 מלמעלה וזהו שאמר אל ידוד ויאז לנו'
 ותמצא בשלש עשרה מדות של רחמים
 שהזכיר אלו שני השמות לבד והם ידוד
 ידוד אל רחום וחנון' ולפי שאלו השני
 שמות הם כוללים חסד ורחמים הם נזכרים
 באלו' מדות של רחמים התכונן זה מאד'
 וכבר אצל ברית כרותה רצ' מדות של
 רחמים שאינן חוזרות ריקס' אכ התכונן
 כי אל ידוד הם כוללים החסד והרחמים'
 ועוד התכונן כי שם אל הוא כנגד אברהם
 שהוא סוד מדת החסד ושם ידוד הוא
 כנגד יעקב שהוא סוד הרחמי נמצא שהוא
 כנגד יצחק שהוא אלדים והוא הפחד אינו
 מצוי בזמן שמזכיר בתורה אל ידוד'
 ולפיכך התכונן בכל מקום שתמצא בתורה
 אלו שני השמות שהם אל ידוד שהם סוד
 החסד והרחמים' ולפעמים תמצא בתורה
 שם ידוד מתחבר עם אל ועם אלדים בסוד
 אל אלדים ידוד כמו שכתוב מומור לאסף
 אל אלדים ידוד דבר ויקרא ארץ שמחה
 שמש ועד מבוא' וכמו שכתוב
 בענין בני ראובן וגו' הוצי שבט מנשה אל
 אלדים ידוד הוא יודע' ודע כי בהתחבר
 שלשת שמות הללו אזי בית דין של שלשה

עשב על הכס ודין את העולם כפי הראי
הז' טוב הן לעונש אם לחיים אם למות
כי אל הוא סוד החסד לראוי * אלדים
הוא סוד הגמול והעונש לראוי * ידוד
הוא סוד משפט אמת לראוי * אם כן
נמצאו שלש שמות הללו כוללים כל
המשפט והרחמים הדין * והעד הגדול
שהרי כשעשו בני האובן ובני גד וחצי שבט
מנשה המזבח בעבר הירדן ורצו כל ישראל
לעלות עליהם למלחמה וקודם שילחמו
עליהם שלחו להם אהיהם את פנחס ואר
אלעזר נשיאי ישראל לדבר אתם על עסקי
המזבח שכנו * והם השיבו להם תשובה
בענין זה ואמרו אל אלדים ידוד אל אלדים
ידוד הוא יודע וישראל הוא ידע אם במרד
ואם במעל בני אל תושענו הו' הזה לכנות
לנו מזבח לשוכ מאחרי ידוד * ודע כי
הוצרכו שבט ראובן ושבט גד וחצי שבט
פנחס להזכיר אלו שלש השמות כאחד
אל אלדים ידוד לענין מיכח הזכירו שם
אל שהוא שם החסד והזכירו שם אלדים
שהוא שם הדין והעונש והזכירו שם ידוד
שהוא דין האמת מכריע בין אל ובין אלו
וכן אמרו אם עשינו מזבח זר לשם ידוד
לזכרון לבד ולא לעונה ולא לזבח השם ית'
ישפיע עלינו ברכותיו וטובותיו וחסדיו
כמדת אל שהו' העד היודע כונתנו במזבח
הזה * ואם עשינו המזבח הזה מצד רשע
למרוד ולמעול בני' ובבית משכנו ולהיור
מזבח זה לנו לעונה ולזבח * אלדים שהוא
העד והדין ובעל דין ופרע ממנו ויענישנו
על העבירה הגדולה הזאת * ושם ידוד
שהוא הקו האמצעי המכריע הוא יכריע
הדין לפי חכמה שעשינו מזבח זה * אם
לגמול טוב אם לעונש * ולפי כך הוצרכו
להזכיר שלש שמות הללו שהם אל אלדים
ידוד * שהם סוד הגדולה והגבורה
והתפארת * וכן כבר ראת עולם הזכיר
אסף במזמור אל אלדים ידוד דבר ויקרא
ארץ * בהיות ידוד יתברך מתלבש בכריאת

עולם שלשה מיני מלבושים * מלבוש
ורחמים הגדולים * מלבוש הדין הגמול *
ומלבוש האמצעי כרחמי ודין והכל בסוד
בריאת הנברא כי יש מהן נבראי ברחמים
ומהם בדין גמול * ומהם בדין ורחמים *
ודפי החכמה והחסד והרחמים והדין ביצירה
כך הו' הדרך בענין הנהגתו לברואי עולם
פעמים מתנהג עמהם ברחמים גמולים *
ופעמים בדין גמול * ופעמים בדין ורחמים
והתבונן סוד שלשה ספרים נפתחים כ"ה
של צדיקים * ורשעים * וכינונים *
שהם כנגד אל אלדים ידוד * זלפיך
התבונן בכל מקום שתמצא בתורה השם
המיוחד יתברך שהוא ידוד כשתמצאו
מחובר עם אל או עם אלדים או שלשתם
כאחד * והרובין לסוד הדברים על סוד
היושר והנכונה * ולפעמים תמצא שם
ידוד מחובר עם שם צבאות ואומר ידוד
צבאות * וזה לא תמצאו בתורה אלא
בנביאים וכתובים כאמרו בנביאים בה אמר
ידוד צבאות * ובנביאים בכמה מקומות
ידוד צבאות עמנו משגב לנו אלדי יעקב
סלה * ודע כי כשהשם מתלבש עם השם
הנקרא צבאות אזי הוא גמול משפט בריח
דין של מעלה לטוב ולרע כנבראי *
וכפי שיצא הדין בשלש שמות שהם אל
לדים ידוד כך הו' גמול המשפט בהתלבשו
בידוד צבאות וחסד ויגבר ידוד צבאות
במשפט * והנני רומז לך סוד גדול כפסוק
זה * דע כי בהיות בית דין של מעלה גזר
משפט על הנבראים אזי ידוד צבאות גומר
הדין על ידי אדני וחסד שופטים ושופטים
תתן לך בכל שעריך ושפטו את העם משפ
צדק ואומר ובכרת החיות ילכו האופנים
אצלם * וסוד החיות אלו הם סוד שופטים *
וסוד אופנים אלו הם סוד שופטים * והדין
נגמר על ידי צדק שהוא אדני * וכשהשם
יתברך גזור הדין על ישראל והשם הנקרא
ידוד צבאות דומה שאין ישראל יכולין
לסכול אותו עונש דין אזי מתעלה שם ידוד
צבאות

מי אתה עומד ולמי אתה מתחנן ובאין
כפירה אתה מתכוין ובאיזה שם אתה
קורא ואז תהיה רצוני ומקובל לפני יי
יתברך ותמצא חן ושכל טוב בעיני אדום
ואדם ואחר שהודיענוך אלו העקרים יש
לנו למסור בידך כלל גדול והוא זה

דע כי השם המיוחד הנקרא
ידוד יתברך הוא השרש והעקר לכל
שמותיו יתברך וכל השמות בו
כלן נאחזין וכל הספירות העליונות כלן
סודיות בו וכל מעלות העולם למיניהם
וכל המרכבות עליונות ותחתונות כלן
נשואות בו וראויות והגדודות גם הם
בשם זה תלוין. וכל היצור והדבור הכל
עומד בו יתברך וישתבח לעד. עד ולנצח
נצחים. ואל יעלה בדעתך כי אלו הדברים
שאמרנו לך עתה בעקר זה הם דברים
שראוי לקבל ולהאמינם ואין להם טעם
אבל אלו הדברים קבלה ומסורת וידועה
יש לנו בהם ויכולת בידנו לתת לכל אחד
מהם טעם וראיה מצד תורתנו התמימה
כדמיון מופת נראה לעין ואח' שהודיענוך
זה יש לנו להכנס בבאור אותיות ידוד ית
כפי כונת הספר הזה בעה:

סוד אות ראשונה של שם

היא אות
יד והיא נקודה מחשבת ציורית אק
לנבראים התכונות בה כי נעלמה מעיני
כל חי ואין לאדם רשות להרהר בה כי אם
להאמין לבד אף על פי שלא יבין ולא ישגי
ענינה ועצם אמתה. וסוד אות של שם
הוא הנקראת פליאות חכמה. ועליה
נאמר במופלא ממך אל תדרוש במכוסה
ממך אל תחקור. וגם היא נקראת תעלומות
חכמה ועלירה נאמר ונעלמה מעיני כל חי
ומתעלומה זו נברא העולם. ואות יוד
זו נקראת רצון באין גבול וגם היא נקראת
מחשבת ועליה אמר הכתוב מאד עמק
מחשבותיך. ועמק עמוק מי ימצאנו.
ודע והבין כי סוד יוד של שם המיוחד רומזת
על

צבאות להפיק רצון ורחמים פלמלה
להקל צרות ישראל ומניח הדין למדת אל
שהיא מדת החסד ועושה צדקה עם ישראל
וממעט הצרור והעינש ואף על פי שאין
ישראל ראוי עושה זה מצד הצדקה. זהו
שכתוב ויגבה ידוד צבאות כמשפט והאל
הקדוש נקדש בצדקה. ולפיכך הנביאים
היו מוכיחים ישראל בשם ידוד צבאות
בענין עדים והתראה לטוב ולרע וכשנמר
הדין על ישראל למלא שגבה ידוד צבאות
באותו גור דין ומסר ארצו ביד אל שהוא
סד החסד העליון. לא נשתיר משונאיהם
של ישראל שרדי ופלים. וזהו והאל
הקדוש נקדש בצדקה. וזהו שנאמר לך
וי הצדקה ולנו כושת הפנים. ואם כן
התכונן בתורה בכל מקום שזממא כתוב
בו ידוד צבאות. ולפעמים תמצא שלשת
שמות הללו בפסוק כמו שכתוב ידוד אדי
צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה. ואומ'
ידוד אדום צבאות שמעה תפילתי האזינה
אלדי יעקב סלה. והבונה בזה כי מדת
החסד והרחמים הדין והפחד מתלבשו
כל אחת ואחת כמקום ידוד כמדת הנצח
אלדים כמדת ההוד. צבאות לזה ולזה.
וארבע מדות אלו מלבישות דמלבושים
לאל תיבי צבאות שלש שמות הוא כולל
לצח והוד יסוד. וכשנאמר הכתוב ידוד
אלים צבאות נכללו בו חמש ספירות.

ידוד אדום כפירות. צבאות ג' ספירות
נצח והוד יסוד. ומכלן מתלב' אדני בגדי
ישע או בגדי נקם כפי הדין הראוי. ואתה
בני פקח עיניך והתכונן ככל מקל שתמצא
בתורה שני שמות א' ג' מתוכרים זה אצל
זה לאיזו כונה הם מתחבר' ואז תבין דרכי
ידוד הכי התורה ועמקי סודותיה ותהיה רצוני
ומקובל לפני יי יתברך. ובדרך זה כשתהיה
מתפלל ומתחנן לפני יי פסוק סג' התורה
בתפלתך או מלה אחת שהיא רומזת דברי
עליוני יש לך להבין דרך הפסיק או המלה
שאתה מזכיר ולהתכונן בהם ולדעת לפני

על ספירה שנייה הנקראת חמשה אבל בענין הכתר אינו מורה זורתו בקוצו של יד שהוא מורה על הכתר בסוד הנקרא אין סוף

סוד אות שניה של שם והוא סוד ה' היא

סוד הבינה הכלולה בלשון ובפינה נאחזים כל החיים וממנה מושכר כל הספירות שלפניה ממנה חיים כמו שפס' היא מושכת משל מעלה ממנה וכל הענינים שלה מה שאפשר לפי הגלות נכאר אותם בעזרת השם בפפירת בינה בסוד יו' ביאור מספיק

סוד אות שלישית של שם היא סוד ו' והיא

כוללת וספירות כמספר ו' שלש ספירות מחציו ולמעלה ושלש מחציו ולמטה וספירות מחציו ולמעלה הם הגדולה והגבורה והתפארת וספירות מחציו ולמטה הם נצח והוד יסוד וכל אלו שש ספירות כלולות באות ואו' והנה אות ו' של שם היא עומדת במקום כל השם ועוד תראה עמוקות ונפלאו בליו האותיות של שם בעה ויראו עיניך וישמח לבך

סוד אות רביעית של שם הוא סוד ה' והיא

סוד הספירה האחרונה הנקראת מלכות שהיא סוד יתברך ובה תבנה ותכונן אמנות אמנות יתוד הכורא ומסוד ה' ולמטה הוא הפירוד והסוד ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים והם סוד ארבעה מתנות שבנה ואם כן נמצא שם יד' יתברך כולל עשר הספירות בסדר נכון

סוד שם יד' יתברך על דרך

כלל שמות הקדש כי כל שמותיו יתברך כלם נשואים וכלולים על השם המיוחד שהוא שם יד' יתברך כהם כרמיון שרשים

ומהם כרמיון ענפים ומהם לפעלה בראש נוף האילן והשם המיוחד יתברך עומד באמצע ונקרא קו האמצעי ושאר השמות כלולים בו מזה ומזה כרמיון ראש האילן ושרשו וענפיו כיצד אות ראשונה של שם יד' יתברך שהיא יד' רומזת שני שמות קוצה של יד' הפונה למעלה רומז אל האור הגדול הקדוץ עומק ההויה הקדמונית בעצם אמתו ונקרא אד' יד' שהוא הנקרא

אין גבול ונקרא אין לפי רוב התעלומה מכל

הנמצאים עליונים ותחתונים שאין מי שיוכל להכין בו דבר ואם שואל עליו מה הוא תשובתו היא אין כלומר אין מי שיוכל לומר בו דבר ועל זה נאמר מקצה השמים ועד קצהו אתה דורש אבל אינך דורש מה למעלה מה למטה וזהו סוד קוצו של יד' הקוץ העליון שהוא רמז העליון הנקרא אין הנשלל מכל ההשגות אין מי שיוכל לדעת בו דבר זולתי אמורה מציאותו ומציאותו איננו מושג לזולתו ולפיכך נקרא אד' יד' בלשון מציאות ואותו המציאות הוא לבדו יודע אותו ולפיכך אמר לשון אד' יד' עם אלף כמו אקים אדע אבין אעשה אבא שהוא הדבר העומד בעצם אמתתו ולפיכך הוא אושר אד' יד' כלומר

אני לבדי הוא היודע מציאותי וזהו קוצו של יד' של שם ופיה שהוא נרמז בקוצו של יד' ואין לו את מסוימת בפני עצמו לפי שאין מי שיוכל לשער אורו ולתת לדמותו ולא לציירו אפילו בצורת הוראה אות ידועה ולפי שנקרא אד' יד' בעומק ראשית ההויה והיא הרחמים הגדולים הכופה כל בעלי דינים קשים נקרא אל ועליו נאמר ואל מי תדמיון אל כלו אפילו בצורת האותיות המורות על עצם ההויה אין לו דמיון אות ידועה להורו עליו זולתי מצר אות הבינה שהיא טורה ומעידה עליו וזהו ואל מי תדמיון אל ככה הבינה הנקראת

אלדים בנקודו בסוד ידו ו' שהיה סוד ידו
 אלדים ורפעמים נקראת הכינה בשם
 לה לפי ששתי אותיות יה הם סוד
 שלשה ספירות עלינות קיצו של י'
 ס ד אד יד' למטה חכמה הנקראת
 יה על סוד הירוד' ה של שם יה היא
 סוד הכינה שנקראת יה על סוד ההא'
 הרי לך מפורש כי שתי אותיות ראשונות
 של שם שהם סוד ירה כוללת שלשה
 שמות משמות הקדש ואלו הם אד יד ירה
 יד' ועתה התבונן הדבר והתבונן
 ככל אות ואות מאותיות השם שתדע לכונן
 וליחד כל שמותיו יתברך בסוד השם
 הנכבד והנרא' יד' יתברך'

סוד אות שלישית

מאותיות השם היא
 רמז לשש ספירות למטה מן הג' הספירות
 העליונות והיא אות' והיא סוד קשר
 כל הספירות העליונות והתחתונות והיא
 עולה עד הכתר ויורדת עד המלכות
 ומתיימת כל הספירות' וכלן מתאחדות
 בה מהן למעלה ומהן למטה מהן לימין
 ומהן לשמאל והיא הנקראת קו האמצעי'
 וסוד האות הזה שהיא אות שלישית של
 שם שנקראת ו' היא כוללת ששה שמות
 כנגד שש ספירות שהם א' ל כנגד גדו' לה'
 אלד' ים כנגד גבורה' יד' וד כנגד תפארת
 יד' וד צב' אות כנגד נצח' אלד' ים צבא' ו'
 כנגד היר' אל ח' כנגד יסוד' נמצאת
 למד כי סודו של ו' של שם היא כלל ששה
 שמו' משמותיו של שם ית' ולפי שתמצא
 שם א' ל שהוא גם כן שם הכתר והוא שם
 הגדול' למצ' שם אחר לנגד מלת גדו' לה
 ונקרא אלוה' שהוא סוד הגדולה הנקרא
 ימ' וכן הוא אומר אלוה' מתימ' יבא
 וקדוש כהר פארן סלה' ובעזרת השם
 במלת א' ל נבאר סוד אלוה' וסוד אלד' ים
 ותמצא נפלאות תמים דעות בסוד שלישית
 שמות כלשון אלהות שהם א' ל אלד' ים
 אלוה' ותמצא א' ל סוד שם החסד
 אלדים מ' הדין עם חצי שם צדו' שהו' שם

הנקרא' מ' יכולין אנו לדמית מציאותו לא
 ד' א' ודע כי זהו סוד קיצו של י' של שם
 המיוחד שהיה רמז למציאות עליון מאין
 גבול ושעוד' ומסוד קיצו של י' צאה אות
 י' שהיא נקראת חכמה ר' צון באין גבול זהו
 סוד והחכמה מאין תמצא' וסוד החכמה
 היא ספירה שנייה' ואין הוא סוד ספירה
 ראשונה' ושתי אלו הספירות כלול' בס' ד'
 י' בקיצו ובצורתו' נמצאת למד כי אות י'
 טל שם המיוחד כוללת שני שמו' משמות
 הקדש והם ב' ספירות העליונות הנק' אד' יד
 יה' אד' יד סוד קיצו של י' צורת האות'

סוד אות שניה

מאותיות השם שהיא היא רמז
 לכינה אשר היא סוד קשר ט' ספירות'
 וקשר י' הספירות הלא קושרת ג' ספירות
 עליונות שהם כתר' חכמה' כינה' עם
 גדולה' גבורה' תפארת' נצח' הוד' יסוד'
 וגם העשירי' שהיא מלכות בהיות נקשרת
 עם יסוד' נמצאת בינה קושרת ספירות
 שהן ז' עם ספירות מלכות עם ג' ספירות
 עליונות' וזו היא אות ה' שזו היא אות
 שנייה של שם יד' וד' ית' שהיא סוד הכינה
 ושמה המיוחד לה בתור' היא יד' וד' שצורת
 האותיות הן אותיות יד' וד' ונקוד אות יד'
 הוא נקוד אלדים כי מדת הגבורה הנקרא
 אלדים היא מושכת מן הכינה ולפיכך בכל
 מקום שאתה מוצא בתורה יד' וד' אד' יסוד' כגון
 יד' וד' אד' יסוד' וזו אד' יסוד' כגון ויאמר
 אברהם אד' יסוד' מה תתן לי' יד' וד'
 העומד כפסוקים אלו וכיוצא בהם הוא סוד
 הכינה שתי צרחמים ודין' ומאנה ימשכו
 כחות הדין' לפיכך נקראת שמה הירוד' שהרי
 זה השם צורת אותיותיו רחמים וצורת
 נקודו הדין' לפיכך דע כי התחלת הדין'
 בספירות הוא סוד כינה שהמשכת החכמה
 ודן הכינה שואבת כח הדין והגבורה'
 נמצאת למד כי סוד אות שנייה של שם
 שהוא ס' ד' אות ה' והיא סוד הכינה והיא
 סוד השם הנכתב יד' וד' באותיות ונקרא

ז. אלוה עם חצי שם ידור שוא וד.
 ותראה גדולות ונפלאות במזמור הללויה
 הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו
 ורמציא בראש המזמור כולל סוד אל
 אלדים אלוה והללו עם הללויה חצי השם
 המיוחד הללו אל בקדשו סוד אל עולה
 לכאן ולכאן כמו שרצאה ערה הללוהו
 ברקיע עזו חצי השם האחרון ות'ית נמצא
 אל באמצעיה מכאן אל באמצע וה' מכאן
 פעמי' עם יה' והוא סוד אלדים ולפעמים
 אל עם וה' והוא סוד אלוה ופעמים ל' בפני
 עצמו ושולשין כלולים בראש מזמור זה
 הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו וסוד מזמור זה שאמר מכאן ואילך
 הללוהו ועוד תראה נפלאות בו נמצאת
 למד אל אלדים אלוה כלם מתלכשים בשם
 המיוחד ולפעמים תמצא אלה בלי ואו
 ועוד תראה בו נפלאות בעה נמצאת למד
 כי כסודו שהיא אות שלישית מאותיו
 השם כלולים לו השמו' אל אלדים
 אלוה אלה יהוה ידור צבאות אלדים
 צבאות אל חי ועכשו התכונן בגדולת
 השם הקדוש שהוא יסוד ושרש לכל
 השמו' כ' ש לשאר כל הכנויין הבנויים על
 השמות וכ' ש לשאר כל כנוי הבנויין וכ' ש
 לשאר משפחות האדמה הנשואות על
 הלשונות

סוד אות רביעית של שם ית'

הוא סוד אות ה' האחרונה שהיא סוד המלכות' שהיא
 סוד השלטנות שהיא סוד השכינה' שהיא
 סוד חכמ' אחרונה' שהיא סוד השם
 נקרא ארליכי השם הזה כמו שהודיענו
 הוא סוד שלמות היחוד והיא אבן ישראל
 המושבת להם כל מיני מעדנים וטובה
 וגדולה והצלה ונאולה והיא הדרה עם
 ישראל תמיד ואפילו בנלותם כאמרו ועשו
 לי מקדש ושכנתי בתוכם ולמעלה ממך
 לסוף שמנה ספירות יש אבן אחת יקרה
 שפנינים והיא המקפת המנבט על שבע

ספירות שלטת מפנה ולפיכך נקראת
 סותרת מלשון הקפת סביב כי תרגו' סביב
 סחור סחור ולפי שהאבן היא הספירה
 השמינית הנקראת בינה יושבת למעלה
 למעלה והיא סוכבת ומקפת על הכל
 נקראת סותרת והאבן השנית התחתונה
 שהיא סוד השכינה הדרה עם ישראל תמיד
 היא נקראת ד' והיא דירה נאה ולפיכך
 שתי אבנים הללו עלינה ותחתונה נקראת
 ד' וסותרת העליונה סותרת לפי שהיא
 מקפת על שבעה ספירות ותחתונה ד'
 לפי שהיא דרה עם ישראל תמיד ועל
 זה היו שתי אבני האפוד אבני זכרון לבני
 ישראל והיו ולקחת את שתי אבני שהם
 ופתחת עליהם שמות בני ישראל ששה
 משמותם על האבן האחת ואת שמות
 הששה הנותרים על האבן השני' בתולדותם
 ששה משמות הזוכים לכבוד השכינה
 בעולם הזה שהיא ד' והזוכים לכבוד
 השכינה שהיא סוד ד' יזכו לכבוד
 האבן השנית השלמה הנקראת סותרת
 שהיא סוד העולם הבא בתולדותם כפי
 התולדות שיולידו אם מעשים טובים אם
 מעשים רעים אם טוב ואם רע אם מעט
 ואם הרבה ולפי שאלו שתי המדות
 נקראות שתי אבנים בהשואה' ג' כן
 סוד שתי האבן של שם ידור יתברך האבן
 הנקראת סותרת סוד הראשונה של שם
 ידור יתברך והאבן הנקראת ד' היא סוד
 האחרונה של שם ידור יתברך ולפיכך
 נקראות שתי אלו המדות בשם אחד פעמים
 הדיבה הראשונה של שם שהיא סוד האבן
 הנקראת סותרת נקראת צדק עליון ה'
 אחרונה של שם שהיא סוד האבן הנקראת
 ד' נקראת צדק תחתון ועליהם אמרה
 הויה צדק צדק תרוף כלומר הוי רודף
 צדק תחתון שהוא סוד שכינה כפי שתזכה
 לצדק עליון שהוא סוד חיי העולם הבא
 והסוד רודף צדקה וחמד ימצא חיים צדקה
 וכבוד וגם אלו שתי המדות נקראת
 אלדים

פרעיש ואמרה לפי שפלו הרשע מזכיר את השם הספור והניעו בשפתיו וכפי התנועה והכניע אותו כך מתנועעים כל השמות והכנויין התלויים עליו ולפיכך נתרעשו שמים וארץ. ואז אומר מי הוא זה הרשע שהרעיש את העולם בזכרו את השם הגדול לריק הלא הוא זה הרשע שעבר עבירה פלו ביום פלו וחטא כך וכך ביום פלוני. ואז הוא סבה להזכיר כל עונותיו כי תדע לך כמו שתראה אילן כשאתה מניע הנוף האמצעי הלא יתרעשו כל הענפים וכל העלין אשר באילן.

כך כשאדם מזכיר ידוד יתברך יתרעשו כל צבאות מעלה ומטה לפי שכלן תלויין עליו וכל זה שלא במקדש אבל כרחק גזול היה מזכירו בכ"ה ואז היו כל צבאות עולם שמחים ומקבלים שפע לפי שהיה מסדר הצנורות ומרית ברכה לכל בני העולם.

ואחר

שהודענך כל אלו העקרים יש לנו לחזור ולרהודיעך כיצד השם הגדול והקדוש ידוד ית' הוי"ה המנהיג את כל העולם ככחו הגדול והיאך כל השמות הקדושים מתאחזין בו והיאך שאר הכנויין אשר בתורה כגון רחוק וחונן ודומיהן הן כרמיון מלבושים שהמלך מתלבש בהן. ואותן המלבושים אינן חלק מעצם המלך ממש אבל הם כרמיון כלים ומלבושים שהמלך מחלבש ומזדיין בהם. פעם מתלבש בגדי פאר ומלכות בהיות המלך כנחת בהשקט וכבטחה וכל ארצות מלכותו בשלום אין שטן ואין פגע רע. אז המלך שמח עם עבדיו ולובש בגדים נאים ומזדיין בניני חכשיטין. ולובש בגדי עדי. לפעמים המלך יש לו צער מלחמות כממה צדיק ושודדין ובוזיין ארצו שבאינן להשחית מלכותו. אז המלך לובש בגדים אחרי שריונות וכובעי מננים חרבות וקשתורו וכל עבדיו בחפזן עד שיעבור זעם או עד שיקח המלך נקם מצורריו ואיניכיו ויגמור חפצו בהן ולפעמי' המלך

אלדים. ה' ראשונה של שם שהיא העליונה נכתבת ידוד ונקראת אלדי' בסד ידוד. ה' אחרונה של שם נכתבת אלדים ונקראת אלדים ועל שתייהם אמרה תורה ידוד הוא האלדים ידוד הוא האלדים שתי פעמים ראשון כנגד ה' ראשונה. אחרון כנגד ה' אחרונה וסימן שתיאלו ההיין אל'ני ידוד חילי. או ידוד אל'ני בכל מקום שנזכר בתורה כגון ידוד אל'ני וכמו שכתוב אל'ני ידוד כמה אדע כי אירסנה. נמצא למד כי סוד אות רביעית של שם שהיא אות הא היא הכוללת כל הספירות של מעלה הימנה. ונקרא אות ה' שהיא אחרונה של שם כשם אל'לפי שהיא אדון כל הארץ.

ואחר

שהודענך כל אלו העקרים הגדולים התבונן ודע כי השם הגדול הנכבד והנורא שהוא ידוד יתברך הוא השם הכולל כל השמות כלן ככל שמות הקדש הנזכרים בתורה ואין לך שם מכל שמותיו הקדושים שאינו כלול בשם ידוד ית'. ואחר שידעת הדבר הגדול הזה יש לך להכין כמה אתה צריך להתבונן ולהזהר בעת שאת מזכירו שתדע כי בעת שאתה מזכיר אתה נושא על פיך כל שמותיו הקדושים וכאילו אתה סובל על פיך ועל לשונך השם יתברך וכל שמותיו הקדושים והעולם ומלואו וכשתדע זה תכין סוד לא תשא את שם ידוד אלדיך לשוא. כי היאך בריה שפלה ונקלה תהיה נושא על לשונה הגדול ית' שכל צבאות מעלה ומטה נשואים בו וכל שכן לעשותו גזון לחתוך בו. אבל כשאתה מזכיר ה' ית' ראוי לך לשכחו ולרוממו כאמרו כי שם ידוד אקרא הכו גודל אלדינו. שתדע לך כי בשעת שאדם מזכיר ידוד ית' וסניע אותיותיו בתנועת הלשון אזי הוא מרעיש את העולמות למעלה למעלה ומקוממים כל צבאות מראבי מעלה ושואלים אלו לאלו ואומרים למה העולם

הַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בְּבֵיתוֹ וְאִינּוֹ עִמּוֹ מִכָּל חֵילוֹ
זָפְרָסוּ כִּי אִם אֲנִישׁ בֵּיתוֹ לִבְדֵּי אֲחִיו וּבְנָיו
וְאֵשֶׁתוֹ הַקְּרוּבִים אֵלָיו וְאֵז הַמֶּלֶךְ מִסִּיר
מֵעַיִן קֶצֶת הַמַּלְבוּשִׁים שְׁהִיָּה לֹכֵשׁ כַּעֲד
שׁ י וְשֵׁרִי וְעַבְדָּיו עִמּוֹ וְנִשְׂאָר הַמֶּלֶךְ
עִם כְּנֵי בֵיתוֹ וּבֹלֵן רֹאֵי אוֹתוֹ וְצוֹרְתוֹ וְיֹתֵר
כִּשְׁנֹנָה טָמָה שְׁהִיָּה עֶסְרֹב הַמַּלְבוּשִׁים
וְכַמָּה עֵינָיו הוּא עוֹשֶׂה עִמָּה וְאִינוּ מִסְתַּתֵּר
בְּפִנְיָה־כְּמוֹ שְׁהִירָה מִתְּכַסֶּה בְּמַלְבוּשֵׁי
בְּפִנְיָה־הַהֶמְזֵן: לְפִי שְׂבָנֵי בֵיתוֹ חֲשׂוּבִים
עֲלָיו כְּאֶחָד מֵאַבְרָיו וְאִינוּ חוֹשֵׁשׁ לְהִסְתֵּר
בְּפִנְיָה־קֶצֶת מַלְבוּשֵׁי וּכְלָיו י וְלִפְעָמִים
הַמֶּלֶךְ מִתְּיַחַד מִכָּל בְּנֵי הַבֵּית וְלֹא
נִשְׂאָר עִמּוֹ מִכָּל אֲנָשִׁי בֵיתוֹ כִּי אִם הַמַּלְכָּה
לְבַד י וְאִינּוֹ הַפֶּלֶךְ מִתְּבַיֵּשׁ לְהִסְתֵּר בְּגִדָיו
בְּפִנְיָ הַמַּלְכָּה כְּמוֹ שְׁהִיָּה עוֹשֶׂה כְּפִנְיָ שְׂאָר
בְּנֵי בֵיתוֹ *

וְאַחֵר

הַקְּדָמָה זֶה הַנְּכִי מְבַאֵר *
דָּע כִּי שֵׁם יְדוּד ית' הוּא
מִתְּלַבֵּשׁ זְמַתְפָּאָר בְּשִׁמּוֹ הַקֶּדֶשׁ וְכָל שְׁמוֹת
הַקֶּדֶשׁ כְּלָן מִתְּאַחֲזֵן בְּאֵמֶת זֶה הַשֵּׁם ית'
וְכָל אֲחֵר מֵהֵם מוֹרֵר עֵינָיו מִיַּחַד בְּפִנְיָ
עַצְמוֹ י כִּי־צַד כְּשֶׁהֵשֵׁם ית' רֹצֵה לְרַחֵם
עַל עוֹלָמוֹ וְלַחֹם עֲלֵיהֶן אִזִּי הוּא מִתְּלַבֵּשׁ
מַלְבוּשׁ הַחֶסֶד וְהַחֲמִלָּה * וְאֵז הַשֵּׁם
הַגְּדוֹל שְׁהוּא יְדוּד מוֹצִיא דָגֵל הַחֶסֶד
וְהַרְחֵמִי וְחִקוּק כְּאוֹתוֹ דָגֵל שֵׁם אֵל וְסִימָן
אִישׁ עַל דָגְלוֹ בְּאוֹתוֹת * וְכִשְׁהֵשֵׁם ית'
מוֹצִיא דָגֵל זֶה אֵז מִטִּיב וּמְרַחֵם וְחוֹנֵן עַל
בְּרִיּוֹתָיו הוּא שִׁמַּח עַסְחָם * וְהוּא סוּד
יְהִי כְּכּוֹד יְדוּד עוֹלָם יִשְׂמַח יְדוּד בְּמַעֲשָׂיו
זֶה סוּד כִּשֵׁם יְדוּד אֵל עוֹלָם * וְאֵז הוּא
לֹכֵשׁ וְכַתְּפָאָר מַלְבוּשִׁים הַחִקוּקִים כְּמִדַּת
אֵל וְהַסוּד אֵל פֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים
זֶהוּ סוּד יי' אֵל רַחוּם וְחַנּוּן * וְהַסוּד כִּי
אֵל רַחוּם יי' אֲלֵדִיד * וְסִימָן כִּי אֵל גְּדוֹל
יי' וְזִמְלָךְ גְּדוֹל עַל כָּל אֲלֵדִים * אֲלֵדִים
מִדַּת הַדִּין כְּלוּמַר מִדַּת הַחֶסֶד גְּדוֹלָה מִמֶּנּוּ
הַדִּין * וּמִכַּאֲן חֲכִין סוּד וְהַאֲלֵדִים נִסְתָּר
מֵאֵת אֲבֵרָה כִּי הַאֲלֵדִים שְׁהוּא מִדַּת הַדִּין

נִתָּן הַנֶּסֶם וְהַדָּגֵל בְּיַד אֲבֵרָה־שׁ הוּא סוּ
מִדַּת אֵל שְׁהוּא סוּד מִדַּת הַחֶסֶד * וְהוּא
לְשׁוֹן נִמְסָה אֵת אֲבֵרָה־מִלְשׁוֹן רַחֲמֵינוּ נֶסֶם
עַל הַעַמִּים * הוּא סוּד אֲלֵדִי אֲבֵרָה־אֲלֵדִי
יִצְחָק וְלֹא אִמֵּר וְאֲלֵדִי יִצְחָק לְפִי שְׁמִדַּת
הַדִּין כְּבוֹשָׁה תַּחַת מִדַּת הַחֶסֶד לְפִי שְׁהַדָּגֵל
שֶׁל יִצְחָק שְׁהוּא מִדַּת אֲלֵדִים מִסוּר בֵּיד
אֲבֵרָה־שׁ שְׁהוּא סוּד מִדַּת אֵל * וְכִשְׁהֵשֵׁם ית'
כּוּעֵם עַל בְּנֵי הָעוֹלָם מִצַּד מַעֲשֵׂיָהּ הַרְעִים
אִזִּי מוֹצִיא כְּלֵי זַעַמּוֹ וְחִקוּק עַל דָּגֵל כְּלֵי
הַזַּעַם צוֹרֵת שֵׁם אֲלֵדִים וְאֵז מִשְׁלֵם הַדִּין
וּמִקְבֵּל נִקְמָה מִבְּנֵי הָעוֹלָם וּמַעֲנִישׁ עַל
רוּעַ מַעֲשֵׂיהֶם כְּשִׁחְקוּק בְּרַגְלוֹ שֶׁל יְדוּד *
צוֹרֵת שֵׁם אֲלֵדִים וְהַסוּד יְקוּם אֲלֵדִים יְפֹצֵל
אוֹיְבָיו * וְהוּא סוּד שְׂאָמֵר קוּמָה יי' וְיִפְצֵל
אוֹיְבֵיךָ וְיִנּוּסוּ מִשְׂנַאֲיֵךְ מִפְּנֵיךָ * וְאִם
חִקְשָׁה וְתִאֲמַר הַיָּאָךְ אִמֵּר בְּפִסּוּק זֶה יְדוּד
וּבְפִסּוּק זֶה אֲלֵדִים * הֵלֵךְ יִדְעַת כִּי כָל
הַשְּׂמֹת תְּלִיִים כִּשֵׁם יְדוּד וְהוּא מִתְּלַבֵּשׁ
בְּהֵם וְכִשְׂאֵמֵר קוּמָה יְדוּד וְיִפְצֵל אֲוִיבֵיךָ
הוּא כְּאֵילוֹ אִמֵּר קוּמָה יְדוּד וְהוּא כְּלֵי
מִלְחָמָה וְהַדָּגֵל שִׁחְקוּק בּוֹ שֵׁם אֲלֵדִים וְהוּ
סוּד יְקוּם אֲלֵדִי יְפֹצֵל אוֹיְבָיו וְיִנּוּסוּ מִשְׂנַאֲיוֹ
מִפְּנֵי * וְכִשְׁהֵשֵׁם ית' מוֹצִיא דָגֵל שִׁחְקוּק
עֲלָיו אֲלֵדִים אִזִּי מִתְּלַבֵּשׁ בְּגִדֵי נֶקֶם וְהַסוּד
מִי זֶה כְּאֵמֵאָדוֹ חֲמוּץ בְּגִדֵי מִכְצָרָה * וְאִמֵּר
וְיִלְבֵּשׁ בְּגִדֵי נֶקֶם תִּלְבוּשֵׁת וְיַעַן כְּמַעֲלֵל
קִנְאָה * וְכִשְׁהֵשֵׁם ית' מְבִיא כְּנֵי הָעוֹרֵם
בְּמִשְׁפַּט מִתְּלַבֵּשׁ בְּבִגְדִים מִמוֹצְעִים בִּדְן
זֶרְחָסִים וּמוֹצִיא דָגֵל שֶׁהַכֵּל תְּלִיבוֹ וְחִקוּק
עֲלָיו שֵׁם יְדוּד יִתְבַרַךְ וְאִינוּ לֹכֵשׁ לֹא בְּגִדֵי
רַחֲמִים גְּמוּרִים וְלֹא בְּגִדֵי דִין גְּמוּרֵי * שְׂאֵנִי
דָּן אֵת בְּרִיּוֹתָיו כְּכֹד הַדִּין גְּמוּרָה וְלֹא כְּמִדַּת
רַחֲמִים גְּמוּרָה * אֵלֵא בְּמִדַּת הַדִּין מְעוּרַבֵּת
עִם מִדַּת רַחֲמִים וְעַכְּזָּה מִדַּת רַחֲמִים מְרֻבָּה
מִמִּדַּת הַדִּין וְהַסוּד אֲרָךְ אֲפִי' וְרַב חֶסֶד וְאֵז
רַב חֶסֶד מִטָּה כְּלָפִי חֶסֶד וּמֵאַחֵר שְׂאֵמֵר
רַב חֶסֶד מִשְׁמַע שִׁישׁ בּוֹ קֶצֶת דִּין * שְׂאֵם
כָּל חֶסֶד מְדוּעַ צִרְיָךְ לֹמֵר רַב חֶסֶד מֵהַלְנֵי
לְרֹב אוֹ לְמַעוֹת * אֵלֵא אֲרָךְ אֲפִים וְרַב
חֶסֶד.

ככל התור וממנו תבין כמה דברי תומי
ותתומים ואחר שידעת זה דע מה
שכבר אצל ששמות הקדש אסור למחקן
אבל שאר הכנויין מותר למחקן כגון רחום
וחנון חסיד מולח וכיוצא בהם והגני
מאיר עיניך בעיה

דע

כי שמו הקדש שאינו נמחקים
כגון אדיר אדיר אדיר אדיר אלור
ית והם קרובים לו ואותם השמות כדמיון
של שלת שהשרים העליונים אדוקים בהם
ושאר הכנויין שהם נמחקים כגון רחום
וחנון וחסיד וסולת ודומיהן הם כדמיון
כלים לשמות הקדש ואילו הכנויים הם
משענת לשבעים אומות אשר הם תחת
מששלת שבעים שרים וכפשו שהשרים
אדוקים בשאר שמות הקדש מלבד אדיר
ידיר כך האמרות של אותם השרים
אדוקים בכנויים הנמשכים אחר שמות
הקדש ואחר שידעת זה דע כי שאר
הכנויים הנמחקין כגון רחום וחנון וכיוצא
בהם הם כמו כלים לשמות הקדש שאסור
לפוחקן ובהן פועלים שמו הקדש פעולתם

השם

כיצד כגון המסורה
על דגל החסד
שהוא אל הנה הכנויין שהן שמשו
החיליו וצבאותיו הם גדול רחום וחנון
חסין ארך אפים רב חסד קדוש חסיד כולח

והשם

הנושא כלי המלחמה
שחקק על דגלו דין
הוא אלים והכנויין שהם שמשו
וחיליו וצבאותיו הם אדיר שופט
דיין וחזק ככיר איש מלחמה גבור פוקד
עון משלם גמול

והשם

שהוא ממנה על המשפט
שהוא כלול ביהמים ודין
חקק על דגלו ידיר יתשהו כלול משניה
והכנויים שהם צורת חיליו וצבאותיו הם
גורא נושא און עובר על פשע אמון מרוד
רם נושא חסד שוכן עד וקדוש

חסד ואמת ופירוש הפסוק כך הוא
כשהאדם חוטא אין השם נפרע ממנו מיד
אלא מאריך אפים ומסתיין אולי יחזור
בזכותה לא חזר בתשובה דנין אותו
כפומעשיו ואפי שדנין אותו ברב חסד
דנין אותו ומטה כלפי חסד אם ימצאו לו
זכות מעט ואם לא מצארו זכו גומריין
דינו על המאור וזהו סוד רב חסד ואמת
כלומר ארך אפים בתחילה ורב חסד
בשעה שדנין את האדם ואמת בשגומריין
דינו אפילו לעונש כלומר באמת בא עליו
העונש מצד הדין הישר והוא שאמר
ברוך דין האמת ואמר אל אמונה ואין
עול הנה הודיענך סכל זה כי כשהשם
יתברך דן את בריותיו הוא דן אותם במדת
רחמים מעורבת עם מדת הדין ורובו של
משפט חסד ומעוט דין וזהו סוד ורב חסד
וכשהוא ית שופט את העולם לפעמים
נקרא משפט ידיר ולפעמים נקרא משפט
אלדים והכל כפי הדין שיוצא כיצד
אמר הכתוב כי יל שופטנו ואמר יסרני יי
אך במשפט ואמר ידוד במשפט יבא הדין
המשפט סמוך לידו יתברך ולפעמים
נקרא המשפט בשם אלדים כאמרן בקום
למשפט אלדים ואמר כי אלדים שופט
זה ישפיל וזה ירים ואמר כי כל מעשה
האלדים יביא במשפט והסוד הזה כפי
פסק הדין כך נקראת השם בגמר הדין
והמשפט אם המשפט יוצא לרחמי נקרא
ידיר ואם המשפט יוצא לדין נקרא אלדים
וכפי דרך זה התכוון בכל מקום שאתח
מוצא בתורה שהשם הגדול שהוא ידיר
יתברך נקרא באחד מן השמו או באחד מן
הכנויין לאיזה צד אותו השם או אותו
הכנוי נוסה אם לחסד אם לרחמים אם
למשפט אם לעונש ובאיזה מדה הוא בא
עם בריותיו וכשהוא נקרא באחד מן
השמו או באחד מן הכנויין אז תבין כי
שם ידיר הוא מתלבש בנדים ידועים כפי
השעה הראויה ושמו עקר זה תמיד

ואחר

שהודענוך זה צריכים אנו להודיעך הטעם למה אלו

הכנויים מיוחדים לשם אל ולמה אל מיוחדים לשם אל ולמה אל מיוחדים לשם אל ולמה אל לשם ידו ד' יתברך ומה היא פעולת כל כנו וכנוי ומאיה דבר אותו הכנוי נמשך כבר הודענוך כי השם הגדול שהוא עקר הכל הוא שם יד' ד' ית' ובו כלולים עליוני ותחתונים ובו נקשרים כל שמות הקדש כמו שהודענוך וגם בו נקשרים ואחריו נמשכים כל שאר הכנויים כמו שהודענוך בראש הספר ואם כן צריך אהה לדעת בזמן שהוא ית' נקרא באחד מן השמות כגון אל אלים אלוה שדי צבאות וכיוצא בהם באיוו מדרה הוא עומד לא באיזרה מלבוש הוא מתלבש וכשהוא נקרא בשם א צריך אתה לדעת מי הם מחנותיו וצבאותיו וכן בשם אלים וכן בשאר כל שמות הקדש כל אחד ואחד על דגלו וצבאו ופקודיו ודברך זה תבין כי כל השמות הכנויים כלן חלויין בשם יד' ד' ית' ואחר שחדע זה התבונן כי בשעה ששם יד' ד' ית' נקרא רחוק איזה שלטון משלטוני הכנויים הוא עומד וכן חנוך

וכן שופט וכן אדיר או דיון ואחר שידעת זה צריך אתה לדעת מה היא מדת רחום או מה היא מדת חנוך או מה היא מדת שופט ואחר שידעת זה צריך אתה לדעת מאיזה מקום ומאיה מקור נמשכין כל הכנויים כל כנוי וכנוי לפי מינו וכשתבין זה אז יראו עיניך וישמח לבך ותדע ותשכיל מן מוצא דבר מאיזה מקום יוצא כנוי רחום או מאיזה מקור יוצ' הכנוי הנקרא חנוך או מאיזה מקור יוצא הכנוי הנקרא נושא עון וכן כלם ואחר שידעת זה תצטרך לדעת כיצד הכנויים קשורים בשם יד' ד' ית' ובאיזה מקום מן השם קשור אותו הכנוי וכשתבונן ענינים אלו תבין מה היא המדה הנקרא אש ומאיה מקום יצאה ומה היא המדרג

הנקראת ארץ ושאר כל משפטיהן

ואחר

שתבין זה תדע מי הם הכנויים הנמשכים מן המדה הנקרא אש ומי הם הכנויים הנמשכים מן המדה הנקרא מים וכן כל מדה וברה וכשתבין זה תבין פעולת כל מדה ומדה וכמו כן צריך אתה לדעת ולהתבונן היאך אלו המדות מתערבות זו בזו ויש לך להתבונן היאך הכנויים כלולים בשמות הקדש ושמות הקדש כלולים בשם יד' ד' ית' וכשתבין זה תבין כי כל התורה היא כמו פירוש לשם יד' ד' יתברך ותבין סוד תור' יד' ד' באמתור' יד' ד' בודאי ולפי דרך זה תמצא כי שם יד' ד' נקרא לפעמים בכנוי זה ולפעמים בכנוי זה והכל כפי המדרג שהוא מנהיג בה ארת עולמו כמו שתמצא כתוב חנוך ורחים ידוד וכשתבין זה תבין היאך העולם וכל ברייתו כלם תלויים בשם יד' ד' ית' ואין דבר בעולם יכול להתקיי כי אם כשמו הגדול יתברך ואז תדע ותבין קצת גדולתו ועצומו וממשלתו של מלך מלכי המלכות הקדש ברו' הוא ותבין שאהה בריה שפלה קלה ובזויה לפי גדולת תמים רעות יתברך ויתעלה שמו וזכרו

דע

כי קשר כל המרכבות וכל המערכו וכל צבאו העולם תלויין בג' שמות ואלו השלושה שמות השנים מהם תלוין בשם יד' ד' ית' והשני שהם תלויים בשם יד' ד' ית' נקראים אל אלים אל מים יד' ד' ית' אלים ששלאן נמצא כל העולם וברייתו תלויים בשם הג' שמות אל אלים יד' ד' אל מימין אלים משמאל יד' ד' באמצע וזהו סוד ראיתי את יד' ד' ית' וישב על כסאו וכל צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו וסוד השם שבפסוק הזה הם שני שמו' א' ארני הנקראים שמים וזהו סוד עדין תנדע די שליטין שמיא ככל ארע' וזהו סוד היושבי בשמים אלו שמימין הם צבאות השם הנקרא

הנקרא אל' אלו שבשמאל הם צבאור
השם הנקרא אלדים ועל מי כלם נשואי
על שם יד' ויתברך וזהו שאמר וכל צבא
השמים עומדים עליו מימינו ומשמארו
וזהו סוד מימינים לזכות בסוד שם אל'
ומשמאילים לחובה בסוד שם אלדים
כי מדת אל' לרחמים ולזכות ומדת אלדים
לדין ולחובה ולפיכך תמצא סדר שלשת
שמות אלו שבהם קשר כל העולמות כלם
בפסוק אחד באמרם מזמור לאסף לאדים
יד' דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש ועד
מבואו ובענין בני ראובן ובני גד כשכנו
המזבח כתוב אל אלדים יד' הוא יודע
וישראל הוא ידע אם כמרד ואם כמעל אל
ישיענו היום הזה וסוד שהוצרכו להזכיר
אלו ג' שמות הוא שאמרו הרי אנו מקבלי
עלינו גזר דין של בר' שהוא אל לאדים ידוד
שבהם כל מדות השם כלולות לחסד ולדין
לסוב ולרע ואם כוננתו היתה לטובה
ישפטנו יד' וד בסד' אל' ואם כוננתו היתה
לרעה ידיננו יהוד' במדת אלדים וזהו
סוד שאמרו אל אלדים יד' הוא יודע
ושמור זה העקר הגדול

ואחר שהודענוך זה צריכים אנו
להכנס לפרש סוד ל' כנויים
הרמזי' בראש מרכב' יחזקאל ויהי בשלשים
שנה שהם סוד שלשו' כנויים שהם סומכי
המרכבה ובהם יי' ית' דן את כל בריותיו
לטוב ולחפז לגמול טוב או לעונש להיים
או למות והכל כפי שהעולם ראוי ואעפי
שמשפטיו ית' כלם נוטים לרחמים עכ"ל
בגמר דין אינו סניח ואינו מותר כלום
ואעפי שהוא מאריך אפוסמתי' בסוף הכל
גומר הדין וזהו שאחזקל כל מאן דאמר
רחמנא ותין הוא ליתרוץ מעוהי אלא
מאריך אפיה וגבי דיליה ולפיכך תצטרך
לדעת כי כל אחד מאלו השלושה שמות
שהם אל' אלדים יד' הוא פועל פעולת
המיוחדת לו וכל אחד מהם נושא תשעה
כנויים ועם כל אחד מהם נגמרים לעשרה

נמצא הכלל שלשים וכלן תלויין בשם
יד' וד' ית' והוא כלול בהם וכל לו הכנויין
נקראים כנפים וכשהשם ית' דן כל בריות
עולם לפי הדין הר איו דן אותם באלו
השלשים כנויים ואלו נקראו שנויים לפי
שהבריו' משתנות בהם לטוב ולרע ותמצא
הבריות נדונים בהן' כיצד זה הצדיק
משונה הוא מן הרשע וכמו שזה משונה
מזה כך דיניהם משונים זה מזה וכפי היות
השנויים בבני האדם כך השנויים הם
בדינים הראויים להם כיצד כנוי רהום
גומר דינו לטוב כנוי הנקרא איש
מלחמה גומר דינו לעונש כל אחד
כפי הטרד שמוצא באדם כך הוא גומר
הדין בו ולפי היות אלו השלשת
שמות שהם אל אלד' יד' וכל אחד מהם
כולל עשרה שכלל כלם שלשים שבהם
הדינים משתנים בבריות לפיכך כתוב ויהי
בשלשים שנה בשלשים שנויים בא
יחזקאל הנביא עליו השלום להודיע
שישראל גמרו והטאו עד שלא נשאר בבר'
של מעלה בכל שלשים השנויים מקום
זכות לישראל להגין על ירושלים שלא
תחרב אבל מצד הדין הגמור ובהסכמת
אל אלדים יד' ובשלשים הכנויים שלהם
כלם מוסכמים בששפט אמת שתחרב
ירושלים וזהו סוד ויהי בשלשים שנה'
ואחר שנכסמו שלשים כנויים אלו אז
תחבר ירושלים שהיא מדה רביעית שהיא
אות רביעית של שם שהיא אות ה' וזהו
שאמר ברביעי בחמשה לחדש ואז
השכינה שהיא אות ה' של שם הנקרא
אני יד' הליכה בגולה וזהו סוד ואני
בתוך הגולה ואני במש' המדה
הרביעית אות רביעית של שם הנקרא אני
יד' הלכה בגולה וזהו שאחזקל חביבין
ישראל שנכל מקום שגור שכינה עמסם
אכ' הרי הודענוך סוד ויהי בשלשים שנה
שהוא סוד שלשים שנויין שהטם מתלבש
בהם וצריכים אנו להכנס בכאור כל

אחד ואחד מהם או מאיזה משפחה הוא
 וקודם שנכנס בבאר צרכי אנו להודיע
 כי השם הגדול שם ידוד ית' הוא השם
 המיוחד ולמה נקרא שמו מיוחד שהוא
 מיוחד לישראל לבד ואין לשאר האומות
 חלק בו אבל השירים של שאר האומות
 דבקים בשאר שמות הקדש ובכנויים שהם
 כדמיון כנפים וכדמיון מלבוש לשם ידוד
 ית' ובאותן הכנויות המלוכש' פתחויות
 שרי האומות ומהם נזונים שבעים שרים
 אבל אין אחד מכל שרי האומות נוגע
 בשם ידוד ית' כי אם בשאר השמות
 ובכנויים ובמלבושים שלו אבל שם
 ידוד ית' לבדו מיוחד לישראל וזהו סוד
 ובך בתר ידוד להיות לו לעם סגולה מכל
 העמים אשר על פני האדמה וזהו סוד
 כי חלק ידוד עמו וזה ידוד נקרא על
 ישראל לבד ואין לשאר האומות חלק בו
 זהו שאמר כל העמים ילכו איש בשם
 אדיו ואנחנו נלך בשם ידוד אלדינו לעולם
 ועד וזהו שאדול וראו כל עמי הארץ כי
 שם ידוד נקרא עליך ויראומך והסוד
 הגדול יהושע עה נגהו כשהרג אנשי העי
 בישראל כבון העולם הרי שמך ידוד מיוחד
 לישראל לבד ואם יברתו האומות שם
 ישראל מה תעשה לשמך הגדול וזהו סוד
 כי שמך נקרא על עירך ועל עמך ואם
 תשאל מהו זה שאמר על עירך ועל עמך
 דע כי השירים העליונים יש להם למטה
 שני חלקים חלק א' בארץ באותו מקום
 שאותו השר מושל וחלק אחד מן האומות
 אותה האומה השוכנת באותו המקום
 נמצא כל שר מבעים שרים יש לו חלק
 ידוע בארץ וחלק ידוע באיכות זהו סוד
 משפחות בני נח שכתוב בסוף כל הפרשה
 אלה משפחות בני נח לתולדותם בנייהם
 ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול
 וסוד נפרדו הוא ענין הפלגה שבסוף הפלג
 נפרדו כל הגוים לרשונותם בארצותם
 באורו ומשפטי ידוד על פני כל הארץ

ובאותו הזמן של הלנה נ תיחדה כל אומה
 ואומה לשר שלה כאומר ושר מלכו פרס
 והנה שר יונ בא' ובאותו הזמן לקח כל
 שר חלקו מן הארץ ומן האומות והשם
 ית' לקח חלקו מן הארץ ירושלים ומבני
 האדם את ישראל כאמר בהנחל עליון
 נזים בהפרידו בני אדם ואומר כי חלק
 ידוד עמו ולפי היות חלק שם ידוד מן
 הארץ ירושלים וחלקו מן האומות ישראל
 נקר' שם ידוד על ירוש' וזהו סוד כי שמך
 נקרא על עירך ועל עמך זאת והכתוב
 כי בחר ידוד בציון בציון ולא בירושלים
 דע כי ההתלזה שידרה שכירה לשכון
 בירושלים על ציון היתה שנאמר ברוך ידוד
 מציון שוכן ירושלים ואמר מציון מכלל
 יופי אלדים הופיע השם לשכון בירושלים
 הרי לך ידוע סוד שם ית' שה' מיוחד
 לישראל וזהו סוד כי לא יטוש ידוד ארץ
 עמו כעבר שמו הגדול כלומר אע"פ
 שישראל אינם כל כך צדיקים לא יטוש
 ידוד את עמו ומה טעם לפי שהם
 חלק שמו הגדול וכפי ששמו הגדול אינו
 יכול לשתנות כך ישראל אין להם כליה
 וזהו סוד ידוד לא שנית ואתם בני
 יעקב לא בליהם

ואחר

שידעת זה אודיעך בפירו
 המשל שהזכרתי למעלה
 דע כשהשם ית' מתראה בפני האומה הוא
 כדמיון המלך העומד לפני השירים ולפני
 כל עבדיו שהו עומד מלוכש לבושי מלכו
 או לבושי מלחמה כמו שהודענו למעלה
 ואינו נראה לפנייהם זולתי כמלבושו
 וטכסימו ולפיכך אין השם נראה כלל
 לאומה העולם לפי שרב הכנויות המלבושי
 מכסין אותו ומעלימין אותו מהם יוכשהש
 ית' עומד עם קהל ישראל הרי הוא עומד
 עם מהם כמלך עם בני ביתו ומסיר ממנו
 קצת הלבו כמו שורך המלך להסיר קצת
 מלבושיו בהיותו עומד עם בני ביתו והו
 סוד שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך

את פני יי אלוהים ואחזק בשם שהוא בן
 לראות כך הוא בא לראות סוד גדול
 רמז בכאן הו' סוד הכל הייבום בראייה
 ואף על פי שהשם יתברך כשהוא מתיחד
 עם ישראל במקדש סמיו קצת הכניין
 שהם מלושין כאופרם בענין שם המפור'
 במקדש ככתבו במדינת בכנויו והדרי ישראל
 רואים אמת שם יוד' יתברך יותר משאר
 האומות אף על פי כן עדיין הוא לבוש
 קצת המלושים והכניין והטעם לפי
 שאין כל ההמון ראיין להגיע לאמתו
 של שם יוד' יתברך ואינם יכולים לדעת
 הכלית עצומו אבל כשהשם יתברך
 מתיחד עם הצדיקי והחסיד' אבות העולם
 והאיתנים אז הוא סמיו ממנו כל הכניין
 ונשגב יוד' לבדו ומצא שם יוד' יתברך
 עומד עם ישראל כמלך שפוט כל מלושין
 ומתיחד עם אשתו וזהו סוד שובנו בנפש
 שובבים נאס יוד' כי אנכי בעלתי אתכם
 ואמר וארשתוך לי לעולם וארשתוך
 כמו שהמלך פושט מלושין ומתיחד עם
 אשתו כך שם יוד' פושט כל כניין
 ומלושין ומתיחד עם ישראל עם חסידיה
 הפרושים והטהורים וזהו סוד פשטני
 את כתנתין איכה אלכנה ופירוש
 פסוק זה היה הקבה מדרע על ישראל
 ואמר הרי פשטתי את כתנתי מפני כל
 אותם הכניין הנקראים כתנתי כדי שלא
 יאחזו בשמי שרי אומות העולם ונשארתי
 עם ישראל לבד מרוע אתם חוטאים ורוצ'
 שאחזור ללבוש אות הכניין ויתאחזו שרי
 האומות בהן ויוליכו אתכם בגלות לפיכך
 אסר פשטתי את כתנתי חזר ואמר
 רחצתי את רגלי איכה אטנפם כלומר
 מטנף ארץ העמים כשהוצאתי אותה מן
 הגלות שגלתה עם ישראל והיאך אתם
 גורמים שאוליך אותה בגלות עמכ' בארצות
 העמים ויטנפו אותה בטומאתם וזהו סוד
 רחצתי את רגלי איכה אטנפם ואב

ואם

התכונן כשהלכו ישראל בגלות לבש יוד'
 שלשים הכניין שהם הכתנת ואז תאחזו
 בו האומות וזהו סוד אדום כאו גויל נחלהך
 ואז גלו לכל וזהו יהי בשלשים
 שנה אוי ווי כשהשם נתלבש כל הכניין
 והמלושים וידה שכינה לכלל כאומרו
 ואני בתוך הגולה על נהר כבר כל
 זה בגלות אבל לעתיד לבא בהיות
 השכינה חוזרת למקומה יפוטט השם כל
 אותם המלושים והכניין והכנפים ואז
 יראו ישראל את השם לעין וזהו
 סוד ולא יכנף עוד מורדך והש עיניך רואות
 את מורד כלומר לא יכנף עוד לא
 יתלבש עוד אותם הכניין הנקראים כנפי
 שבהם היה השם יתברך מתכסה ומסתתר
 מישראל ולא היו זוכין לראותו
 וזהו סוד ולא יכנף עוד מורד סוד
 כתיב בתריהו עיניך רואות את מורד
 וזהו סוד כי עין בעין יראו בשובי ציון
 וכתיב ואמר ביום ההוא הנה אלדינו זה
 קוינו לו ויושיענו זה יי קוינו לו
 אימתי בזמן שיפשים וי המלושים
 והכניין ויסיר הכנפים וזהו פירוש
 ולא יכנף עוד מורד ומנין שהכנפים
 הם מסתירות ומכסות כתיב ותחת
 לרקיע כנפות ישורן אשר אל אחותה
 לאיש שתים מכסות להנה ולאיש שתיים
 מכסות להנה את גיותיהן אמר בשתיהן
 לשון כסוי וכתי' שש כנפים לאחד בשתי
 כסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים
 עופף עיפה וכסוי באין כא' משנסתלק
 שכינה ועשתה לה כנפים הלכה לה ולא
 ראו אותה ישראל וכתי' וירכעו כלו ועפי
 וזאת היתה אחת מעשר מסעות שנמסרה
 כראיתא בראש השנה נפצאת למד כי
 הכניין שהם סוד הכנפים והם סוד הכתנת
 שמתלבש בה שם יוד' ת וכשתלבש
 בכתנת אזי הוא נסתר ונעלם ולפי אמר
 כמזהיר ארץ ישראל פשטתי את כתנתי
 איכה אבשנה בסוד ולא יכנף עוד מורדך

תשאל ותאמר וכי מאחר שאמרת שהשם ית' יסיר לעתיד לבא הכתנת והכנפים ואכ' נמצאו השרים העליונים השבעים אובדים מן העולם נמצאת צורת המרכבה העליונה פגומה כגוף חסר אברים ונמצאת השורה חסרה דע שאין הדבר כן והנני מבאר בעה"ו

דע

כי השם יתברך סדר המערכות העליונות וצורת המרכבה בסוד ע' שרים שבהם נראת מלכותו במעלתה הגדולה והשרים הם כעבדים העומדים מחוץ לבית המלך והם המזומנים לעשות הפצלו וברוב השרים והשמשים והעבדים נראת גדולת המלך ומשלתו כאוטרם כרוב עם הדרת מלך ובאפס לאום מחתת רזון ולפיכך כל שבעים שרים העומדים מבחוץ לשורה הפנימית כלם הם כמו עדות לגודל מלכותו של שם יד' ית' וכלם הם כלולים בסוד צורת אדם ועליהם אמר דוד עליו השלום פרשה אחרת מן המצר קראתי יה ענני כמרחב ית' יד' לי לא אירא מה יעשה לי אד' וכי השם הגדול הוא משתוה עם אדם שהוא בריר נקלה רמה ותולעה ומה שבח הוא לשם ית' שאמר טוב לחסות ביו מבטוח באדם וכי ראוי לומר דבר כזה והלא שוטר שבשופטים מ כין דבר זה ומה שבח למקום דין שאין הדבר כן אבל הוא סוד עמוק מסתרי המרכבה והיא שיש לך לדעת כי במרכבה העליונה מסודרים סביב שבעים שרים והם כלולים ליודעים המדות בסוד סדר הצורה הנקראת אד' וכשה' כלם מקובצו בשבעי' כתריהם כלם כאחד נקראים אד' וכלם עיניהם צופיות לשם יד' ית' לתת להם בח ומזון וקיום ופרנסה במה שיתקיימו ויוכלו כל יחד מהם לפרנס אומה שלו וכלם אין להם כח'לא אור מעצמם כי אם ששם יד' יתברך שהוא המקור והמעין

ששמו כלם שואבים ומתפרנסים והוא נותן פרס לכל אחד ואחד מן השרים העליונים ומאיות הפרס שנוצר לכל יחד מהם מפרנס כל שר ושד אומה שלו ומשפע טובה לאותו החלק שיש לו בארץ ובאומה שנפלה בחלקו ובדרך זר כל ר'ה שכעולם נותן יתברך חלק לכל שר ושר מכל שרי האומות במה שיפרנס ארצו ואופתו וזהו סוד ועל המדינה בו יאמר אינו לרעב ואינו לשבע ובריות בו יפקדו להזכירם לחיים ולטמת וכך ואין לאומה בעולם כח להוסיף לה על החלק שנתנו לשר שלה ברה' יא' חתפלה אותה האומה בתוך השנה כדי שיוסיפו לה טובה ומזון על מה שגזר ברה' כל תפילות לריק אבל ישראל אינם כן שהם חלק יד' ית' והע' ששעמדו לדין ברה' כל יום שירצו יקראו אותו הדין ויחדשו עליהם טובה וזהו שאמר בתורה ופי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו כידור אלדינו בכל קראינו אליו התבונן מאד גדולת פסוק זה וכתיב לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו כלומר בכל יום ויום יכולין ישראל לקרוע הדין שנגזר עליהם ברה' ולחדש אותו לטובה מה שאין אומה בעולם יכולה לעשות שאין שום אחד מכלל שבעי' שרים יכול להוסיף לאומתו יותר מאותו פרס וחלק שנתנו לו ברה' ולפיכך תקנו בתפילה של ר'ה עלינו לשבח וכו' ואם תבין היטב תמצא שהזכירו בתפילה זה סוד שבעים אומות שהם שבעים משפחות בני נח ולפי' הזכיר גווי הארצות ומשפחות האדמה ומה שאמר שהם מתפללים אל אל לא וישעי וכי אל הוא אלא שר הוא שכל שר מהם נקרא אל מצד גדולתו ומעלתו אבל אינו יכול להושיע שאין שר אחד מכל השרים העליונים יכול להוסיף יא לגרוע בחלק הנתן לו ברה' שהרי גם שר של גל אומה ואומה צופרה לחלק שנותנים

מא

שנותנים לו מבית המלך הגדול ירוד יתב' באחד מן החסרים שבעולם גם הוא מקבל חלק ולפיכך לא יושיע' לא יושיע בודאי שאין תשועה זולתי בשם ירוד יתברך וזהו ישראל נושע בידוד תשועת עולמים' ולפיכך יש לך להתבונן היאך כל השרים העליונים גם הם חסרי' מעצמם עד שהשם יתברך נותן להם מזון ופרנסה' ודע כי מן אות ראשונה של שם ירוד ית' מקבלים כל השרים וכל האומות פרנסה' וזהו סוד פותח את ירך ומשביע לכל חי רצון' פותח את ירד' בודאי' ולפיכך תמצא שאמר הכתוב טוב לחסרות בני מבטוח באדם' כי אין לבטוח בתשועת כל השרים הכוללים בשם אד'ם שהרי כל הנמצאים שבעולם עליונים ותחתונים אין להם שפע מעצמם זולתי מהמלך הגדול שהוא ירוד יתברך ולפיכך אמר טוב לחסות בירוד מבטוח באד'ם באדם הידוע שהוא כולל כל צורת המרכבה' בנדיב'ם מה הוא נדיבים אלא יש לך לדעת כי שבעים שרים הם עומדים בשורת סביב למרכבה מהם לימין ומהם לשמאל' ואותם השרים העומדים לצד ימין כלם נדיבים ויותר ותרנים' אבל העומדים לצד שמאל כלם קשים ואינם נותנים אפילו לאומר שלהם זולתי בדין ובקושי ולפי חזר ואמר בפסוק זרע אולי רחשוכ שישי לו לאדם לבטוח באלו השרים הנדיבים העומדים לצד ימין גם אלו אינם כלום לבטוח בהם שאין להם תשועה זולתי מה שנותן להם השם שהוא ירוד יתברך ולפיכך אמר טוב לחסות בירוד מבטוח בנדיבים' אחר כל זה פירש יותר ואמר כי כל אותם השרים העליונים כמו שהם מקיפים סביב סביב לשם ירוד יתברך כך המשפחות שלהם למטה מקיפים סביב סביב לישראל שהם חלק ירוד ית' ולפיכך אמר כל גוים סבבוני בשם ירוד ית' כי אמיל' ארא כמה פירש כאן טעם הפסוק אמר חנה לפעלה ירוד

באמצע' והשרים סביביו' ולמטה ישראל באמצע וכל הגוים סביביו' ומה טעם ישראל באמצע לפי שהם חלק של ירוד ית' וירשו הארץ שהיא חלק ירוד למטה שהיא ירושלים' ולפיכך אמר זאת ירושלים חלק ירוד בתוך הגוים שמתירה וסביבותיה ארצות' הלא תראה כי שלשה עומדים באמצע' ירוד למעלה וכל השרים סביביו כמו שנאמר ראיתי את ירוד יושב על כסאו וכל צב השמי' עומד עליו מימינו ומשמאלו וישראל למטה באמצע וכל הגוים סביבם וזהו שאמר כל גוים סבבוני וכו' וירושלים שהיא נחלת ירוד והיא ארץ ישראל' מקפת סביבותיה ארצות גוים' וזהו זאת ירושלים בתוך הגוים וגומר' הרי לך מבואר כי שם ירוד וישראל וירושלים שלשתן באמצע וכל שאר השרים והממשלות' סביבותיה' לפיכך אמר דוד כל גוים סבבוני בשם ירוד כי אמיל' כלומר באים להצר אותי ולהרע אתי אבל איני מתירא מהם ולא מן השרים העליונים שלהם ומה טעם לפי שחלק ירוד עמו וחלק ישראל הוא ירוד שהוא אדון כלם ומפרנס כלם ולפיכך אמר בשם ירוד כי אמיל' ומהו לשון אמיל' הנני מגלה עיניך בסתרים עליונים בעה' דע כי שבעים השרים נתנו להם ארבעה ראשים להצר לישראל ובשעה שהם חוטאים אותם ארבעה ראשי' נכנסים באמצע ומבדילים בין ירוד ובין ישראל' ובשעה שהם עומדים באמצע הרי ישראל לבזה ולקלם לחרף ולשטמה ביד כל שאר האומות והנה כל הצנורות שהיו באים לישראל מכל הטיבו' הנשפעות משם ירוד הרי כים נשחתות ונשברות ושופכות אל ארצות שרי האומות' ועל זה צעק שלמה המלך עה' ואמר תחת שלש רגלי ארץ תחת ענדי כי ימלוד אלו הם השרים העליונים שרוקחים השפע מן הצנורות שבאים לישראל שנשחתו ושופכים להם והרי הן מליכים במקום ישראל' ונבל כי

ושבע לחם אלו הן האומות של שבועים
שרים שהם שבועים ודשנים מרכ הטובה
הבאה להם מן השרים שלהם מן הרשע
הגדול שהיה בלישראל ונשתכרו הצנור
וקבלו השרים אותו השפע וכשהשרים של
האומות מלאים ממכתן של ישראל אז
האובות שלהן עשירים ונשפעים מלאים
כל טובי ולפיכך תמצא ששרי האומות
מצפים אימתי יחסאו ישראל ויכנסו שרי
האומות בין יוד' ובין ישראל ויקבלו
הם השפע שהיה בא לישראל מאת יוד' ו
ועל זה אמר הנביא הן לא קצרה יד י'
מהושיע ולא כבדרו אזנו ששמוע כי אם
וענותיכו היו מבדילים ביניכם לבין א'יכם
ולפיכך אמר כל הרגוים סבכוני בשם יוד'
כי אמילם ומהו לשון אמילם ידע שאותן
הארבעה ראשים שנתנו אל סכעי השרים
להצר ולהרע לישראל ולהכנס בין ישראל
ובין יוד' וכשישראל חוטאים אורחם
הארבעה ראשים נקראים ארבע קליפות
ונקראות ערלה ככל מקום אלו ה'
קליפות השלש מהן קשות עד שאר'
וקליפת הרביעית הסמוכה לשם יוד'
דקה ולפיכך אמר יחזקאל במעשה
סרכבה כשהיו ישראל בגולה דעו ישראל
כי ה' הקליפות הקשות אני רואה אורח
שמבדילות ביניכם ובין יוד' לפיכך אתם
בגלות ככל כיצד בתחלה אמר
נפתחו השמים ואראה מראות אלדים
ואחר כך פירש ואמר כי מראות אלדים
שראה לא ראה אותן מיד אבל ראה קודם
לכן אלו הקליפו מפסיקות בינו ובין מרא'
אלדים ומכין הכי פיר' ואמר ואראה והנה
רוח סערה באה מן הצפון הרי קליפה
אחת הור ואמר ענן גדול הרי קליפה
שנייה ואשר מתלקחת הרי קליפה
שלישית ונוגה לו סביב הרי
קליפה רביעית הדקה שאמרנו ואחר כך
התחיל לומר סוד ה' ואמר ומתוכרה כעין
הזשטל ובסוף פירש ואמר הוה מראו

ערלה

דמות כבוד יוד' הרי לך אלו הארבע'
קליפות הן מפסיקות בין ישראל ובין יוד'
ואלו הן הנקראים ערלה ולפיכך אמר
הכתוב כי כל הגוים ערלים מה עשה
י' יתברך אמר לאברה' אברה' בני התהלך
לפני והיה תמים אמר לפניו רבון העולמ'
והיאך אעמוד לפניך תמים אמר לו
בשעה שתכרות הערלה שבגופך שהיא
חלק הגוים הנקראים ערלים ולפיכך
אמר כל ערל זכר אשר לא ימול את בשר
ערלתו ונכרתה הנפש היא על מה נכרת
על ברית מילה שלא כדת והוה המול
ימול יליד ביתך ולפי שהגוים כלם
נקראים ערלים לפיכך אמר כל גוים
סבכוני בשם יוד' כי אמילם כלומר
כמו שבברית מילה אדם כורת הערלה כך
בשם יוד' אכרות ערלת ארבע מהיצורת
העומדות ביני ובין יוד' והוה סוד בשם יוד'
כי אמילם ותמצא בפרשה זו שהזכיר
ארבע פעמים לשון סבכוני והזכיר שלשה
פעמים לשון אמילם כמו שאמר כל גוים
סבכוני בשם יוד' כי אמילם סכוני
כדבורים דועכו כאש קוצים בשם יוד' כי
אמילם סכוני גם סכוני בשם יוד' כי
אמילם ומדוע אמר ארבעה פעמים
לשון סכוני וסבכוני לפי שד' קליפות הן מן
הגוים שמפסיקו בין ישראל ובין יוד' כמו
שהודעתך שהאחת רוח סערה שאמר
יחזקאל הכ' ענן גדול הג' אש מתלקח'
הד' ונגה לו סביב ולפי שאלו הן ארבע
קליפו מן הגוים אמר ד' פעמי לשון סכוני
וסכוני ומה שאמר ג' פעמי לשון אמילם
לפי שברית מילה כשאדם כורת הערלה
שהיא סוד אלו ה' קליפו שנעשת המילת
בשלשה דרכים האחת כריתת הערלה
והיא מילה השנייה פריעה והשלישית
מציצה ולפיכך אמר שלש ועוד חשמע
בזה בע' דברי אלדים חיים בסוד מילה'
פריעה מציצה וכשקבל אברהם ברית
מילה אז נברל מכל וכל מן הגוים הנקראים
ערלה

המלבושים והכנויים חופפין על שנייהם
מכחוז כדמיון רשמישים העובדים את
אדוניהם * וזהו סוד ופרשת כנפיך
על אמתך כי נואל אתה כלומר בשערא
שתפרש כנפיך ומלבושיך על כנסי ישראל
בשעת הגאולה וכל השרי חופפין מכחוז
אזי יקיים מקרא שכתוב והיה י' למלך על
כל הארץ ביום ההוא יהיה י' אהר ושמו
אהר * ואז יתיחד השם עם ישראל לבד
וכל שאר השרים והאומות יעמדו כלם
מכחוז משמשים ועובדים ורשם רגודול
ידוד יתברך דבק עם כנסת ישראל לעולם *
וזהו וארשתיד לי לעולם . ולא יהיה עוד
פירוד והבדל אלא ה' בעצמו מאיר את
כנסת ישראל ושניהם כשני חושקים אינ'
נפרדים זה מזה * וזהו סוד והיה לי
לאור עולם ואלדיך לתפארתך * ושם
ידוד יתברך בעצמו יהיה כחומר סביב
לכנסת ישראל שלא יכנסו עוד ביניהם
אותן הקליפות הקשות * וזהו סוד
ואני אריר לך נאם ידוד חומת אש סביב
ולכבוד אריר בתוכה * ואז יעמדו כל
השרי העליוני' מכחוז עומדי ומשמישים
לשם ידוד ית' ולכנסת ישראל וכל האומו'
של שבעים שרי' שהם מארץ כלם ישמשו
גכ את ישראל וזהו סוד והיו מלכי אוסניך
ושרותיה' מניקותיך אפיני ארץ ישתחוו לך
ועפר רגליך ילחכו * סוד מסודות האמונה
הוא' דע כי כל הברכ' היתה באה תחילה
מאת ידוד ית' אל כיומכנסת ישראל היתה
באה לישראל ועל ישראל היו מרברכין
ומתפרנסין כל שבעים האומות למטה
שנאמר ונברכו בך כל משפחות האדמה
וכשחטאו ישראל נשתברו הצנורות וירשו
אומות העולם הברכ' שהיתה באה לישראל
ואתו השפע הנמשך מאותן הצנורות *
כיו שאמתחת עבד כי ימלך לפי שנכנסו
אותן ת' קליפות הקשות בין רשם ובין
ישראל * אבל בשובי' את שכבת ציון
יתיחדו השם וישראל ויסרו כל האמצעים
יא ב יי יי טבניהם

ערלה * ואחר כך נולד יצחק * ואחר
שהודעתיד זה העקר הגדול הנני מודיעך
הטעם שאמר הכתוב כנסיעת אילנות
ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את
פריו ג' שנים יהיה לכם עולים ג' לשון
ערלה כנגד ג' קליפות הקשות של ערלה
ובשנה הד' שצריך לחלו בדמים וזהו קדש
הלולים כלומר לחלו בדמים כנגד קליפה
דביעית הרקה הנקראת ונגה לו סביב *
בשנה הה' תאכלו את פריו שהרי סגן ה'
קליפות ולפנים אנו נכנסים להדבק בשם
ידוד כסוד ה' אתרונה של שם שהיא
עומדת בשער ולפי' אמר זה השער לידוד
וזו היא ה' הרמוזה בסוד ובשנה ה' חמישית
האכלנו את פריו בה' חמישית ודאי שכבר
יצאו סגן הערלה ונרבו בשם ידוד ית' *

ואחר

שהודעתך אלה העקרים
הגדולים נחזור לכונתנו
ונאמר * דע כי כל שבעים השרים הם
דבקים בשמות הקדש שאינן נסחקי מלכו
סוד אריר ידוד ית' שאין להם חלק באלו
השלטה כמו שנודיעך בערה אבל כל
השבעים שרים אדוקים בשאר שמו הקדש
והכנויין בשם ת הקדש כגון אל' ארדס *
ו לפיכ' היאך אפשר לעתיד לבא כשיפשיט
השם כל המלבושים והכנויין שיאבדו
הע' שרים זה א' שהרי הע' שרים צורך
גדול הם במרכבה וכבוד גדול הם לשם *

הנני

מאיר עיניך בערה בסוד סתום
וחתום * דע כי לעתיד לבא
בכא שם ידוד ית' לגאול את ישראל ולקבל
כנסת ישראל בזרועותיו ויפשיט כל
המלבושים וכל הכנויים ואז יקבל אליו
כנסת ישראל * וכשיקבל כנסת ישראל
ויתאחדו כאחד אזי יחזור וילבש כל
המלבושים וכל הכנויים על שניהם עליו
ועל כנסת ישראל והם כאחד מפגנים
כדבר אחד שאינו נפרד זה מזה וכל שאר

מכניהם אזי לא יקבל אחד מכל שרי
האומות לא שפע ולא ברכה ולא טובה
זורתי על ידי כנסת ישראל שהיא מתגברת
על כלן ומושלרת על כלם והיא נותנת
להם פרנסה וזל השרימוזהאומות
תהיה פרנסתם באותו הנשאר בסוף כל
המדרגות האחרונות מתמצית כנסת
ישראל וזהו סודועפר דגליך ילחכו
ואז יהיו כל השרים משועבדים לישראל
וכלם יקבלו פרנסה על ישראל וזהו סוד
יהזיקו עשרה אנשי בכנף איש יהודי
לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלדי עמכם
נמצאת אם כן למד כי בהתאחד השם ית'
עם כנסת ישראל ויתאחדו זה בזה
אז כל השרים העליונים יהיו כלם נעשים
אגודה אחת לעבוד את השם ית' ולשפש
את כנסת ישראל לפי שממנה תבא להם
הפרנסה וכמו שתהיה הפצם וריצונם
ותשוקתם של שבעי שרילמעלה לשמש
את כנסת ישראל כך תהיה תשוקת
שבעים אומות שלהם לשמש את ישראל
למטה ולהדבק בהם ויהיו כלם עובדים
את השם וזהו סוד כי אז אהפוך אל
עמים שפס ברורה לקרא כלם בשם ידוד
ולעבדו שכם אחד וזהו סוד לכו
ונעלה אל הר ידוד ואל בית אלדי יעקב
כי מציון תצא תורה ודבר ידוד מירושלם
המבין סוד שני דברים הללו שאמר בסוף
הפסוק כי מציון תצא תורה ודבר ידוד
מירושלם יבין כל מה שאמרנו
ויבין וידע שלא ימשך שום ברכה ולא
טובה משום צד בעולם לאחד מן השרים
ולאומות כי אם על ציון וירושלם ולפי
שיביא לכלם ברכ' ושפע על ציון וירושלם
ישתוקקו כל השרים וכל האומות לעבדם
לפי שמהם תבא להם הפרנסה וזהו כי
מציון תצא תורה ודבר ידוד מירושלם
וזהו סוד הנה כעני עבדים אל יד אדוניה'
כעני שפחה אל יד גבירה כן ענינו אל
ידי אלהינו עד שהנגנו וכשתבין זה

תבין מה שאמרו הנביאים והיה י' למלך
על כל הארץ אימתי ביום ההוא יהיה
אחד ושמו אחד בזמן שיתחד השם עם
כנסת ישראל ואז תהיה אמונת כל האומ'
על שם ידוד ית' ומתוך רוב הפצם להרבך
בשם ידוד יתכרך ועבדו את ישראל
וזהו שתקנו בתפלות ראש השנה ובכן
צדיקים יראו וישמחו וישרים עליונו
התכנין היאך הזכירו ציון וירושלם
עוד אמרו למעלה ובכן תן פחדך י' ארינו
על כל מעשיך וייראוך ושתחוו לפניך
כל הברוא' ויעשו כלם אגדה אחת לעשו'
רצונך בלכב שלם הלא תראה היאך
דמזו בכאז סוד כל מה שפירש' אם כן
דע והבין כי השם יתכרך עתיד להסיר כל
הכניין בכאז לקבל את כנסת ישראל בהיות
מתאחד עם' אז יהיו כל הכנויים משמשו'
את השם והאומות מבחוץ ושם ידוד ית'
וכנסת ישראל עומדים מבפנים שמביע
ושקטים ואז ישפיעו שבע צנורות משבע
ספירות בכנסת ישראל וזהו סוד והיה
אור הלבנה כאור הקמה ואור החמה יהיה
שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבוש
ידוד את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא
וכשתבין סוד שבעתים שאמר בפסוק וזה
תבין סוד חמשים שערי בינרה שיתפתחו
ויהיה היוכל נהגות והגאולות במחילות
כיצואין לישראל ואז יריקו כל הצנורות
ברכה על כנסת ישראל ויתרחקו כל ארץ
הקל פות כנסת ישראל והטמאת מכנסת ישראל
וזהו סוד בול' חבוש י' את שבר עמו ומחץ
מכתי ירפא הוא מחץ סמאל הרשע
שהטיל וזהמא במקד' והוא ענין פגמתו
של לבנה ולפי הזכיר רפואת המכה בסוף
הפסוק לסוד הלבנה נמצאת למד מכל
הכלל האלו כי השם הגדול שם ידוד ית'
הוא לבדו העקר והשרש ושאר כל השם
והכנויים כלם מתאחים בו מכאן ומכאן
ואף על פי ששם אדוד הוא המקור לשם
ידוד ית' כל דבר אחד הוא נמצאת

למד כי שמות הקדש שהם אל אלהים
 וכיוצא בהם הם סוד הדגלים ששם ידוד
 מתלבש ומזויני בהם ומתפאר ולפיכך שמו
 הקדש אינם נמחקים וכמו ששמו הקדש
 אינם נמחקים כך השמים החלויין בהם
 באור המרכבה העליונה אינן נאבדים
 אבל שאר הכנויין הנמחקין כגון רחום
 והנון אך אפים וכיוצא בהם הם כלם
 כדמיון החילות של השל והסגנים ואינן
 בקרושת שמות הקדש ולפיכך הם נמחקין
 שהם מלבושי המלבושים ואם תאמר
 מאחר ששמו הקדש הם כדמיון מלבושים
 גם כן וכשהשם מתלבש בהם הא נסתר
 ונעלם מישראל אס כן מדוע אינם
 נמחקים שהרי זו היא טובתם של ישראל
 וגדולת השם כאמרו פשטני ארז כתנני
 איכה אלבשנה דע כי אף על פי שאנו
 אומרים ששמו הקדש השם מתלבש בהם
 ומתכסה יש לדבר שתי פנים אם שם
 ידוד יתבר' מתלבש בהם לכדו בהתרחקו
 מכלת ישראל זו הרעה והגלות
 והצרה הגדולה שזו היא הם ברה בהפסק
 הקליפות בין ישראל לאביהן שבשמים
 אבל אם שם ידוד יתברך בחר בישראל
 ויבירושלם וייתחד עם כנסת ישראל ואין
 זר ארם בבית ובל אותם שמות הקדש
 והכנויין חופפין סביבותם והשרים
 מכחיין ושם ידוד יתברך ובנחת ישראל
 מבפנים זו המעלה הגדולה והגבורה
 והתפארת וככל ענין תכין כי יתברך
 מפשיט אותן הכנדים כדי לה זאחד עם
 כנסת ישראל אבל אינו מאבד אותם
 המלבושים מן העולם שצורך גדול הם
 אותן המלבושים להשתמש בהן כאמרו
 ופרשת כנפיך על אמתך כי גואל אתה
 ולפיכך אינן נמחקים והסוד ובא אהרן
 אל אהל מועד ופשט את בגדי הכד אשר
 לבש בבאו אל הקדש והניחם שם
 וכשהשם ית פושט אותם המלבושים
 מניחם במקום לפי ששרי האומן מתאחד

בהם ושרי האומן צורך גדול הם לשמוש
 המרכבה ולפיכך שמות הקדש אינם
 נמחקים אבל הכנויים הנמחקים כגון
 רחום והנון וכיוצא בהם דררי הם כדמיון
 שבעים אומות עתידים להמחיק אותה
 האמונה שהם מאמיני וכלם יתאחדו באמת
 ישראל כמו שפירש ולא תשאר אומה
 כופרת או מרוד בשם כאמרו כי אז אהפך
 אל עמים שפיר ברורה לקרא כלם בשם
 ידוד ולעבדו שכם אחד ולפי דרך זה
 תמצא כי שמות הקדש שבעים שרים
 מתאחדים בהן אינן נמחקים אבל שאר
 הכנויין שבעים אומות מראחזים בהם
 נמחקים שהרי אמות שבעים אומות היא
 עתידה להמחק ועל דרך זה התכונן
 סודות עמקים ועניינים נעלמים בענין
 שמות הקדש והכנויין ואז תראה דברי
 אלהים חיים נראים לעין

ואדר

שהודיענוך אלו הכללי
 הגדולים בסוד שם ידוד
 ית' מסוד שמות הקדש שאינן נמחקים
 ובסוד הכנויים הנמחקים יש לנו לחזור
 ולהודיעך סוד אלו השלשים שנויין שבה
 יית' מנהיג הכרין כפי הדן הראוי ולבאר
 לך כל אהרמהגדולי שבה לאזה צד הוא
 נוטה או מה היא מדת כל שם או כנוי
 מהם או כיצד השמו דבק בשם ידוד ית'
 וכיצד הכנויין הנמחקים אדוקים בשמות
 הקדש שאינם נמחקים וסימן דגל מחנה
 יהודה וכתוב וצבאו ופקודיהם תמצא
 דגל ותמצא מטה ותמצא צבאותם
 כך שם ידוד ית' הוא העקר ושאר שמות
 הקדש הם צורת דגלים ושאר הכנויים
 הם סוד צבאותיהם ואם כן הוא פקד
 עיניך ורא' מה שהקדמנו להודיעך בעקר
 זה בענין שמו הגדול ית' ובענין שא' שמות
 הקדש והכנויין ואח' שהודיענוך זה יש לנו
 להכנס בבאר סוד אלו הג' שמות שהם
אל אלהים ידוד ריאך
 הכנויין

נאחזים

נאחזים בהם והיאך שם יד יתל מתלבש
 בכלל או במקצתן ומה הי' הפעולה הפועל
 בכל מלבוש ומלבוש * ואחר שתדע זה
 תבין כי שם יד יתברך הוא היול שהכל
 צופין לו וכל הפרטים תלויים בכללו וכל
 השמות והכנויים תלויים בשם יד ית' ומה
 שצטרף לדעת כי שלשה שמות הם
 מלמעלה למטה * אדיד למעלה * אדני
 למט' * ידוד באמצע * וכמו כן הן ג' שמות
 מן הצדדין * אל מימין * אלד' משמאל
 ידוד באמצע * הלא תראה שם כי ידוד ית'
 באמצע מכוון לכל הצדדים ולפיכך יש לך
 להתבונן כי בו הכל תלוי והוא הנושא את
 הכל ית' וית' לעד ולנצח * וצריכים אנו
 לעורר על עקר גדול בפסוק אחד כי הנה
 ידוד יוצא ממקומו * ואח'ל יוצא ממדת
 רחמים וכו' לו למדת הדין * וכי איזה מקום
 יש לו והכתוב מי מדד בשעלו מי *
 ושמים בורת חכך וכל בשליש עפר הארץ
 ושקל בפלס הרים * וכבר אשרו ח'ל הוא
 מקומו של עולם אינ' עולמו מקומו * וכתב'
 הנה השמים ושמי השמים לא יכלכוך *
 וכי איזה הוא מקומו * והיאך אמר כי הנה
 יד' יד' יוצא ממקומו * אלא פיר' הפסוק כך

הוא כי הנה יד' יד' יוצא ממקומו שהו' אדיר
 והוא מדת הרחמים הגמורה וכו' לו למדת
 הדין שהוא אדני' * וכשתבין זה תבין סוד
 מערכות השם מלפ'עלה למטה ותדע כי
 מקומו של ידוד ית' הוצא אדיר ואז יתישב
 לך הפסוק ומה שדרשו בו ז'ל שאמרו יוצא
 ממקומו * יוצא ממדת הרחמים וכו' לו
 למדת הדין * ובדרך זה תבין זה הפסוק מן
 הצד יוצא ממקומו * יוצא ממדה שחוקק
 בדגלה אל' שהיא את הרחמים וכו' למדה
 שחוקק בדגלה ל' שהיא את הדין כמו
 שכתוב איש על דגלו באותות *

ואחר שתבין היאך שם ידוד יתברך
 אמצעי ממעלה כי כל שמותיו
 וכנוייו מתאחזין בו מסביב וכלן אדוקין בו
 ומד' שראוי לך להתבונן כי כל השמות
 והכנויים מלבד אדיר יה' אינן עולין משכמו
 ומעלה * ואם שם אל' הוא מכוונה על
 הרחמים בשם אדיר הוצא כדמיון צורת
 הדגל * אבל תצטרך לדעת כי כל הכנויים
 כלם עקרים במלבוש המדות שעדיין נבאר
 אותם בעה' * והנני בסדר לך כל סדר
 הכנויים התלויין בסדר אל' השלשה שמות
 שהן אל' אלד' יד' יד' בסדר זה *

אל ימין		ידוד אמצע		אלד' שמאל	
גדול	אלוה' כנפיו	נורא	אלוה' הנפיו	אדיר	אלוה' הנפיו
רחום		נושא עון		שופט	
חנון		עובר על פשע		דיין	
חסין		אמת		חזק	
ארך אפים		מרום		כביר כח	
רב חסד		רם		איש מלחמה	
קדוש		נוצר חסד		גבור	
חסיד		שוכן עד		פוקד עון	
סולה		קדוש		משלם גמול	

תתבונן

ותמצא סוד אלו השלשה שמות כל אח' בהם נושא תשעה כנויין ל' נושא תשעה כנויין ועמו 'וכן יד'וד וכן אלדים' הנה תמצא בכאן סוד שלשים שנה שאמרנו למעלה שהם רמוזים בסוד מרכבות יחזקאל כאמרו ויהי בשלשים שנה' ובאלו נגמר כל דין שדינן בבית דין הגדול של שבעים ואחד למעלה' ובשאר בתי דינים גם כן של מטה באלו שלשים עניינים דינן' ומה שתצטרך לדעת כי בסוד סדר זה כתוב ראיתי את יד'וד יושב על כסאו וכל צבא השמי' עומד לעליו' צבא השמים השמים הנזכרים הנה הם סוד שני השמו הנקרא' שמים והם סוד אל' אלדים' ומהם נקרא' השמים' רוכב שמים' ואמר היושבי בשמי' ועל זה נאמ' ואתה תשמע השמים מבין שבתך' לא אמר אתה תשמע מן השמים' השמים ממש שהן אל' אלדים וצבא של אל ושל אלדי' עומד עליו מימינו וסמאלו כמו שכתבנו בלוח זה שעברנו שאלו רבנויין של אל' טוענין ומרפכין לזכות וזהו סוד מימינו' ואלו הכנויין של אלדים מלדין חובה וזהו סוד משמאלו' וז' זל וכל צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו' מימינו לזכו ומשמאלו' לחובה' ואחר שטוענין טענותם אלו שתי הכחות של ימין ושמאל' מסכימם השם הגדול העומד באמצע שהוא שם יד'וד ית' לגמור אז הדין אם להים אם לזכות אם לטוב אם לרע' ואז גוזרין ופוסקים את הדין' ואז תצד הנקרא ארד' ים גומר אותו הפסק דין' ושם עומים העדי' והשופטים והשומרים' וכשרוצים לקיים הגזר דין שולחין הכתב ביד המלאכים הנקראים שוטרים לבית דין של מטה הנקרא ארנ' וזו נגמר הדין בעולם התחתון' ומה שתצטרך לדעת כ' המקום שבו דינן הוא בין יד'וד ובין אלד' ים' ורוב אותו המקום בחלקו של אלדים' ומלבד בית דין של

שבעים ואחד יש עוד שם בתי דינים של עשרים ושלשה במקומו' שבהן נדונין בני העולם' אבל יש הפרש בין בית דין זה לבד זה כי במקומו' ידועים דינן מות והיים ובמקומות ידועים דינן עושר ועוני ועדין תשמע בעזרת השם כל הדברים הג'ה על מתכונתם שאין דינן למעלה בבד' אחר כל הדינן כלם לא מקומו' יש למעלה מיהדי' שבהן דינן דינן ידועים ולא עוד' ובע'ה עוד נודיעך סוד המקומות שדינן בהם הבד' ומתיכן יוצאים השלוחים ופסקי הדינן כידיהם ומגיעים לצבא השמים התחתונים שבהם השמש והירח והכוכבים עם צבא המזלות והאיך אלו ואלו גומרים הדין על הכריות כפי מה שנגזר הדין בבית דין של מעלה ואין בכלם מי שיוכל לשנות דבר מכל מה שפסק השם הגדול יד'וד ית' כוהו סוד אך אורה משפטיך יד'וד קוינך' ואחר שהודיעך זה יש לנו לחזו ולהודיעך סוד אלו הכנויין של אל' העומדים לימין מאיזה דבר הם נמשכים' וכן סוד הכנויין של אלדים העומדים לשמאל מאיזה צד הם נמשכים' וכן הכנויין העומדים באמצע הסמוכים לשם יד'וד היתברך' והשם יורנו דרך האמת'

כנויין

של אל העומדים לצד ימין שרם מהפכים בזכור הבריות הם הנקראים כנויין החסד וזו היא המדה שירש אברהם אבינו עליו השלום למעלה שזו היא מדת חסד וזכות הבריות והסוד רמז בפסוק ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע תלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע אולי יש חמשים צדיקים וכו' כן כל הכנויין שהם מדינו של אברהם מהפכים בזכות הבריות כענין שעשה אברהם אבינו שאמר אולי יחסרו חמשים הצדיקים חמשה' ויאמר לא אשחית' תזורים כנויין החסד ואומרים זכור אולי ימצאון שם ארבעים עוד פוספים

מוסיפים ללמד זכות עד שפגיעים לסוף
כל מדת החסד שהם עשרה כניס אולי
ימצאון שם עשרה * ואם הם ושלום אין
שם כדי מיעוט הטענה . היא טענה אחת
לכל אחד מעשרה כניוין של חסד * אז
הדבר נענשו גומרי' הדין כמו שגמרו הדין
בסדום ועמורה כך יכרס כל הדינים
למיניהם ואז חוזרים כל הכניוין מלמדי
זכות למקומם * והשם מסתלק מן הדינין
זהכניוין הנקראים אלדים גומרים הפסק
דין * וזהו סוד וילך ידו' כאשר בלה לדבר
אל אברהם ואברהם שב למקומו * ואז
השם השלישי שהוא אלדי'ים גומר הדין
וזהו יהיה בשחת אלדים את ערי הכנר *
כשחת אלדי'ים אר'ים הוא הגומר את הדין
שחרי מדת אל שהיא אברהם ומדת יוד
חזרו שתיהן למקום ונשאר ארדים לגמור
את הדין * ואם תשאל * הרי כתיב ויד'וד
המטיר על סדום ועל עמורה גפירות ואש
והרי כתיב יד'וד בזה המקו' והרי הוא גומר
את הדין * דע כי כל מקום שתמצא כתוב
בתורה יד'וד הוא ובירת דינו והוא פוסק
הדין ובית דינו שהוא אלדי'ים גומר הדין
וז'ש בסוף ויהי בשחת אלדים את ערי הכנר
* ואחר שהודענוך זה התבונן כי לא לחנם
נכתבה פרשה זו בתורה אלא באה להודיע
משפט סדום ועמורה וכארה לרמוז על כל
הדינים שגוזרים בבירת דין של מעלה כי
אברהם וכניויו שהם אל עם כניויו עומדים
שם תמיד ומלמדים זכות על באי העולם
ואחר שגומרים תמיד ללמד זכות חוזרים
למקומם * ושומר עקר זה תמיד לכל מקום
בתורה וזהו שאמר תתן אמת ליעקב חסד
* אברהם מדר' החסד מסורה לאברהם
ללמד זכות על כל הכניות * וכב' הודענוך
כי צורת דגל מדת החסד נקראת אל'יש
לך לדעת כי אברהם ירש מדת אל'יש
וטע אשל בכאר שבע ויקרא שם בשם
יד'וד אל עולם * וכתיב ברוך אברם לאל
עליון * וכבר ידעת כי אל עליון הוא

הגומל חסדים טובים ומדת חסד הוא של
אברהם כמו שכתוב חסד' לאברהם *

ואחר

שהודענוך אלו העקרם
הגדולי' היאך הכניוין של
אל' הם מלמדים זכות על בני עולם והם
מדת אברהם אבינו עליו השלום יש לנו
להידיעך כי כל הכניוין של חסד שהם
חקוקים בדגל אל' כלם פשוטים מן מדר' החסד
החסד הנקראת מים העליונים כי שם אל
מושל על המים והסוד אל' הכבוד הרעים
ה'על מים רבים * ולפיכך תדע כי אברהם
אבינו עליו השלום בקש המים האלו וזהו
סוד הכאר' של אברהם אבינו עליו השלום
ובמים העליונים בנרה אברהם אבינו עליו
השלום שבעי' ושתיים גשרים שבהם עברו
בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם
חיומה מימינם ומשמאלם * וזהו סוד
וילסע ויב'א ויט' שסימ' כל פסוק מהאלו
ע'ב אותיות שיוצאים מהם ע'ב שמוח
שזהו חסד' אברהם וסוד חסד' הוא ע'ב
ולפי שהמים הם תחת דגל אברהם עשרה
אברהם בהם ע'ב גשרים * ובתוך אלו
הגשרים נארגין הכניוין שהם כלם של
חסד' וחקיק בדגלים אל' שזוהו סוד דגל
אברהם שנאמר בו ברוך אברם לאל עליון
וכתיב המקרה במים עליותיו * עליותיו
שם אל עליון * ששם עליון הוא עולה
שם אלדי'ים כמו שאמרנו למעלה * כי אל'
גדול יד'וד ומלך גדול על כל אר'ים באפת
כי אל' הוא שם גדול על שם אלדי'ים כי זהו
ס' דרב חסד' ריב חסד' בודאי * וזהו סוד
והאלדים נסה את אברהם ששם אלדי'ים
נתן הנס שלו ביד אברהם שמדתו אל' *
וזהו סו' ויקח בידו את האש ואת המאכלת
שאמלא לקח אברהם בידו כחותיו של
יצחק שהם האש והמאכלת אין כל בריה
יכולה לעמוד לפני פחד יצחק * וזהו סוד
ורב חסד' של מדת אברהם שגרע מדת פחד'
יצחק ולקח בידו האש והמאכלת ולפיכך
נקראת מדת אברהם גדולה מפני שהיא
גדולה

גדולה מגדולה זהו סוד שאמר לאברהם
 ואגלה שמך וזהו סוד כי אל גדול ירד
 ומלך גדול על כל אלדים ולפיכך אין
 גדלו של יצחק יוצא עד שגומר דגל אברה
 ללמד זכות וזהו סוד וילך יי כאשר בלח
 לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו
 מה כתיב בתריה ויהי בשחת אלדים את
 ערי הככר ואף על פי שהיה אלדים
 משחית כשזכר את אברהם שהוא סוד
 מדת אל הציל את לוט וזהו שכתוב וירחי
 בשחת אלדים את ערי הככר ויזכור אלדים
 את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה
 ממש באמצע ההפכה הצילו והטעם לפי
 שאברהם לקח בידו את האש ואת המאכלת
 ולפיכך אברהם מציל פעמים רבות אלפים
 שגמר הדין למיתה כי זהו סוד ורב חסד
 וזהו סוד רחום וחנון של מדות הכנונין של
 אברהם ואחר שלקח אברהם ברשותו
 את האש ואת המאכל שהם כלי סלחמתו
 של יצחק שהוא מדת אלדים אין גדלו של
 אלדים יוצא לגמור את העונש שגזר הדין
 עד שגומר אברהם ללמד וזכור על אותו
 הנדון וכשלא מצא לו זכות מתאספת מדת
 אברהם ואז גומר אלדים שהוא מדת יצחק
 את העונש ואת הדין כמו שאמר ואברה
 שב למקומו ואחר כך ויהי בשחת
 אלדים את ערי הככר ודע כי מאחר
 שלקח אברהם בידו האש והמאכלת עד
 שאברהם מסכים סדין אין אלדים יכול
 לפעול או לענוש וזהו סוד שאמר ויקח
 בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם
 יחדו וילכו שניהם יחדו בודאי
 שאין מדת יצחק יכולה ללכת כי אם
 ברשות מדת אברהם ומצותו והסכמתו
 וזהו סוד אלדי אברהם אלדי יצחק ואלדי
 יעקב ולא יאמר ואלדי יצחק כמו שאמר
 ואלדי יעקב כד שלא תחלוץ למדת יצחק
 גדולה כדי שתהיה מדת פחד יצחק תחת
 חסד אברהם וזהו סוד וילכו שניהם
 יחדו שאין רשות ליצחק ללכת עד שסדת

אברהם מלמד זכות שאמלאך כך דתתח
 מדת יצחק סתרכת העולם וזהו סוד
 והאלדים נסה את אברהם והדע
 לך כי אברהם עקד את יצחק כדי שתתח
 מדת יצחק עקודת די ורגל וכשנשרת תחת
 מדת אברהם ויעתה אוריעו כיצ
 חסד אברהם מלמד זכות והוא גדול והוא
 רב חסד כשהאדם עומד לדון ושוקלים
 עונותיו אז מוציא חסד אברהם גדול הקוק
 בו שם אל ואל מעבית ראשון מן העונות
 שעלו בשקל כסוד אל ירחם וחנון ואייע
 מונה זולתי משלשה ואילך וזהו הדין כל
 אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר
 ואף על פי ששוקלים העונות ספתקים
 לו במדת ארץ אפים ובקוה גמר דין
 אם נמצאו עונותיו וזכותיו שוקלים זה
 כנגד זה חסד אברהם מבריע את
 השקל לצד הזכות וזהו סוד רב
 חסד אם יכול אברהם להצילו ואם לאו
 יקוב הדין את הרה אזי מדת יעקב
 שהוא בר בין אברהם ובין יצחק פוסק גמר
 דין ואומר חייב וכשמדת יעקב שהוא
 סוד יד וד אומר חייב אזי כתוב בסוף פסוק
 ואמת הוא עוד גמר דין של מדה שישלש
 שהוא סוד יד שהוא סוד יעקב שהוא
 סוד ואמת שזהו סוד משפט יד וד אמת
 סוד ואמת פסקה ואינה מנצאת זכור
 כלל כנודן אזי מסתלקות שתי המדות
 שהם מדת אברהם ומדת יעקב שהם אל
 ידו ונשא הדין לגמור ביד אלדים
 כאומר וילך ירד כאשר בלח לדבר אל
 אברהם ואברהם שב למקומו וכתיב וירחי
 בשחת אלדים את ערי הככר וזהו סוד
 כי המשפט לאלדים כלומר פסק הדין ביד
 אלדים נמסר מפחדיו השלימים וזהו סוד פחד
 יצחק שהכל מפחדין ממדה זו והוא שאמר
 סטר מפחדך בשרי ומשפטך יראתי
 נמצאת למד סוף פסוק רחום וחנון ארץ
 אפים ורב חסד ואמת כי כל הכנונין
 של

של הפסוק מן אל רחום והננו ואילך כלם כנויין של אל זולתי מלה האחרון שהיא ואמת שהיא סוד בני שם ידוד שהיא מדת יעקב שנקראת אמת לפי שהיא פוסקת והדין והזון סוד רמזן אמרת ליעקב וסוד משפטי יד אמת וסוד ברוך דיין האמת ואחר שהודיענוך אלה העקרים הגדולים בענין מדת אל ומקצת הכנויין של סדרת זו יש לנו להזור ולהודיעך סוד סדרת שם אדים שהיא מדת הפחד והדין שהיא כדת יצחק ואעפ שפירש בכאן הרבה מסדרת הפחד בכלל מדת אברהם אעפ כן יש לנו להזור ולבאר סוד מדת אלהים שהיא מדת יצחק בפני עצמה והש' למען רחמי הרב' וחסדיו יורנו דרך האמת.

כנוים

של אלהים העומדים לצד שמואל והם המלמדים והמזכירים חובותן של בריות הם הנקראים כנוי הדין וזו היא שירש יצחק ע"ה שזו היא הסד שגמר הדין על בריותיו וצריכון אנו להודיעך העקר הגדול הזה כבי הודיענוך כי מדת אברהם היא המלמדת זכות על הבריות ומדת יצחק היא המלמדת חובה וכן תמצא ביצחק כרחוב ויארוב יצחק את עשיו כי ציד בפיו ויבי צדיק גדול כי יצחק אבינו ע"ה שאין דהשכינה נפרדת ממנו אפילו שעה אחת יהיה אוהב לרשע גמור כמו עשו והואך אפשר אלא סוד גדול מסודות התורה הוא דע כי יצחק אבינו ע"ה היה צופה כל העתיד לבא ולהיו וצפה וראה כי בני יעקב חוטאים ומכעיסין לפני יי' וירשו ע"ה דיני גהינם וכשראה יצחק ישראל בגלות עשו שמח ואמ' גלות סכפר עק ואמר כי אני אוהב מאד כל הצרות של עשו ללמד על ישראל חובה כדו לגמו ע"ה הדין בגלות בעולם הזה וזהו ויאה יצח' את עשיו כי ציד בפיו וזמהו כי ציד בפיו לא דאה בני יעקב ודאנו צטער וכשראה גלות אדם וראה הציד של גהינ' נחזן בפיו של עשו שסח ואמ' גלו מכפרת

עון ו החוקרש ישראל ליי ראשי הכואחה כל אוכליו יאשמו הנה הודיעתיך כי אעפי שמדת יצחק היא הפחד כונתה לזכות ארץ ישראל וזרסו זכור הפחד כונתה לזכות ארץ ולישראל עבדיך כי השם יי' וית' מזה את ישראל בגלות עשו והנני מבאר עוד ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו כלומר יצחק הוא מדת הדין והפחד ואוה' כל כנוי הדין שיודעו לצוד הרשעים לגהינ' ולמלא מדת הפחד מדיני גהינ' כמה אנשי צדיקי היו חוטאים ותועלת גדולה היא מדת פחד יצחק שמפחיד את האדכ מדין גהינים ונזהרים מעשיו עבירה וזהו סוד פחד יצחק ועל זה נאמר אשרי אדם מפחד תמיד ואם כן פקח עיניך וראה כמה הוא הפחד מועיל שמונע האדם מן העברה והוסוד אשרי אדם מפחד תמיד וזהו שאמר מפחד תמיד כלום אשרי אדם שרואה כמה גדולי הם עונשי דיני גהינם הנקראים פחד כמו שא' זל איש חרבו על ירכו כפחד בלור' מפחדה של גהינם הדומה ללילות וכשהאדם מפחד מדיני גהינים מונע עצמו מכמה עברות וזהו סוד אשרי אדם מפחד תמיד וסוד פחדו בציון חטאי ואכ' התכוין כי הפחד צורך גדול הוא לישראל להמלט מדיני גהינם ואם אין ישראל נזהרין ואינ' מפחדים לפני יי' יוררר טוב הוא שיפלו בגלות עשו שישפלו בגהינ' כי גלות מכפרת עון ועל כן שמח יצחק שהוא מדת הפחד שיפלו ישראל בגלות עשו ויתכפרו עונותיהם שישפלו בגהינים שהוא דין קשה עד מאד ולפיכך אמר ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ואחר שהודיעך זה צריכי אנו להודיעך סוד אותם המטעמי שבקש יצח' מעשו ובא יעקב וגמ' המטעמי הה ליצחק אביו וירש ברכתו של עשיו כבר הודיעך כי יצחק אבינו ע"ה הוא העולה התמימה ואין השכינה נפרדת ממנו אפי' שעה אחת והואך תבא תקלה על יי' או היאך יאהב את עשו או היאך יצח' לברך

לברך את הרשע ולהניח את הצדיק
 או היאך תקיים ברכה אחר המאכל
 והמשתה והרי התפילה קודם המאכל
 וואמר ויין ושכר אל תשתה אחר ובניך
 אתך והיאך יצא אכיל ושנתה ואחרי כן
 מברך את הרשע בני אל תתפתה
 בדעתך ואל תקבל אונאה להאמין כי צדיק
 נמור כיצחק אבינו עליו השלום יהיה
 נכשל בדבר קטן אכל כל מעשיו פלס
 ומאזני משפט לידו יתברך דע
 כי בראות יצחק אבינו עליו השלום כי שני
 עולמות הם העולם הזה והעולם הבא
 וראה את ישראל דחופין ומצטערין בעולם
 הזה וראה מהרשהיא מרת הדין מתחזה
 על ישראל מצטער ואמר מה יעשו בני
 בדי הגוים משכעים אומות והיאך יתנהגו
 בניהם בגלותם אמר מוטב שאחז לעשו
 בני ברכת העולם הזה הבא על ידי אכיל
 ומשתה כדי שיספול על ישראל ואחר
 שיתטאו וישראל ויפלו בגלות ויתר
 טוב הוא שיפלו בגלות עשו אחיהם משיפלו
 בגלות אחרים נכרים שהם שבעים אומות
 ואמר יצחק מאחר שאני לא נתנה מדת
 הדין החוב שלה מישראל יותר טוב הוא
 שתגבה החוב על ידי אחיהם משיגבה
 אותו על נכרי וזהו סוד לא תתעב
 אדומי כי אחיך הוא ולפיכך אתה
 יצחק את עשו מפני שהוא תקון יעקב שלא
 יפלו בניו בגוים ונכשראה שנפלטו
 בני יעקב מגוים והם נצודו בגלות עשו
 שמש וההקסוד כי ציה בפיו וזהו

הנה הודעתוך סוד ברכתו של
 יצחק ואהברו של עשו
 ואחר שידע זה צריך אני להודיעך שאלא
 שנעקד יצחק על גבי המזבח ולקח אברהם
 את האש ואת המאכלר בידו אין אהד
 מישראל יכול להתקום מפני דינו של
 יצחק ולא מפני שיצחק שנה את בני
 ישראל חלילה חלילה לא מפני הסודות
 שכל כך היה פחדו ודינו מתחזה ליעצם
 ולפחד מלהטא לפני ית וראה שעתידי
 לחטא אלא ראה שאין ישראל נצולים
 או מעונש גוים או מעונש גלות שמש
 לגמור דינם של ישראל בגלות וכשראתה
 מדת החסד שהיא מדת אל שהיא כדת
 אברהם שאם יגבר דינם של ישראל בגלות
 יהיו בלם כלים ונשחתו ולא ימלט מעיר
 ובמשפחה ולקח מדת אל בידה את
 האש ואת המאכלת שלא יכלו וישראל ואבדו
 ישראל בגלות וזהו סוד ואם זאת בהיות
 באר אויביה לא מאסתי ולא נעלתי לבלות
 ואח' שידע זה צריך אני להודיעך מהו הטעם
 שכחו עיניו של יצחק מראו דע כי ית
 מעט הדין שלא תדקד בכל העברו והנה סוד
 זכרונה עינו מראות ומה הוא זה שאמר
 כי יקן יצחק ואח' זכרונה עינו מראות
 יב ב 12 11 הגני

ההנני מאיר עיניך בטה • העניש

למעלה מרת רחמים גטוריה
ונקראת ארץ זקן והיא המדומת כלי
תעובת דין • וכשבני אדם חוטאים מרת
הדין מתוחה כנגדם • וכשעושים לדין
והשם יתברך שהוא יודע רואה שאם נמור
הדין תהיה כליח בכל העולמות מה הוא
עושה מסלק הדין משם ומעלה אותו למרת
רחמים הנקראת זקן • וכשמדת הדין
מסתלק לאותו מקום אין בה כח לא לדבר
ולא לראות • וזהו סוד ויגבה אותו צבאות
במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה •

ועל זה נאמר ויהי כי יקץ יצחק ותכתרה
כלומר גם עליו גם על מדתו מדבר •

ולפיכך ייתברך בשעת הדין הקשה מרחם
על עולמו ואומר למעני אעשרה כי איך
יחל • וזהו שאמר אל אין בן דוד בא
אלא ברור שכלו חייב בו והוה סוד כלו הפך
לבן טהור הוא • ועל דרך זה התכוון
שאין לפחד יצחק כח וממלחה בשעה
שהבית רעוליון מאיר פניו למטה לפי
שאורו הגדול מכהה מאור עיניו של פחד
יצחק וזהו סוד יאר יי פניו אליך ויחונך •

סחו ויחונך שאם אי אתה ראוי לרחמים
בשעה שיאיר פניו העליוני יתן לך מתנת
חנם וזהו סוד יאר ידוד פניו אליך ויחונך •

והנני מאיר עיניך עוד בטה • דע כי

בכל מקום שאתח מוציא אור
פנים מלמעלה הוא סוד גדול והוא כי יש
שלוש מאות ועשרה פנים של זעם וכלם
ארוקי בפחד יצחק וכשמדת הכתר מאירה
פניה ומציאה דגל של רחמים שחוקק בו
מדת אל שחוא סוד הפעשרות של פנים
של זעם • אזי כל פני הזעם חוזרו להאיר
ונתפכות כלן לרחמים • וזהו סוד אל
ידוד ויאר לנו • והו אשרי העם יודעי
תרועה ידוד באור פניך יהלכו • ואם כן
התכוון סוד יהי כי זקן יצחק ותכהני עיניו
מראות • ואז תשיג מדת תקוה בחדש שופר
בבבא ליום חגנו • וסוד אשרי העם יודעי

תרועה ידוד באור פניך יהלכו • ותראה

מה הוא שופר של אילנו של יצחק •
וכשתתכוון עינינו האלו אוי תכנס לסוד
שאנו אמרים ויצר המאורות ובורא מאורי
האש • ואז תבין מה יש ביני ויצר המאורות
ובורא מאורי האש • כי יצירת המאורות
נמשכת מן הרחמים הגדולים של מעלה
כסוד אל ידוד ויאר לנו • ומאורי האש הם
נמשכים ממדת אלהים ממדת החשך שנ'
בו וחשך על פני תהום • ויצר אור ובורא
חשך • ולפיכך מדת אל מאירה לחשך
הכלול במדת אלהים שהוא סוד האש •
וזהו סוד יאר ידוד פניו אליך ויחונך •

ואחר שהודיענו זה בשתי אלו המדות יש
לנו להודיע סוד מדת אש ידוד יתברך
המכריע באמצע והואך מנהיג את עולמו

כנויים

של ידוד יתברך העומדים
באמצע השורה מימינם
חסד משמאלם דין והם כלולים באמצע מן
החסד והדין • ואלו הכנויים אשר באמצע
נקראים כנויי הרחמים ועליהם נאמר
לידוד אלירינו הרחמים והסליחות • והנני
מבאר בעזרת השם • דע כי כל שמות
החדש והכנויים והמדות • בין שנקראים
חסד • בין שנקראים רחמים • בין שנקראים
דין • אין לך אחר מכלן שיחיה חסד גמור
אודין גמור או רחמים גמורים שלא וזהו
בהם תעריבת וכל זה משם ארץ ולמטה •
אבל ממנו ולמעלה • הכל רחמים וחסד

גמורים פשוטים בלי תערוכת בעולם •
ועתה נפק עיניך ותן לבך לראות עינינו
עמוקים שהם כמו כללים לסדרי המרכבי
נקשר הספירות • וכראותך זה אז תבין
קצת הספירות והשמות והמדות קשורים
זה בזה ומקבל זה פזה והיאך כלם בעולם
חבורה אחת וכונה אחת כלי פירוד כעולם
וכשתבין זה תבין סוד יחוד הבורא הכל
יתברך ויתעלה • דע כי שמות הכתר
העליונים כלן שמות פשוטי כלי תערוכת
דבר • נמצא רחמים הידועים הממוכס
לשם

לזה לעולם • ואם לא יתחברו הרי היחוד נפרד פריקים פריקים • מדת רחמים בפני עצמה • ומדת הדין בפני עצמה • ועל זה נאמר ונרגז מפריד אלוף •

אבל סוד קשר הספירות והשמות והכניין והמדות • דע כי מדת הכתר העליון שכלה רחמים מתאחדת תחלה בצד החכמה הפונה למעלה שהיא גם כן רחמים • ומן הצד השני של חכמה הפונה למטה ונקראת אהור נולדת מדת הדין •

ומצד הדין של חכמה הפונה למטה מול הבינה חזר אותו צד הנקראת דין להיורו נקרא רחמים אצל מערכת הבינה כי יותר שמתרחקים מן הכתר נולדת הדין בהם • ואם כן האחרונים של חכמה נקראים דין אצל הכתר ונקראים רחמים אצל הבינה •

ומשתי הספירות האלו הנקראות חכמה ובינה נאצלים כל שאר השמות והכניין • נמצאת לסוד כי כל ימין הוא מצד החכמה וכל שמאל הוא מצד הבינה • ואף על פי שהימין היא מצד החכמה אין החכמה רחמים גמורים • כמו שאמרנו שאפילו האחרונים של חכמה דין הם נקראים כנגד

הכתר כל שבין הימין הנמשך מן החכמה שיש בו דין ורחמים • אבל זה הכלל כל הספירות האצילות מצד החכמה כלם נקראו מדת רחמי לפי שהספירות האצילות מן הבינה כלם דין • ולפי מערכת אלו נקראות אלו רחמים ואלו דין •

לא מפני שאלו של צד ימין הם רחמים גמורים אלא שרובם ועיקרם רחמים • אבל קצת דין יש בהם • ולא מפני שאלו של צד שמאל הם דין גמור אלא שרובם ועיקרם דין אבל קצת רחמים יש בהם •

וזהו סוד קשר הספירות והמרכבות שלמלא הערכו שבמדות לעולם לא היו מתקרבות ונקשרות אלו באלו •

למד כי מדת אל שהיא מדת חסד אברהם אצל שנקראת

לשם אדיר או חסד הממוך לשם אדיר כלם גמורים פשוטים אין בהם תערובת דא •

וזהו סוד שנאמר וברחמים גדולים אקבצך וכי מה הם רחמים גדולים אלא מפני שהרחמים הכלולים בקו האמצעי אינם רחמים גמורים שהרי דין מעורב בהם שהן כלולים מן החסד ומן הדין אבל רחמים של שם אדיר הם הנקראים רחמים גדולים שאין בהם תערובת וכך חסד עליון נאמר ובחסד עליון כל ימוט שזהו החסד הפשוט הגמור של שם עליון שהוא אדיר • אבל חסד של אברהם תערובת דין יש בו ונקרא חסד עולם ואינו נקרא חסד עליון • זה הכלל משם אדיר ולמטה נולדו ההפכים כלם • פנים ואחור • ימין ושמאל • ולפיכך אין לך שם או מדה משם אדיר ולמטה שהיא פשוטה בלי תרכובת •

ואחר שידעת זה דע כי כל שמות הקדש והכניין שהם מן

הכתר ולמטה אין לך מדה פשוטה שאינה מתערבת עם החרטה • כיצד חסד אברהם אינו חסד גמור שהרי מדת הדין של יצחק מתערבת עמו ואין לך מדת רחמים שאין בה קצת דין ואין לך מדת דין שאין בה קצת רחמים • ואם תקשה אם כן למה

אתה קרא מדת דין מאחר שיש בה רחמי וכן למה אתה קורא מדת רחמים מאחר שיש בה דין • דע כי המדה שעקרה רחמים רוחה מתלבשת רחמים אף על פי שיש בה קצת דין אנו קורין אותה מדת רחמים • וכל מדה שעקרה דין רוחה מתלבשת בדיון אף על פי שיש בה קצת רחמים אנו קורין אותה מדת הדין • אבל אין שם לא מדה ולא כניו מאדיר ולמטה

שייתה כלו דין גמור • או כלו רחמים גמורים • שאם אתה דן כן נמצאת אתה קוצץ בנטיעות ומפריד כיהור ששם האמר שמדת רחמים היא רחמים גמורים לעולם לא תתחבר עם מדת הדין הנמורה •

נמצאו בשני הפכים שאינם מתקרבים זה

שנקראת חסד ויש בה לחמים הרבה קצת
דין מעורב בה' ומדת ארלים שהיא מדת
פחד יצחק אעפ' שנקראת דין ויש בה מיני
עונש הרבה קצת רחמים מעורבים בה'
אבל מדת שם י' דוד שהוא הקו האמצעי
והוא עומד באמצע כל השמות כמו
שהודענוך ומימינו חסד ומשמאלו דין בלי
ספק שם זר' כלול בדין ורחמים סכאן
ומכאן ולפיכך הוא פוסק אם לחיים אם
למות אם לעונן אם לנגע ולפיכך תמצא
שם י' דוד שהוא סוד קו האמצעי והו' עומד
באמצע זו היא מדת יעקב אבינו ע"ה ולפי'
נאמר בו יעקב איש תם וישב אהלי כלומר
יעקב הוא סוד המדות האמצעיות כמו
התייחסת שכלול שמיים שני צדדים
באמצע כך יעקב שמיים שני האהלי שהם
אהל אברה' שהוא חסד ואהל יצחק שהוא
דין וזהו סוד יעקב איש תם וישב אהלים
כי מה צורך לומר ישב אהלים היו לו לומר
ישב אהל לא מדת יעקב עומדת בין שני
אהלי ומתייחסת ומאוזנת ימין ושמאל במדה
האמצעית עד שנמצאו אברהם ויצחק
נאחזים ביעקב' אברה' ימין ויעקב' יצחק
שמאל יעקב' וזהו סוד הכתוב השלישי
סבירע ביניהם בין מדת אל' שהיא חסד
ובין מדת ארלים שהיא דין' נמצאת למד
כי השם הגדול א' דוד יתברך שהוא עומד
באמצע הוא כלול בחסד ודין וזהו שאמרנו
בפרקי היכלות מימינו חיים משמאלו מות'
ואחר שידעת זה יש לנו להודיעך כי מכאן
תבין תיאך כל השארת וכל הכנויים וכל
המדות הם נאחזים בשם י' דוד ית' וזהו
שיאמרנו בספר יצירה היכל הקדש מכוון
באמצע וזהו סוד שם י' דוד שהוא באמצע
כל השמות בין למעלה בין למטה בין
מן הצד וזהו סוד ראיתי את י' דוד וישב על
כסאו בכל השמו' והכנוי' ופועל פעולתי
' וכפי הפעולה שצריך לפעול כך מתלבש
כשם או בכנוי הראוי לאותה פעולה'
ושאור עקר זה תמיד כי הנה תמצא י' דוד

נקרא לפעמים רחום ולפעמים קנאו ונוקם
ובעל חימה ואיש מלחמה באמרו אל קנאו
ונוקם י' דוד ובעל חימה ואמר י' דוד איש
מלחמה' ואם הוא כלול של רחמים היאך
אפשר לומר בו אלו הכנויים של דין קשה'
אלא באותו הצד של דין שאמרנו שהוא
מעורב עם מדת רחמים וזהו שמתאחזין אלו
הכנויים של דין וכפי המדה הראויה כך
הכנויים מתאחזין בו ומתלבש בהן' ונמצא
שם י' דוד כלול ומשוכלל בכלל בהתלבשו
במלבוש הראוי לכל דבר' כש' ושומר זה
העקר וממנו תרא' שהשם ית' אינו משתנה
כלום כאמרו אני י' דוד רא' שנית' אצל
חשנוי' הו' כפי הדין הראוי מתלבש בכנויין
הראויין לגמור הדין' אם לטיב אם לדע'
ושפרו זה העקר הגדול מאד מאד ותראו
גדולת יו' ית' ועוצם מלכותו וזהו
שהודענוך אלה הכללים הגדולים יש למ'
לחזור ולהודיעך בפ' מה שהתחלנו לכאר
בשער זה ולומר' כבר בישרנו שמך הכתר
ולמס' אין שם מדה פשוטה שאינ' מעורבת
עם הכרתה כי אצילות החכמה שנמשכה
מן הכתר חייבה כל ההפכים וכל התערובות
וכל דרך האצילות וקשר המרכבות שהיו
החכמה מסוכה לכתר ולבין זוסאתר שהיא
סמוכה בין שתי ספורות הרייש לך פנים
ואחור הפנימכיות נגד הכתר והאחוריים
נגד הבינה ומאחר שיש בה פנים ואחור
הרי היא סבת כל ההפכים והשנויים וכל
התערובות שבעולם' ומכאן נולדו כל
פנים ואחור' כל לבן ושחור' ימין ושמאל'
ומעלה ומטה' וזהו אחד מן הסודות
העמוקים בקשרי מרכבה ואצילות הה' ית'
והסבין סוד זה יבין כל המסכמה וכל
המעלות האצילות שהם בצורת מקבל
ומשפיע' וזהו סוד אנדרוניוס ולא שיש
שם צורת אנדרוניוס חלילה חלילה דשם
ית' להאמין דבר כזה ולהוציא דבה ושם
רע' אבל כמו שאמרנו למעלה בסוד כל
פרקי מרכבה והשדים העליונים' שכללם

טובה במי שלמט ממנה עד היעם לטבור
 הארץ. נמצאת כל מעלה ומעלה שיש
 בה כ' עינים כח קבול לקבל השפע ממי
 שלמעלה הימנה וכח השפע להשפיע
 טובה במי שלמטה הימנה. וכדרך זה
 נקראת המרכבות אנדרוניום מצד מקבל
 ומשפיע. וזהו סוד גדול מסתרי האמונה.
 והמכין זה יבין סוד הכרובים וסוד תכנית
 המרכבה שעש' שלמה המלך עליו השלום
 בכית המקדש. ויבין היאך מן הכתר
 נלפעלה כל המדות של חסד ורחמים וכל
 טוב כלן שלמו ופשוטות ואין בהן תערובת
 דין לא מעט ולא הרבה. ויבין שאין מן
 הפחד ולמעלה צד דין ולא דבר קושי כלל
 אבל הכל שמהה וצהלהר וששון וכל טוב
 וכל זיו וכל מאור שאין דין בו כלל כי אם
 מצד האחרים. והאחרים מתחילין מן
 החכמה ולמטה. וכמה אחרים יש
 שנקראים פנים וכמה פנים יש שנקראים
 אחרים. והסוד כלו כלול במקבל ומשפיע
 וכשתבי' הסוד הגדל הזה רבין מה שאמרנו
 מן הכתר ולמטה אין שם פשוט שיהיה
 כלו חסד גמור או רחמים גמורים לא קצת
 דין מעורב בו. ואין לך שם שיהיה כלו דין
 גמור אלא קצת רחמים מעורבים בו. וזהו
 סוד קשר המרכבות ואצילות המעלות
 וסוד הצנורות וההמשכות. וסוד כל מה
 שזכרנו בכאן יש כלל גדול בתורה והוא
 סוד זל' יבאו לראות כללע ארת הקדש
 ומתן. ואין לך רש' לפרש בבתי יותר מזה
 נמצאת למד כי כל שצות הקדש והכנויין
 הנאגדים בשם יד' יתברך כלם מעורבים
 אלו באלו וכלם מתפרנסים אלו מאלו.
 וכלם בין של יפין בין של שמאל כלם קונה
 אחת לחם והיא הרכיב בשם יד' יתב' כי
 ממנו יבא השפע והחיים והקייים. ולא
 תחשוב בדרךך כי כתורו של ימין ושמאל
 למעלה חולקין אלו עם אלו נאו שוכאים
 אלו לאלו או מכחישים אלו לאלו חלילות
 וחס'. אלא כשתראה אותם בחולקין אינם
 אלא

כלם ביהוד נקראים אדם לא שהם בצורה
 שלנו או כמנו חלילה חלילה אבל יש
 מעלות גדולות נעלמות מלאים זיו וזהר
 ומיני מאורות וכלם כאחד נקראים בשם
 מוח לא שהם כצורת מוח שלנו או כמות
 שלנו אלא שהם רמוזים בסוד המוח. וכן
 יש כמה עולמות מלאים כל מיני דשן וכל
 טוב ונקראים ימין וכן יש כמה עולמות
 מלאים חשך שאינו מתאחד והוא בלי גבול
 ונקראים שמאל. וכן יש כמה עולמות
 בצד שמאל מלאים עושר וכבוד ונכסים
 ונקראים עפון. וכן כל כיוצא בזה. וכדרך
 זה כל צורת המרכבות היזיונות והמחנה
 והצבאות מהן יש כתות נקראים בשם עין
 ופהן יש כתות נקראים בשם אזן ומהם יש
 כתות נקראים שפתיים ומהן יש כתות
 נקראים פה ומהן יש כתות נקראים ידים
 ומהן יש כתות נקראים רגלים. וכל
 המחנות והמרכבות כאחד נקראים אדם.
 וכל אלו המרכבות וכל הצבאות וכל
 המחנות כלם נקשרים אלו באלו ומקבלים
 שפע וקייים אלו מאלו ונמצאו כלם מקבלים
 כח מאור מן הכתר וממנו כלם מתפרנסים
 בהתאחדם בשם יד' כי סוד יד' הוא
 סוד בורא הכל יתברך וקוצו של יד' הוא
 סוד הכתר ובשם יד' הוא העקר וממנו
 יקבלו כל המרכבות וכל המעלות כח שפע
 וקייים אלו מאלו ונמצאו כלם צופים לשם
 יד' ומקבלים כח מאור הכתר. נמצאו
 כל המעלות מקוצו של יד' ולמטה כלם
 מקבלים כח אצילות אלו מאלו. וכן כל
 מעלות העולם עליונים ותחתונים בעולם
 הסלאיים ובעולם הגלגלים השמים
 והכבדים והמזלות. ובעולם התחתון כלם
 נקשרים אלו באלו ומתפרנסים אלו מאלו.
 נמצאו כל המעלות מקבלות כח וקייים
 מקוצו של יד' של שם יד' יתברך. ונמצאת
 כל מעלה מכל מעלות יד' יתב' שיש לה
 שתי פנים. הפן האחד שמקבלת ממי
 שלמעלה ממנה. והפן הב' שבו משפעת

אלא כגוסי' ונותנים בדין להוציא משפט
בני העולם לאור בדין אמת. וזהו כלל
למדת חסד ודין והסוד וילכו שניהם יחדו
כלומר הכל כונה אחת כי כלם מוסכמים
בהסכמה אחת והיא הרבוק בשם ידו
ית וזהו שאמר להכמינו זכרם לטובה אין
למעלה לא קנאה לא שנאה ולא תחרות
ואם כן מהו זה שאלו עומדים ליסין ומזיין
ואלו עומדים לשמאל ומחיביין. דע כי
כל זה להוציא המשפט לאור ולקבל כל
נברא הדין הראוי לו. אבל של ימין ושל
שמאל למעלה אחת היא להדבק בשם ידו
ית וכל הכחות האלו בין של ימין בין של
שמאל אוהבין זה לזה. וזהו שתקנו
בברכת יוצר המאורות כלם אהובים כלם
ברורים כלם גבורים כלם עושים באימרה
דצון קוניהם. והתבונן זה עד מאד
ותראה מה שפי' הלא תראה כי הקדושה
כלם מרכיבין לגמר ביחד ביזרו אחד
מדרכי היחוד הגדול ולפיכך אמרו בברכת
היוצר וכלם מקבלים עליהם עול סלכות
שמים זה מזה ונותנים באהבה רשות זה
לזה להקדיש ליוצרם בנחת רוח וכלם
כאחד עונים באימה. וכיצד עוניין
כתות של ימין אומרים קדוש
ושל שמאל אומרים כבוד. ואלו כאתד
אומרים ימלך. הזוכים להבין סוד זה
יבינו כיצד היא הסמכת כלם ביחוד השם
יתכרך וכל זה שאמרנו מן השורה ולפנים
שזהו סיד חומות המקדש העליון. אבל
מן החומות ולהוציא יש כתורת רעורר לצד
שמאל ואינן למעלה כי אם למטה.
וראש כל הכחות הרעות הוא

סמאל

ואלו כלם בעלי קטטה
וששטטה ואינם מכלל
בני חצר המלך. לא חוץ לשלש מתיצות
יחין לחומות המקיפות את המחנה.
והסיד הגדול צו את בני ישראל ושלחו מן
המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש
טלש פחנות הוכיז בפרשה זו. ואיט

כפי הדבר הזה ואומר עוד ולא יטמאו אפי'
סחניהם אשר אני שוכן בתוכם. ואלו הן
הכפירים שואגים לטרף. ועל מי אמר
הכתוב שלא יטמאו ודאי שהוא מדבר על
אותם כלום' אלו שחוף לשרה מצפין מגו
יבשלו בני אדם בחמא וכמומאה ויקטרנו
עליה למעלה ויצא מן הדין שיתנו בידיה'
של אלו המקטרגים. והיודעים דבר זה
יודעים כמה ראוי להזהר מן העברות וזהו
שאז' ל יורד ומשטין עולרז ומקטרג נוטל
רשות ונוטל נשמה. והזה שאמר הכפירים
שואגים לטרף ולבקש מאל אכלם. אם
תתבונן בזה תבין שאמר בכאן לשון אל
ולא אלד'ס והטעם הוא כי האל ית' שהוא
מדת החס' והרחמי' מעבב שלא יתנו לטרף
הכפיר' כי מדת אל' כמו שהודיענוך למטר'
זכו על בני העולם שלא יפלו ביד הכפירים
והסבין סוד זה יבין פרשת איוב בתחלה.
ויבין כי איוב יעלפי שהיה צדיק גמור
מהיוב היה לאותו העונש. וזהו סוד ויבאו
בני האלד'ס להריצב על יד'ה ויבאו גם
השטן בתוכ' ואין רשות לגלות עפשו ית'
והנה הכפירים משטינים למטה את האדם
ועולים למעלה ואומרי' עברה זו עשה פלו'
תנהו כירינו כי עלינו הוא והרי מדת אד'ים
בשמאל אינה מעכבת שהרי היא כלמדת
עליהם חובה ומי מעכב מדת אל' שמלמדת
זכות כמו שאמרנו למעלה. ולפי הכפירים
מסדרי' טענות ושואגי' לטרף ולבקש מאל
אכלם לפי שהוא מעכב על הכפירי' ואחר
שהודיענוך אל' הכללים הגדולים ראוי לנו
לבאר באור הכניוין שהן תלווין בג' שמות
הנז' למעלה להודיעך היאך הכניוין של
מדת אל' מעורב מדת הדין עם החסד שלה.
וכיצד הכניוין של אד'ים מעורבת מדת
ח'רחמים עם הדין שלהם. וכמו כן ראוי
להודיע כמה הוא שעור התערובות בכל
כנוי וכנוי מהם' או היאך מתערב' לו עם אל'
והיאך נקשר' לו בלו' וקוד' שנכנס כבאור
זר' יש לנו להודיעך כי כמו שאמרנו

באכרי

זהו סדר קבלת הכנויים על פה לאותם
היודעים אמתת שמו הגדול ית:

ה	ו	ז
בניה	כתר	חכמה
דין	רחמים:	חסד:
יצחק	יעקב:	אברהם:
אלדים	ידוד:	אל:
אש	רוח:	מים:
אדיר	נורא:	גדול:
שופט • דין	נושא עון • עובר על פשע	רחום חנון
חזק	אמת:	חסין:
כביר • כח • איש מלחמה	מרום • רם	אריך אפים • יב חסדי
נבור	נוצר חסד:	קדוש:
פוקד עון משלים נמול	שוכן עד • קדוש	חסיד • סולח
אש גדולה	רוח כינוי	מים רכוש
רוח שוקק	מים כינוי	אש מנוסה
מים עכטים	אש כינוי	רוח כינוי

דע כי חלוק אותיות השם יתברך שלש
שהן ארבע • וכן חלוק היסודות שלשה
שהן ארבעה • והטעם כי חלוק היסודות
שלשה הם • מים כנגד אש • ורוח
מכרעת בינתיים • והארץ בית קבול
לשלשתן • וכפי שיתגבר אחד מאלו
השלשה יסודות כארץ כך הפעולה נעשית
בארץ • וכמו כן שלשת אותיות ירוד יתברך
כנגד אל ירוד אלדים • אל כנגד אלדים •
ירוד מכרע בינתיים • ואדני שהיא מדרג
אחרת היא בית קבול לשלשת אלו השמו
וכפי שיתגבר אחד משלשה שמות אלו כך
הפעולה.

המכין סוד
סתרי המרכבה
בענין השמות
והכנויין • יבין
סוד כ"ד של מעלה • ומה היא המדרג
הסלמית זכ" • או המלמדת חובה • או
המכרעת ביניהם • ויבין טוד מה שאמרנו
שאינו לך מדה מן הכתר ולמטה שאיננה
מעורבת במדה אחרת • ויבין היאך
המרכבות כלן מריקות זו בזו • ויבין מדוע
חלוק השמות והיסודות הוא לשלשה
חלקים • ומדוע הם ארבעה • וכן חלוק
אותיות השם הגדול שהם ג' וכללם ד' •

הפעולה נעשית עי אדני כיצד אם נכרה
 סוד הוחמד שהיא אל על אחד מבני
 העולם או כלם כך גמרת מרת אדני
 אותה והיא מטיבה למו שהדין נורון כמו
 שאמרנו למעלה ונאם גברת מרת הדון
 שהיא אדלים כך היא גמרת ומענושה
 את הראוי להעניש כפי שוצא מן הדין
 וזהו סוד דבר האיש אדני הארץ
 וכשתבין זה תבין סוד הכת העליון הנקרא
 אדני שכלו החמים והוא המשפיע והאינו
 מקבל ותבין סוד אדני שהיא הספירה
 האחרונה שכלה דיקוהיא המקבלת ואינה
 משפעת :

ויצדיק

אני להאיר עיניך בדברים
 הללו כי תומים וחתומי
 והנני רומז בכתב אבן אגמור
 לך כל הדברים בקבלה בעל סוד
 הספירה האחרונה מקבלת ואינה משפעת
 במינה אבל בכל מרה שלמטה דיימנה
 היא משפעת ולפיכך נקראת אדני
 ומה שאמרתי לך שכלה דין מצד עצם
 אמרתה אבל בשהיא מתמלאת מן
 הספירות שעליה הכל כפי המלון אם
 חסד חסד ואם דין דין ואם רחמים רחמים
 וזהו זה מאד והנה הודעתך בראשי
 פרקים כיצד מרת אדני מתמלאת בשלש
 שמות וכיצד פועלת בכמהים כפי הדין
 ובדרך זה תבין בתיות הטיסאו האש
 היוה מהפכין בארץ כי כפי גמרתם בארץ
 תהיה הארץ פועלת ואחר שהודעתך
 זה הכלל הגדול מכאן תוכל להבין הטעם
 מדוע אדני הוא בית שער לתפילות
 וסודו הוא כד של מטה וסודו הוא
 פוחץ ורופא ממים ומחיה וראוי אתה
 לעיין ולהבין מאת כל מה שבארנו בשער
 הראשון שהוא שער אדני וכשתחבר
 אותם הדברים שכארנו שם עם הדברים
 שפירשנו עתה במקום זה אז יראו עיניך
 וישמח לך ותראה כי כל הדברים באים
 על סוד חכמת יי' יתברך ותבין מדוע נקרא

אורה המדה אדני שראו כמו אדני
 העמודים שהם בית קבול לוויו העמודים
 בסודו ותבין מדוע נקראת בארץ
 ים או ארץ או שאר השמו שכתבנו בשער
 הראשון ונכאן נשאר ענין זה כפירוש
 הכניין ועתה בעל הנבאר שער השמות
 שנקראת בהם שם ידוית בענין שתישג
 בהן חכמה ותוכנה להדבק בשמן הגדול
 יתברך ותעל לעיני עד אמן :

ואחר

הגדולים בשם הגדול ידו
 יתברך צדיקים אנו לבניך לך מקצתן
 חכניין מלכה אלו שזכרנו ואינם כניין
 בדמיון אלו האחרים שזכרנו אבל הם
 בדמיון גדלים סודיעים אותנו גדל מעלת
 יתברך ומורים אותנו הדרכים שבהם נלך
 דרך ישר לעליון של שם ידו יתברך
 דע כי שם ידו הגדול קורין אותו המקובל
 קו האמצעי והטעם לפי שהשם הזה הוא
 הגדל הגדול שבו יתאחזו כל כדרי המרכב
 וכל שמות הקדש בין מלמלה בין מ
 מלמטה בין מן הצדדין כמו שהודעתך
 כבר ובו יתאחזו כל הספירות כלן לפי שהוא
 עומד באמצע ונוטה לכל הצדדים ומתאחד
 בהם וכלם מתאחדים בו וזהו שאמר
 בספר יצירה היכל הקדש כמון באמצע
 ופי' קו האמצעי הוא סודות של שם ידו
 יתברך שהוא עומדת במקום השם והיא
 בדמיון קו לדה השם מרפשט למעלה
 למעלה עד איסוף בסוף הכתר ומתאחד
 בשם אדני לסוד קוין העליון וחוזר
 ומתאחד למטה בסם אדני ואח' חוזר
 ופושט לצדדין וכל הצדדים מתאחזין
 בו מכל צד סביב נמצאת למך כי
 ו של ידו יתברך היא עומדת במקום כל
 השם בלא ובה מראחזין כל השמות
 כלן ולאותם היודעים סוד המרכבה
 מתברר כי היות אות' של שם מרפשט
 מכל צד עליו נאמר פשטית את כחנתי
 ואז היא פתיחה עם ה' אחרונה
 י ב 3 11 של

של שם יהוה סוד קו האמצעי בכל מקום
 והריאות ר' ראשה של מעלה סובלת סוד
 הכתר והכרמה והכנה אצל אמצעות
 סובלת סוד הג' ולה' והנבונה והנארת
 תחתיה סובלת הנצח וההוד והלמד והנבונה
 וסוף תחתיו שני סודי שלישי תעשיה
 נשארתי האחרונה של שם מתאחדת עם
 אותה ממנו שאמרנו והו סוד שנקראת אות
 ו' של שם קו האמצעי ועומדת במקום יהו
 והו סוד אמת שלי יעקב סוד ואלו דברים
 ידועים וזהו היא הספירה הנקראת :

עץ החיים

הנקראת חיים מתאחדת בנתיב כזה סוד
 היחוד העליון בשלש הספירות העליונות
 ולפיכך הוא עומד בתוך הג' ותרגום אנקלוס
 ע' הכמציעות מנתא שהוא קו אמצעי כמו
 שבארנו ועל ידי העץ הזה מתאחדת
 המכל העם מלכות כי שתי ההין של שם
 המיוחד מתאחד בקו האמצעי וזו סלמעה
 וזו סלמטה העליונה נקראת חיים
 והוא סוד חיי העולם הבא והוא סוד נשבע
 בחי העולם הזה אבל חי העולמים הוא
 סוד יסוד שהחיים שמושך עץ החיים מן
 הכונה כלן נשכים מקו האמצעי שהוא
 נוף העולם עד שמגיעים למדת יסוד
 ואז נקראת חיה העולמים והיא יסודם כן
 התבונן בהשם יתברך לא עשה יי אדם
 הראשון שלא יאכל מעץ החיים ולא יגע
 ממנו ומיתן ויאכל ואלא אכל מעץ שלא
 יאכל מעץ הדעת לפי שכמה קליפות
 הצונות מתאחות בו ויחיה גנים קליפות
 ופירך אבל עץ החיים לא נמנע מאדם
 הראשון תחלה אבל לאחר שחטא אדם
 הראשון וקצץ בניעות והפירד אלוף לא
 נתנוה להתקרב לעץ החיים לפי שחשוד
 ואין עץ החיים מושג אלא על ידי עץ הדע'
 כי עץ הדעת הוא בית שער שבו נכנסים
 לעץ החיים כי עץ הדעת סודו עץ
 של ספירת דעת שהיא הקו האמצעי

וכמו שעץ החיים הוא עץ של בילד הכך
 מלכות הוא עץ של דעת והוא סוד ה'
 ה' סוד ה' הראשונה חיים סוד סוד ה'
 חיים סוד ה' אחרונה עץ הדעת והסוד
 זה הוא קשרה יתוול לאותם הודעים סודי
 ההיכלות והוא סוד שמור דבר זה מאד
 וחמצא שאחר שחטא אדם הראשון מעץ
 הדעת נעשה חשוד ונמנע ממנו עץ החיים
 והו סוד שאסור האדם היה באחד ממנו
 לדעת טוב ורע ועתה הפן ישלח ידו ולקח
 גם מעץ החיים וזהו ולפיכך נישלח ידו
 מגן עדין וזהו כי הספירה הזאת

נקראת :

תורה שבכתב
 לבדו וכה להתקרב לשם הגדול הנקראת
 ידוע והו סוד ונמש משה לבדו אל ידוע
 והו ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר
 ידעו ידוד פנים בפנים ולפיכך נאמר בו
 פה אל פה אדרכם בו ומראה לא בבחינות
 ולפי שמש רבי ע' ה נסתכל ומאספקלריא
 המאירה שוכנס לפנים מן ה' אחרונה
 להשיג קו האמצעי והו ומראה ולא בתורה
 אבל כל שאר הנביאים לא נתבאר אלא על
 ידי נציה והו זה וזהו א' אחרונה של
 שם מעכבת להם ושומרת הפהם שלא
 יכנסו וזהו וזהו סודו וזהו וזהו
 מליכונת מעל ידי דמיון וזהו וזהו וזהו
 הנכבאים אדם הים יסוד מיה' אחרונה
 של שם כבר הודענו שנקרא איספקלריא
 שאינה מצוה צחת שאין לה מאור מעצמה
 וסודו של שם נקראת איספקלריא
 מצוה צחת ואל כל הנביאים כלם
 נתכבאו על ידי איספקלריא שאינה
 מצוה צחת שנאמר וביד הנביאים אדמה
 אבל משה רבינו ע' הנכנס לאהל על ידי
 איספקלריא מצוה צחת והיה וחמונת
 ידוד יכנס והסוד הזה כי משה רבינו
 ע' הנכנס לאהל ושמע את הקול מדבר
 אליו וזהו שנקרא נאמן ביתו פה שלא
 שמר

שהתורה כלולה מכל שבע הכפירות אמרו
זכרונם לברכה שנתנה בשבעים קולות
צרכונו אל המקום שממש יצאה ממקור
העדן והמקום אשר משם יצאה נקראת
היא ראשון של שם וזהו סוד ה' קולות וה'
חומשי תורה יודע כי הפירה הזאת

אמת יודע כי הדבר כי כמו שהשם

פכוין באמצע וכל הצדדים פונים לו וכן
כלם מתאחדים מלמעלה ומלמטה ומן
הצדדין כך מדת אמת כלולה מכל האותיות
כלן ראשון וסופן ואמצעיתם ור"ל אמרו
זכרונם לברכה כי אמת חותמו של הקב"ה
ומה טעם אמרו כי אמת הוא בכר ידעת
ששם יד"ר הוא באמצע ושם א"ל מימין
ושם אד"ס משמאל וכשהשם יחברך הן
את בראיתו כנות הימין מלמדים זכות
וכנות השמאל מלמדים חובה כפי ש
שהודעתך ונשגמר הדין נגמר
כשלא שרין של מימין ושל שמאל טוענין
והוא יתברך פוסק הדין והוא באמצע ולפי
כנות בחותמו אמת להודיע כי כל צבא
האותיות שה' א"ל ויעד מ"ס שהו באמצע
הפכו לזכותו בימין וכנות האותיות שרין
מן המ"ס ועד ה"ו רפכו לחובתו מן
השמאל ופשגמרו אלו ואלו ללמד עליו
זכות או חובה נגמד הדין כחכמת הדיקוק
והשלמו וכמו שאמרתו לך א"ל מימין
ידוד באמצע אד"ס משמאל כך תמצא
א"ע כל צבאותיו מימין ה' עסכל צ
צבאותיו משמאל וכל צבא ה' השלמלה
הכלולים בסד האותיות נשאו ונכרנו בתוך
וכשנבנה הדין נגמר בג' כחות הנקראת
אמת ולפיכך אמרו חותמו של הקב"ה ית'
זיתע אמת וזהו משפטי ידוד אמת
ולפי שאמת הוא סוד הקר האמצעי נהגו
ליעקב שהוא באמצע והסוד חתן יאמת
ליעקב כיצד אברהם שהיא הסד לימין
יצחק שהוא חתן לשם א"ל יעקב שהוא
אמת

שם אדם הראשון שלא עמד בנאמנות
אבל שאר הנביאים לא זכו להכנס לאהל
ודי למכין וה' שפני משה כפני חמה
פני יהושע כפני לבנה ור"ל ע"פ שאמרו
ששמואל היה שקול כמשה ואהרן ונקרא
נאמן לא נכנס לאהל אכל כמו שמושה
נאמן לפנים בביתו של יד' ד' הנקרא בית
א' כך שמואל נאמן במדתן של נביאים
וזהו שאמרה כמו שמשרה רבינו נאמן
כמדת הגדולה והגבורה והתפארת כך
שמואל הנביא ע"ה נאמן כמדת נצח וד' ד'
שהם מקום ניקת הנביאים ואחר
שהודעתך זה דע כי תור' שכבת היא סוד
השם הזה הנקראת יד' ד' ית' ולפיכך כתוב
תורת יד' ד' תפימה והנני מברך דע כי
כל התורה היא כמו צורתו של יד' ד' יתבר'
ואם ח"ו יחסר בה אות אחת או נוסף בה אות
אחת אינה תורת יד' ד' לפי שאינה צורת
סוד זה השם וכבר ידעת מה שהודעתך
בשע' הזה כי השם חג דול' ד' ית' הוא
העקר והשרש והוא נף האילן ושאר כל
כמות הקדש עם ענפים נמשכים באילן
מכל צד סביב ושרש כל הכנפים הם מארזים
על שמות הקדש הנקראים ענפים וא"כ הרי
התור' כלה כמו מדת סוד שם יד' ד' ית'
ואכ' שמור זה מאד כי עקר גדול הוא ותבין
תורה שבכריב שריה סוד שמו הגדול
ולפיכך נקראת התורה עץ חיים כאמרו עץ
חיים היא למחויקים בה והלא תראה כי
נקראת עץ החיים כמו שפי' למעלה יכין קר
האמצעי נקרא עץ החיים אבל מה שא"ס
בסוף פסוק זה ותתכיה מאושר רוממי
התורה הם שני עמודים שהם צ' וזהו הוד'
ואתה פקח עיניך והבין ויש לי לעורר עוד
שהתורה כלולה בימין ושמאל כמו שהיא
סוד שם יד' ד' ית' שהוא באמצע וכל צבא
השפי' עומדים עליו מימין ומשמאלו כן
התורה כלה כלולה מימין ומשמאל וזהו
סוד מצות עשה ומצות לא רעשה שאלו
לימין ואלו לשמאל וזהו א"ה באמצע ולפי

אמת באמצע * ועל זה נאמר משפט
אמת שפוטו וכד של שנים צדוף הוא *
הרי לך מבואר בכל מקום שאתה מוצא
אמת הכונה למדת הממוצעת הכלולה
מכל הפנים ומכל הצדדים * וכך תמצא
תורה שככתב שהיא סוד קו האמצעי והיא
כלולה מימין ומשמאל כמו שהודענוך *
נקרא גם היא אמת * והו תורת אמת
היתה בפיהו * נמצאת לפי כי מדת
אמת היא המדה האמצעית והיא כלולה
מן הכל ולפיכך נקרא בשם זה ידו יתב *
וזה היא הספירה הנקראת גם היא

תפארת

וצריך אתה להעיר
מהו ענין תפארת *
כבר הודענוך כי שם ידוד יתברך הוא נוף
האילן ובו העקר ובו הכל מתיחד והענפים
מכאן ומכאן מתאחים בו והוא יתבר פועל
בכל ומושל בכל וכשהוא דן את ברייתו
ופועל בהן כפי וישר משפטו * כבר
הודענוך שהוא מרלבש מלבש ריאוני
לאותה הפעולה * אם מתלבש מלבש
שלחם ויצא הדין להטיב את הכרין כמו
שהודענוך בשער זה * ולפיכך נקרא בכל
שם ושם ובכל כני וכני כפי שרשעיה
ראויה * וכל אותן המלבושין והכניוין
נקראים תפארת * הלא תראה כתוב
ועשית בגדי קדש לאהרון אהוד לכבוד
ולתפארת * וכתיב כי הלבשני בגדי
ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר *
ובתיב לשום לאבלי ציון ליתת להם פאר *
תחת אפר * וכתיב פארך חבוש עליך
ואלו הן התפלין * ועל דרך זה פקח
עיניך וראה למה נקראת ו קו האמצעי
שהוא שם ידוד יתברך תפארת לפי שהוא
בכל הכל והוא המושל בכל והוא המתלבש
בכל השמות כפי שראוה שהשעה ראויה
ואותם המלבושים נקראים תפארת מה
שאין אותם משאר הספירות יכולה להקרא
כן לפי שאין לך ספירה מרלבשת בכל
השמות ובכל הכניוין כמו שם ידוד יתברך

ואם המקובלים קורין לספירת בינה פאר
אין קורין לה תפארת לפי שהבינה היא
סוד המלבושים המפוארים שמהפאר בהם
שם ידוד יתברך וכמו שקורין לתפילי פאר
כך קורין לבינה פאר אבל שם ידוד יתברך
שהוא קו אמצעי נקרא תפארת באמרו לך
ידוד הגדולה והגבורה והתפארת *
גדולה מימין * גבורה משמאל *
תפארת באמצע * זכך אברהם יצחק
ועקב * אברהם מימין * יצחק משמאל *
יעקב באמצע * וכן אל ארזים ידוד *
אל מימין * ארזים משמאל * ידוד

באמצע * והו סוד ישראל אשר כך
אתפאר * ואת והרי המלבושים עשוין
בהן לכבוד ולתפארת ולא לישראל *
מהו זה * דע כי הכהן הוא המכנה את
השם הגדול ידוד יתברך ומפאר את ה'
עם קהל עדת בני ישראל * כי קהל
ישראל הם התכשיטין שהשם ית מהפאר
בהם * ואחך שהודענוך זה דע כי
לכן נקרא תפארת לפי שהוא יתב מתלבש
בכל מיני שמות הקדש והכניוין למיניהם
כל אחד בשעתו כמו שרהבהן מרלבש
בגדי כהונה לשעה ידועה ונקראת ת
תפארת * וכמו שהחתן מתלבש בגדי
עדי כחתן יכהן פאר והתכונן זה מאד כי
צורך גדול הוא להבין אותו כי תפארת פי'
הוא לשם ידוד יתברך ולפיכך אמר לך
ידוד הגדולה והגבורה והתפארת * כלומר
לך שם ידוד יתברך כל צבאות ימין וכל
מיניהם ותכשיטיהם הנקראים בשם
גדולה * ולך גם כן כל צבאות שמאל
ותכשיטיהם הנקראים בשם גבורה *
ובאלו של ימין ובאלו של שמאל אתה
מתפאר ומתלבש כפי שאת רואה שהשעה
צריכה * והתכונן זה עד מאד *
ותדע למה נקרא שמו יתברך תפארת *
עוד יש לנו לעוררך על סוד גדול והוא כי
סוד התקונים העליונים הנקראים זקן
הן סוד תפארת והענין סוד גדול מסודות
המרכבה

בניניהם : ופתים את שניהם ומסכים
 בניניהם : זה הכלל בכל מקום
 שאתה מצא דעת שלישי הוא ומכריע
 בניניהם : ומה שאמר בחכמה בתבונה
 ובדעת כאמרו אברהם יצחק ויעקב רחוק
 יעקב שלישי ומכריע : כי הדעת שלישי
 ומכריע : ואם תקשה ותאמר היאך
 הדעת שלישי לחכמה ולבירה כי אינו
 שלישי זולתי לגדולה וגבורה בענין אל
 אלהים ירוד ואברהם יצחק ויעקב אינו
 גדולה וגבורה ותפארת : דע כי שם
 גדול הוא : והנני מאיר עיניך בקצת
 דרכיו כבר הדעתך כי קו האמצעי אף על
 פי שמתאחד עד הימין נער השמאל רחוק
 האמצעי לבדו עולה למעלה ומתאחד
 בכלתו במסד אות ויין שרוא במקום כל
 השם ושארים למטה במקום וגדולה
 וגבורה ואינם עולים יותר ממקום :

אבל קו האמצעי שרוא סוד וו' עולה
 עד אין סוף והנה המצא כל השבעי שרים
 מקיפס לגדולה ולגבורה : וכמו שגדולה
 וגבורה אינם עולים ממקומם למעלה כך
 ע' שרים של האומות אינם יכולים לעלות
 סן המקום שנאחזים בו אבל ישראל הם
 נאחזים בקו האמצעי במקו שהודענוך :

וכמו שקו האמצעי עולה עד אין סוף :

וכך ישראל הדבקים בו עולים עד אין סוף :

זהו סוד ירכיבוהו על בתי ארץ :

נמרה הפכשר לישראל ואומר ויכחשו

אוויבך דך ואתה על במותימו חדרוך :

כלומר אף על פי שהאומות כלם יעלו

למעלה : גבול וקץ יש לעלייתם

שאינם יכולים לעלות יותר מן המקומות

שהם דבקים בהם שהם גדולה וגבורה :

אבל ישראל שהם דבקים בקו האמצעי

שהיא התפארת והיא הדעת כמו שהקו

האמצעי עולה עד אין סוף כך ישראל הדבקים

בו עולים עמו עד אין סוף : וההסוד

נאתה על במותימו חדרוך : וסוד ישראל

אשר כך אתה אר' כלומר במו שהתפארת

עולה :

המרכבה אבל הכל דיוולך אל מקום אחד
 בענין שפירשנו בתפארת : וסוד תפארת
 בחורים כהם באמת כי הכחות כלם כלולים
 בספירת התפארת ולפיכך רוא מנצה את
 הכל : והיודע סוד שעירות הזקן ידע
 סוד תפארת : וסוד זה נולדו כל
 פרקי המרכבה כי מן התפארת נתפשטו
 לכאן ולכאן וסוד זה סתום וחתום ב
 כתפארת אדם לשכת בית : וסוד מה
 שאמר שלמה ותפארתו עבור על פשע
 זהו סוד היותו יחברך ויתעל' לעד מתפארת
 בנבראים אחר שחטאו בהיותם חתרים
 בתשובה : ודי למבין : עיני יש
 למעלה במד רחוק מיני זורח וחסד
 ורחמים ובלן לבנים ובהם משגיח בעין
 הרחמים ומקטט את שם ירוד בהן בבגדי
 לבן ונקראים תפארת והם כלים של
 זוהר ונקראים נצח חסד ותפארת :

ובהם מתפאר שם ירוד יחברך ופרחם
 על עולמו : וכל אלו העינים העמוקים
 עדיין תשיג בהם השנה גדולה כע"ה :

ואם כן שמור עד מאד עקרים או שהודענו
 בענין תפארת כי צורך גדול הוא להבין
 המלה כי תפארת ממש בדמיון פירוש הוא
 וכלל למעשה מרכבה ולכל שמות נהקדש
 הכנויין שהשם הנדול ירוד ית' מתלבש
 ומתפאר בהם והספירה הזאת נקראת
 בתורה :

דעת

והסוד ירוד בחכמה

סד ארץ כונן שמים

בדעתו תהומות נבקעו

דע כי הזכיר ככאן שלשה ספירות ה

הנמשכות מן הכתר מקוצו של יוד והם

חכמה ובינה ודעת : וסוד דעת רוא

קו האמצעי והוא ו' של שם שרוא נושא

שתי זרועות : אל מימין אלהים משמאל

והוא באמצע : וזהו בדעתו תהומות

נבקעו : הלא תראה כי הבקיעה בין שני

דברים הוא : כי דעת שהוא קו האמצעי

עומד בין ימין לשמאל והוא רבוקע

כתר

חכמה גדולה
הדעת
בינה נבונה

ולוא עזרך על כן נבונה נפשו

מן הוברת נאווים כפיו רלו כסם אלים

פוחו העל מרת פוחו ד' ר' יענדר קטול כ' קן הכאפט

סוהרול נאווים כפיו כסם אלים

פוחו העל מרת פוחו ד' ר' יענדר קטול כ' קן הכאפט

הוד

זכור

נצה

מלכות

ואחר

כיצד בא שר וזקק מעט שנאמר ויה
בדמותו בצלמו ויקרא את שמו שם * בא
הנז' וזקק מעט מאתרו זוהמא שנאמר
ויהלך הנז' את האלהים * בא נח וזקק
יותר שנאמר * את האלהים החלהך נח
בא שם וזקק יותר שנאמר ושכון באהלי
שם * בא אברהם וזקק יותר אעפ שיצאה
ממנו קצת זוהמא * בא יצחק וזקק יותר
אף על פי שיצאה ממנו קצת זוהמא * בא
ישראל וזקק כולו טהור אין בו פסולת
נמצא יעקב יצאת ארם הראשון ולפיכך
ישראל נקראים ראשית תבואתה של ארם
יתב * ונקראים בכור שהם תחלת תבואתה
כסא יעקב עלה הוא הצורה השלם שאין
פסולת בה כלל ונמצאו אברהם ויצחק

שהודיענו אלו העקרים
הגדולים ישלט לחזור
ולהודיע מהמעט שבועים שרים נאווים
באברה יצחק שהם אל אלים ולא יעקב
שהוא סוד מדת יהודי יתברך * העכי
שישטא ארם הראשון הוטלה בו פגמא
ונעשה עיסה לכל השרים * וגם אפילו
לכות הטופאה החיצונית וכן הטילו בו
חומצן * חוהיגא זוהמא שהטיל הנחש
כחור * ואף על פי שהדברים עמוקים יותר
וכשנעשה גופו של ארם הראשון עיסה
לחומצן של השרים וכחתי הטומאה *
איתה הזהמא לא נפדיה פגמו של ארם
עד שזדקקה מעט ספס בצדוקי טכורות
ספו הכפי שטצפין אהו פזוק הבוהי

שהיה בהם קצת פסולת כמו באברהם שיצא ממנו ישמעאל יצחק יצא ממנו עשו ולפיכך אמר יעקב לבניו בשבא ליפטר מן העולם שמה יעקב בשבא כמו באברהם ויצחק ענו כלם זמירו שמע ישראל וי' ארזינו וי' אחד כשם שאין ללכך אלא אחד כך אין בלבנו אלא אחד נמצאת לפד כי יעקב ובניו כלם היו זרע כשר אין בהם פסולת אבל אברהם ויצחק היה בהם פסולת ולפיכך יצא ישמעאל ועשו ובאותו קצת הפסולת שהיה באברהם ויצחק נאחזים השרים סביב סביב שאלמלא לא היה אברהם קצת פסולת לא היו השרים העליונים יכולים להתאחז בהם כלל אבל כמו שהודעתך בענין השמירה והכניין שאין בהם שם שיהיה כלו פשוט שלא יהיה בו תערובת אבל מכל צד קצת תערובת יש בהם ולפיכך הם מתאחזים ומתאחדים זה בזה כי בענין אברהם ויצחק צורך גדול לתקוף המרכבה והשרי דיתה קצת הוזהמא שכהו כרו שיהיה שקום לשרי העליוני באותו קצת הוזהמא להתאחז בה שאלמלא היו אברהם ויצחק פזוקים מכל וכל לא יהיו ע' שר' יכולין להתאחז בהם כלל ונמצאת המרכבה חסרה והשרים נפרדים ואין להם מקום חכום והנה קצת הוזהמא של אברהם ויצחק נחנה מקום לשרים העליונים להתאחז בהם ולפיכך תמצא אברהם ויצחק שניהם משגי צדיק מול השרים זה סימן זה שמשאל זה בבניו של אל לזמן הה בכניין של ארזים לשמאל אבל יעקב זה שהי פזוק ואין בו פסולת הוא באמצע בין אברהם ויצחק והנא קומד לשם יד' העומד באמצע ואין לאחד מן השרים חלק בהם יד' כמו שהודעתך כבר לפי שהיא באמצע ומי הו' הנחמטש יד' ויעקב בניו שהם באמצע נאחד שבאנו בעקרה הנני מאיה עיניך

במדרש שאלו בענין יעקב עלה שאמר לו יי' וזה זרעך קעפר הארץ ופרצת ימה ונבה וקדמה וצפונה ומהו לשון ופרצת לא באברהם שבאמר לו שאמר נא עיניך וראו מן המקום אשר אתה שם צפונה ונבה וקדמה ומה הרי טיים לאברהם צפונה ונבה וקדמה ומה וכן יצחק אבל ביעקב מה כתיב ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונבה כלום לנחלה שדך אין לך מצרים והנני מאיר עיניך בנה הסוד נחלת אברהם ויצחק יש לה מצרים שריי שבעים שרים מקפים סביבותיהם והם מצרים ומצרים להם אבל יעקב שהוא קו האמצעי עולה לבדו עד הכתר מקום שאין השרי עולי' הרי אין לנחלת יעקב מצרים והוא פורץ כל המצרים שהרי כל השרים עולים עד היסוד והשמאל כנגד אברהם ויצחק אבל יעקב שהוא באמצע עולה לבדו עד הכתר עד אין סוף שהוא נחלה שאין לה מצרי' ונשאר כל השרים ומשמל' וחסל' מטה נחלת יעקב הסוד הגדול הזה פירש אותו הנביא ואמר לו תתענג על יד' ודרכבתיך על כמותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אבי וכו' ופי' הפסו כך הוא עתידין אדם בית ישראל לרש' ערן העליון שהוא הכינה' שם ולמעלה שהוא המקום שאין שם מצרים ונקראת רחוב' והרכבתיך על כמותי ארץ אלו הן שרי האומות שעולין עד כמותי ארץ עד מקום גדולה ונבונה אשר שם אברהם ויצחק ויחבבו שתתי עולים למעלה מגדולת אברהם עד מקום הכינה' להדבק בכתר' והאכלתיך נחלת יעקב אביך נחלת יעקב ולא נחלת אברהם ויצחק כי נחלת יעקב היא העולה למעלה מכל שרי האומ' כמו שאמרו והיא נחלת שאין לה מצרים ואכ' החכום שיה' נחלת אברהם ויצחק וסוד נחלת יעקב מה הוא ונא תשא גפלאותי יי' וית' ונא סתוד העקרים האל' שרה ויענק' יש לך ג' רבונ' סוד ר' ה' שהיא

וזהו שם אברהם ויצחק ויעקב וזהו שם אברהם ויצחק ויעקב

כשתבונן בלוח זה חתעין

היטב תמצא יב חותמות של השם המיוחד
וארבעת דגלים שבה כל היצוהי מתפרנסין
וסוד ארבע דגלים שאנו אופרים בשם
המיוחד הוא כי אות יוד יש לה ג' חותמות
ואות יוד בראשם * וכן הא ראשונה יש
להנ' חותמות ואות הא בראשם וכן כל
אחת מארבע אותיות של שם יש לה ג'
חותמות * והלא תראה כי כל דגל
מארבעת דגלים יש לו ג' שבטים * והלא
תראה כי כל תקופה מד' תקופות יש לה ג'
חדשים * הנך רואה בעיניך כי הכל תלוי
בשם יוד ד' ית' וצורת יב שבטי ישראל
ארבעת דגלים צורת יב חותמות של שם
ארבעת דגליו * וזהו סוד בני שמך
שמך נקרא על עירך ועל עמך * שם יוד
ותכסיף ודגליו כלם נקראים על ישראל *
ולפיכך תמצא כי יעקב הוליד יב בני כנגד
שם יוד ד' שהיה דבק בו כנגד כל היותם
מחותמות השם הולידו בן אחד ושמו דן
העקר הגדול * ואחר שהוד עונך זה ראוי
לנו להתוועץ במאן בי יב מזלות שבשמים
אינו יכולין לעשות דבר בארץ כי אם לפי
חכמת שמקבל כל מזל ומזל מהם מאת השם
המיוחד כי כל מזל מלבד מזל זה מקבל כח
מחותמות של שם יוד יתבר כל מזל מהם
מקבל כח מחותם ידוע * כיהג מזלות
המוסלים בתקופת ניסן שהם מלה שור
תאופים מקבלים כח משלשה שמות של
שם יוד יתברך שהם

ידוד ידרו יודד

דגל אלו השלשה חותמות לכן קורין לה
המזלות ושלשת החדשים תקופה אחת
כלומר התקופה מקבלת שפע מאות יוד
של שם המיוחד שיש לה ג' חותמות * ו
המזלות המוסלים בתקופת תמוז שהם
סיון ארץ בתולה מקבלים כח משלשה
חותמות של יוד יתברך שהם

דודי דדיו דוד

המוסלים בתקופת תשרי שהם מאזנים
עק רב קשת מקבלים כח מג' חותמות של
שם שאות וא' ראש הדגל שלו שהם
ודד ודרו ודר * וכן המזל
המוסלים בתקופת סבת שם נד' לידגים מקבלים
כח מג' חותמות של שם שאות ה' ראש
הדגל שמו שהם

הידו דיד דדו

העליונים אין להם כח מעצמן וזולתי כפי
הרשות שנוטלין משם יד ד' כל אחד
ואחד מהותמו ועל זה נאמר על פי יוד
יחנו ועל פי יוד יסעו * ואכל פקה עינוך
וראה היאך שם יוד מושל על כל צבאות
מעלה ומטה והכל פשועבדים תחת שמו
ית * ועתה התבונן בהיות שם יוד ית'
כסוד חותם שמו לישראל * כנגד יב'
חותמות שבו נולדו יב שבטי ישראל כל
אחד בחותמו הידוע * וזאת היא ברכה
יעקב שברך את בניו סמוך למיתו כלומר
אל אחד מיב שבטי ישראל ברך אותו וברך
חותמו הידוע לו בחותמת ית' והוא כל
אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר
דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר
אשר בברכתו בך אותם * מהו איש אשר
בברכתו בך אותם כלומר לכל אחד מהם
טר זן לו הברכה הראויה לו מעין חותמו
בשם יוד ית' * ולסוד זה העי יב' אבני
האגוד זכרון לבני ישראל והיו ארבעה טורי
אבן ג' אבנים בכל טור וטור כמו שהשם
נתלקח דגלים ג' חותמות בכל אות ואות
כנגד ד' דגלים של ישראל * כל
דגל ודגל סוף דבר דגלים של ישראל כל
דגל סמלע שאות אחת מד' דגלים של
אותיות השם וכל אות ג' חותמות כנגד ג'
שבטים של דגל * הרי ד' פשר הדברים
הבבשים מפורש לעין * וכבר ביארנו

השך

ברחמי הנקראים משפט ואינו דין בקושי
 אכל אם שם יודך שהוא בד של מטר דין
 את הבריות לברוא הוא מכלה הכריו ודין
 אותן בדין גמור כלי תערוכת רחמי וצריך
 אתה לדעת דבר זה דע כי בית דינו של
 יודך ית נקרא משפט וכי דינו של אדני
 נקרא צדק וכל זמן ששם יודך דין את
 הבריות דין אותם ברחמים כפי מרתו שהוא
 כלולה בחסד ודין אבל בזמן ששם אדני
 דין את הבריות הוא דין אותם בדין גמור לפי
 ששם אדני דין גמור הוא ואין בו רחמים
 וזהו שאין להמאור משפט אליו משם יודך ית
 וזהו שאין להמאור מעצמו אלא אם יבא לו
 ששם יודך יתברך ואם תאמר איתני דין
 שם יודך את הבריות ואיתני שם אדני
הנני מאיר עיניך כעה ואמת תן
 לך למצא דברי הפז
 כבר הודיענוך בראש זה הספר כי נ' שמות
 הן למעלה ארץ וכלו רחמים
 באמצע יודך והוא חסד ודין ורחמי מעורב
 ולמטה אדני וכלו דין גמור וכבר הודיענוך
 כי כל השפע והטוב הבא לשם אדני הוא
 בא אליו משם יודך ואז מתבלא שם אדני
 מכל טוב וברכה ושפע וחיים ורצון ובהיו
 הבריות חזוטיים מעט ואיך נורמי שיפסקו
 הצטרות הבאות משם יודך לשם אדני
 הנה אדני דבק ברחמי ואינו דין את הבריות
 בלום אכל שם יודך לבר היא דין את
 הבריות במשפט ובחסד וברחמי אבל אם
 בני העולם עוברים עבירה גדולה ומטמאין
 עצמן במזמאות חמורות אז בטמאן נורמים
 שיפסקו כל צנורות השפע הנכאים משם
 יודך לשם אדני ואז נשאר המדה הנקרא
 אדני יבשה וחסרה מן הרחמים כי הדי
 נסתלק שם יודך לומרי ונשארת סדה
 אדני לראות בעסק ולתקן הקלקול שקללו
 ובהיותה לכה נפרדת ממדת הרחמי היא
 מקבלת מצד שמהל והרי היא לכה דנה
 את הבריות בדין גמור ובקושי ומעוררת
 בעולם שלמות גדולה וחלאים העם
 משונים

היאך יעקב הוא הקו האמצעי ועולה עד
 אין סוף ונחלה גבלי מצרים כמו שכתבנו
 לעיל ולפעמים נקרא הספירה הזאת
 טהור הקו האמצעי
נורא והסוד לפי שהוא כלול מן החסד
 זמן הדק לפיכך הוא נורא ויעקב
 כמו שה' סמוך בנגד הקו האמצעי שהוא
 גלה הסוד וזהו שאמר וירא יעקב ויאם מה
 נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אדני
 כלומר חלקו ראה ואמר מה נורא המקום
 הזה שה' באותם המראה הודיעוהו חלקו
 וענינו במרכבה שנאמר ופוצת ימה וכולי
 וחלק אברהם צדק גדול חלק יצחק נק
 נזכר חלק יעקב נקרא נורא וזהו סוד
 האל הגדול הגבור והנורא הלא תראה
 היאך תקנו בחפלה ארזי אברהם ארזי
 יצחק וארזי יעקב האלה הגדול הגבור
 והנורא אחר שהזכיר האבות הזכיר
 מותיהם וסימן גדול לאמצע נורא בפרקי
 המרכבה מי כמדך נאדר בקדש נורא
 תהילות עושה פלא כי הקדושה מסורה
 ליעקב כלומר יעקב הנאדר בקדש אשר
 למעלה הובך הוא אומר והקדושו את קדוש
 יעקב והספירה הזאת גם כן נקראת
משפט וצריך אני לעיורך על דברי
 גדולים כלולים בענין כבר
 הודיענוך בשער זה כי השם הגדול יודך ית
 הוא שופט את בני העול ומינינו ומשמאל
 עיני כחות החסד והדין והוא ית באמצע
 במדת הרחמי הכלולה מן החסד ופן הדין
 וכבר הודיענוך בכל מקום שתמצא משפט
 סמוך ליודך כאמר יודך במשפט יבא
 או בכל מקום שתמצא משפט סמוך לארזי
 כאמר כי המשפט לאדני הוא הכל הולך
 אחר גמר דין אבל מה שאנו צריכי לבאר
 עכשיו כי בכל מקום שאותה מוציא משפט
 הוא כלול מן החסד וזמן הדין שאינו דין
 גמור ושומר עקר זה סוד כי במקום ובר
 הצטרך ממנו בתורה והמעט כי בכל זמן
 ששם יודך ית דין את העולם דין כל בריות

משונים ומיתות רעות ודבר ורעב ושם
ובזה ער שיגמור הדין אוי להם לבריות
הפוגעות בו כאותו הדין שאין שם רחמים
כלל עד שיגב שם אדני כל החובו שחובי
לו והוא מסהר העונש בדי לחקן הקלוקל
שקלקלו הבריות כדי שימהר שם ידור
הנפרד מסנו לחזור ולהרבק בו ושמו
זה העקר בו ממנו חכנס וכמה הדרי כבוד
משפט ובסוד צדק ותביק והדע כי בית
דינו של יד יתברך נקרא משפט וביה
דינו של אדני נקרא צדק וכששניהם
עומדי כאחד לדין אז יבא המשפט לבריות
בטוח וברחמים זהו שאמר שלמה
המלך עליו השלום צדק ומשפט מכון
כסאך כמה הוא הדין בא בנתח וברחמים
בהיות צדק ומשפט מחוברים כאחד לדין
ובהיות ירושלם על מלאה וצדקה היתה
מדת צדק מלאה משפט ולפיכך היתה
שופטת אותם ברחמים והו שאמר מלאמי
משפט צדק ילין בה פקח עיניך וראה
נפלאות וכשהיתה מדת צדק מלאה
משפט היתה מלאה כל שפע וכל טוב וכל
מיני טובה ותלמי היתה שופטת בענין זה
צדקה ברחמים וקצתו כסליה זהו הסוד
לאהרן אדני הרחמים והסליה כי מרדנו
בו הודע זה ישנו תעלומות חכמה
ועדין חובה לדעת בעזרת השם ואם
בן החבוני וראה נפלאות עוצמות וטראה
כי מדת משפט היא רחמים ומדת צדק היא
דין נמור אלא אם יתערב עמה משפט
וזהו שהזכיר הכתוב בפרשת שופטים
צדק צדק תרדוף ואמר ושפטו את העם
משפט צדק וצדק אני לעוררך על
ענין גדול שאמר וזכרום לברכה הודיעו
השלום קודם שחטא לא היה מתיירא
להתראות עם צדק כפני עצמו והיה אומר
אני בצדק אחזה פניך אבל אחר שחטא
אפילו במשפט שהוא רחמים היה מתיירא
והיה אומר אל תבא במשפט את עבדך
והבן זה מאד ומה שתצטרך לדעת כי

משה רבינו עליו השלום אמר ילך נא
אדני בקרבנו כי עם קשה עורף הוא וסלחת
ומה זה דע כי כל שרי העולם נדונין
בדיני קשים בבתי דינין של שרים עליונים
ואינן מניחים להם כלום כפי שגזירים על
שריהם בבית דין הגדול ודע כי כל דין
שנמסר לשליח לגמרו אין בה רחמים כלל
לפי שאין השליח יכול לשנות ולא לחול
אבל המלך הוא יכול למחול ולסלוח אף
על פי שחטאו לפניו חטאים גדולים וי
יתבר אמר למשה הנה אנכי שולח מלאך
לפניך לשמרך בדרך וגומר השמר מפניו
אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כלומר
השמרו לכם שלא יזחטאן שאם חטא
יגמור הדין אותו הסלאך שאין לו רשות
לישא לפשעכם ולסלוח ופשה רבינו
עליו השלום אמר ובמקד יודע אפיה כי
מצאתי חן בעיניך אני נעמך הלא בלכתך
עמנו והודה לי יתברך לפשה לעשות
דבר זה כאותו שעה אמר משה רבינו
עליו השלום ילך נא אדני בקרבנו שהוא
אמלך וכידו לרחם ולסלות וזהו שאמר
הכתו וסלחת לעינינו ולחטאתנו ונחלתנו
והודה לו זה בברית ואמר שאין סתנה כו
בתנה לאוטור העולם ואמר הנה אנכי
בורת ברית ונומרי ולפיכך ישראל
סתחננים תמיד למדת אדני לרחם ולסלות
אף על פי שאינן הנונים ואום אדני שמעה
אדני סלחה אדני הקשיבה וכמה
צדיקים היו יראים ממת אדני אם יפגע
בה לבה והיו מושכים אליה רחמי וטובה
מן הכתר העליון ומשאר שמות הרחמים
כמו שהיה דוד עושה ואתה אדני אל
רחום וחנן אך אפים ורב חסד ואמת
פנה אלי ותנני ואם תבין זה הנכנס
לכבוד החריים ותדע היאך היו הנכנסים
והחסידיים מושכי צנורות החסד והרחמים
לשם אדני בני שלא יפגעו בה בהיותה
חסרה ובשעת ולפי דרך זה היו חכמי
ישראל הקדושים כמני התנאי והאמריאם
ידעים

וידעם לתקן הצנורות ולהשיר כל שטות
 ורחמיים עד שהיו כלן נמשכים ובאים
 לשם אדני ואז היו עושים כל חפצם
 בעולם לפי שהיו יודעין לכוין דרך הצנורות
 כלן לשם אדני וזהו סוד אשנברו כי ידע
 שמי יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה
 אחלצה ואכבדה וכל זה שאמרנו
 כמדת צדק בהיותה דיניה קשים כל זה
 בהיותה גומרת דין בשונאיהם של ישראל
 ובשאר האומות אבל כשהיא שופטה את
 ישראל אז היא כמו האם המרחמת על
 בניה וכשכא לגמור דין בישראל
 בנות גופרת הדין ובחסד שלא ישחיתו
 והסוד כנשר יעיר קנו על גזולי ירחף
 שאילו היתה שופטת אותם בדין קשה
 לשעה היו נוטים לכל צרה והבן זה
 סוד ואף על פי כן אין דיניה שוים
 לדינין העשויין בהתחבר הסשפט עמה כי
 רחמים גוברים ודע כי המדה הנקראת
 קו האמצעי שהיא סוד שם ידוד יתברך
 נקראת בתורה בלשון
אתה זנחני פותח לך
 שערי ארתי דע כי שלשה שמות הם
 שלמטה למעלה התחתון אדני וכנוני
 בתורה אנכי כנון אמי ידוד אלדיכם אני
 נמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ויראת
 פאלריך אני ידוד וכן כינצא כזה
 והאמצעי ידוד וכנוני בתורה אתה
 והסוד אתה נודא אתה וכבר ידעתי כי
 נודא הוא קו האמצעי והשם העליון
 אדני וכנוני בתורה הוא כמו יהוה רחום
 יכפר עין ולא ישחית כי חפץ חסד הוא
 וכן כינצא כזה ומדוע שם אדני מכונה
 בלשון אני ושם ידוד בלשון אתה ושם
 אדני בלשון הוא דע כי אדני מכונה
 בלשון אני שהיא כנסת ישראל והולכת
 עמהם ומזהרת אותם ומזהרת אותם חסיד
 שלא יתטאו לשם ידוד ואמרת להם אם

התטאו לפני אני אעניש אתכם ואנח
 אתכם ואנח מכם נקמה כאשר אם תלכו
 עמי קרי והלכתי אף אני עמכם בקרי
 והכתי אתכם אף אני ואומר בכמה
 מקומות ויראת פאלריך אני ידוד והטעם
 שהיא אומרת אני ואין אנו מזמנים אותה
 לפי שהיא יודעת רוח יצרנו והיא מזמנת
 לאותנו ומקדמת היא ומזמנת עצמה
 להזיזנו ומכרות ואומרת הזהרו בפני כי
 אני הוא העומד להחיות ולהמית למוחץ
 ולרפא ככתוב ראו עתה כי אני אני הוא
 אני אמות ואחיה מחצתי ואני ארפא
 התבונן כי זהו בנין אב לכל התורה בכל
 מקום שאומר אני שזו היא מדה אדני
 המזמנת עצמה ומקדמת ואומרת ראו עתה
 ראו עתה בודאי והשמרו לכם ודעו כי אני
 אני הוא אני אמרו ואחיה מחצתי ואני
 ארפא כמו שאמר אדם לחברו ראה דבר
 זה מדוע אינך מתעורר לראורו ראה
 והתבונן בו וכן מדה אני אומרת ומכרות
 ראו עתה כי אני אני הוא וכדרך זה
 תמצא בכל התורה מצות עשה כמו
 שכתוב ושמרתם מצותי ועשיתם אותם
 אני ידוד ובמצות לא תעשה לא
 תקום ולא תטור את בני עמך וכולי ולסוף
 כתיב אני ידוד כלומר אל היא המדה
 המשלפת שכר טוב לצדיקים ונפרעין מן
 הרשעים כאמרו אני אמית ואחיה מחצתי
 ואני ארפא ואם כן התבונן כי המדה
 הזאת עומדת לשער כאומר זה השער
 לידוד אני היא המכרות ואומרת ראו
 עתה ביאני אני הוא וגם ידועת עצמה
 ופושלתה וגמול טובה זעונשח לבריות
 כדי שידעו להיות ולא יחטאו לפני ידודית
 עד שתהא צדקתה היא להענישם ולהפריע
 וזהו סוד אני האומר על מדה אדני
 אבל מה שידודית מכונה בלשון אתה לפי
 שהוא סבבניס זמנינו מצא לבריות כמו מדה
 אדני לפי שהטעם הגמול ידוד יתברך

שוכן

11

שכך כישם יורה כסלך כהיכלו ואינו נמצא
עד שמבקשים אותו יוזחו שאמר ובקשתם
מי שם את ידו ארץ נמצאת ידוד המלך
על ידי השלום הידע סודות העולם העליון
היהודי שלמה בנו על דבר זה ואמר ואתה
שלמה בנו דע את אלודי אביך ועברהו אם
הדרשנו ימצא לך ואם תעזובני יגיתך לעד
וזוהו המלך הגדול שצריך כל אדם ללכת
לערוך ולסדר תהילותיו ושבתיו וטובתיו
ולומר לפניו אתה הוא המושל בעליונים
ובתחתונים אתה הוא נאמן דוקה לך וזהו
סוד כל התפלות שאדם צריך לסדר שבתיו
שלי ידו יתבר ואחר כך יבקש צרכיו כענין
משנה רבינו עליו השלום שאמר אתה
החילות להראות את עבודך את גדלך ואת
ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ
אשר יעשה כמעשיך וכגבורותיך ואתה
שמד שבתיו של שם בלשון אתה חזר
ושאל צרכיו ואמר אעברה נא ואראה את
הארץ הטובה ועל דרך זה הוא סדר כל
התפלות והברכות שאנו מתכננים לפניו
הלא תראה ראש כל הברכות האמצעיות
של תפלה באתה הוא מתחיל כאומר
אתה חונן לאדם דעת ובימים טובים
וכראש השנה וביום הכפורי אתה בחרתנו
ובשבת בערכית אתה קדשת ובסנה אתה
אחד אבל יוצא של שבת שהוא מתחיל
ישמח משה ובמוסף למשנה צאת עדיין
תשג בהם דברי אלהים חיים שהתפלות
האלו שתיתן הן על יסוד מדת אלו שהוא
סוד שבת והוא סוד נקודה שביעית סוף
הואו למטה ובצנעה נמסר לך בזה קבלה
עמוקה ולפיכך התבונן כי ראש כל
התפלות אנו נכנסים באדני שהוא בראש
שער ואנו אומרים אדני שפתי תפתח ואתה
בך אנו אומרים ברוך אתה אדני אדנינו ובסוף
כל הברכות אנו גומרים ואומרים ברוך
אתה ו התבונן עד מאד וכן דוד המלך
עליו השלום אמר בשבתיו ויברך דוד את
ידו לעיני כל הקהל וסדר אשר דוד ברוך

אתה ידוד ארץ ישראל אבינו מעולם ועד
עולם לך ידוד הגדולה והגבורה והתפארת
והנצח והקדש חזר עוד ואמר והעושר
והכבוד מלפניך ואהי מושל בכל בודאי
אתה מושל בכל התבונן כי השם יתברך
שהוא ידוד שהוא סוד הקו האמצעי ויקר
אתה הוא סוד כל דגלי השם וכל הכניוין
כי הוא מתלבש ומתפאר בכלן כמט
שהדענוך כסוד אתה שזהו סוד כל צבאו
העולם וכל המרכבות שנבראו בצרוף
האותיות כאשר בארה הקבלה כסוד ספר
יצירה כצירוף האותיות וזלגולן ורודף
ותשכיל כי בצרוף עשרים ושנים אלפא
ביתוה נבראו שמים וארץ צבאות מעלה
ומטה וכל המרכבות העליון והתחתונות
בכה צירופן נבראו ויצאו כל דבר ודבר
למינו כמו שחיי הצרוף יצאו כל המרכבות
זכר ונקב בסוד הצרוף והגלגול כמו שאם
בספר יצירה זכר כאמס ונקבה באמס
וזרנו סוד צירוף האותיות וזלגולן והכנס
לעומק צרוף האותיות מהם יתבר עומק
החכמה והפליאה בבריאת היצורים כלם
כל אחד למינו ותבנית כל מרכבה ומרכבה
וסוד כל זכר ונקבה וכל הצרופים וזלגולן
לכ אותיות הכל סתום כסוד אתה כי זהו
חומס ראש וסוף של האותיות והמרכבות
וזוהו שאמר בספר יציר לעוץ סופן בתלתן
ותחלתן כסופן בשלהבת קשורה כנהלתן
והכל כסוד לכ אותיות וחמש צנורות הליט
שבהם נצטיירו כל צורות המרכבות וכל
צבאות עליונים ותחתונים וזהו סוד
התורה שהיא לכ אותיות והיא המשך
חומשים שכלל הכל אתה והסוד הגדול
כתוב וחומס נכון בסוף מאז מעולם אתה
וכבר ידעת כי סוד דקו האמצעי נקרא
זרה והוא סוד השם ידוד יתבר שהיא מדת
יעקב והוא חומס משני צדדים כסוד אתה
וכן הוא אומר אתה נורא אתה התבונן
מאד ותראה כי סוד עשרים ושנים אלפא
ביתות שבצירופן נבראו כל המרכבות וכל
צבאות

צבאות

צבאות העולם במצורף הכינה שהיא סוד
 הראשונה של שם המיוחד והיא ציורה
 האותיות כלן בחמש צנורות ויצאו כל
 האותיות כלן בחמש מקורות שהם אלו
 אהע עומף גלבק דלטנת מצרשי ואלו
 הן צנורות החכמה והכונה שבהם יצאו
 כל צורת האותיות מעומף רום הנקרא אין
 סוף ומתוך צורת האותיות נעשו כל צורות
 המרכבות למינהם עליונים ותחתונים *
 ומה שתצטרך לדעת כי עשרים ושנים
 אותיות הן סוד והן נחלקו לשלשה
 מחלוקות * אמש שמהם יצאו שלשה
 יסודות אשר הן מים * בגד כפרת שבהם
 נבראו כל השביעיות למעלה ולמט ובהם
 מצויים השבע בכבי לבת וכל השביעיות
 שלמעלה מהם ולמטה מהם כסוד שבע
 כפולות * עוד יש שנים עשר פשוטות
 שבהן נחקקו שנים עשר גבולי אלכסון
 במרכבה עליונה ושני עשר מזלות שמים
 ואילו הן הן זח טו לך קע זק ובאלו נכללו
 כל המרכבות עליונות ותחתונות * ובעה
 עדיין נמסור לך קבלות עצומות היאך כל
 המרכבות עליונות ותחתונות נשואות באן
 שלשה מחלוקת של זכ אותיות ואז תראה
 סוד את ה היאך הן פוד קשר כל העולמות
 והיאך הוא סובל סוד עשרים ושנים אלפא
 ביתא שבהם נוצר כל היצור וכל הדבור *
 וזהו סוד עומק קבלות ספר יצירת שאין
 כל אדם זוכה להן * ולפיכך תדע כי סוד
 חותם את ה הוא התפארת שהוא סוד הקו
 האמצעי שהויה סוד יוד צבאות שהויה
 השם המכוון באמצע הנשוא כל השפות
 והכנויות וכל העולמן בו אודוקן ומתאחדים
 עליונים ותחתונים * ולפי שהשם
 הנקרא יוד הוא מצוי לנבראים בפעלותיו
 ובנוראותיו אנוקריין לו בלשון את רה כמי
 שעומד לנוכח ומדבר עמו * אבל הכתר
 העליון הנקרא אין סוף הנקרא אדיר אינו
 מושג לא לשר ולא למלאך ולא לנביא
 בעולם כי אפילו משה רבינו אדון כל

הנביאים לא דבר כי אם עוב שם יוד
 יתברך שהוא הקו האמצעי ולא נכנס מן
 הבינה ולפנים ואפילו לטוף כל שערי
 בינה לא הגיע כל שבן לפנים * שהרי
 אמרו זכרונם לברכה חמשים שערי גן עד
 נבראו בעולם וכלן נתנו למש חוץ מאחד
 ואם כן התכוונן כי אפילו משה רבינו עליו
 השלום לא נכנס מן הבינה ולפנים *
 ואין מי שגיע לעין הכתר העליון הנקרא
 אין סוף * ולפי שאין בנו כח להשיגו אין
 אנו מספרים עמו לנוכח כמי שמספר עם
 אחר לנוכח ואומר לו בלשון אתה *
 אבל כמו שאדיר אינו מושג לנוכח והויה
 נסתר למעלה למעלה אין אנו קורין אותו
 בלשון את ה שהרי אינו עומד לנוכח לא
 בלשון הויה אנו קורין אורו כמי שאינו
 עומד לנוכח ואדם מספר ענינו ואומר
 ענין פלוני כך הוא וסימן ניראו בני ישראל
 ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו
 מה הוא * ודע כי המן מן הכתר העליון
 ירד ובעזרת השם עדיין תשיג בזה סודות
 נעלמים * אבל שמור זה הכלל כי לא
 ידעו מה הויה אין לך בעולם מי שידע
 מהות הכתר הנקרא הוא * ושמור זה
 מאד * ואם כן הרי לך פשר הדברים כי
 של שה השמות שהם אדיר יוד אדני יש
 להם ג' כנויות בתורה הוא את ה אני *
 וכשתבין סוד אדיר וכנויו הויה תבין סוד
 והוא רחום יכפר עון ולא ישחית כי הויה
 בעל רחמים גמורים שאין בהם תעוורת
 דין לפיכך והוא רחום יכפר עון בודאי *
 ותבין סוד והוא באחד ומי ישיבנו * וסוד
 צדיק נישר הוא * ואחר שהודענוך זה
 התבונן ותראה כי מדת אדני שהויה סוד
 המלכות נקשרת בתפארת שהויה סוד
 יד ויד נד יתב מתאחד עם הכתר שהוא
 סוד אדיר שהוא הנקרא אין סוף ושלישת
 אלו המעלה הם סוד כלל השוד והאמונה
 ועליהן אנו אומרים בתפלת רה ותמלך
 עלינו אתה הוא יוד אדני על כל מעשי

וחמכין סוד ותסליך וסוד אלה וסוד הוא
 הנאמר הנרה יבין סוד היחוד וסוד ביום
 ההוא יהיה ידוד אהד ושמו אהד ומדוע
 אמר אחד שתי פעמים לפי שהמלכות
 צריך להתאחד בתפארת כסודו ספירות
 והתפארת צריך להתאחד בכליה שהיא
 סוד ג' ספירות עליוניות וזהו סוד יהיה
 ידוד אהד ושמו אהד וסוד ותסליך
 את ההוא ידוד אלדינו מרה וכו' ואהד

שהודענו זה כמלת אלה די לנו כסוד זה
 השם וראוי עתה לעמוד בשער
 זה הרי לך חמשה שמות מכוארים
 לפניך משמרת יי יתכד בספר הזר
 נשארו חמשה שמות אחרים ובעזרת
 השם נסדר אותם לפניך איש איש על
 שתבנתו בעהווי כרחמי וחסדיו יאיר
 ענני ויראנו נפלאות
 מתורתו אמן:

ידוד קו האמצעי עץ החיים תורה שככתב
 אמת תפארת דעת נורא משפט אתה
 יעקב ישראל מדת יום הבריה התיכון
 אב ישראל אמת ענוה אדיר
 שלום שלמה שלישי שמים
 יום שבת איש תם הקבה זעיר
 אפיין יי רחמים זכר
 משה חלב דבש צור
 יום מנורה ירה
 שבת אנכי
 אדם מזבח
 הזהב

והישר בעיניו ובכן יהי רצון אמן
כבר הודעתך ידוד נפשו בה שער
 שקדמו קצ' העל החושיל כמו
 שהאד יכול לבחור דק ישר ללב להצדק
 יי ית בלי מכשול עתה יש לנו גם ה
 שער הנשאר סן החכו הית בעהית ואח
 פקח עיניך ללמוד ולעשות ולקיים וכו':

אמר המחבר השם ית למען
 רחמי וחסדיו יאיר נתיב
 שכל לפנינו ויורנו מרכיו ונלכרה
 באורחותיו ואל נאמר דבר שלא כרצונו
 ויודיענו הדרך נעלה בתוהקבלו אין בהם
 כדנדוד למען נוכל ללכת ברכים הטובים
 והישרי ולא נטה ימין ושאל מעשו הטוב

אלדי שמעה תפלתי האזינה לאברי פי
 השם

השם השמי

משמו הקדש
על דרך ה

המעלות הוא השם הנקרא אלדים וצריך
אני למסור בידך כללים ועקרים לכל
מקום שתמצא בתורת אלדים שתוכל
לדע לאיזה צד הוא נוטה 'כבר הודעתך
ידיד נפשי כי השם הגדול הנקרא יו'ד
ית הוא לבדו העקר והוא נוף האילן נוטה
למעלה ולמטה ולצדו ומתלבש בשאר
כל שמות הקדש ושאר הכנויין כמו
שהודעתך וכפי הפעולה שהוא ית' מחדש
בעולמו כך הוא נקרא באותו השם ממונה
על הפעולה ההיא ולפיכך נקרא לפעמים
אדיר' ונקרא יה' ונקרא אדנ' צבאות
ונקרא אלדים צבאות 'אל ח' אלדים
חיים 'הכל כפי הפעולה שחדש בעולם'
כך לובש מלבוש השם הנק' על הפעולה
והנה זה השם הנקרא אלדים הוא השם
המסומן על הדין 'וסי' כי המשפט לאלדים
הוא 'וכשהו' ית' פועל פעולה מצד הדין
נקרא על אותה פעולה אלדים' ועתה
דע וראה כי הצד המכונה לפניו צד שמאל
כנוי בתורה לאלדים לפי שאותו הצד הוא
מקום הדין וכו' דנין כל באי העולם כל
הדינין הראויים בין למנו בין לרעבין
לחיים בין למות' ובוכמה בתי דינין
קבועים וכל אחד גומר מלאכתו ומשפטיו
באמת ובאמונה והכל כדיון ישר' וזה
הנקרא בד' של מעלה' ושם דנין את
הבריו לשלו או לחרב' לרעב או לשובע
לחיים או למות' וזהו השם הנקרא לאלדים
והכל נדון בבית דינו ועל זה ארזל חייב
אדם לברך על הרעה כשם שמברך על
הטובה' ואנו מבקשין ראייה לדבר מנין'
אמר רבה בר בר חנא אר' יוחנן דאמ' קרא
ביל' אהלל דבר באלדים אהלל דבר'
בידך אהלל דבר' זו מדה טובה באלדי'
אהלל דבר' זו מדה פורענות' ועתה יש
לנו לומר לך כי הכל נדון כבד' הנק' לאלדים
ואם יצא הדין להיטיב נק' השם או יו'ד

נח

או אל' ואם יצא הדין להעניש נק' לאלדי'
ושמור זה מאד' וישלך להתבונן כי בכל
מקום שאתה מוצא בתורה אלדים היא
המדה המזונונת לשמוט ולדון ארזל כל
העולם' וכבר הודעתך בשער שעבר
קודם זה היאך סנהדרי גדולה של מעלה
עומדת בין השם הנקרא יו'ד ובין השם
הנקרא אלדים' והיאך מדה הרחמים
מתערבת עם מדה הדין כדי שלא לכלות
את הבריות בשעת הדין' ולפיכך סנהדרי
גדולה של מעלה קבועה לצד שפאל בין
יו'ד ובין אלדים והיא נוסחא לשמאל'
ועל זה נאמר שדרך אנן הסהר אל יחסר
המזג' ואחזל זו סנהדרי גדולה' ולפי
שכתלפני שור' מהשמאל נקראת סנהדרי
גדולה בלשון שררך' וחורת יי' מתקנת
רפוא' לחוט כשע' שדנין אותו על חטאתו
בכד' של שררך כשחוז' בתשוב' שג' רפואות
תהי' לשרך' והנבי' מבריו ואומ' שהתשוב'
היא הרפוא' שג' ושג' ורפא' לו' ועתה פקח
עיניך וראה כי כבד' הגדו' הנק' לאלדי' נדונין
כל בני עולם עליוני' ותחתוני' וצריכי' אנו
להודיעך עקרים גדולים שעליה' העולם
עומד והוא סוד מעשה בראשי' ולהאיר
עיניך בסוד מה טעם הזכיר בכל מעשה
בראשית שם אלדים והוא סוד לפי שכל
הנבראי' כלם עליוני' ותחתוני' כלם נבראו
בכו הדין והמשפט' ואין לך בריה מכל
הבריות שלא נסתכם עליה בד' הנקרא
לדי' קוד' שנבראו יצ' מן הדין בריה זו כך
ראויה להיות כשעור' בגובהה בצור' אבריה
וחייה ומזונותיה' ומן הדין יצא שתהיה
בריה זו משועבד לבריה פלו' בין לשעבוד
הנוף בין לשעבוד מזון' וכך היה הדין
בכל מעש' בראשית ובכל ברי' נסתכמו בד'
של מעלה על שער' גופה וחייה ומזונותיה'
ושעבודה וממשלת' וכל בריה נבריה מכל
הבריות עמדה לפני בד' הנקרא אלדים'
והתרו בה והודיעוה דעי' כי שעור' גופך יהי'
ואברייך כך ומזונותיך וחייך וממשלתך יהי'

כך והשיבה כל בריה ואמרה הנני עם כל
זה בשמחה ובטוב לבב וזהו
שא"ל כל מעשה בראשית בדעתם
נבראו בקומתן נבראו ובצביונם נבראו
כלום בדעתן להביץ כל מה שיקרא להם
בקומתן לרחבין שעור גופן ותכנית
איבריהם בצביונם שהם רצו כחפץ
וצבי לקבל הכל עליהן וטעם הסוד
הגדול הזה הוא שאין חביץ דבר שלא
כפניו כלומר שלא כפניו שאינו מבין
העקר והטעם ולפיכך אמר קטן אין חביץ
לוי ולפיכך הוצרכו לומר במעשה
בראשית בדעתן ובקומתן ובצביונם להודיע
שאינן שום בריה יכולה לומר קטן הייתי
וכמו שאינו הייתי ואין חביץ לאדם שלא
כפניו ולפיכך הוצרכו לומר שנבראו
בדעתן ובקומתן ובצביונם שאין בהן דבר
שלא היה בדעת ובקומה ובחפץ ואחר
שהודענוך זה העקר הגדול יש לנו לחזור
וללהודיעך שזה היה הטעם שכתב בכל
מעשה בראשית אלדים להודיעך כי כל
הנבראים כלם נבראו בקו הדין והיושר
אין בהם נפתל ועקש ולפי שתמצא כמה
בריות משונות זו מזו וכמה בריות נאות
וכמה בריות מכוערות שמתאמר שלא
מן הדין יצאה זאת הבריה מכוערת זו
נאה מי גרם להיות לזאת נאה ולזאת
להיות מכוערת ומה ראה יי' שברא
זו מכוערת וזו נאה אומה חטאה לו
המכוערת משיבין לו דע כי יי' הברך
כל הכרין שברא ברא אותן בדעת ובקומה
ובחפץ וכל בריה ובריה שברא העמידה
לפניו ואמר לה דעי שאר בצורה זו
ובאברים אלו בשעבוד זה ובמשלה זו
ועתה אם תחפצי בזה אמרי ואם לאו
הרי את כמי שלא נבראת והשיבה כל
בריה ובריה ואמר אני הפצרה ושמחה
בענין הגדול הזה וזהו סוד שנ' במעשה
בראשית וירא אלדים את כל אשר עשה
והנה טוב מאוד ופיר' בו והנה טוב

זה טוב מאד זה מות וכשרא יי' את
כל הבריות בצורה זו רבינו זו לא נשאר
טענה בעולם לשי' בריה לומר שלא
כדין נבראתי ולפי שנבראים כל מעשה
בראשית כדין היושר והמשפט נזכר בכל
מעשה בראשית אלדים לומר שנבראו
כל הנבראים כדין ישר ובמשפט אמרת
ויצא מן הדין דיישר שתהיה בריה זו
גדולה מזו וזו קטנה מזו זו מתקיימת
הרבה וזו מתקיימת מעט זו גופה גדול
וזו גופה קטן זו עופפת וזו הולכת זו
קופצת על רגליה וזו שטה על פני
המים זו עגולה וזו מרובעת
זו ארוכה וזו קצרה ושמה
רצאמר עלבון יאו חסם קבלו הבריות
המשונות זו מזו בבריות ת'ל בראשית
ברא אלדים בקו הדין ובמשקולת ובמשפט
נבראו כל הבריות והיו שאנו אומרים
בא' אמה אשר יצר אתכם כדין והחירה
אתכם כדין ועתיד להקיםכם לחיי עולם
כדין ולפי דרך זה התבונן כי כל
מעשה בראשית עמדו שורות שורות לפני
ב'ד של מעלה והתרו בהם כמו שאמרנו
והשיבו טוב וזהו וירא אלדים את כל
אשר עשה והנה טוב מאד ואחר
שהודענוך זה יש לך להאמין כי כ'ד של
מעלה הנקרא אלדים נסתכמו על בריה
ובריה ועל כל אברואבר שהו ראוי להיות
כך והושיבוהו על כנו והעמידו כל בריה
ובריה וכל אבר ואבר מאברי הגוף על
מתכותם בענין שאין ראוי בענין אחר
להיות יותר טוב מזה וזהו סוד בראשית
ברא אלדים אלדים כודאי כי כל בני
העולם עליונים ותחתונים נקו הדין
ובמשפט ישר נבראו ולא קבל דבר
מכל הבריות עלבון וחמס וזהו שהתורה
מכרזת ואומרת הצור תמים פעלו בני זמה
טעם כי כל דרכיו משפט כלומר במשפט
נברא העולם ולפי' נקרא יי' ת' בבריות
העולם אלדים ובסוף מעשה בראשית מהו
אומר

דע כי המקובלים הנכנסים לסודות סתרי
 התורה אומרים כי תחלת הבריאה והחפץ
 הראשון נמשכו משלשים ושתים נתיבות
 החכמה והם סוד התחלת הבריאה הנכללת
 בשם אֲדָמָה וספר יצירה פתח בספרו בלב
 פליאות נתיבות חכמה חקק ידו צבאות
 את עולמו ולפי שהיו כל הנתיבות בקו
 הדין ובמשפט אמת תמצא כנגד כל נתיב
 ונתיב מֵהָלֵב נתיבות חיות אֲדָמָה בכל
 נתיב מהם ולפי זה הסוד תמצא שאינו
 מזכיר בכל מעשה בראשית כי אם שם
 אֲדָמָה והמצא במעשה בראשית לֵב
 פעמים כתוב שם אֲדָמָה כנגד לֵב פלאות
 חכמה ואלו הן לפי הסדר שבחובי במעשה
 בראשית א' בראשית ברא אֲדָמָה ב'
 ורוח אֲדָמָה ג' ויאמר אֲדָמָה יהי אור
 ד' וירא אֲדָמָה את האור ה' ויבדל אֲדָמָה
 ו' ויקרא אֲדָמָה לאור ז' ויאמר אֲדָמָה
 יהי רקיע ח' ויעש אֲדָמָה ט' ויקרא
 אֲדָמָה לרקיע י' ויאמר אֲדָמָה יקונו
 המים יא ויקרא אֲדָמָה יב' וירא אֲדָמָה
 כי טוב יג' ויאמר אֲדָמָה תדשא יד'
 וירא אֲדָמָה כי טוב טו' ויאמר אֲדָמָה
 יהי יו ויעש אֲדָמָה את שני יז' ויחן
 אותם אֲדָמָה יח' יח' וירא אֲדָמָה כי טוב
 יט' ויאמר אֲדָמָה יש יצרני כ' ויברא אֲדָמָה
 כ' וירא אֲדָמָה כי טוב כ"ב ויברך אות'
 אֲדָמָה כ"ג ויאמר אֲדָמָה כ"ד ויעש
 אֲדָמָה את חית כ"ה וירא אֲדָמָה כי
 טוב כ"ו ויאמר אֲדָמָה כ"ז ויברא אֲדָמָה
 את כ"ח בצלם אֲדָמָה כ"ט ויברך
 אותם אֲדָמָה ל' ויאמר להם אֲדָמָה י'
 לא ויאמר להם אֲדָמָה הנה לֵב וירא
 אֲדָמָה את כל אשר עשה והנה טוב מאד

עֵתָה

בני פקח עיניך וראה היאן
 כל נתיב נתיב מֵהָלֵב נתיב
 החכמה חתום בחות אֲדָמָה להודיע כי כל
 מה שנברא במעשה בראשית בסוד כל
 נתיב נברא והכל בדין ובמשפט אמ' וזהו
 שאזל הוא עשך ויכוונך ובמדרש קהלת
 מלמד

אומר וירא אֲדָמָה אֲרֻבַּל אשר עשה
 והנה טוב מאד ודרשו רז"ל אפילו מית
 טוב ומדת הדין כך חייבה מצד הדין
 הישר והנני פותח לך מפתח גדול מה
 ראה י' וית' לצוות בתורה לשחוט בעלי
 חיים ולאכילת אדם והלא כתוב טוב י'
 לבל ורחמיו על כל מעשיו י' ואם הוא
 מרח' היאך צוה לשחוט בהמה זו לאכילת
 אדם ואיה רחמיו אלא הסוד הוא ראש
 הפסוק שאמר טוב וי' לבל טוב בודאי
 ולפיכך ורחמיו על כל מעשיו וזהו הפ'
 במעשה בראשית נסתכם עם בהמה זו
 לשחטה ואמרה היא טוב ומה טעם
 לפי שהבהמה אין לה נשמה עליונה
 להשיג מעשה השם ונבורתיו ואמר
 י' ית' כבריאת העולם להעמיד לפניו
 הבהמו ואם להם רצונכם להשחט ויאכל
 אתכם האר' ותעלו ממדרג' בהמה שאינה
 יודעת כלום למדרגת האדם שידע ומכיר
 את י' ית' ואמרו הבהמות טוב ורחמיו
 הוא עלינו שדרישי שהאדם אוכל חלק
 מחלקי הבהמה הותר חלק מחלקי האר'
 והרי חזרה הבהמה אדם ושחיתת רחמים
 היא לה שיצאה מתורת בהמה ונכנסת
 בתורת אדם ויברך זה מיתנו של אדם
 חיים היא לו שעולה למעלת המלאכים
 וזהו סוד אדם ובהמה תושיע י' אב'
 התבונן זה ותבונן סיד השחיטה של
 בעלי חיי והכל מצד רחמיו וחסדיו הרבים
 על ברייתו ומה הטעם תבונן מר
 שאז' במסכת פסחים עם הארץ אמר
 לאכול בשר לפי שלא צוה בתור לשחוט
 בהמה אלא למי שידע תורה כמו שאמר
 זארי תורת הבהמה והחירה והעוף כל
 העוסק בתור מותר לאכול בשר מי שאינו
 עוסק בתורה אמר לאכול בשר ולפי עם
 הארץ אינו אוכל בשר מפני שהוא כבהמ'
 ואין לו נשמה ולא צוה לשחוט בהמה
 כדי שתאכל אותה בהמה אחרת אלא אב'
 נתכלה או נטרפה ואחר שהודענוך זה

מלמד שהוא זכיר דינו נמנו על כל אבר
ואבר שבך והושיבוהו על כניו וזנה כל
היצורים ותכונתם ושעורם וכל מעשיהם
ועניניהם כלם בקו הדין נבראו ועל כל
אחד ואחד מהם נסתתם סנהדרי של מעלה
הנקראת אלדים בדין ישר ומשפט אמת
והנר אין לך נתיב מכל שלשים ושנים
נתיבות שאינו תתום בתותם אלדים

ושלמה המלך מכריז ואומר כי כל מעשה
בראשית שהם נבראים בשם אלדים כלם
ראויים להתקיים לעולם לפי שכלם נבראו
ביושר ובמשפט ובדין גמור ואין כל בריה
מכל הבריות צריכה תוספת או גרעון כדי
לתקנה יותר ממה שנתקנה במעשה
בראשית וזהו שאמר שלמה כי כל מעשה
האלדים הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף
וממנו אין לגרוע ואם כן פקח עיניך
וראה כי השם הנקרא אלדים הוא השם
הממונה על הדין והמשפט והוא הבורא
הכל במשפט והוא הסביא את כל הבריות
במשפט ושלמה עה צווח ואומר כי כל
מעשה האלדי יביא במשפט על כל נעלם
יש לך להתבונן כי שם

ולפיכך

ייתברך כשכא לברא
העולם בדין וביושר ומשפט בשם אלדים
עמד ושתף עמו שם הרחמים שהוא ידוד
יתברך כדי שיוכלו הבריות להתנהג לאמ
במשפטו של אלדים לפי שאין הבריות
יכולות להתקיים אם לא יתנהג עמהם
ברחמים מפני הדין הקשה של סנהדרי
גדולה הנקראת אלדים ולפיכך שתף עמו
שם הרחמים וזהו פוד אלה תולדו השמים
והארץ בהכרם ביום עשות ידוד אלדים
ארץ ושמים ונקראת פדת הדין הקשה
כלומר שגזר הדין בלי שיוסרחל לענין
בעולם אלא על פי אמתו של דין חותך
הדין ויקוב הדין את ההר וזהו סוד
לשכת הגזית ולפיכך אילו היו הבריות
גדונות ככית דין של מעלה בלי שתוף
שם הרחמים היה העולם כלה ונסחת לפי

חתוך הדין אבל שם הרחמי והחסד מהפך
בזכות הבריות ואם אינו מוצא להם זכות
סאריך הזמן קודם שיגמרו הדין למעלה
וזהו סוד ארך אפים וכל זמן וזמן מדת
החסד מהפכת בזכות הבריות בזמן
שעומדים בדין לפני האלדים וזהו סוד
לגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם
רשע חלילה לך מעשות כדבר הזה

והנני פותח לך שערי אורה בפסוק זה וכי
מה טעם אמר חלילה לך מעשות כדבר
הזה וכי בכית דין של מעלה צדיק עם
רשע ממתין אם כן אינו דין ישר והכתיב
אל אמונה ואין עול אלא סוד זה הפסוק
עמוק והנני רומז דע כי מדת הסוד
מהפכת בזכות כל בריה ובריה ואם אדם
אחד עשה זכות ועשה עברות מדת הדין
באה להעניש את האדם על העבר ומדת
החסד אומרת וכי אם ידו של אדם חטאה
זראויה להעניש הרי עינו צדקה ואינה
חוטאת שעשה מצוה זו ואם את
מעשית לזה הנוף בעבור חטא הדין הרי
גם העין לקה והיא נענשת שלא כדין
לזהו להמיר צדיק עם רשע והיה בצדיק
כרשע ולפי דרך זה מעכבת מדת

החסד כמה פורעניות מלבא לעולם
ובדרך זה כעבור צדיק אחד שלש במקום
מתעכבת הפורענות מלבא למקום כדי
שלא יקבל אותו הצדיק צער בפורענות
המקו כמו האבר שאמרנו בגוף כן הצדיק
במקום הוא כמו האבר בגוף ומצד הזה
מגין הצדיק על מקומו כיצד מגינין
כשרנין אנשי מקומו למעלה ויוצא מן
הדין שהם חייבים כליה או עונש

מתקרבת מדת החסד ואופרת האף חספה
צדיק עם רשע כלומר אומרת פדת
החסד למדת הדין אם את מענשר לאלו
הרשעי של מקום פלוני יגיע הנזק ויקבל
צער זה הצדיק כשיענשו הם או תשחת
ארצם וזה הצדיק לא הטא שיגיע לו צער
או נזק נמצא הצדיק מגין על אנשי
המקום

המקום פטעם שלא יגיע לו נזק וצער •
 ושמו עקר זה מאד • והוא אם אמצא
 בסודם חמשים צדיקים ונשארתי לכל
 המקום בעבורם • וכן עד שהגיעו לעשרה
 אצל העיירות שהיו כפי שלא יצא הדין
 העליון • והוא סוד שאמר ללוט הנה
 נשאתי פניך גם לדבר תורה לבלתי הפכי
 את העיר • אבל לא היה כח בלוט
 שתנצל סודם בזכותו אף על פי שהיה דר
 בתוכה שאפילו לוט לא נצל אלא בזכות
 אברהם • כמו שדרשו בפסוק אל תבט
 אחרוך בלומר אל תדקדק לומר שראוי
 העיר להמלט בזכותך שאיך ראוי • וה
 אמרו בהוציאם אותם החוצה • ושמו
 זר העקר הגדול לכל התורה כי ממנו
 תוצאות חיים • וכמו כן שמור עקר אחר
 והוא סוד הפרשה הזאת • ואף על פי
 שהדברי נאמר בשמו של אברהם כמו
 שכתוב שם ויש אברהם ויאמר האף
 הספה צדיק עסישעי • נ"כ הוא סוד מרת
 החסד של מעלה שמתקבת תמיד לנ"ד
 של אר"ם בשעת שרן את חבריו ומהפכת
 בזכותו ומעכבת כמה פורעניות בדרך זה
 וכאם פרשה זו להדיע פתרים גדולים
 היאך מרת חסד מהפכת בזכותן של
 בריות תמיד וזאת הרחמים משתתפת
 עמה ומי נעץ כמה פורעניות מן העולם •
 וזה שאזל התחיל לברו העולם במד' הדין
 ראוי שאינו מתקיי עמד ושרף עמה מרת
 רחמים הדר ביום עשות ידו אר"ם ארץ
 ושמים • והנני מגלה לך סוד בפסוק זה
 ידו אר"ם כנגד ארץ ושמים • ידו
 כנגד ארץ • אר"ם כנגד שמים • לומר
 שהשם יתכד שהוא ידו מיהנה במרת
 רחמים עם בני הארץ שהם חוטאים יותר
 אר"ם מיהנה כדון עם השמים וצבאותם
 שאינם חוטאים והוא שהקני"ל המאיר
 לארץ ולדרים עליה ברחמים • ואחר
 שידעת זה • יש לנו להודיע עקרים
 גדולים • ככל מקום שאתה מוצא בתורה

כתוב שם אר"ם הוא סוד כ"ד של מעלה
 כמו שנפרש • וצריכים אנו להודיע כי
 למעלה הם שתי בית דין מלבד בתי דינים
 אחרים שיש ביניהם בית דין של מעלה
 מאלו הבתי דינים הוא בל העליון שהוא
 מרת הנבונה צד שמאל הנקרא אר"ם
 אמ"ת ככל מקום אשר שם יושבת כנוד"ו
 גדולה של מעלה ודנין את בני העולם וזו
 היא הנקרא מרת הדין הקשה • ובית דין
 התהוון היא סוד השם הנקרא אר"ם
 ונקרא גם כן בית דין של מטה • ונקרא
 גם כן מרת הדין הרפה • ובו הכל נומר
 לעשות ולגמור בכל הנבראים כפי שגזר
 בבית דין העליון • ולפיכך נקרא גם כן
 אר"ם לפעמים הרבה בשם אר"ם •
 ונקרא אר"ם בשעת גמר דין שפסקו בית
 דין של מעלה הנקרא אר"ם אמ"ת •
 וכדרך זה תמצא כי מרת מכות שהיא
 אר"ם נקרא גם היא אר"ם פעמים הרבה
 כשנזכר הדין שפסקו בסנדר דין של
 כעלה • והכן זה מאד • ולפיכך יש לך
 להתבונן כי כל מי שהוא דין בין שהיה
 מלאך או אדם נקרא אר"ם בשעת הדין
 או כשרוא ממנו פנים על הדין וזהו
 שאמרה תורה עד האלד"ו יבא דבר שניהם
 אשר ירשיעון אר"ם ישרם • ואומר
 אר"ם לא תקלל • ואומר כי המטפח
 לאר"ם הוא • ויש לנו לגלות לך סוד
 סתום וחתום • אמרה תורה אר"ם לא
 תקלל ואף ע"פ שמישמעות הכתוב של"ם
 לקלל אר"ם הדין עכ" ענין אחר רמז בו
 והוא שאם יבא על האדם מכה או נגע או
 סחלה או מיתר או חסרון לא יעני פניו
 כלפי כ"ד של מעלה הנקרא אר"ם שהוא
 מקום המטפח האמתי ואל ידבר נאצרות
 וחרופים לומר אר"ם דן כל זה למעלה
 ועל פי כ"א אלי אלו החרות ושמה יפער
 אר"ם פי כללי חוק כמו שאמר לו אשתו
 לאיוב עידך מחזיק בתוספת כרך אר"ם
 וזאת אלא כמו שאמר איוב גם את המוב

נקבל מאת האלדים ואת הרע לא נקבל
וזהו שחייב אדם לברך על הרעה כמו
שמברך על הטובה ו כמו שאמר ביד'וד
אהלל דבר באד'ים אהלל דבר ו זהו היא
אמונת ישראל לקבל משפטי אלדים
בשמחה ולשמוח ביסוריו ותוכחותיו
ומשפטיו ולהורות לפניו על הכל ולברך
שמו כמו שאמר חסד ומשפט אשירה
אם חסד אשירה ואם משפט אשירה
ולא יהיה אדם מבעט ביסורין ומוציא
דברים קשים מפיו כל זה נרמז בפסוק
אלדים לא תקלל זה הכלל כל דיין
שבעולם וכל בתי דינים עלינו ותחתונים
נכללים בפסוק זה ואחר שהודיענוך
זה יש לנו למסור בידך כלל גדול ושמוד
אותו מאד לכל מקום שכבר נבשרו ולא
הבינו כמה אנשים שהם חכמים בעיניהם
זהו אסוד מהו אלדים אחרים ויש לנו
להודיע כי השם יתברך רם ונשא שוכן
עד וקדוש שמו הוא לבדו מלך על כל
הנמצאים וריכל הקדש שלו מכוון
באמצע וסביבות היכל הקדש יש שבעים
בתרים ומהם נמשכים שבעים שרים
ושבעים אומות כמו שכבר פירש וכל
ע' שרים נחלקו בדור הפלגה ללשונותם
בארצותם נחלקו שבעים שרים לשבעים
אומות להיו' כל שר ושר מושל על אומתו
ועל ארצו וי' יתברך עמד וכו' ו
כאברהם באותו הדור וכו' בישראל אחריו
שהם זרע אברהם ומסר להם שמו הגדול
להיותם חלקו וחבלו ונקרא בכל ישראל
שמו הגדול שהוא יד'ו יתברך ואין לאומה
אחרת חלק בו כמו שכתוב וראו כל עמי
הארץ כי שם יד'ו נקרא עליך וראו מלך
ואמר כי חלק יד'ו עמי וי' יתברך
לפי שמסר שאר כל אומות העולם ביד
השרים כל אומה ואומה לשר ידוע כמו
שאמר הכתוב והנה שר ית' ושר מלכות
פרס עומד לנגדו ומיכאל הכהן הגדול
שהוא נושא דגל יד'ו יתברך מסר אותו

לישראל ו שאר שבעים שרים שהם
בחוץ ואין להם חלק בהיכל הפנימי כל
אחד מהם נתיחד לאומה ידועה והוא
מושל על אותה האומה על ארצה נאוחו
השר הממונה על אותה אומה רצה י'
יתברך שיהיה דן את אומתו כפי הרשות
שנתן לו י' יתברך בתוך השנה ולפי
שהוא דיין על אותה האומה נקרא גם
הוא אלדים ואם הטאר אומתו של אותו
השר השם יתברך דן את השר ומלקח
אותו ומעניש אותו ולפי דרך זה התבונן
שהאומות והשרים שלהם נדונים בבית
דין של יד'ו יתברך שהוא אלדים אמ'ת
וזהו סוד כי יד'ו אלדים הוא אלדים
ודע והאמן כי כל האומות והשרים שלהם
הנקראים אלדים כלם כאים בראש השנה
להיותם נדונים לפני י' יתברך ואם לא
נהגו האומות כהוגן אזי לוקין השרים
שלהם וגורעים להם השפע והטובה
שהיה י' יתברך נתון להם וכשלוקה השר
של האומה נופלת האומה וזהו שאמר
הנביא יפקד ה' על צבא המרום במרום
ועל מלכי האדמה באדמה וזהו שאזל
אין אומה נופלת אלא אם כן נופל שרה
תחילה והטעם כי כפי הדין שיפסקו על
שר של אות' האומה כך מקבלת אומתו
לטוב ולרע וזהו שאזל וכך פושעי אומה
העולם כנופ' וענין גופן הוא השר
שלהם לאותם היודעים סודות הנסתרים
וכל מה שאומות העולם פושעים לוקין
על פשעם השרים שלהם וזהו שאמר
שרו של אבימלך מלך פלשתים ואחשך
גם אנכי אותך מחטו לי מחטו לי חסר
ארץ כלומר שאמר לו השר דע כי משעה
שחטאת שלקחת את שרה אשת אברהם
דנו אתי בבית דין של מעלה ומכניסו בי
מחטים וקוצים ואני בצער גדול כי
אלדים זר שדבר עם אבימלך שרו של
אבימלך היה כילא היה ראוי לנבואה או
לדבוק שאר מלאכים אלא לשרו שלו

והבן

חתבן זה מאד • ומה שאמרו פושעי ישראל
 בנפח הווא סוד כנסתו ישראל ליודעו
 סתרים וכשישראל חוטאים כנסת ישראל
 בענשת וכן הוא אומר בפעשכם שולחה
 אמכם • ואל תתפוס עלינו על מה
 שכתבנו בשערים הקדומים שהשרים של
 אומות העולם אינם מטיבים ולא מריעים
 כמו שאמרנו במה שחקנו חכמים על
 האומות שהם משתחיים לחבל וריק
 ועתפלים אל אל לא יושיע • כי כונתנו
 לומר שאין להם מעצמם יכולת ולא
 רשות לדון הרע או להטיב אבל אם נתן
 להם הרשות הם גומרים לפי שמטה ה'
 בידם לגמור • ולפיכך נקראים שרי
 האומות על זה אלדים • ועתה רחבונן
 כי כל אומה ואומה משבעי אומות נדות
 כל השנה בכית דין שלה והוא השר של
 אותה אומה ונקרא אותו השר על זה
 אלדים • ובראש השנה נדונים כל
 השרים הנקראים אלדים וכל האומות
 שלהם בכית דין של יד'ו שהוא אלדים
 אמתי נמצאו אלדי האומות גם הם
 נדונים • ואף על פי שהם דנין את האומות
 וזהו סוד שאמר הכתוב כי יד'ו אלדים
 הוא אלדי האלדים • כלומר הוא דיין
 שדן את אלדי האומות • ושמו זה
 העקר הגדול והזהר בו • ותכין סתרים
 נעלמים ותדע שיי'תבר' הזהיר את ישראל
 ואמר להם בני אני אלדיכם ואתם עמי
 אין לכם לקבל אחד מאלדי העמים ליות
 שהדי אותם האלדים נדונים לאמות ולא
 לכם ושל אחרים הם ולא שלכם בני אני
 אלדיכם לבדי • ולפיכך התחיל ה' בעשרת
 הדברות ואמר שתי הדברות הראשונות
 בלי אמצעי ואמר אנכי יד'ו אלדיך •
 אלדיך בודאי • ואם כן לא יהיה לך
 אלדים אחרים וזהו שא'ל אנכי ולא יהיה
 לך מפי הגבורה שמענכם • ואלו שתי
 הדברות הן עקר כל התורה ולפי שמענכם
 מפי ושאר כל המצות התורה שמענכם

מפי משרה ומנין תורה שמענו מפי משרה
 שהן ת' יא מצות • והן סוד החוה ועל
 זה נאמ' ת'ור צוה לנו משה יסעי משה
 נתנו לישראל ת'יא מצות • אבל אנכי
 ולא יהיה לך לא קבלום ע'י משה לא מפי
 הגבורה שמעוים כמו שאמר אחר דבר
 אלדים שחיס זו שמענו • נמצאו ת'יג
 מצות שחיס מהם שמענו מפי הגבורה
 והשא' שהם ת'יא שהם סוד תורה שמעו
 מפי משרה וזהו שדקדק הכתוב ואמר
 תורה צוה לנו משה • בודאי משה צוה
 לנו תורה שהן ת'יא מצות • ולפי העקר
 הזה אמר י'יתברך לישראל בני לא יהיה
 לך אלדים אחרים שאין להם חלק בך ואין
 לך חלק בהם כי חלקך יד' עמו • ואחר
 שידעת הרחבונן שאמר הנביא כי כל
 העמים ירכו איש בשם אלדיו ואנחנו בשם
 יד'ו אלדינו לעולם ועד • ואין לך האמת
 דברי ריקות של כמה ריקים שאומרים
 שאין בהם כאלדי העמים ואינם נקראים
 אלדים • אבל יש לך לדעת כי י'יתב' נתן
 כח וממשלה ושבת ביד כל שר ושר
 משרי האומות לדון ולשפוט את עמו ואת
 ארצו ונקרא שם השר אלדים לפי שהוא
 שר ושופט את בני ארצו • אבל סוף כל
 השרים וכל האומות שלהן באין להיודע
 נדונין ביד'ו הנקרא יד'ים אמתי
 ואם חטאה או סחרה אומתו של שר אזי
 לוקה השר על אומתו כמו שבארנו
 ודע והאמן כי אין כח באלדים אחרים
 שהם אלדי העמים • אלא אותו הכח
 שנתן י'להם לשפוט ולפרנס את אומתם
 אבל אינן יכולים למחוץ ולרפא להסת
 ולהחיות חוץ מהכח הידוע הנתון להם
 לבני ארצם וממשלתם • וזהו כי כל אלדי
 העמים אלילים ופירש ליל הוא כמו בשר
 אדם נת • לפי מחלוקת החכמים
 במסכת חולין מכל צד הוא לשון אליל
 דבר מת וזהו רפאי אליל כלכם שהוא
 בשר מת שאין לו רפואה • כך אלדי

קעמיס איך בהם כח להטיב ולהרע וזלתי
 אותו הכח הקצוב שמוסר להם השם
 ואיך יכולין לצאת מאותה השורה זהם
 יכמו כן נדונין כמו שבני ארצם נדונין וכל
 יבחס וממשלת אינו לא אותו הפרס שהם
 יקבלים משם ידוע יתברך שהוא אדון ודיין
 על כלם ועתה שמור עקר זה לכל
 התורה כלה ותוכל לדעת מהו שם אלדים
 בכל מקום או שם אלדים אחרים כמו שאמ'
 בעבר הנחר ישבו אבותיכם ויעבדו אלדים
 אחרים לא יהיה לך אלדים אחרים
 ואחר שהודיענוך לו העקרם הגדולים יש
 לנו להודיעך עקר גדול ורואה שיש לך
 לדעת ולהתבונן כי מקום החיים הנקרא
 חיי עולם הוא כתוב ידוע ונקרא אלדים
 זה הטעם לפי שהוא המקור שממנו שואבת
 מדת הגבורה הנקראת בית דין של מעלה
 ונקראת אלדים ולפי שאינה דין גמור
 נכתבת באותיות ע"ד ולפי שהיא
 השרש שממנה שואבת מדת הדין נקראת
 בקריאת אלדים אף על פי שאינה
 כתובה אלא באותיות ידוע ושמור עקר
 זר הגדול לכל מקום שתמצא בתורה
 שנכתב ידוע ונקרא אלדים ואחר שידעת
 זר דע כי שתי המדרות הנקראות נצח
 והוד נצח נקרא ידוע צבאות לפי שהוא
 ליטין והוד נקרא אלדים צבאות לפי
 שהיא לשמאל ולפי שהיא מתלבשת
 מלבושו הדין מן הכית דין הנקרא אלדים
 נקראת גם היא אלדים צבאות סוף דבר
 עפי המקום אשר ממנו שואבת כל מדרת
 ומדה כך היא נקראת ובכל מקום
 שתמצא בתורה שקורא לדבר בעולם בשם
 אלדים דע כי היא מושבת כח מדרת
 סנהדרי גדולה של מעלה הנקרא אלדים
 באמת עד שאפילו בני האדם נקראים
 אלדים בהיותם דנין דין אמת ואחר
 שהודיענוך עקרם אלו בשם הנקרא אלדים
 יש לנו לחזור ולהודיעך שאר השמות
 ששם אלדים נקרא בהם לפעמים דע

שהמדה הזאת הנקראת אלדים נקראת
 לפעמים **גבורה** והטעם
 לפי שהיא לעשי' דין במושעים וכוונתם והיא
 הנקמת סיד הרשעים והמתקוממים אצל
 יי' יתברך ולפי שהיא בית דין של מעלה
 והיא המשלמת גמול לכל הראוי לנמול
 נקראת גבורה על כחה וממשלתה שיש
 לה יכולת לדין ולהתפרע ולדחוק גבר על
 הכל ואין דבר שיעמוד לפנייה והו' שאמר
 הנביא עוזי עוזי לכשי עוז דעתו ו'
 ואמר הלא היא את המצמצמת החב
 מחוללת חנין וצאלמלא גבורותיה
 לא היו הדינים נגמרים וליא היו החקים
 בענשים אבל לפי שהגבורה היא החק
 ומושלת על הכל נגמר הדין הנדונין
 מבידין שלה הלא תראה שכשתטאו
 ישראל ונתחלטה הגבורה על ידי חטאתם
 זכורו מקצרה שהנביא אמר איה קנאתך
 וגבורתך זה הגבורה משיבה ואומרת צור
 ילדך תשיצת שכח אל מהלך וכפי
 החוטאים נחלשת הגבורה ויחזר הימין
 לאחור וכך הוא אומר השיב אחור ימינו
 ודע כי למעלה מצד הגבורה הוא המקור
 והשפע שהגבור שואבת ממנו ומן המקור
 שהוא העליון על הגבורה ונקראת
 ב"נה נובעים כמה מיני כחות של גבורה
 ונקראים גבורות חזו שאמר מי ימלל
 גבורות ידוע וכשישראל צדיקים אזי
 אותן הגבורות משפיעים כחותיהם למדה
 הנקראת גבורה ואזי ישראל מתגברים על
 האומות ולפי שהגבורה היא בחזקתה
 לוחמת עם האומות ונקמת נקמות ישראל
 מן האויב ואם חז חטאו ישראל אזי
 כשאר מדת הגבורה חלושה ואינן פועלת
 הנקמה באומות והו' סוד צור ילדך תשי
 ואופר איה קנאתך וגבורתך והכן זה
 סאוד והמדה הזאת היא הנקראת
בית דין של מעלה ועל ידי
 המדה

הזאת

הזאת נדונין כל בני העולם כמו שאמרנו
 לטוב ולרע וזהו המקום הנקרא זכות
 לפי שבו נזכרים כל הזכויות וכל החסאים
 ומבט סנהדרין גדולה זו יצאו שלשה בתי
 דינין אחרים שונים בני העולם לעושר
 ולענין לבריות ולחולין וכל דינין
 שבעולם נדונין בסנהדרין גדולה ובאלו
 כתי דינין שלה חוק משלש דברים שאינן
 נדונין בכ"ד של אלדים טבל וכל אבל
 חם נמשכים ממקום שכלו החמים ואלו
 הם חיים ובנים ומזונות ואף טפ שנדחו
 בבית דין של סנהדרין גדולה של מעלה
 על אלו הג' דברים אם עמד אדם ונתחוק
 בתפלה עד מקום החפץ יפיק שאלתו
 וזה שאל בני חיי ומזונת לא בזכות וליא
 מלתא אלא במולא תליא מלתא וענין
 זכות הנזכר במקום זה הוא סוד סנהדרין
 גדולה וענין מזל שהזכירו במקום זה
 הוא סוד המקור העליון שהו מקור החפץ
 הנקר אד"ו אשר משם נולד מימי החפץ
 והרצון וזהו המזל שכל הדברים תלויין
 ואילו ספר תורה ועל כן אמר הכל תלוי
 במזל ואילו ספר תורה שבהיכל ואל
 יעלה ברעפתך כי במזלות הככבים דברו אל
 במקום הזה שלא דברו לא במקור החפץ
 ודי למבין וכבר בארנו דברים אלו
 בשערים הקודמים ודע כי הסדה הזאת
 נקראת **צפון** וצריך אתה
 לרעז העקר **צפון** כבר הורענדך
 כי מדת החסד שהיא ביסין תמיד פתוחה
 ומזמנת להפיק לכל שואל וכשהאדם
 שואל חפציו סאת השם אזי מתעוררת
 מדת החסד ומשכרת ממקור הרצון כל
 מיני עושר וכל מיני טובות לתת לשואל
 די מחסרו וכשמגיעין אתן המתנות
 והטובות מצד מדת צפון ומערכת אל
 מדת הדין שהיא מצד צפון ומערכת אל
 הימין לגמור חפץ השואל ואומרת נשב
 לדין ונראה אם זה השואל ראוי לתת לו
 שאלתו או ששאל או לאו ואז נהג השואל

בסנהדרין גדולה העומדת בצפון ואם
 הוא ראוי נתנים לו שאלתו ואם אינו ראוי
 מונעים ממנו כל אותו העושר וכל אותו
 הטוב שהמשיכה מדת החסד ואם
 מקבלת מדת הדין הדין בצפון כל אותו
 העושר וכל אורו הטוב ומכנה אורו
 באוצרותיו ובבתי גזניה אש בצפון ונשאר
 כל אותו העושר וכל אותו הטוב באוצרות
 צפון לפי שמאחר שמשכה מדת
 החסד אותן מלמעלה שוב אינן חוזרים
 למקומן אלא מקבלת אותן סנהדרין
 גדולה אשר בצפון ולפיכך נקראת צפון
 לפי ששם יושבים כל מיני עושר וכל
 הגנזים וכל המצפונים וכל הזהב וכן
 הוא או מצפון זהב יאתה ולפי שהמקום
 ההוא הנקרא צפון הוא מקום המטמנות
 והמצפונים ומיני העושר אצל הרוצה
 להעשיר יצפין כלומר יתכוין להשלים
 עם מדת הדין העומדת בצפון כדי שלא
 תעכב שאלתו כששואל מאת יי הברך
 עושר ונכסים ועל זה הדרך היה השלחן
 בצפון לפי שמשם נמשך העושר וצרכי
 הבריות ולפי שהצפון הוא לשמאל אמר
 הכתוב אורך ימים בימינה בשמאלה עושר
 וכבוד ודע כי כל העושר הזה וכל אלו
 המצפונות אשר בצפון כלן גנזי ומשורים
 ומוכנים לצדיקים לעתיד לבא וכן הוא
 או מה רב טובך אשר צפנת ליריאתך פעלת
 לחוסים בך ואומ' יצפן לישראל תושיה
 ואחר שהודענדך זה דע כי בצד הצפון יש
 פקומות וחדרים גדולים אשר המה מלאים
 כמה מלאכי חבלה וכמ' מיני משחי וכמה
 מיני פורעניו ושם כמ' בארות מים עכורים
 ורפש וטיט היון ויורדי עד תהום ושם כמ'
 מיני שחת אשר שם כמה מיני חשים
 ועקרבים שאר כל מיני חיות רעו וכל אה
 שזכרט כלן עומדים וצופים פתי יצא מן
 הדין אשר בצפון לחרוב ארצות ולעקור
 מלכיו ולהכו בני אדם בכל מיני מכ ובכל
 מיני משחי ואז יוצאין כל אחר מצלו מיני

פורעניות אשר בצפון ושוטטין בעולם
וגמרים הדין בכל אותן שנתחיבו בבר
של מעלה ועל אלו כלן נאמר מצפון
הפתח הרעה ודע כי יש במקום זה אף
מלשינים וכמה קטגורים וכמה מקטרגין
על הבריות ולפי שיש יתברך נתן לישראל
תורה ומצות לפי רוב חמלתו על ישראל
צורה להקריב לפניו קרבנות לכפר על
הצונות כדי לסתום אל המקטרגים ולכל
בעלי משתית דרכה וצוה בתורה בו כי
כל קרבן שהוא בא על חטא יהיה אותו
הקרבן נשחט בצפון וכן הוא אומר ושחט
אוחס על ירך המזבח צפונה והקרבן
הנשחט בצפון בא על החטאים שאדם
חוטא בין שיהיה יהודי או צבור כגון פר
ושעיר של יום הכפורים וכגון פרים
הנשרפים ושעירים הנשרפים וכגון
זבחי שלמי צבור ואשמות וכגון חטאת
הצבור והיחיד כל אלו נשחטים בצפון
ואם תאמר הרי שלמי צבור ואינם על חטא
ולא אשם דע שהקטש לחטאת והוא
שאמר הכתוב ועשיתם שעיר עיזים אחד
לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח
שלמים אבל שלמי יחיד והתודה ואיל
נזיר והבכור והמעשר והפסח כל אלו
אינן מוכרחים להשחט בצפון לא שחישתן
בכל מקום בעזרה ולפי שזה מכוון
ולפי שהקרבנות הם כפר מן הפגיעה
כמו שמרוב נזכרה ליה ארדינו פן יפגענו
בדבר או כחרב ואלו המינים של פורענות
הם בצפון לפיכך צוה יי כי כל קרבן
שזוא בא על חטא ישחט בצפון ובעת
באלו הדברים עדין נודיעך עקרים גדולי
בטעמי הקרבנות ולפי שמדת שם
אלהים שהוא סוד הדין עומדת בצפון
נשחטין הקרבנות הבאים על חטא בצפון
והסוד זבחי אלהים והבן זה סוד
ואחר שהודיענו אלו העקרים הגדולים
צריך אחר לדעת לפי שבז העליון
הנקרא אלהים יושב לצד צפון

והקרבנות הבאים על חטא נשחטים
בצפון להיות כפרה בפני בר של מעלה
דע כי לצד הצפון של מעלה חוץ לפרגוד
יש נחש גדול עקלתון והוא גרם מיתר
לאדם הראשון והטיל וזהמא אצל הור
הוא ראש לפורענות לכן אמר יי יתברך
והבטיח את ישראל להעבירו ולהרתיקו
ולהדיחו למקו שלא יוכל לקטרג לעולם
ואם הנביא ואת הצפוני ארחיק מעליכם
והרחתיו אל ארץ שממה וזה קשור
בדבר הנקרא קץ כל בשר כי הוא המכלה
מנפש ועד בשר וזה נכנס לקטרג על דוד
המבול ונמסרו בידו וזה שאמר קץ כל
בשר בא לפני כלומר מדר הפורענות
שהיא מקטרגה על הבריות באר לפני
וקטרגה עליהם כי מלאה הארץ חמס
ונגמר הדין למסרם ביד קץ כל בשר
להשחיתם ועל זה נאמר והנני משחיתם
את הארץ ולפי שהמדה הזאת המוכנת
לפורענות קבועה בצפון צוה יי יתברך
שישחטו הקרבנות הבאים על חטא
בצפון אבל לעתיד לבא שהקרבנות
עתידין ליבטל ירחיק השם יתברך מדרת
הפורענות מעלינו וסעד הצפון יוליכנה
למקום שאינה יכולה לקטרג עוד וכמו
שתהיה נעקרת מדרת הפורענו מצד צפון
כן יבטלו הקרבנות שהיו נשחטין בצפון
לפי שבטל מדרת הפורענות
המקטרג שהיה עומד בצפון ואין צורך
להשחט קרבן בצפון והבן זה מאד ודע
כי המדה הזאת הנקראת אלהים העומדת
לשמאל נקראת לפעמים

יד כהה

טע' שנקראת יד כהה
לפי שהיא השמאל והיא
מונעת ומעכבת את הימין להשפיע בעולם
זולתימה שיצא מן הדין ולפי שמעכבת
על צד ימין לתת הטובות בעולם הר
פדרה הזאת הנקראת שמאל לוקחת
הוסקלת כל העושר מן הימין ומחביא
אותו

ע"ה שהיא לצד שמאל ולצד הדין הגדול
ונקרא פחד יצחק וכן הוא אומר וישבע
יעקב בפחד אביו יצחק ידע כי כשרדף
לבן הארמי יעקב ובקש לעקור את לבן
באה המדה הזאת לעקור את לבן וללהם
עמו כי ככה גדול ועליון היה לבן
הארמי ואל יהיה בעיניך דבר נקל שאמר
תורה ארמי אובד אבי כי לבן הארמי יבקש
לעקור את הכל שרש וענף וכ שראה
יעקב שבארה מרח הפחד לסייעו נתגבר
והתחיל להראות גבורתו ותקפו אצל לבן
וזהו שאמר הכתוב ויחר לעקב ויירב
בלבן ואם יעקב היה חלוש היאך עושה
מריבה עם לבן אלא דע כי מדה הפחד
באה לסייע את יעקב ומנן לנו ראיה
שאמר יעקב ללבן לולי אלדי אבי אברהם
ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתי
פחד יצחק בודאי היה לויבאה לסייעני
לפי זה הדרך התבונן כי מדה הפחד
היא כנגד מקום סנהדרי גדולה ושאר
בתי דינין שלה ובה כל מיני אש חוקרה
ובה כל מיני כלי מלחמה וכלי משוחות
להשמיד להרוג ולאבד לעקור לטלטל
ולבז כל אלו לגמור הדינים הנגזרים
בסנהדרי גדולה הנקרא אדי ועל המקום
זהו היצרך שלמה לגלות כי אפי הגבורה
והחסידים והצדיקים פוחדים מן המקום
הזה ואמר הנה מטתו של שלמה ששים
גבורים סביב לה מגבורי ישראל כלם
אחוזי הרב מלפני מלחמהונו מפחד
כלילות ואלי ספחדה של גהינם שהיא
חומה ללילה ודע כי אפילו הצדיקים
העליונים יראים ונבהלים ממדת הפחד
הדידן צוה ואומר סמר מפחדך בשרי
ומה טעם כמשפטך יראתי כלום מקום
המשפט הוא המקום שבו שוכנת מדה
הפחד ואח שבארנו זה הך דע כי במקור
הנקרא פחד יש למטה כמה מיני שוחות
וגבורות עמקנים עד מאד ונקראים מדורי
גהינן ושם כמה מיני משחי ומיני פורעני
ומרב

אוחו בתי גנויה כמו שאמלנו וזהו סוד
וקרנים מידו לו ושם חביון עוז והכח זה
מאד ואח שהודענוך זה יש לנו להודיעך
כי מדה הגבורה הזאת נקראת

פחד

והטעם כי מדה הגבורה
ורומשלרה אשר שם
כנהדרי גדולה ושם כמה בתי דינים
ושם כמה בתי שלהבת ואש להבה ושם
כמה גרדינים ממונים להכות ולהעניש
וליסר כל מיני מכה ופצע וכל מיני
חלאים וכלן אש שלהבת ובמקום הזה
יש כמה מיני אש אשר הם אוכלים כל
מיני אשיות שבעולם ולוחכים אותן בהינן
האש אוכלת את הקרש ולפיכך נקראת
האש הגדולה לפי ששאר כל מיני אש
אשר בעולם הם קטנים אצל האש הזאת
ולפי שהאש הזאת שורפת כל שאר מיני
אש יפחדו ממנו עליונים ותחתונים
ואפילו הפלאבים העליונים נרתעים
ונבהלים ונשרפים מן האש הזאת ואינם
יכולים להתקרב אליה אך שם פחדו פחד
מרוכ חזוקה וכח משלחה ולפי זה
הדרך נקראת המדה פחד פחד אשר
ממנו פוחדים המוני מעלה ומטה
זהו שאמר הכתוב מפני פחד יי ומהדר
גאונו ומן האש הזאת שהיא שורפת
ומכלה את הכל והוא מקום הפחד והוא
בית מצרף לרשעי פושעי ומכח שלהבת
שלה נשרפים כמה חיילות אמר הכתוב
פחדו בציון הטאים אחזה רעהו חנפים
מי יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מקרי
עולם ודע שנקרא אש אוכלה מפני שהיא
אוכלת כל שאר מיני אש שבעולם
ונדרך זה נקרא יי ית מצד המדה הזאת
אש אוכלה כאמרו כי יי ארדיך אש
אוכלה הוא יכניעם והוא ישפילם ולפי
שהוא יתרך אש אוכלה יכול להכניע
ולתשפיל ולכלות כי במדה הזאת הוא ית
עושה מלחמות ולפי נקרא המדה הזאת
פחד והמדה הוא התזיק בה יצחק אבינו

מטוב עמקם הם כלם חשך ותמיד הם
חשוכים ואפלים ונקראים על טעם זה
לילה לפי שאין מאיר שם לעור לא תמיד
כולו ורילת באותו מקום ולפיכך פוהדים
עד מאד ממנו עליונים ותחתונים • וזהו
מפחד בלילו דרשו אל מפחדה של נהינם
שהיא דומה ללילה • וכמה צדיקים בקשו
רחמים בחייהם שלא יראו אותו המקום
והנטיחם יי' לת' לעשות בקשתם ושאלתם
ואמ' לא תירא מפחד לילה ועתה התבונן
כמה היא כח בעלי התשוב' שנצולים מזה
המקום הקשה • ואוי להם לרשעי' שנדונק
במקום זה שלא הופיע בו אור לעולם
וזה שאמר ארץ עיפתה כמו אופל צלמו
ולא סדרים והפע כמו אופל • ודע כי כל
אדם שאינו אומר בכל יום ויום סדר קדוש
הי' שהוא ובא לציון עם קדושתו והלכתו
עתיד למעום מעם במקום הפחד הזה
שכלו חשך אם לא יתקן מה שקלקל קוד'
שיצא מן העולם • וכן היא אומר ארץ
עיפתה כמו אופל צלמות ולא סדרים •
ומה טעם רואה צלמות זה? לפי
שלא אמר סדר קדושת היום • וזהו
שאמר צלמות ולא סדרים • ודע כי
המדה הזאת הנקראת פחד ואש אוכלת
נתנה יי' יתברך לישראל לעבור לפניהם
לכבוש ארץ הארץ וללחום המלחמות
שנאמר לא יתיצב איש בפניכם פחדכם
ומוראכם יתן יי' אלדיכם על פני כל הארץ
אשר תדרכו בה • ולמה אמר הכתוב
פחדכם בשבחן של ישראל הפליג • ואמר
השם אף על פי שמדה הפחד שלי היא
ישראל לקחו אותה בירושה שהי' יצחק
יש מדר פחדו ושלו היתה שנאמר
וישבע יעקב בפחד אביו יצחק • וירשו
ישראל כל נבטי אברהם יצחק ויעקב •
והרי מדר הפחד נסמרת ביד ישראל
לירושה עד שחטאו ואבדו הכל •
ואחר שידעת זה דע כי כל הממשלה
והשלטנות של מעלה הם כבוד גבורה

מדת הפחד שהיא סוד הממשלה וכן הוא
אומר המשל ופחד עמו עושה שלום
במרומו • ואחר שמסרנו בידך אלו
העקרים והכללים הגדולים יש לנו לחזור
ולמסור בידך עוד עקרים אשר מהם
תכנס לכמה שערי אורה והשגרת כמר
סתרי תורה •

ואהר

אשר בארנו לך קצת
הסתרים הנכללי בשם
אלדים יש לנו לחרום השער הזה
ולהודיעך כי אלהים הוא ידוע לקצת
בעלי הקבלה שהוא סוד אש אוכלת
כמו שאמרנו אבל המדה הזאת פועלת
כל הרפכים בכח אחד פשוט והכח
הזה הוא ממירה ומחיה במדה אחת
והיא מכלה ומקיים ומחזק ורופא והכל
במדה אחת ובקצב אחד ומן הכח הזה
נוטלים רשות כל השלוחים השלוחים
מלמעלה לגמור רדוק הגזור על בני
העולם אם למות אם לחיים אם לבלות
אם לקיים אם לכחוז אם לרופא • והכל
הוא במדה הזאת • ולפי דרך זה התבונן
כי כשמשלחין מלמעלה שליח לגמור
שליחור באלו הדברים וכיוצא בהם
נקרא השליח אלדים על פי הבח שבסור
בידו מאלו הדברים הנזכרים •
ושמור זה העקר הגדול שעדיין תצטרך
אותו לכמה מקומות • ואתה אם ישלך
עיני' פקח עיני' ככללי' או הגדולי' שמסרנו
לך בשע' הזה בענין שם אדי' ותוכל להבין
שם אדים בכל מקו' שאתה מוצאו בתור' •
ותבין למה נקראו השרים העליוני' אדים
אחריו ויובין למה נקראו הדיני' כלם אפי'
בני אדם בשם אלדים ותבין למה נקראים
המלאכי' בני האדים וכשתבין כל הענוני'
האלו תבין ג' שאר הכחו' והפעול' אשר
הן כלן כלולים בשם אלדים • והשם ית'
יורנו הדרך לדע' אמת דרכו ולשמור
מצותיו חוקיו ומשפטיו
וכן יהי רצון •
אלדים

אלדים ידוד נבורה כד של
מעלה יד כחה פחד יצחק
אש אוכלה ממשלה דין
שמאל זהב לחם מלח נחש
יין חשך לילה ענן ערפל
בשר דבורה סלת שלחו
שמש אש סיני משפט
אכן יד מזבח הנחשת ארמה

ואתה יי אל רחום והנזן אך אפים ורב חסד ואמת :

השם השביעי משמו הקדש
הוא השם הנקרא אל וצריכתו אנו להודיע מוד
השם הזה על דרך העקר וכשהבין העקר
אז חבין כל מקום שאתה מוצא בו לשון
אל כבר הודענוך בשער הקודמ' כי שם
אל ממונה על החסד והרחמים והוא סוד
המדה אשר ירש אברה' אבינו ע"ה באמרו
ויקרא שם אברה' בשם יי אל עולם ועתה
צריך אתה לדעת כי במטה דרי גדולה
הנקראים אלדים ישנ' מאותו מחנה של
פרת הדין וכלן מוכנים ומזומנים להפרע
מן החוטאים כשדנין אותן בבית דין של
מעלה ואלו הן מאות וי' מהנות של פרת
הדין מתשוטטו בעולם וכל מחנה ומחנה
מהן גוסר הדין ככל הדברי' שהוא מסונה

בין טוב בין רע ואלו המד' כלן שואבות
ומושכרות להן כל מיני העושר והמזבח
שמונעין על פי הדין מן הרשעים וכל
אוצרותיהן מלאי' כל טוב וכל מיני עושר
ונכסים וכבוד ונקראים כלן אש' וכל אלו
האוצרות והגזנים נגזרים ומוכני' לצדיקי'
לעויד לכא' ועל זה נאס' להנחיל אוהבי'
אש' ואוצרותיהם אמלא' וכש' להג' מאן
וי' מהנות יוצאי' מ'ב' הגדול ומשוטטים
בעולם לנמור הדין בחוטאי' מהם שוללי'
מהם כוזבי' מהם פוצעי' מהם עוקרי' מהם
מנגעים ומהם מביאים כמה מיני חלאים
וכל מחנה ומחנה מהם גוסר הדין שפסקו
על כל בריה והכל כאבת ובאמונה
אינם מוסיפים ולא גורעים על מה שנגזר
ב'ב' הנקרא אלדים שהוא אלדים אמת
ודע

ודע כי למעלה מכל אלו המחנות
 ולמעלה מבית דין הגדול הנקרא אלדים
 יושבת מרת הרחמים הגמורה שאין בה
 העורכת דין בעולם אלא כלה רחמי' וחסד'
 וחמלה וחנינה צד דין שבעולם
 והמדה הזאת מרחמת אעפ שאין הבריות
 ראויות לרחמים ונותנת מתנת חנם
 ועל דרך זה תיו הצדיקים והחסידים יודעים
 דרך המדה הזאת ובעת הצרירה היו
 מתכונים אליה והיו מצילין את העולם
 מבמה מיני צרות ודע כי המדה הזאת
 העליונה שהיא רחמים גמורים נקראים
 אל והיא המעשר של המחנות הנקראים
 יש' וכשיצאו השלש מאות ועשר מחנות
 להשחית את בני העולם עפ הדין שרגני
 בבית דין של מעלה אם יש בעולם צדיק
 שיוכל להתכונן אל המדה הזאת הנקרא
 אל' אז היא יוצאת מהיכלה ונגלת
 וכשרואים אותה יש מתנורה אז כלם
 מתפזרים ובורחים ומסתתרים מפני כבודה
 ואינן פועלים דבר מכל מיני משחית
 שהיה להם לפעול לפי שמדת הרחמים
 הגדולים יצאה ונגלת עליהם וכשהיא
 נגלת יודעי כלם שאין להם כח להשחית
 ולהשמיד ולא להזיק ולהרע לשום ברית
 שבעולם כי כבר הופיעה המדה הנקראת
 אל' ועתה דע והבן כי בעת הצרות היו
 הקדושים והחסידים ממהרים להתפלל
 ולהתכונן למדת אל' וזה שאנו אומרי
 אל מלך יושב על כסא רחמים ונקראת
 גם כן אל עליון והנה אברהם אבינו
 עליו השלום השתדל כל ימיו אחרי המדה
 הזאת שכלה חסד ורחמים וחנינה וקבל
 עליו כמה מיני סורים וכסדר מיני צער
 כדי שיהיה זוכר לר' וברוב השתדלו
 ואהבתו אותה זכה שחיתר לו ירושת
 עולם וזהו סוד ברוך אברהם לאל עליון
 ואמר וטע אשל בבאר שבע ויקרא שם
 בשם י אל עולם והנה אברהם אבינו
 עה ירש המדה הזאת. ולפיכך נתברך

בכל שלא היה לו למעל' מקטרנ ומעדרע
 אלא היו מזומנים להפצו לפי שמדת אל'
 היתה כתגלת עליו תמיד' ואז היו כל
 בעלי דינים בורחים מפניו וזהו סוד חסד
 לאברהם ולפי שמדת אל' היא המזומנת
 לרחמים הגדולים התקינו לו לומר אל'
 מלך יושב על כסא רחמים ועתה צריכים
 אנו לעורר על עקר גדול בין מדות של
 רחמים הזכיר יי' אל רחום וחנון אך
 אפים ורב חסד נאמת וואעפ שכבר פי' לך
 זה הפסוק בשער שעבר קוד' לנך צריכי
 אנו לפרשו לך עדיין כל יסוד מדת אל'
 שהדי דור המלך עה לקח גם המדות האלו
 וכלל אותם בשם אל ואמר ועתה יי' אל
 רחום וחנון אך אפים ורב חסד ונאמת
 ועתה שים לךך ושמע פירו' הפסוק הזה
 אל הוא סוד כדה עליונ אשר כלה רחמים
 גמורי ומפניה נכנעין כל מחנות הדין ואין
 אח מהם עומד לפניו ולפי שירש אברהם
 מדת אל ואהב אות זכה לנחול כל נחלות
 של יש מחנות הנקראים יש' וזהו סוד
 להנחיל אורחיו ואמר רע אברהם
 אורחי והבן זה מאד ואמר אחריו
 רחום וסוד רחום הוא כי מדת אל כשהיא
 רואה שיצא מן הדין כסנהדרי גדולה
 להשמיד או להחרי' אדם או מקום או שאר
 כיוצא בזה שאם ישמד יבא לעולם הפסד
 גדול אז יוצאת המדה הנקראת אל' כדי
 לרחם על הבריות שלא ישחית העולם
 ומרחמת על אותה הבריה שנגזר עליה
 הדין לכולה ובשיוצאת מדת אל בורחים
 ומסתתרים כל מחנות הדין ואז נצלת אותה
 הבריה מן הדין והיעונש וזהו סוד רחום
 אשר במדת אל' ואמר אחריו חנון
 וסוד חנון כי פעמים רבות בצאת מחנות
 המשחית להשחית בני עולם על פי הדין
 יוצא מדת אל ומתגלגלת להצילם ואעפ
 שאינם הגונים ולא ראויים נותנת מתנת
 חנם כדי להציל את הבריות מן העונש
 הגדול ואומ' אחריו אך אפים ידע שיש

הברייתא רמי שאינו ראוי לא לחנו ולא לרחום
אלא רמי ראוי להעניש כפי הדין שנגזר עליו
מלמעלה ואעפ"כ מדת אל שכלה רחמים
יוצא ואומר המיתנו לפלג המיתנו לעלות
ואל תענשוהו מיד ואעפ"כ שאינו ראוי לא
לרחום ולא לחנו המיתנו לו אולי יעשה
תשוב' זהו סוד ארך אפי' כלל שמאריכי
לו הזמן אולי יעשה תשוב' ואעפ"כ שהאף
תלוי עליו מאריכי לו האף' וצריך אפי'
להאיר עיניך בסוד הגדול הזה' מהו סוד
ארך אפי' דע כי בך של מעלה בשפסקי'
דין אינך מסתייך לאדם זולתיך בשעור
שיצאו השלוחים מן האף ומיד שיוצאי' מן
האף פוגעין באותן הראויים לעונש וחסד
הנקראת אל כשיחייב רוצה לרחם על
הבריות שאינן ראויים לא לרחו ולא לחנו
מה היא עושה מארכת החוטם שהו' האף
אורך גדול ואף עפ' ששלוחי' בך הולכים
לגמור הדין אינך יכולים להעניש אורחו
הראוי להעניש שהרי עדיין הם הולכים
בחוטם שהו' האף ובעוד שהם הולכי' באף
אינם יכולי' להעניש לאותו הראוי לעונש
ונצלי' זהו סוד ארך אפי' והכך זה מאד
ומנין שהמדה הזאת מארכת אפי' כדי
שלא יכרת הראוי להעניש וכדי לרחם על
הבריות' הרי הוא אומ' למען שמי אאריך
אפי' ותהליתי אחטם לך לבלתי הכריתך'
ואם כי שמור הכלל הגדול הזה ואם חבין
אותו תזכה לכמה עקרים ודע כי החכמים
הקדושים חכמי המשנ' והתלמוד היו מהם
אנשים שהיה בהם כח להאריך האף בכח
קדושתם ותפלתם והיו מגינים על ישראל
בדורם ומונעים מהם כמה צרות כמו רבן
גמליאל שגלה ליבנה ובכח קדושרו
ותפלתו היה מאריך האף למעלה ולא היו
מחנות המשחית יכולין לגמור שליוורגן
ולהזיק את ישראל כפי הדין הגזור' ולפי'
היה רג' נקרא בעל החוטם בסוד שנ' למען
שמי אארי אפי' ותהליתי אחטם לך לבלתי
הכריתך' והיו סוד ספירת בינה הנקרא'

תה לה ידע סוד ארך אפי' כי הבינה היא
אחר' משתי קדושרות המדות הקשורות
ברחמים הנגמרים' והנה ספירת בינה
הנקראת תהלה היא הנותנת כח כבי' דין
של מעלה הנקרא אדלים' וכששופעת
מדת הרחמים הנגמרים' על מד' בינה אזי
הבינה משפעת הרחמים במדת הדין וכל
עוד שהיא משפעת הרחמים אזי האף הולך
ומארי' וכל עוד שהאף מארי' אזי השלוחים
מתעכבים לצאת לגמור את הדין' ודע כי
קוצר אפי' הוא רוב העונש וארך אפי'
הו' מעוט העניש' ואם חבין סוד זה חבין
כי אפילו באדם קצר אפי' יעשה אולת'
ואל תהרס להשיב עלי' בענין אדם קצר
אפי' כי עמוק הוא ובעל עדיין חשיג סוד
הענין' ואחר שהודענך אלה העקרים
הגדולים במדת אל' בענין זה צריכים אנו
להזור ולגמור הפסוק הזה' הרי פירשנו
לך בסוד זה הפסוק של אל' רחום וחנון
ארך אפי' ונשאר לפרש לך מהו רב חסד
במקום זה' דע שיש מן הבריות מי שאינו
ראוי לא לרהו ולא לחנון ולא לארך אפי'
אבל הוא ראוי לעניש מיד מה עושה מדת
אל' שהי' מדת הרחמים כששוקלים עונות
של אותה הבריה כשהיא נדונה כבד' של
מעלה מסלקת עון ראשון ושני ואינך
נכנסים במנין אעפ"כ שאינך נמחקים ואינך
מונים לא מעון שלישי שנאמר הן כל אה
יפעל אל' פעמים שלש עם גבר ונאחר
ששקלו עונות וזכויות של אותה הבריה
אם תמאזנים עומדת בשורה מדת אל'
מכרעת כף מאזנים לכף זכות שנאמר ורב
חסד' מטה כליפי' חסד' ואם כן נמצאת
מדת אל' גומלת חסד ורחמים אל אותה
הבריה העומדת בדין' ואעפ"כ שאינה
ראויה לא לרחום ולא לחנון ולא לארך
אפי' אע"פ עושה עמת חסד כששוקלים
עונות וזכויות ואחר' שידעת זה דע כי מדת
אל' מוסיפה לעשות עוהבמה חסד וכמה
רחמי' עם הבריות בסוד מה שנאמר הפסוק

הזה ואמ"ת יומה ואמ"ת י הרי ששקלו
עונותיו וחביתיו של אדם זה וכל כך נברו
הטאיו שלא יכול להועיל במדרג החסד
לא עונותיו הכריעו את השקל לכף חובה
עדין מדת א"ל שהיא מדת החסד גומלת
חסד ורחמים עם אותה הכריה שנענשת
בשתי דרכים הדרך האחת שאם אותה
הברירה מחויבת להיות נכרתת ונאברת
מתוך הדיון שלה מדרג החסד מונרה כל
הזכויות וכל הטובות שעשתה אותה בריה
ואפי' שיחה טובה שעשתה ופקולין עונש
אותה הבריה כדי שלא תצטער הרבה
ואם אותה הברירה הנענשת אינה חייבת
כרת ואכזו' בסוף העונש מרת הרחמים
מדקדקת לה ואפילו שיחה מועטת לתת
לה שבר טוב על מה שעשת' אחר שעברו
ימי העונש ואע"פ שמד הדיון היא עושה
גם הדבר הזר ששדקקרת להיטיב כמו
שדקדקה להעניש ועל זה נקראת גם
מדת הדיון ואמ"ת ואחר שהודענוך אלה
העקרים הגדולים בפסוק זה כמדת אל יש
לנו לחזור ולהודיעך כלל גדול והו' כי בכל
מקום שאתה מוצא בתורה כתוב אל יש
לך לכלול בו כל אותן המדות של חסד ושל
רחמים הכלולות בו ועוד יש לך לדעת
ולהתבונן כי בכל מקום מתערבות יחד אל
שתי המדות מדת חסד ומדת רחמי כאחת
וכן הכנויין של שתיהן מתערבים אלו עם
אלו ושמו עקב זה לכל מקום ולתשכחהו
וכבר הודענוך בשער שבו בארנו שם ידוד
ית הכנויין הסמוכים לשם אלהים אע"פ
שזכרנו כל כנויין מהם לאיזה שם הוא
סמוך הרבה פעמים מתערבים כנויין החסד
עם כנויין הרחמים ואחר שהודענוך
זה צרכים אנו להכניס בשאר הענינים
הנכללים בשם אל כמו שהודענו בשאר
השמות דע כי לפעמים הרבה נקראת
מדת אל בתורה בלשון חסד וצריך אחר
לדעת כיצד דע כילושן **חסד**
הוא כל העושה דבר שאינו

מוכרה לעשותו מצד הדיון אלא ששורש
אותו בהפצו וברצונו מאין מכריח ועושה
אותו הדבר בטובתו זה נקרא חסד הו"א
רפך הדבר הנעשה בהכרח ולפי שמדת
אל קדמה לעולם והשם יתברך ברא את
העולם נחסדו לא מצד שהיה חסד כלום
אלא ברא את העולם מצד החסד הנמור
להיטיב עם בראיו ולתת להם חלק ונחל'
ברוב רחמי וחסדיו ועל זה אפר אמרתי
עולם חסד יכנה ואע"ג שהפסוק הזה של
עולם חסד יכנה יש לו סודות נפלאים
נעמוקים בענין סוד היכוס בסוד הננים
הגדולים מצד החסד הידוע בכריח בשר
הנקרא חסד והוא סוד חסדי דוד וצריך
אתה לדעת כי בחסד עליון נברא העולם
וסוד חסד עליון וסוד חסד אברהם וסוד
חסדי דוד כבר מצנו בהם בשערי הקודם
סוף דברי יי' ברא את העולם מצד החסד
וסוד חסד עליון בסוד לב נתיבות שהסוד
שלהם כל ארצות יי' חסד ובשכר העולם
במדת החסד חזר ונמל עם היצור שברא
חסד ונמל חסד לאדם הראשון ונמל חסד
למשה ר"ה כמו שפורש סוף פק דסוטה
וכל אלו החסדים נכללים כלם בשם אל
וכשבא אברהם אבינו ע"ה וצפר והביט
וחקר והבין סוד ה הגדול יתב והיאך ברא
העולם מצד החסד עמד גם הוא ואחז
המרה הזאת בידו וראו כל בני העולם
להוסיף אחר עץ וכל אחר ואחד נדבק בעץ
מיחד לו עמד אברה' אבינו ע"ה והעמיד
מדרשות והכריז לכל באי עולם ואם להם
כל אלדי העמים אליהם ויי' שמים עשה
דעו כל העמים כי יש בורא שבר העולמו'
כלן והוא לבדו מושל על הכל והוא ממת
ומחיה מוריד שאול ויעל משפיל ומרים
עד שעמדו עליו ובזו כל נכסיו ואסורו
בבי' האסורין והשליכוהו בכבשן הא נמל
החסד מכריח על אברהם ואומר למעלה
אני קדמתי לעולם במדרג חסד והייתה
יחודה בעולם והנה אברהם יחיד בעולם
ומקרים

באמצע ולקח מרת אברהם שהיא מצוה
עשה והיא חסד ולקח מרת יצחק שהיא
מצוה לא תעשה והיא פדה יצחק והחזיק
בשתי מדות אבותינו בשה לא נטה ימין
ושמאל * ונקרא על זה איש אמת לפי
שנתנה בשתי מדות אבותינו באמת והסוד
ויעקב איש שם יושב אהלים לא אמ' יושב
אהל אלא אהלים והם סוד אהל אברהם
שהוא החסד ואהל יצחק שהוא הפחד *

ולפי שהחזיק בשתי המדות בשה ולא נטה
ימין ושמאל נתנה לו מרת אמת כמו לשון
השקל כשהוא עומד בין שתי המאזניים
בשה ואינו נוטה ימין ושמאל * כך יעקב
עמד ואחז בידו מרת הפחד ומרת החסד
בשה ונתנה בשתיהן באמת * וכשראה
י' יתב' כך נתן ליעקב חותמו שהוא אמת
כשלך שמצא עבד נאמן ואל הרי חותמי
מסור בידך כך מסר י' ליעקב חותמו שהוא
אמת כלו' חותם החסד והפחד כאחד ראינו
לדבר מנין שנאמר וי' אלדים אמת הרי
הזכיר מרת אברהם שהיא ידוד ומד' יצחק
שהיא אלדים ומרת יעקב שהיא אמת לכן
אמר אח' אמת * אך נמצא שיעקב אבינו
ירש ירושת חותם יד' אלדים שבו נברא
העולם ומו' מתקיימים כל היצורים ובו
נרני כל בני העולם במשפט אמת נמצא
יעקב אבינו ע"ה שאחז בידו שתי כדורי
הנקראות ימין ושמאל ואחז בידו מרת
החסד ומרת העונש ואחז בידו מצו' עשה
ומצות לא תעשה * נמצאת לכד שאחז
בידו מרת י' שהוא אמת בסוד וידוד אלדים
אמת * הוחם המשפט דכתיב משפטי י'
אמת והתורה שהיא אמת דכתיב תורה
אמת היתה בפיהו * שיעקב עומד במקום
כל האבות והחזיק במרת שלשתן * ואף
ע"פ כן אינו דומה מי שהוציא והוליד את
המדה תחלה למי שהחזיק בה אחרונה *
ועכ' נמצא יעקב קושר כל המדה והוא
קו האמצעי וכמו ששם יד' יתבר' עומד
באמצע כך יעקב אבינו ע"ה עומד באמצע

ומקדים אותי כמד' חסד וראוי תו' לאברהם
להחזיק כי ואני בו * ואז שב אברהם
למרת החסד בתלה ונתנה לו זהו שאמר
הכתוב תתן אסר ליעקב חסד לאברהם
ופי הפסוק כך הוא * דע שאברהם אבינו
ע"ה עבד עבודת יי' תת' מצד החסד מכל'
שלמד אחר' או אבא וברא ליו' שליחו'
פביא מאת הבורא להוכיחו ולהזהירו לא
הוא מעצמו צפורה והביט וחקר והבין עד
שנכנס לידיעת מלכותו של יי' יתבר' וכמו
שהשם בר' העולם מצד החסד כך אברהם
הפיר את בוראו מצד החסד * אבל יעקב
אבינו ע"ה לא הכיר את הבור' מצד החסד
אלא הכיר אותו מצד האמת * אברהם
הודיע מרת החסד * יצחק הוסיף והודיע
מד' הפחד שאם לא יעבדו אותו יענישוהו
כעבד המורד באדוניו והסיל אימה ופחד
על הברוא' והכניס תחת כנפי השכינה
כשהודיע אותם פחד עונש המורד' בכור'
וזרזו סוד פחד יצחק כי יצחק ירש מרת
הפחד * ולפי' הזהיר את בני האד' והוכיח
שישמרו ב' הגדול שהאריך את הרשעים
במרת הפחד הנקראת עונשי גהינם *

ואומר פחדו בציון חטאים ונומר אך נמצא
אברהם מוכיח את הבריות מצד החסד
ובמרת החסד ונמצא יצחק מוכיח הבריות
מצד הפחד * כל אחר הוכיח במרתו זה
במרת החסד והגמול * וזה במרת הפחד
והעונש * זה במצות עשה וזה במצות לא
תעשה * וכשב' יעקב אבינו ע"ה לא היתה
לו מרת שלישיית להחזיק בה אבל החזיק
בשתי המדות של אברהם ושל יצחק במרת
החסד ובמרת הפחד והודיע לכל בני
העולם גדול אמתתם וגם הוא החזיק
בשתיים באמת ובלב שלם ולא נטה ימין
ושמאל ולפי' כך נקרא אברהם חסד לפי
מדתו * ונקרא יצחק פחד לפי מדתו ויעקב
אמת לפי מדתו * והכני' סאיר עיניך בסוד
וחום וסתום * יעקב היה קו האמצעי והוא
סוד התישט והחזיק בין שתי מדות ונכנס

ולפי שזכה יעקב להיות שם ידוד נקרא
עליו זכה לצאת ממנו ב שט"ו צדיקים
כנגד שנים צרופים של שם ידוד ית וכמו
שנקר שם ידוד אמת כך נקרא בני יעקב
זרע אמת כלומר זרע שיצאו משם אמת
כמי שנחצבו והוא יעקב ע"ה ועל זרע
נאם ואנכי נמטעתיך שורק בלו זרע אמת
אך התנוגז זה העקר הגדול וחמצא כי
של שם האבות בכונה שלמה באו לעולם
וכל אחד החזיק במדתו אברהם במדת
החסד יצחק במדת הפחד יעקב במדת
אמת וכדרשתו מקרא אחד דרשו ידוד
אלדינו ידוד אחד זרע החזיק בשלו וזה
החזיק בשלו ואח שהודיענוך לו העקר
הגדולים הכלולים בשלש האבות יש לנו
לחזור ולהודיעך סוד חסד אברהם וסוד
אמת יעקב הכתו בפסוק תתן אמת ליעקב
חסד לאברהם והיאך יל' ית' מתנהג עם
ישראל בשתי אלו המדות לפעמי' מתנהג
עם ישראל בחסד אברהם ולפעמי' מתנהג
עם אמת של יעקב וצריך אהה לרעת
ביצר דע כי לפעמים נמצאים ישראל
חסרים ואינן ראויין לטובה ולא לרחמים
לפי שאינן עוסקים לא בחור ולא במצות
וכשהן נדונים בכר של מעלה וצ"מ הדיון
שהיו נענשי בכל מיני מכה באותה שע'
ממהרת מדת אברהם שהיא מדת החסד
ועומרת בכ"ד ואומרת מהו משפט בני
אומרים לה מן הדיון יצא שהיו נענשים
בכל מיני מכה באותה שעה אומר מדת
החסד אם אינן מוציא זכות לבני הרי אני
ירושתי שהרי אני אביהן והן יורשי אותי
ואם אינן ראויים להיטיב להם מצד הדיון
היטיבו להן מצד החסד כי מצד החסד
הוא להיטיב לבן שאינו ראוי וכמו
שאברהם עבד יל' ית' מצד החסד כך י'
ראוי לגמול עבד מצד חסד אביהן
וכדרך זה נצילנו ישראל מכה פורעני'
ואם ישראל עוסקי בתורה ובמצו מסהרת
מדת הדיון של יעקב ואומרת לבד תנו

לבני על פי הדיון שהוא אמת כל צרכי כי
צדיקים הם וראויים להיטיב להם וזה
סוד תתן אמת ליעקב חסד לאברהם
והבן זה מאד ואחר שהודיענו זה ארבו'
אנו להודיעך מה טעם הקדים בפסוק זה
מדת יעקב דע כי דרך העולם לקח לו
בפסוק זה כלומר אם ישראל צדיקי ובעלי
תורה ומצו הרי הם ראויין להיטיב להם
מצד הדיון שהוא אמת של יעקב מוטב
ואם לאו יקבלו טובה מצד החסד של
אברהם אע"פ שאינן ראויין וזהו סוד תתן
אמת ליעקב ואהב חסד לאברהם ושמו
אלו העקר הגדולים שבארנו לך בשעה
זה ונשאר לנו להודיעך מה טעם הזכיר
בפסוק זה מדת יעקב שהיא אמת ומדת
אברהם שהיא חסד ולא הזכיר מדת יצחק
שהיא פחד דע שמדת אברהם שהיא
החסד ומדת יעקב שהיא סוד הרחמים
שהיא סוד האמת הוצרך להזכיר בפסוק
זה אבל מדת יצחק שהוא מדת הפחד
לא הוצרך להזכירה מן הטעם שהזכרנו
למעלה ונאם תקשה ותאמר והכתי' וזכרתי
את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף
את בריתי אברהם אזכור הרי זכר בפסוק
הזה שלשתן דע כי בפסוק זה לא הזכיר
מדותיהן אלא הזכיר הברית שמר עמהם
להיטיב לבניהם ראה לדבר במנכין
זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך ואשר
נשבעת וכו' הלא תראה כי השבועה
בפסוק זה לא באה על ג' אבות לא להיטיב
לישראל כש נודבר אליהם אברהם אמת
זרעם וכן הדבר בפסוק וזכרתי את
בריתי יעקב וכו' כי הברית והשבוע אמת
היא אבל כשהזכיר ברית יעקב וברית
יצחק וברית אברהם רצה לומר שראוי
להיטיב לישראל בסבת הברית והשבועה
מצד הדיון כמו שיש לו פסוק אצל חברי
ותובעו ממנו בדיון כן ברית אברהם יצחק
ועקב אנה מבקשים אותו מלפני יל' ית'
מצד הדיון וזהו הסוד של ב' ענינים האלו

שרמז

לאברהם יצחק ויעקב' ולפיכך אמר בסוף פסוק זה אשר נשבער לאבותינו ממי קדם' אבל כשהזכיר מדת אברהם ומדת יעקב בפסוק אחד הטעם כדפי' לעיל וה' יורנו דרכו הנכונה אפי' .

שרמז בפסוק אחד ואמר אם אינן ישראל ראויין ליתן להם מצד הדין תן להם מצד החסד וזהו תתן אמת ליעקב חסד לאברהם ואם אינן ראויין מצד החסד תן להם מצד הדין ומצד השבער שנסבער

אל אל עליון חסד אברהם ימין

קדוש מים עליונים אדיד :

ידוד אדני חילי וישם רגלי כאילות ועל במותי יעמידני למנצה בנגינותי :

למעמיקי בסתרי המרכב' ודע והאמן כי השם הזה ית הוא המוליד מדת הדין בכל הספירות' והכפא שלו הוא הנקרא אדל שהוא מדת הגבורה והפחד' ומן השם הזה יבא השפע לצד שמאל הנקר אדום וצריפין אנו לעוררן על עקר גדול כי בכל מקום שאתה מוצא בתורה שם אלדים שלפעמים הוא רומז על הספירה הזאת הנכתב ידוד ונקרא אדום שהיא הנקרא ב'נה כגון בראשית ברא אדום שהוא סוד הספירה הזאת ליודעי שכל ומעמיקים להכנס בסתרי הקבלה ודבר זה הוא קשה מאד להבינו זולתי בקבלה אמיתית מפה אל פה' והנני רומז' בראשי ברא אדום אלה תולדות השמי והארץ בהברא ביום עשות ידוד אלדים ארץ ושמים' ידוד אדני חילי' ידוד בחכמה יסד ארץ כונן שמי בתבונה' וסי' הכולל הענין שארזל כ' שערי בינה נבראו בעולם בלב' נתיבורה חקק ידוד יוהידוע לבוין אלו הפסוק ואור הסימנים יוכל להבין העקר ואין זה מסור להבינו אלא בקבלה מפה אל פה' וסוד העקר הזה הוא כולל ספר כל המעלות וכו' נכללים בראשית ברא אדום מדת הגבורה בראשית ברא אלדים מדת מלכות כי כל

אמר המתבר ראינו לבאר בשער זה סוד השם השמיני הנכתב בענין א ונקרא בענין אחר נכתב ידוד ונקרא אדל וגם הוא נקוד בנקוד אדום וזו הספירה הנקרא ב'נה' צריך אתה לדעת כי זהו השם הקדוש כל הספירות בקשר חבור האצילות והחלשכה' לפי שזהו השם השלישי מן השלשה שמות העליונים המתאחדים והאדוקים בכלל הכתר' ומן השם הזה ילך שפע האור והאצילות והברכה בכל הצנורות עד שיתברכו ספירות של מטה מג' ספירות של מעלה' ומה שתצטרך לדעת כי מה שנכתב באותיות ידוד ונקרא בשם אלדים זהו א סוד היותו נאחז לכאן ולכאן לפי שהוא מתאחז בעולם הרחמי הגמור וי' שהוא סוד הכתר' ובכח נאחזים בשמות אחר לוימין וא' לשמאל לוימין שם ית' ולשמאל השם הנכתב ידוד ונקרא אלדים והוא א סוד הבינה' ומן השם הזה מתחלת מדת הדין להמשך בספירות אבל אינה מדת הדין גמור' שהוא נאחז בעולם הרחמי ולפי' נכתב בשפת הרחמים ונקרא בקריא הדין נכתב ידוד ונקרא אדום וזהו סוד קשר מדת הדין במדת הרחמים

אחת מאלו הספירות הוליד' סודו עולם י'
 ובכל אחת ואחת מרוץ נכלל סוד פסוק
 בראשית ברא אלד'ם והדברים עמוקים
 אין הכל יכולין להכנס לעומקם והמבין
 עקר' הללו יוכל להבין סוד אמרם שבעי'
 פנים לתור' ואם כן פקח עיניך להתבונן
 כי במקומות תמצא כתוב אלד'ם והוא
 דומה על ספיר' ב'נה כפי הרמז' שכתבנו
 הנה ולפעמים הוא רומז על מדת הגבור'
 ולה יאתה ולפעמים הוא רומז על מדת
 המלכו' בהיותה מתלבש' מלבוש הגבור'
 כל זה במצאן אלדים סתם אבל במצאן
 אלדים סמוך למלת צנאות כגון אלדים
 צבאורו רשיבנו הוא בהתאחדו עמוד
 השמא' במל' הנבירה ולוקח כלי מלחמה
 ולובש בגדי קנאה קנאת י' צבאו תעשה
 זאת' וכבר רמזנו זה כמה שקדם' ובכל
 מקום שתמצא אלדים חיים הוא סוד מדת
 יסוד שהיא מושבת מספירת ב'נה ארת
 החיים לפי' שספירת ב'נה היא נקרא' חיי
 עולם כמו שאנו עתידין לבאר' ולפיכך
 נקרא מדת יסוד כשהיא מושבת מספירת
 ב'נה את החיים על שמה אלד'ם חיים'
 וגם מדת מלכות כשהיא מקבלת שפע
 ברכה וחיים ממדת יסוד נקרא' לדי' חיים
 בלשון כי שמי בקרבנו י' אבל כל מקום
 שתמצא כתוב אלדים אהר' כבר פי' ענינו
 פי' מרווח ואין צורך לכפול הדברים'
 והספירה הזאת שהיא נכתב' יודו ונקרא'
 לדי' דע שהיא סופרת וקושרת מ' הספיר'
 העליונות בקשר אחד וגם היא הסברה
 להתאחד העשירית כתשיעי' ובא ממנה
 השפע והכריכה לתשיעית' והנה הספיר'
 הזאת הנקראת ב'נה היא סוד גלוי השם
 הנעלם כבריאת עולם ועליו נתיחד כל
 השביעיות ממנה ועליה המשב' אצילות'
 וליה תשוקת' וממנה ועד מדת יסוד יש
 השבון ז' ספירות לפי' שהיא הקושרת ג'
 העליונות וז' התחתונה וזו היא סוד הג'
 לעליונו' והראשון או השביעי' למעלה

למטה או מלמטה למעלה לו' התחתונה'
 עד מדת יסוד מלבד מדת המלכות שהיא
 האחרונה והנה סוד קשר' תשע ספירות
 העליונות הוא כשנתייחד למנות מספיר'
 ב'נה כדרך זה כ'נה נבירה תפארת נצח
 הוד יסוד' והנה בכל מקום שאתה מוצא
 פתורה ספירת יסוד שהיא שביעית הוא
 בדרך זה יסוד ז' למטה ב'נה ז' למעלה
 והב'נה קושרת ו' הספירות כו' ויסוד
 קושר ספירה י' בט' ספירו' עליונו' והבן
 זה עד מאד' כי אלו הן ב' פרקי המרכבה
 והחבור והיחוד ועל זה נאמר ביום ההוא
 יהיה יד'וד אחד ושמו אחד' כשזכר בזה
 ב' פעמים אחד הוא סוד ב' פרקי החבור
 והיחוד לי' ספירו' בסיד' אחד בג' ואחד בז'
 ואתר' שידעת זה דע כי בכל מקו' שתמצא
 בתורה ספירת שביעית כמו ז' שנים ז'
 פעמים הוא סוד הספירות מן היסוד ועד
 הכילה ובמקומות מן הכ'נה ועד היסוד
 כמו שנא' כי ששת ימים עשה יי' את וכל
 ששת ולא בששת' ומלבד ששת אלו יש
 ששת ימי החול שהם מקיפים כעגולת
 למדת יסוד' והם מבחוץ כרמיזין קליפות
 ולפיכך נקראים ששת ימי חול' אבל שש
 הספירות שהן מתחילות מספירת ב'נה
 ובאות נמשכות עד השביעי' שהיא יסוד
 כלן קרש ואינן בכלל החול' ודבר זה גב'
 עמוק עמוק וצריך קבלה מפה אל פה'
 והנני רומז מלמעלה למטה ומלמטה
 למעלה כל הספירות קדש וכל מה
 שבעגולה מבפנים קדש ומבחוץ לעגולת
 חול' וסוד זה רמזו חז"ל בסדר ההבדלה
 כמה שאמרו בין יום השביעי' לששת ימי
 המעש' כרוך המבדיל בין קדש לחול בין
 אור לחושך ובין ישראל לגוים' המבין זה
 יבין סוד העגולה מה מבחוץ ומה שבפני'
 ידע מה בחשוכא ונהרא עמיה שרי' יעד
 לא עשה ארץ וחוצו' ע' שרי' מבחו' וישראל
 ספנים יסובכנהו יכוננהו יצב גבולו עמי'
 למספר בני ישראל' וכל זר לא יאכל

קדש

שבעה ספירות שהן מספיר ב'נה עד ספירת
 יסוד וזינו מתחילים מספירת יסוד עד
 שאנו עולים לספירת ב'נה לפיכך יש
 מימי מספירת העומ' עד מתן תורה שנת
 חמשים שנה שנת היובל כ' שיערי בינה
 נבראו בעולם וחמושים עלו בני ישראל
 גאולת מצרים נ' פעמים נזכר בתור' למען
 תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי
 חיך אלו הם ימי חיינו ספירת ז' שביעי'
 חמשים יום' ובשנת היובל הזאת תשוב
 איש אל אחותו גאולה תהיה לו ויובל
 יצא והנה בסדת בינה שהוא פוד היובל
 יצאו ממצרים כמו שאנו עתידים לבאר
 בעה' ובחדש השלישי לצאת בני ישראל
 מארץ מצרים נתנה תורה כיצד בלינה
 יצאו ממצרים כמו שנ' וחמושים עלו בני
 ישראל מארץ מצרים בגדולה נקדע הים
 כמו שנאמר וירא ישראל את היד הגדולה
 וסימן חסד לאברהם' ויסע ויבא וי'ט
 ונדול חסד' בגבורה נתנה תורה כמו שנ'
 וידבר אלדים את כל הדברי' הלא לאמר'
 ועתה למה נמו' כי תאכלנו האש הגדולה
 הזאת הוי אומר בחדש השלישי לצאת
 בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו
 מדבר סיני לומר בבינה שהיא ספירה ג'
 לצאת בני ישראל מארץ מצרים כיום ההוא
 כאו מדבר סיני היודע סוד עקרים הללו
 יזכה לחזות בנועם י' ולבקר בהיכלו כי
 זה כל האדם הרי חמש ספירות ובהן זכנ'
 למתן תורה ה' חומשים חמש כנגד חומש'
 ומשם והלאה תורה נביאים וכתובים'

תורה אחת כתובים הלא כתבת לך
 שלשים נביאים אחת היא יונתי תמתי
 מקבלת תשע אספקלריאות והנני רומז
 איזו ספירה היתה סבת יציאתם ממצרים
 ארץ אשר ארץ' באיזו ספירה עלתה
 צעקתם מן המצר קראתי'ה ויצעקו
 ותעל שועתם מי לא יראך מלך הגוים
 באיזו ספירה נענו ויצאו ענני במרחב
 אה' ויוציא למרחב אותי יחלצני בני
 חפץ

קדש כי חלק י' עמו ואתם תהיו לי
 ממלכת כהני וגוי קדוש ויעשוכני ישראל
 את הפסח במועדו מלאה נפרדו אי הגוים
 בארץ ויאמר ידוד אל אברהם לך לך
 מארץ' והכלל מעשה מרכבה דחוקא
 וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן
 גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה
 בעין החשמל מתוך האש ישת חשך
 סתרו מנגד נגדו בערו נחלו אש ונגה
 באור תהיה וקרנים מידו לו ושם חביון
 עזו כי יש יתרון לחכ' מן הכסיל כיתרון
 האור מן החשך העם ההולכים בחשך
 ראו אור גדול כי יש בחשך ידוד אור לי
 כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאומים
 ועלי' זרח' היודע לבוין סוד לא הפסק'
 ורמזהם יכול לרדתכונן סדר עומק אלו
 הדברי' שאמרנו ואסתזכה עדין תשמע
 קבלת פה אל פה אשר הלך חשכים ואין
 נגה לו יבטח בשם ידוד' שמור סדר
 ההכדורור שרמזו חכמים במוציא שכת
 ותמצא ששת ימי החול שהם חוץ לעגולה
 וכן בניום וכן החשך הסבדיל בין קדש
 לחול היוצן ופנימי' ובין ישראל לגוי חצוץ
 ופנימי' ובין אור לחשך חצוץ ופנימי'
 ובין יום השביעי לששת ימי המעש' חצוץ
 ופנימי' בצנעה נתנה שכת ואין לגוי חלק
 בה בניו ובין בני ישראל אות היא לעולם
 ואין לגוי חלק בה וזהו שהתקינו בחפילת
 שכת ולא נתנו ה' לדינו לגוי הארצו ולא
 הנחלתו מלכנו לעובדי פסילים ונכ
 במנחתו לא ישכנו ערלי' כי לעמך ישראל
 נתתו פן תשא עיניך השמים וראית את
 השמש וגו' אשר חלק י' אלדיך אותם'
 ואתכם לקח י' ומי דור הפלגה בהנחל
 עליון גוים כי חלק י' עמו ואחר
 שרמזנו לך אלו הרמזים

העמוק' בתזור לכונת השערי' דע כי בכל
 מקום שתמצא בתורה ספירת שביעיו' כמו
 ז' שבתות תמימות תהינה תספרו ג' יום'
 וספרת לך ז' שבתות שנים הכל הוא

הפץ כי • ותעל שועזם אל האלרים מן
העבודה וחמושים עלו בני ישראל יעלה
מדת מלכות ונתאחדה בספירת הבינה •
באיו ספירה נקרא הים • ויסע ויבא ויט •
הסד לאברהם • באיו ספירה נתח התורה
ויבראדם • וההר בוער באש • איו היא
הספירה הנקרא תורה שבכתב תורת אמת
היתה ביהו • משפטי • אמת • תחן אמת
ליעקב • נמצאת למד תורה שבכתב
ומשפטי אמת ויעקב כלן עולין בקנה אח
קו האמצעי • ישראל אשר בך אתפאר
ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה
לתהלה לשם ולתפארת • באיו ספירה
נשתפשו נביאים • כי את המלך ידוד
צבאו ראו עיני • הלא כתבתי לך שלישים
כתובים • אחת היא יונתי תמתי • אוצר
חיים נגוי ברכה נחלתם של ישראל •
התבונן באלו הרמזים העמוקים ותמצא
כפה טובו נחלו ישראל בכל ספיר וספירה
מעשר הספירות • וסבת נחלת כל הטובו
הללו היא ספירת בינה • לפיכך הספרו
המשימים יום והכל סברת דבוק ספירת
המלכות בספירת הביני • למנצח בנגינות
על השמניית • ובוי השמוני עצרת ההיה
לכס • וביום השביעי עצרת לוי • אלדיך •
התשועות שלו העשירית שלנו לפי שהיא
נחלתנו וחלקנו • ובשעשירית מתאחדת
ומתדבקת בתשעית הרי כל ישראל כאחד
דבקים בשם ית • כמו שנ • ואתם הדבקים
ביו • ידיכם אין המקרא יוצא מידי פשוטו
את • אלדיך תירא • ואותו תעבד וכו
תדבק • ואותו תעבדו וכו תדבקו תדבקו
בלי ספק • ומה שאזל וכו אפשר לאדם
להדבק בשכינה אפשר ואפשר והכל גלו
במה שאמרו שיתדבק אדם בתלמידי
חכמים יודע הוא מי הם תלמידי חכמים
למדינו • והו סוד דבוק ספירת עשירית
בתשעית בלי ספק • כי כל הגוים להתאחד
בנסת ישראל בספירת יסוד הרי הוא נדבק
בה והלי נדבקת ביסוד ושניהן כא • נדבקים

כידוד ואין מקרא יוצא מידי פשוטו •
ואחר שבארנו יש לנו להאיר ענין
בעקיים גדולים בעזרת המאיר
לארץ ולדרים עליה • דע כי ספירת בינה
נכתבת ידוד ונקראת אלדים היא סוד גלוי
ג ספירות עליונות אשר על ידיהם מתגלת
אור הכתר והרצון • עד שמגיע האצילות
והשפע והכרך למדת יסוד • אז מדת יסוד
חוזרת ומריקה כל מיני השפע ואצילות
הברכות במדת המלכות הנקראת אדני •
ולפיכך נקראת בת שבע כלומר ספירות
המתפרנסת משבע ספירות אשר עליון
שהם בינה גרולה גבורה תפארת נצח
היוד יסוד וזהו בת שבע וכאר שבע כלומר
באר המתמלאת משבע ספירות וכן סוד
באר שבע נקד ספירת בינה בדרך השפע
והאצילות בהיותה נובעת כל מיני השפע
לשבע ספירות אשר תחתיה • זה הכלל
באר שבע הוא סוד הבינה להריק ברכה
לשבע ספירות של מטה • בת שבע היא
המלכות בהיותה ממלאת ברכה משבע
ספירות אשר עליה ואז היא משפעת
ברכות כל הנמצאים למעלה ולמטה •
נמצאת למד כי אלו שתי הספירות שהם
בינה ולכות הם סבת התגלו כתר עליון
וסבת השפע והכרך והקיום לכל הנמצאים
ספירות בינה מושבת השפע העליון מן
המקור לשבעה ספירות שתחתיו עד
שמתמלאת מדת המלכות מכל מיני שפע
וברכה • וספירת המלכות מושבת מכל
מיני ברכה ושפע ואצילות מן הספירות
שעליה ואז היא מפרנס את כל הנמצאים
למעלה ולמטה לפי שספירת מלכות היא
סוד הפרנס רגדול הפרנס אר כל
הנבראים כמו שבארנו בשער הראשון •
אם כן אלו שתי הספירות שהם בינה
ומלכות הן מכוונות זו אצל זו • ומדת
הבינה יבאו כל הברכות למדת המלכות
והסוד ונהר יוצא מעדן הוא סוד בינה
היוצא מסקום הכתר עי החכמה הנקראת
רצון

רצון והבינה היא הנקרא רחובות חנהר
להשקות את הגן זהו ספירת המלכות
המקבלת כל מיני שפע וברכה הנובעים
ע"י ספירת הבינה ומשם יפדו כלומר
מספירת המלכות ולמטה יתפרדו מיני
השפע לפרנס כל הנברא כפי הדין הראוי
ביד ע"י ספירת המלכות הוא סוד היתוד
האמתי השלם וממדה מלכות ולמטה
הוא סוד הפרוד והיה לראשים הוא
סוד ארבע מחנות אשר מהם נתפרדו כל
החבילות בכל בראי מעלה ומטה בעולם
המלאכים וכנגדם בשמי וכנגדם בארץ
והכל בסוד הראשים ועדיין נבאר זה בעה
ית' אם כן דע והאמן כי ספירת הבינה
וספירת המלכות שתינה מכוונות זו אצל
זו וכשמה המלכות מתוקנת בתקון
ישר בקיום התורה והמצוות אז ספירת
בינה הופיעה להריק כל מיני שפע וברכה
דרך הספירות עד שספירת מלכות מתברכת
ומתמלאת ואז נמצאים בני העולם
בהשקט ובכטחה והברכה משתלחת
בכל מיני מונות ונמצאת הברכה דבוקה
לארץ זהו אם בחקותי תלכו וסדר כל
הברכות ואם הן קלקלו ישראל את
השורה ועברו תורות וחלפו חק הפרז כרית
אז ספירת בינה אינה משפעת ברכה
וכיכול נמצאו הספירות בחסרון שהרי
המקור נפסק לפיכך חוזרת ספירת יסוד
להתאסף לעלות אל מקום תשוקתה אל
הבינה ונשארת ספירת המלכות לבד
יבשה אין כל ואז נמצא העולם בכל מיני
קללה והיו ענין הקללות האמור בתורה
שע"י ישראל לוקה ספירת מלכות כאשר
בן כמיל תונת אמן ואו ובפשיעכם שלחה
אמכם נמצאת ספירת התפארת שדודה
מן הנחל שעליה הנקרא בינה ואז כנסת
ישראל משולחת ונפרדת כאמרו משד
אב יבריה אם בן פכישו וספירת ואומר
כי מפני הרעה נאסף הצדיק וכונתו
פל בשערים הקדושים ואומ' ונגן מפרז
מלך' אך נמצאת ספירות מלכות כל

תשוקתה ותאותה וחפץ בספירת הבינה
ושיהיה מכוונ' זו כנגד זו ובשנת העיובל
מתאחדות ביחוד שלם ונמצאת גאולה
באה בספירת המלכות אשר היא סוד
הארץ והיו שאמר הכתוב ובכל ארץ
אחזתכם גאולה תתנו לארץ ואחר
שידעת זה התכוון בכל מקום
בתורה שתמצא כתוב ידוד אדני שניהם
סמכים זה לזה ותדע ותשכיל כי לו שתי
הספירות האחת ספירת בינה הנפתחת
ידוד ונקראת אדני והשני ספירת מלכות
הנקראת אדני שזהו סוד ידוד אדני חילי
ועתה צריכין אנו להודיע כי בהתאחד
שתי הספירות הללו זו עם זו אז נמצא
העולם בתקון ומלוי וכשלושה שהרי כל
הצנורות מתוקנים והספירות מתאחדות
והברכה משתלחת בספירת מלכות הנקראת
אדני אבל הוא בברכה במקומו תמצא
כתוב אדני ידוד כאמרו אדני ידוד מה
תתן לי וכמקומו תמצא כתוב ידוד אדני
כאמרו ידוד אתה חילי והסוד כל מקום
שספירת מלכות שתקטטט ומתקנת
כשלמות התורה למטה אז אנו קורין אדני
ידוד אדני בתחלה לעל למשם למעלה
בינה הנקרא אדני בענין אברה שהיה
מתקן ומקשט את כנסת ישראל במצות
ובמעשי טובים כדי להריק עליה הכרית
משפע הבינה כאמרו אדני ידוד מה תתן
לי ומנין שתקן הדרך וקשט מה המלכו
שנאמר עקב אשר שמע אברהם בקולי
וישמוע משמתי מצותי חקותי ותורותי
וכתיב ויטע אשל בבאר שבע הוא התחיל
לנטוע הנטיעות שקצין אדם הראשון
והיכן נטעו בבאר שבע ועל זה כתיב
ויעל אליהם מעל אברהם וכתיב ויבן שם
מזבח לידוד ולפי שהתחיל אברה לתקן
הקלקלים ולנטע קציא הנטיעות הוא
התחיל לנטע אדני ידוד תקן ספירת מלכות
להריק ולהביא אליה ההמשכורת דרך
הצנורות מספירת בינה והיו סוד שאל
למען אדני למען אב שקראך אדני והנני
ית א 18 i רוסו

דמה הארץ פניך על מקדשך השם למען
אדני ר'ל הארץ פניך על מקדשך השם
בלומר דבר מועט אני שואל מעמך שהרי
כשחטא אדם הראשון נסתיקרה שכינה
שכל וכל בא אברהם אבינו וקבלה על גביו
ונקשה כסא למרכבה כדא ויעל אלדים
מעל אברהם עד שנא משה רבי וקבע
לה מקום במשכן שנאמר ונועדתי לך שם
בא שלמה המלך וקבעה בבית הועד שני
בנה בניתי בית זכור לך וגו' חטאו ישראל
ונסעה עשר מסעות בארץ דניאל ואמר און
מסעות הללו כמסעות של אדם הראשון
שבזמן אד' הראשון לא היה לשכינה מקום
קבוע חטא אדם נסתלקה שכינה משנבקע
מקום לשכינה בארץ משבנה שלמה בית
המקדש אע"פ שהיא מסתלקת לפעמים
אינה זזה ממקום קדושה לעולם שנאמר
זאת מנחתי עדי עד פה אשב כי איתירה
ואומר כי בחר יי' בציון אה למושב לו
מאי אורז כמי שמררהק מאנשי ביהו
נמתאוה להם וכן אמ' שלמ' מכון לשכחך
עולמים בלומר אע"פ שמסתלק לפעמים
לכאן הוא חוזר באמרו ברה אמר יי' שבתו
אל ציון ושכנתי בתוך ירושלים ונקרארה
ירושלם ערי אמת והר יי' צבאוה הקדש
ואומר ואישוף לי לעולם וכו' ולפיכך
אמר דניאל שאלה קטנה אני שואל ממך
שתשוב למקום המקודש לך ואלא להפריד
ממנו שאע"פ שנסתלק ממנו מקודש הוא
לך כאמרו והארץ פניך על מקדשך השם
מקדשך בודאי ואלע"פ שהוא חרב מקדשך
הוא והיינו דאמר על מקדשך השם
כאמרו והשמותי את מקדשכם אע"פ שהן
שמה בקדושתן עומדים וזש והארץ פניך
על מקדשך השם וזה מה טעם שהרי
כשנסתלק שכינתך כשחט אדם הראשון
ולא היה לה מקום קבוע אברהם אבינו
קבע לה מקום על גביו וזהו שאמרו למען
אדני למען אב שקראך אהון דהיינו
אברהם ולפיכך אברהם אבינו היה יכול
לקשט ספירת המלכות וליחד השם יתבר'

בעולם והסוד אחד היה אברהם אבינו
הארץ על שהיה און בכל אבריו ליחד את
השם והכריח את שמו בעולם וקבע מדרש
לפרנס מלכותו לפיכך היה יכול ליחד את
השם והסוד וילך למסעיו מנגב ועד בית
ל' ולפי שתקן אברהם אבינו הדרך ויחד
ספירת המלכות בספירת הכינה התחיל
ואמר אדני יד וד וזהו בנין אב בכל מקום
שתמצא כתוב אדני יד וד שהו סוד הקוף
השכינה והתקשטה להתאחד בספירת
הכינה אבל כל מקום שתמצא כתוב יד וד
אדני הוא סוד השפע והאצילות מלמעלה
למטה שספירת בנינה שופעת על כל
הספירות עד ספירת מלכות מתמלא כל
מיני שפע ואצילות וברכה כאמרו יד וד
אדני חילי זה הכלל כל מקום שאתה
מוצא אדני יד וד הוא סוד התקשטות
השכינה למטה להתאחד בכינה ולקבל
ממנה שפע ואצילות וככל מקום שאתה
מוצא יד וד אדני הוא סוד השפע הנמשך
מלמעלה למטה והסוד אמת מארץ הצמח
והדק משמים נשקף מה כתוב בתריה גו
יד וד יתן הטוב וארצנו חתן יכולה
לעתה התכונן באלו הפתחוהו שסמרו
בידיך כשעז זה כי בהם תוכל לפתוח כמה
שערים שננעלו כמ' בעולם שאין הכל
זוכים להכנס בהן והספירה הזאת נקראת
במקומות הרבה **כינה** והטעם כי סוד
המליץ העליון עומד בין
הספירות העליונות וכן הספירה התחתונה
והיא המאצלת על כל שאר הספירות אצילו
אשפע וברכה מן הכתר העליון ועל הספירה
הזאת יתכונן האדם עקר עקרים ויסוד כל
היסודות שאלמלא היא אין דרך ליכנס
לידיעת קדמותו יתברך והרי היא כמייק
המליץ הנאם כאמרו אנכי עומד בין יד וד
דכיניכם ובשב' שהי סוד המליץ התחתון
אוצר ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם
וכבר רמזו בעלי הקבלה שספירת הכינה
כמו הלשון כפה באמת כמו הלשון כפה
כמה צדדים האחד שהיא סוד הכתר
השלישי

השלישי

השלישי: הל' שהיא סוד הקשר ג' ספירות
 עליונות ואצילות ברכתם על ז' הספירות
 התחתונות * והג' שאלמלא הבינה לא
 נכנס אדם לרעת קדמונו של עולם * והנה
 משרר רעה שהוא המליץ הנאמן השיג
 בבינה מט' שערים כאלו חששים שערי
 בינה נבראו בעולם וכלם נמסרו למשרר
 חוץ מא' וכו' * ועוד הטעם שנקראת בינה
 לפי שהיא סוד תולדת בניס * וכנות בסוד
 בינה ותבונה * ולפיכך בעון נדרים בניס
 מטים בעבור נדרים * אשתו של אדם מתה
 וכל זה סוד במדה לפי שהתבונה היא
 מקום סוד כמו שהוא ידוע למקובלים *
 והיודע תבונת האברים ידע מה שאמרו ז"ל
 מוח הכן נמשך ממוח האב * וכל זה בסוד
 הבינה והרעת כי ממקום הבינה נמשך
 סך רחמים דרך הדעת בסעברות חוס
 השדרה עד הגיעו למקום המוכן * והסוד
 אד"ג שפתי תפתח ופי' יגיד תהלתך * וכבר
 המזו בספר יצירה כתיב לו ברית בין עשר
 אצבעות הידים והוא ברית הפה כרת לו
 ברית בין * אצבעות הרגלים והוא ברית
 מילה * והרמז כלו מילת הלשון ומילת
 המעור * והמבין סוד העקר הזה יכנס
 לרעת סוד הטעם שנקראת בינה * והנני
 מכאר * מו' חסם חבן אלה נבון וידעם כי
 ישרים * הבינה עומד בין התכונה ותדעת
 ומזאורים להתאחדו וז' הסוד בתכונה
 ובתבונה וברעת * הכל רמז * זהו סוד
 הקשר הספירות העליונות בתחתונות *
 ולפעמים נקראת הספירה הזאת **יובל**
 וכבר הודענוך כי כל מיני חירות
 ונאולה תלויה בספירה זו * והטעם כי כל
 שבע הספירות התחתונות הפעמים נמצא
 בהם לפי קילול התחתונים חלילה וחס
 והם דמיון הפסקת השפע כמו שאמר
 בפסוק ויקרא יי' אלים צבאות ביום ההוא
 לבכי ולמספר וכו' ולפיכך כשכני אדם
 חוטאים למטה וספירת הבינה פמעת
 מיני ברכותיה כביכול נמצא בשאר
 הספירות כמה דרכים עד שמתאספת

ופתעלות לספירת הבינה ונשאר החרבן
 למטה * אבל כשמתאחות הספירות
 התחתונות בספירת היובל וממשיכות
 שפע ברכותיה למטה אזי כל מיני חירות
 ונאולה נמצאים בכל הספירות ובכל
 המתפרנס * עי' ספירת המלכות המקבלת
 שפע הברכה מהם ידע כי יש זמן שעתיד
 להיות שהצדיקים יתעלו עד שיתאחדו
 בספירת הבינה שהיא סוד העולם הבא *
 ואז יצאו לחירות ויהיו נגאלין מכל מיני
 משתות ומכל מיני פורעניות בסוד הנואל
 משחת תייכי * וכנגד חסד הוא וההכנסת
 הזאת שאנו מזמנים לחכנס לחי העולם
 נצטוינו בתורה כמה מצוות עשה ולא
 תעשה שמתן שרין איננו זולתי בספירת
 בינה הנקראת עולם הבא ונקראת יובל
 לפי שבה יוצא משעכו לנאולה ומאכל
 ליט ומאפלה לאור גדול * ובה הדרך
 הנני מוסר בידך רמז * שאם תזכה תתכונן
 עקריהם * סוד הבינה הנקראת יובל לפי
 שבה יצאו הכל לחירות * הטעם כי כל
 הזוכה להדבק בה לעולם לא יראה דאגה
 ולא שום חסרון לפי שהיא דבק בספירות
 העליונות מבתי גואי * שאין שם דאגה ולא
 מחסור כל דבר והנדבק ביובל הרי ה' נגד
 לפי שאין סביב היובל שום דבר שיוכל
 להזיק לא שר ולא מלאך ולא דבר בעולם
 אלא עולם הרחמים לבדו לפי שער ספיר
 הגדולה והגבור * הן המערעין והמעכבין
 להביא טובה לעולם * והנה כתיב ספיר
 איובל עולם הרחמים נקרא נחלה בלא
 מצרים * והיא נחלת יעקב אבינו ע"ה לא
 כנחלת אברהם שהיו לו מצרי * ולא כנחלת
 יצחק שהיו לה מצרים * ולפיכך כל הזוכה
 להדבק בספירת היובל גאולה תהיה לו *
 לפי שאין שם דבר מעכב מונע ומקטרג *
 וזהו סוד והרכבתך על במורי ארץ
 והאכלתיך נחלת יעקב אביך נחלת קו
 האמצעי שהיא עולה ומתאחות בעולם
 הרחמים ונשארו למטה בסתי ארץ שהן
 נחלת אברהם ויצחק * ואם תתכונן מה

שאמרנו ברמזים הללו יפתחו לך כמה
 שערים י ועוד לפי שהוא כך נקרא רחוב
 הנהל שהוא מקום שאין לו מצרים ואין
 שם משטין ומעכב ומונע להטיב וכל
 הזוכה בעולם הזה להזר נמוע באותן
 המקומות פרו לא יתום ועליו לא יבול
 מה טעם והיה כעץ שתול על פלגי מים
 ועל יבלי יטלה שרשיו ולא יראה כי יבא
 חום וכשנת בצורת לא ידאג ולא ימיש
 מעשות פרו והטעם שאינו רואה כי יבא
 חום וכיוצא בו לפי שאין במקום זה
 מעכב ומשטין ומונע כי מקום זה למעלה
 מע שים הוא ולפי נקרא רחובות ועל זה
 נאמר ויוצא למרחב אותי והבן זה מאד
 והספירה הזאת נקראת בלשון רזל

תשובה

והטעם לפי שהנשמות
 נאצלו ממקום זה והירונו
 ממקום התפארה והנפשו מספיר המלכות
 וכן נקשרות אלו באלו עד שזוכו להתאחד
 בספירת הכינה כיצד הנפש קשורה
 ברות וההות כנשמה והנשמה כספירת
 הבינה ואם הו' הטאה הנפש נתחייבה
 עונש כרת הרי היא נכרת מן הרו' שהיתה
 נאחזת בה והפסידה הגמול הטוב ואין לה
 דרך לעלות לעולם הבא שהרי נכרתה מן
 האילן העליון שהיתה נאחזת בו וזהו סוד
 כרת האמור בתורה ונכרתה הנפש היא
 טעמיה ואם אחר שסרחה חזרה והטיבה
 דרכיה ותקנה נתיבותיה אזי היא חוזרת
 להתאחז בתורה שנכרתה מתחלה ואז היא
 זוכה לעלות לספירת בינה הנקראת עולם
 הבא ואז היא שבה למקו' שנאמר ממנו
 וזהו סוד תשובה כאשר ויתשובתו הרמזה
 כי שם בתיולפי שהנפש נקשרו ברוחו'
 והרוחו' נקשרו' כנשמו' והנשמו' נקשרות
 בעולם החי' לפיכך אמר הכתוב והיתה נפש
 אדוני צורה בצורה החיים אבל הנפשות
 שנכרתו ממקומן ולא שבו נדונות בפסד
 עונש רעים אחר שנכרתו ונקרות ממקו'
 מטען והרי הן מסולסלו ונעו מעונ' לעונש
 ומננע לנגע וזהו שאמר הכתוב ואת נפש

אויבך יקלענה בתוך כף הקלע וענין
 כף הקלע דמיון האבן שזורקי אותה בכף
 הקלע מסקו למקו' כך הנפש משנכרתה
 ממקומה הרי היא נזרקת ממקום למקום
 במינו עיני רעי הנקרא' כף הקלע יולפי
 דרך זה יש לך להתבונן מהו סוד התשוב'
 הנאמרת בתורה שזהו סוד תשוב' הנפש
 למקום שנעקרת ממנו וחוזרת למנוחתם
 כאמרו שוכי נפשי למנוחיכי ובהם היא
 חוזרת למנ' חתה' ברפואו הטוב שתקנה
 התור לכל מיני הטא ועון כדאיתא בתור'
 כהנים וזהו שאמר תור' חמים משיבת
 נפש באמ' שלמלא הודיעה התור' דרכי
 התשובה לא היה שום דרך לחזרה אבל
 הנביא צווח ואומר שוכו בני שובכי ארפא
 משבותיכם ופנינו לנו כי סוד ספיר הבינה
 היא סוד תשובה בנין אב לכל התור' כלה
 שנאמר ובלבבו יבין וישב ורפא לו ואכ'
 התכונן בהיו התשובה סוד העולם הבא
 ואח' שכארנו לך הסוד הגדול הזה יש לנו
 לחזור ולהודיעך סדר מעלות התשובה כי
 כל אחד מישראל אחר שנמכר יש לו
 דרך לשוב גאולה תהיה לו וכיובל יצא
 ואומ' וכשנ' היובל תשובו איש לא אחותיו
 בסוד ספירת הבינה יכולה הנפש לשוב
 ולהתאחד במקו' שנכרת ממנו וזהו שאמר
 תשובו איש אל אחוזתו לשון אחוזה

צדק עליון

כלומר הספירה אשר
 ממנה מתחלת מרת
 הדין אלפי שהילאחז בעולם הרחמי וזהו
 סוד צדק עליון המכוון כנגד צדק תחתון
 כי ספיר המלכותם היא נקרא' צדק תחתון
 ושתיהן מכוננות זו כנגד זו שערי צדק
 מכוננים כנגד שערי בינה כסוד אדני יוד'
 ולפי שאלו ב' הספירות מכוננות זו כנגד זו
 ושתיהן נקראו' בשם צדק אמר הכתוב צדק
 צדק תרדוף בלום דרוף לחשיני שערי צדק
 להפגם מ' זוכן לחיי העולם הבא שהוא
 סוד צדק עליון ולפי אמר צדק צדק תרדוף
 וחזר ופילמטען תתיה כנגד צדק עליון וירשת
 את:

אור הארץ כנגד צדק תחתון שהוא סוף
 ארץ ישראל באמרו מלאתי משפט צדק
 ילן בה והכן זה מאד יודע והאמן כי כל
 העתידים לזכות ולהכנס לעהב לא יכנסו
 לו אלא מתוך הדון וזהו שאזל שלש כתו'
 ליום הדון ובאותו סקו הוא מתן שכרן של
 צדקי שאין לו ערך ולא קצבה ולא שעיר
 ושזל אר חייא בר אבא אר' יוח' כל הנביא'
 לא נתנבאו לא לימ' המשיח אבל לעולם
 הכא עין לא ראתה אדם זולתך והספיר'
 הזאת נקרא ג' למקובלים **שכינה**
עילאה לפי שהיא
 סוד קבלת השפע והאצילו'
 מעולם העליון שהוא עולם הרמים והיא
 משפעת כמה מיני שפע ואצילות בשאר
 הספירות של מטה הימנה ובשהכריות
 פקיימות התורה המצוות אז היא שוכנת
 ומתגלה בשאר כל הספירו' ומשפעת כמה
 מיני שפע ברכה וטובה בכל הספירו' אז
 יתמלאו כל העולמו' טובה וברכ' ואז ספירת
 השלכות הנקראת שכינה תתאה גם היא
 חוזרת להריק ברכותיה על התחתוני' והיא
 שוכנת מיניה באמרו רונתי משכי בתוככם'
 ואז כל העולמות כלן בתקון שלם ובמלוי
 פרוקץ לא יחסר כל בו ואם הו' קלקלו
 התחתוני' שורה התור' והמצו' אז השכינה
 העליונה מסתלקת ובהם ילקה נפשו
 הצנורות ונחשכו הסאורות ונאסף הצדק'
 ואז שכינה תתאה מסתלקת מן התחתונים
 ונסתלקת העליונה מן העליונים ואז הוא
 חרבץ העולם ולפי היורעי' לרצות את קונם
 יודעים לתקן דרך השכיב' להחזיר למקומה
 ולתקן קלקול הצנורות ואז חוזרת שכינה
 עליונה להאציל ברכותיה לספירות ואז
 הספירות משפיעות הברכ' לשכי' תתאה'
 ואז גם היא חוזרת למקומה להריק ברכה
 לעולם ס' בהסתלק העליונה תסתלק
 התחתונה ובשוב העליונ' חשבו התחתונה
 והסוד הידוע לשתיהן יודעת היו והשבות
 אל לבבן כידוד הוא ה' אדם בשמי' ממעל
 אז שכינה עליונה ועל הארץ מתחתיו

שכינה תתאה ושמה תאם שתי רשויות
 חלילה וחם אינן לא א' לבדו כי ידוד הוא
 האלדים בשמים ממעל ועל הארץ סחחית
 אין עוד והידוע הסוד הגדול הזה ידעו
 ותקראנה לו השכנות שכל לאשר יורד כן
 לנעמי לפי שאותו הנורד במקומות אלו
 היה עקרו והוא היורש נחלת משהדת כן
 שתי השכנות והסוד הר ציון ידכת צפון
 כטל חרמון שורד על הררי ציון כי שם
 ציה י' את הברכה חיים עד עולם ואמר
 עיר דוד היא ציון והכן זה פאר והמפירה
 הזאת ג' נקראת למקובלים **מקור**
החיים לפי שהיא המושב
 מעולם הרמים שפערהי' בכל
 הנמצאות ולפי שהיא מקור החיים נקרא'
 ספיר' התפאר עץ החי' כלומר עץ המושך
 החיים מן המקור העליון והנה עץ החי'
 בתוך הנקו האמצעי המריק חיי' בספירת
 היסוד ונקראת אל הו' ונקרא ג' לדי' הים
 כמו שבארנו ולפי שהספירה הנקראת
 מלכות מקבלת שפע החיים ממקור החי'
 עץ החיים באמצעות אל הו' נקראת גם
 היא ארץ החיים כמו שנאמר אתה ה'ך לפני
 י' בארצו החיים והכן זה פאר וסי' דאה
 נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב'
 ואם הו' הפך זה את המית ואת הרע וככ'
 בארנו כמה עניני' בסוד זה בשע' הראשון
 והספירה הזאת גם היא מלבנה עינות של
 ישראל ונקראת כפודים לפי שזוה' סוד
 הלבנות הנאחזת בעולם הרחשי' שכלו לבן
 הוא היא מלבן עונותיו של ישראל והנני
 מכאר כבר הודענוך כי כל זמן שישראל
 צדיקי' אז כפיר' מלכות מקושט ומתאחד
 בספירה העליונה ובכלה העדה כליה ואם
 הו' קלקלו ישראל שורת התורה והמצו' הרי
 סרחונן תלוי בה כאומרו ובפשע'י' שלחה
 אמכם יו' ית' למען דחמו' והסודי' תתן
 לישראל יום אחד בשנה לטהרן מסו' מאתן
 ולרחוץ אותן וקרא' אותן יום הכפורי' ומעם
 שנקרא' יום הכפורים כל שון רבים לפי
 ששתי' אן הספירו' פתאחדות באותו היום
 ספירתם

ספירת הכ"ה וספירת המלכות והנח
ספירת הבינה מסתרת ורוחצת כל מיני
מנוח וכלכלה שנחננו ישראל בספירה המלכה
נכששתי אלו הספירות מתאחדות להפך
בזכותן של ישראל ולמטה כלכלוכן נקראו
על זה יום הכפורים והנני רומז אם יהיו
חטאיכם כשנים כשילג ילבינו העליונה
נקראת לבנון והתחונה כלבושה לבוש
שנים צריכים ישראל להפוך לבוש השני
ללבוש ולפי נקרא יום הכפורים וזהו סוד
לשון של תהוית שהיה מלבין מפני טעם
כפורה שהרי ספיר בפה הופיעה להאיר
על ספירת מלכות ולמטה אותה מכל מיני
טומאה וזהו סוד השעיר המשתלח בזה
היום ולפי ששתי הספירות חלו מכוונות
זו כנגד זו בסוד אימא עילאה ואימא תתאה
סתעסקות בזה היום כשהרצן של ישראל
נאמר בתשמיש המטה בין הכפורה והותר
בשבתות וימי טובי והסוד הידוע לידעו
חז ונס אמנה אהותי בתאבי היא אך ללא
בט אמר ותהו לי לאשה וזהו סוד שנקרא
יום הכפורים והבן זה מאד והספירה
הזאת נקראת כל שון **העולם הבא**
ולפי שנקראת כפורים
כמו שבארנו והיא סוד החיי כמו שכתבנו
אנו סתפלים ביום הכפורים כתבנו לחיי
חתמנו בספר החיים באות הספירה שמש
וכמה מגדולי חכמי הדורו הללו נשתבשו
כפי ידיעת החיים שאנו שואלים מיה ער
יום הכפורים ולא מצאו ידיהם ורגליהם
והוצרכו לכמה פירושים רחוקים והעקר
הוא שאנו סתפלים מיה ועד מה שנזכה
להיותנו טהורי מטומאה סתאיתנו ונזכה
ליכתב בספר הצדיקים בעולם החיי שהנא
העולם הבא בין שנחיה כל אותה השנה
בין שנמות באותה השנה שנהיה כתובים
בספר הצדיקים שהוא ספר החיים כאמרו
כל הכתוב לחיים בירושלם ובכלל זה אנו
שואלים בשאר התפלה כנון ביעלה ויבא
ובשאר מקומו שנתקיים כל השנה בחיים
אמרו ונחיה ולא נמו' וכן אט עושי בשאר

מועדים וראשי חרשים אבל זכרנו לחיים
וכתבנו לספר החיים שאנו אומרים ברה
ויה אינו כי אם שנהיה מנויים עם כתות
הצדיקים הראויים לחיי העולם הבא בין
שנחיה באותה שנה בין שנמות וזהו
שאמרו ספרים נפתחים ברה אחר של
צדיקים נמורים ואחד של רשעי גמורים
של בינוניים ואם תחבונן היטב בהלב זו
יראו עיניך וישמח לבך ותצא מכם הפיכך
ותחישב דעתך על שיטת התלמוד בפלמה
שאמרו ולא תצטרך לחיים ארוכי היום
התלמוד כן שלקה צדיקי ורשעי ובינוני
שאם אתה אומר שכוננת רזל במקום זה
היתה לשאלת חיי העולם הזה או חיים
טובים אין לך אדם מת שיהיה כנוי עם
הצדיקים ואין לך אדם חי באותה שנה
שהיה מנוי עם הרשעים ונמצאו כסוד
עקרי תורה נעקרים ממקומן אבל האמת
והישר כל כונת מה שתקנו ברה וכליה
בזכרנו לחיים וכתבנו בספר החיי שיכפר
עונותינו לסלה לחטאנו ויכתבנו עם
הצדיקים והראוי לחיי העולם הבא שהם
נכתבו בספר החיי בין שנחיה בין שנמו'
ושמור עקר זה מאד ולא חסתרנו בפי אחר
שכתבו בענין זה ולפי שהספירה הזאת
היא עולם החיים היא נקראת עולם הבא
והטעם שנקראת עולם הבא שהיא מושב
תמיד ברכותיה ובאה בכל יום ובכל עת
ובכל שעה וסשפעת ברכות לעולם ברא
ונהר יוצא מעדן ויוצא כלומר שאינו פוסק
לעולם כאמרו וכמוצא מים אשר לא יכזבו
מימיו ונקרא עולם הבא שהוא הולך ובא
תמיד ואת והלא אמרת שפעמים פוסק
ברכותיו אם יחטאו בני העולם דע שאין
כונתו לומר שיפסקו ברכותיו לגמרי אבל
כונתו לומר שאם בני אדם מישרו דרכיה
למטה אז העולם העליון משפיע ברכות
עד אין קץ ועד אין סוף ואז כל צנורות
הספירות פתמלאים כל מיני שפע וברכה
עד שספירת המלכות מריקה ברכותיה עד
כלידי ואם חו' קלקלו בני אדם דרכיהם
ופעשיהם

לכאן ולכאן וזכאון הטפסוף מהקנין יורר
 שאר הארצות ועד איז ברכ מצויה באותו
 ארפטוף שאין הברכ מצויה בכל הארצו
 אלא בשון שוחות עי ארץ ישראל שנה
 ונברכו כן כל משפחות האדמה יוהבין
 מאד הרי לך מבואר ענין נהור ונברכו
 כבוד המשכת השפע עי הפירוש הנכונ
 בעת הרצון או בשעת חכעס וחקלקו
 ותרעה דברים נסתרים נגלים לפיך
 ואמנם שאר עיני העולם הבא עדין
 חשפע בהם כמה פלאים וכמה מרגלות
 בעה יתאכל למח שאנו צריכים לבאר
 בחברנו זה די כמה שזכרנו וזה
 שהספירה הזאת נקראת
שופר גדול והטעם לפי שהספירה
 הזאת נקראת **יובל**
 וזהו שופר גדול שמו יצאו עבדים לחירות
 וסימן לדבר יום הכפורים של יובל
 אם תחבונן היטב כמה שפירשנו למעלה
 בשער זה בענין הספירה הזאת
 הנקראת נאו לה ונקראת כפרים ונקראת
 יובל ונקראת חיים חבק סוד שופר גדול
 וזכר רודע ענין כי נמדה האדם יצאו
 פמטרים וכמה הזאת אנו עומדין ליגאל
 זהנני פכא **יובל** כפר רודע ענין כי
 המדה הזאת היא למעלה מכל שרי
 האומות ונקראת במתי ארץ כי כל שרי
 האדמה אינן עולים במתי ארץ אלא עד
 ספירת גדולה ונבורה שהן לפטרה
 מספירת בינה וזכרנו ישראל נפתחו
 בכל הארצות ורדו בהם כל האומות
 באשרי והפיען ייכל העמים מקצה
 הארץ ועד קצה הארץ ואם כן
 בהיות השם יתבהך מתעורר לקבץ נדתי
 ישראל צריך לעורר עליהם המדה שהיה
 למעלה מכל האומות היא ספירת הבינה
 וכשיתעורר השם ית אוחה הספירה
 העולה על כל האומות אז ירגז השמים
 העליונים וילאקן מקום באומות ופקוד
 יי על צבא המרום כמהם ועל מלכי
 האדמה באדסה ילפיתקע בשופר גדול
 ובא

ומעשיהם אז מדה בינה שהיא עולם הבא
 מונעת שפע ברכותיה ואינה מריקה אלא
 בצמצום בענין שאין הברכ מצויה בו לא
 כדי שיעור מועט בענין שלא יחרב העולם
 מכל וכל והרי היא כאילו אין שם ברכה
 כלל ועוד שאותו המועט הספסף מספיר
 בינה אינו בא דרך הצנורו לפי המלכו
 שהרי נתקלקלו כל הצנורו ונמצא ספירת
 המלכות יכשרה ואתו הטפסוף המועט
 מטפסף לכאן ולכאן דרך השברים בענין
 שלא תמצא שם ברכ כלל משל לצנורו
 המים שנתקלקלו ונשתבו והרי אותן
 המים הבאים באותם הצנורו נשפכו דרך
 השברים והסדק לכאן ולכאן בענין שלא
 אבא מהן תועלת וכשמגיעים המים
 הנשארים בצנורות למקום התפץ כל כך
 צומטו בקלוקל הסדקים והשברים עד
 שלא נשאר בהן שיעור להשקות האדמה
 ולשתות ולהסתפק בשאר הצרכי ונמצא
 אקללה בעולם ועוד שאותן המים
 הנשפכים דרך הסדקים והשברים הולכי
 למקומות שלא היו ראויים ללכת בהן עד
 שנמצאו מקבליים אותם מקומות תועלת
 בשעת הקלוקל ועל זה נאס' חתת שנואה
 כי תבעל ושפחה כי תירש ובקרתה תחרת
 עבד כי מלוק וכל כי שבע לחם ואם
 תבין העקרי הגדולי שאנו פכארי במקום
 זה תכנס לכמה דרתי ותכין ותשיג הטעם
 מדוע יארץ ישראל שומטת מכל וכל
 וארצות הנגים לא נחרבו לגמרי ואם
 תקשרה ותאמר הלא ארץ ישראל עקב
 הברכות ושאר ארצות הנגים שתברכו על
 ידיה באשר ונברכו כן כל משפחת האדם
 ואמר ונתון סטר על פני ארץ ואת
 ושולח מים על פני חוצות ומן הדין הירד
 שאחר שנפסקה ההשבה מארץ ישראל
 שיתרבו מאד שאר הארצות שברכות ירדן
 תלויה בברכותיה לגמרי דע שאילו לא
 נתקלקלו הצנורות ונעשו בהם סדקים
 ושברים אמת אתה אומר אבל מאחר
 שנתקלקלו ונסדקו ונשברו מטפסי המים

ובאו האובדים בארץ אשר והנתי בארץ מצרים ואמר י' ארץ בשפר יתקע והלך בסערות תימן וסמך ליהווי צבאור יגן עליהם יואח בצקרים אעפ שנאלו במדה זאת מדוע לא יתקע בו שופר לפי שאותה הגלות היתה תחת מצרים לבד אבל גלות זו שהיא תחת כל השרים העליונים נתת יד כל משפחות האדם צריך לעובד עליה צחו הגדול ברעם וכרעש גדול וקול שופ' נאמר והתגדלתי והתקדשתי ובעדתי לעיני עמי רבים יואח מדוע הוצרך למצרים כחונ הגדול הואיל ואינה אלא משפחה אחת ידע שאין ככל שריו מעלה גדול משהשל מעולם זהו שאמרו חכמים ארץ מצרים שנייה לארץ ישראל ולפיכך הוצרך לו לעשות אותה וסופתי ולהוציאם בכחו הגדול ולהראות גדלותו והבן זה סוד י' והנני מוסר בימי צאתך מארץ מצרים בראשו נפלאות יראו נויס ויבשו מכל גבורתם וישונו על פה ואזניהם תחשנו ילחכו עפר כנחש בכאן רמז קציצת השרים העליונים ונפילת האומות שתחת משלתם ואחר שספרנו לך אן הכללים נחזור לשאר והספירה הנאת נקראת לפעמים **גבורות** והסוד מי יטל גבורות י' וידע כי מדת הדין הנקרא גבורה והיא פחד יצחק נקראת גבורה יחידית אינה נקרא גבורות לפי שהר"ם מצוי שם כבינותיה וכשישר' חוטאי כביכול אינה שנתבר' לפי שהשרים שסביבותיה יש להן פתוח פה ואז היא נחלשת והסוד צור ילדך תש' יוא' עורי עורי לבשי עוז זרועי י' ואומר איה קנאתך וגבורתך וכל זה לפי ששרי אומות העולם כנגד סדר הגבורה שהם בעלי המצר והנביא יצחק ואו על מדת הגבורה גלתה יהודה מעוניה היא הלטה כנוים כל רודפה השיגה בין המצרי' בין המצרים בודאי כל זה במדת גדולה וגבורה שיש להם מצרים כמו שכתב בארנו אבל ספירת הכ' י' שהיא לסעלה מכל שריו האושר

ואין לה מצרים היא הנקרא גבורו כובשת הכל תחתיה וזהו ס' שופר גדול והטעם גאולה וחירות ולפי שהיא מתגברת על כל הגבורים ואין מי שיוכל להזדונג לה מכל השרים העליונים הפסוק מכריז ואו מי ימלל גבורות י' וזוהי והתברכו בו נויס וכו' והללו והבן זה סוד צריך גדול הוא לכמה מקומות ותדע וחבין מה שקבעו בתפלה מי כבוד בעל גבורות ומי דומה לך דבר גדול רמזו בא' והספירה הזאת היא נקראת **תהילה** וצרכים אנו להודיע עקר' תלויים בזה הענין צריך אתה לדעת כי שתי הספירות שהן יוד' אדני מכוונות זו כנגד זו והעליונה נקראת תהילה והתחתונה נקראת תפלה והטעם לפי שהעליונה בקה בראש המעלות ונמננה בגא' כל מיני אצילות ושפע וכרכה וחיים לפיכך נקרא תהלה כלומר שעלינו לשבח ולהלל למי שעשה עמנו ועם אבותינו את כל הנסים האלה והוציאנו מעבדות לחירות ועל זה נקרא תהלה והתחתונה נקראת תפלה והטעם לפי שהתחתונה דבקה בסוד התפלות והתחתונים לפירוב החטאות והלכוין שחוטאים ומלכוכים הכנים הדרכים בה ולפיכך ספירת המלכו' היא סוד התפלה וסימן ואני תפלה וזהו סוד ארזים אל דמילך ולפי שהתפלה דבקה במדה זו נקבעו שערי כל התפלות בשם המיוחד לה שהיא אדני וסודתהו בראש כל התפלות אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך שהו שער כל התפלות כמו שכתבנו בשער הראשון אבל ספירת בינה שהיא דבקה בראש המעלות וממנה יבאו החיים והכבוד וכל מיני אצילות קיום ועמידה היא סוד התהלה כל' להלל ולשבח לפאר ולהומם על כל הטובות הנסים והנפלאות שעשה עמנו תמיד לפי שהיא סוד החירות והגאולה כמו שכתבנו וכחופיעה יופיעו הנסים והנפלאות לישר יהנה סוד התפלה הוא ענין התחתונים ובקשת

ובקשרו רחמים לרחם עלינו ולסלוח
 חטאתינו ולהושיענו מצרינו ויה' שלים די
 מחסורנו ולהחיות אולנו ולשמרנו מכל
 מיני משחית וצורעות וכל כווצא באלו
 הבקשות התלויות בתפלה וכל אלה הדברים
 הם הבקשות בספירת המלכות אבל סוד
 התהלה הוא אחר שקבל ית' הפלותינו
 ואחר ששמע קולנו וקבל תחנונינו וסלח
 חטאתינו והושיע אותנו מצרינו והשלים
 די מחסורנו ושמ' אותנו מכל מיני משחית
 וצורעות אז חובה מוטל על עלינו להלל
 ולשבח לפניו על רוב הטובות שעלנו
 זעתה ראה ההפרש שבין תהלה לתפלה
 הרי לך כי התפלה דבקה בספיר המלכות
 והתהלה דבקה בספיר הבלגה שהיא סוד
 הגאולה והחירות וכל מיני הישועות ולפי
 הכל האופן לתפלה ואין הכל ראוי לתהלה
 כי התפלה כל אחד בפי צער ומחפלה על
 צרתו ואכל התהלה מיוחד להודו ולהלל
 לשם על גדול טובותיו שעשה ומי הוא
 שיערו שבחיו לפי נאמ' לישירי נא' תהלה
 וצדיקים אנו לעורך על עקרים גדולים
 רמזו אותם רבותינו בענין התהלה להודיע
 שאין כל אדם ראוי להלל ואין כל שעה
 ראויה להלל לפי שהמעלה הזאת גדולה
 היא עד מאד אמרו בכרכות פ"ק א"ש בן
 פזי ק"ג פרשיות אמר דוד בספר תהלים ולא
 אמר הללויה עד שרא' מפתח של דשעים
 שנא יתמו חטאים פן הארץ ירשעים עוד
 אינם הללויה עתה חתבונו שני דברים
 גדולים שרמזו האחד שאין ראוי להזכיר
 ענין התהלה זולתי במקום שהיא מזומנת
 כלומר לעשות הנסים והנפלא' ולהשמיר
 הרשעים כמו שעשה במצרי' ששם נאמר
 הלל ראשון כמו שנאמ' השיר יהיה לכם
 כל יל התקדש חג' והשני שאף ע"פ שראח
 דוד כמה נפלאות ילא מלא לבו להזכיר
 הלל אלא באותו דבר הראוי להלל משל
 כמי ששובש בגדי פלכות ועוסק במלאכה
 פחותה היש בזוי גדול מזר' לפיכך אזל
 האומר הלל הגדול בכל יום הרי זה מחרף

נבדוף ולפי גודל מעלת הבלגה אין ראוי
 להזכיר שבהיה אלא מקומות ובשעות
 הראויות להזכיר והנה הנביא מכריז ואו'
 כי אין כל אדם ראוי לתהלה אני ידוד
 הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותה' לרמי
 לפסילים וכי תעלה על דעתך שתהלתו
 אפשר לתת לפסילים אלא דבר ידוע
 למקובלים כי כל תפלה שאינה הגונה
 נקראת פפולה וכן הו"א פירוש הפסוק מי
 שלא נכנס לשמש בכפיר המלכות שהיא
 החתונה בעת התפלה אין אפשר לו ליכנס
 לפני דום המעלות לפני ספירת הבלגה
 לישרים נאווה תהלה אבל לא לפסילים
 הבן זה מאד ועצה צריך אתה להתבונן
 כי כבר בארנו למען בשע' זה כי הנשמה
 דבקה בספירת התהלה והר"ח בכפירת
 התפארת והנפש בכפירת המלכות והנה
 דוד פ' הדבר בסוד ואמר כל הנשמה ההלל
 ית' הללויה וכבר ידוע הוא למקובלים כי
 שיה' רמז לג' ספירות עליונות ולפי תהלה
 בהן הנשמה וההלל ואמר כל הנשמה
 ההלל יה' ואם תאמ' והכתוב הללי נפשי
 את ידוד הרי ההלל תלוי בנפשי דע כי
 הלל הנשכה תלוי בשמה' הלל הנפש
 תלוי בשם ידוד כי בו נכלל ר' ספירת
 המלכות שהיא סוד ה' א' אדוונה של טס
 וב' מיני הלל הם הלל גמור והלל שאינו
 גמור הלל גמור תלוי בספיר הבלגה מקום
 שאין בו חסרון כל דבר ולא נדבק בה פגם
 לעולם לפי שה' למעלה מכל השרי והיא
 דבקה בעולם הרחמים והלל שאינו גמור
 תלוי בכפירת המלכות ולפי שלפעמים
 הירבה היא נפרצ' ופגם דבק לה כשישראל
 הוטאו ומכעיס כך הלל שאינו גמור והוא
 בדילונן נקרא כנגדה זהו כוד הלל גמור
 והלל שאינו גמור והבן זה מאד והלל
 של ר"ח שאמרו שהיה פגם לפי שזמן
 כפרה הוא והלל נפרצ' פגוסה הייתה והורה
 להתחדש אבר הלל הנסי והנפלא והלל
 השמחו והטובו והלל פסח שכונו' וסכות
 באותן הזמני הופיע ספיר הבלגה בפסח
 ט א ק I וחמישים

וזמנו שים עליו בני ישראל ובה נגאלו בעצרת
 תספרו חמשים יום והיא גרמה למתן תורה
 כסכות שמנה ימים עם חג עצרת וכבר
 הודענוך שהם שמנה ספירות שמתחילות
 להמנות מספירת הכינה ושבע תחתיה הן
 חלק לשבעת וגם לשמנה והנה רמז היא
 חמשים הוא שמנה והמכין יתכונן אבל
 שמן ימי הנוב שתקנו השמן בא מן הרצון
 לספירת הכינה והכינה סוד המנור ונרות
 אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות
 המנור והנרות יפקוח עיני עורו פק עיניך
 וראה ושמן ימי חנוכה הם סוד הענין
 והנם הגדול והיודעים עקרי הדבין זה יכין
 כי הנם הנעשה בשמן עי ספירת הכינה
 הוא כי מש תולדת השמן מן הרצון ולפי
 המנורה והנרות והשמן סוד כל הספירות
 והמגלה סוד זה מנורת זבדיהו שני צנתרות
 זהב המריקים מעליהם הזהב שאינ צריכים
 לחביא שמן ממקום אחר לא שני הצנתרות
 מריקים שמנים זיתים עליה המבין זה יכין
 סוד יה וסוד כל הנשמה תהלל יה וסוד
 הלל גמור בשמנת ימי חנוכה הרי רמזנו
 לך רמזים גדולים וחוקים ועמוקים במה
 שתוכל להתבונן בסוד רהלל ובסוד כל
 מקום שנאמר בו תהלה ולא לחנם אמרו
 כל האומר תהלה ליהוה בכל יום מובטח לו
 שהוא בן העולם הבא דברי גדולים רמזו
 הנה כי סוד תהלה הוא סוד העולם הבא
 כמו שפי' בשער זה ולא תקשה ותאמ' והלא
 אמרת כל האומר תהלה גמור בכל יום הרי
 זה מחיף ומגדף הלל גמור לחוד תהלה
 לתהלה הלל גמור אינו נאמר אלא על מעם
 ידוע תהלה הוא סוד ערך תקון הספירה
 ותכסיסה ומעלותיה אבל אינו גוף התהלל
 ולפי אמרו כל האומר תהלה ליהוה וכו' כל
 כל האומר המזמור הזה בכל יום שהוא
 מתחיל בלשון תהלה שהו' סוד ספיר הכינה
 ויש בו כמה תכסיס ומעלו' משתי הספירות
 המכוונות זו לזו שהן כינה ומלכות מובט'
 לו שהוא בן העולם הבא ואם תזכ' ליכנס
 בחדרי המעלו' שבמזמור הזה תראה ותשמ'

ואחר שידע זה התבונן בסוד המלכו שהוא
 אדני שהוא סוד התפלה כמו שפי' בשער
 הראשון הוא השער שבו נכנסים להגיע
 לכפירת התהלה שהוא שמינית להלפי
 כללם בא כזה הפסוק ואמר בתהלה אדני
 שפתי תפתח שהוא סוד התפלה ואח' כופי
 יגיד תהלחך כלומר בהיותו זוכה לסוד
 התפלה כהונן אזכה להיות ראוי להעריך
 תהלה כמו שבארנו לישירים נאווה תהלה
 וכמו שפי' בפסוק וכבודי לאחר לא אתן
 ותהלתי לפסילים ושמוח העקרים הללו
 בענין תהלה ותפלה והספירה יחזאת היא
 אות שניה מאותיות השם והיא סוד ה'
 ראשו של שם ידוד ית' וכבר הודענוך
 בשער הזה היאך לו שתי הספירות שהם
 כינה ומלכות מכוונן זו לזו בשמך הספירו'
 ולו הן הנקראות בכל התורה ידוד אדני
 בכאס כאחד כמו שבארנו והנה סוד
 הבינה היא שער הספירות העליונה וממנ'
 יקבלו שפע ברכה שבע הספירות התחתונות
 כמו כן ספירת מלכות היא שער כל שער
 הספירות וממנה יקבלו שפע ברכה וקיום
 ועמידה כל הנמצאים שבעולם עליונים
 ותחתונים והנה ספירת המלכות היא כי
 קבול לכל הברכות הבאות מספיר הכינה
 ולפי' זו דוגמא לזו ושתי'ן בינה ומלכו' הן
 סוד שתי הן ין אשר בשם ידוד ית' ה'א
 ראשונה בינה ה'א אחרונ' מלכות והנה
 המלכות מקבל' סוד שפע הברכו הנמשכות
 מן הבינה כמו שפירו' ולפי' זו שם סוד זו
 עובל זו שכינה על א' זו שכינה תתאה זו
 אם עלאה וזו אם תתאה זו בית שער
 לספירות עליונות וזו בית שער לספירות
 התחתונות עי' ראשונה מקבלו ברכות
 שאר כל הספירות ועי' אחרונ' מקבלים
 ברכות וקיום כל הנמצאו' הנבראו' וזו נקרא
 תהלה וזו נקרא תפלה וזו נקראת כפוף
 וזו נקראת כפופים וזו נקראת שמינית וזו
 נקראת שמינית מלמעלה למטה מלכות
 שמינית מלמטה למעלה בינה שמינית לפי
 ששתי הספירות העליונות כלולות בבינה

כיו שם יד'וד יתברך שני נקודי' יש לו בתורה
האחד נקוד אלד ס שהוא סוד הבינה בדר'
זה יד'וד בפסוק יד'וד ארצ' חילו' ובפסוק
ארצ' יד'וד במה ארע בני אירשנ' וכן כיוצא
בהז' השני נקוד אדני' שהוא סוד המ' לבנ'
ברך זה יד'וד בכל התורה ואם תתבונן
העקר הגדול הזו שמסרנו בידך במקום זה
חכין סוד שני ההי'ן שבש' הי'אך הז' מכוונ'
זו כנגד זו ומפתחות השם בדיהז' זו למעלה
וזו למטה' ובנקוד' שתיהז' השם נקד' בכל
התורה לא בנקוד' א' ומכאן חכין סוד שכינ'
ביחוד שני ההי'ן ושתיהז' כוונה אחר' זו
שואבת מזו והכל יחוד שלם לשם יתברך
והיודע לכיז' סוד שתי' אלו ההי'ן שבשם
צריך לכיז' בשעת היחוד כי בשתיהז' הוא
סוד היחוד השלם ועל שתיהז' נאמר יהיה
י'תו אחד ושמו אחד לכיז' זו כנגד זו וליהז'
הספירות זו לזו והז' עקר ליודעים עקר
קבלת יחוד יי'ת' והנה הודעונך בשרתי
אלו ההי'ן שהם סוד כל מקום שאתה מוצא
כתורה כתוב בפסוק אח' אדני' יד'וד או יד'וד
אדני' ואחר שמסרנו בידך אלו העקר'ם
בשער זה יש לנו להכנס בשאר השער'ם
שכונתנו בחבור זה בהם' והשם למען
רחמי'ן חסדי'ן וזרנו רבך האמת'

כמו שפ' זהו סוד וכיום הח' עצרת תהי'ר
לכם' וכבר בארנו למעלה' ותפוס בידך
עקר גדול בשתי' לו הספירות' שהן בינה
ומ' לכות כבר הודעונך ששתיהז' מכוונות
זו לזו ומקבלת שפע ברכה זו מזו' ועתה
תצטרך לדעת ששתיהז' סוד הפרנסים אש'
חותם כל שם יד'וד ית' מסור בדיהז' ה'
זעליונה שהיא הבינה היר' סוד הפרנס
העליון שממנו יקבלו כל הספירות' שפע
וברכה ולפיכך תמצא שהותם' כל השם
מסור בינה שהרי השם הנכתב יד'וד והוא
נקוד בפקוד אלדים והוא נקרא בשמו בדר'
זה יד'וד ונקרא אלד' ס חרו' השם הנקרא
בנקודה לפי שהיא נושאת כל החותם'
ה' אחרונה שהיא המ' לכות ה' סוד הפרנס
הגדול האחרון שממנו יקבלו עולם המלאכ'
נציבותם ומחנותם שפע קיום פרנסה וחיים
וכן עולם השמים חמה ולבנה וככבים' וכן
צבא הארץ מיני מתכות צמחים ובעלי חיו'
למיניהם כלם יקבלו כח קיום ועמידה
וחיים כפי הראוי מספירת המ' לכות שהיא
סוד ה' אחרונה של שם ולפיכך תמצא
שהותם' כל השם מסור בינה והיא נקרא
בשמו בדרך זה נכתב יד'וד ונקרא אדני'
הי' השם הנקרא בנקודה' נמצאת למד'

ידוד. בינה. יוכל. תשובה. צדק עליון
שכינה עילאה. מקור חיים. כפורים.
עולם הבא. שופר גדול. גבורות.
תהלה. אם עילאה.

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה

השם החשיעי

ששמת הקדש
הוא הנקרא יה
וצריך אתה לדעת כי השם הגדול שהוא
ירד ית' הוא הנקרא שם החיבור כלומר
סוד יחוד כל עשר הספירות כאחת וכבר
בארנו כי שתי הספירות הראשונות מלולות
באות יוד של שם המיוחד הקצו של
יוד סוד הכתר ועקב היוד סוד החכמה
והספירה הג' מתאחדת בשתיהן היא סוד
הבניה הכלולה בסד' ראשונה של שם
במצא ב' אותיות ראשונות של שם שתיהן
כלולות בנספיות ראשונות ואין של
שם היא כוללת שש ספירות ג' מצני אות
ואו' ולפעלה וזו הן גדולה גבירה תפארת
וג' מצני אור' ואו' ולמטה ואלו הן נצח
הוד ויסוד והספירה האחרונה של שם
שהיא ה' כלולה באות אחרונה של שם
שהיא אות ה' ועתה צריכי את להודיעך
מה טעם ב' אותיות של שם הראשונות
נקראות בפני עצמן וכ' אותיות אחרונות
של שם אינן נקראות בפני עצמן וכבר
ידעת מה שפי' בה' ה' של שם ה' ה'
ראשונה ה' היא הבינה מיוחדת ספירות
תחתונות עמה ה' אחרונה שהיא מלכות
היא מתיחדת עם ט' ספירות עליונות עי'
יסוד יסוף דבר עקר כל י' הספירות הוא ג'
ספירות עליונות איש מהן נשפעות כל י'
התחתונות ואם היו נפקו ממטבת ה' או
נמצאת הרוב תכית ושריפת ההיכל וגלו'
הכנסת מן האומות ולפיכך חצי השם
הראשון שהיא ה' אפש' לו להקראות
בפני עצמו חצי השם האחרון שהוא ה'
א' וזהו הק' אות מפני עצמו לפי שהיא
קציעה כנטיעות וכשאתה קורא ית' הרי
גם חצי השם האחרון ככלל בו ואין שום
קציעה וכן בסוד יוד ה' א' יחציו בכל י'
זה בחצי השם הראשון אבל חצי השם
האחרון עמידתו וקיומו בסוד ית' הוא
וצריכים את לעיררר על מקומות הרבה
במורה שם כהן שם ה' כגון כי יוד על כל
יה מלחמה ליתך בעמלקי מהו מדור דר

וזהו פ' הפסיק עמלק הושע בא מכת
נחש הקדמוני שם הוא דבוק וכתנו ומעך
הטיל נחש הקדמוני זומא כחורר קצץ
אדם נטיעות למעלה והפירד אלוף וזרון
סוד סלוק שכני' שעקרה בתחומי היתה
ולא מצאת הוינה ממוח לכף גריה יאעפי
שעמדו ישראל בסוני' ופסקה זיהמת עכ'
פגם הלכל לאחוסר מעולם כי אם לפעמי'
בדלונס בכא קרבנות ידועים שעירים
ידועים שכהן נדבק שעיר ראשית כחו של
עמלק וסימן ראשית גוים עמלק וכשבא
עמלק הוסיף פשע על פגם הלכנה ונגע
בכף ידך יעקב ולפיכך נפרצה כלמת בית
דוד יוהנה כשנקצו הנטיעות בזמן אדם
הראשון ונגע עמלק בכף ידך ועק' נקבעה
פחשת זכות ויהי ב' אותיות אחרונות של
שם סכיכול פגמו עי' עמלק והטע' ביידי
יהוד נגעה במ באסרו והיה יב יהודי במם
ואומ' דרך נחש עלי צור וסימן יבא עמלק
זילחם עם ישראל ברפידים ברפיו ידום
ולפיכך הוצרך לומר כי נחש הקדמוני
ועמלק שניהם נגעו בשתי אותיות אחרונות
שחם וה' ולא נשא מן השם שלא פשטו
יד בו כי אם אותיות ה' לפי שאין בהן מקו'
אחיזה לשרים העליונים לפי שהן רפועות
במו שבאינו' ולפי' כי יד על כס יה נגעו
בכסא וכתנו בופנס ונשא' כס נגעו בשתי
אותיות אחרונות ולפי' על כס זה יהמבין
זה יבין סוד פרשת זכור ופרש מעבר זכור
בי הכל כלול במקומו הללו יוהני ר' מו'
בל גויס סבבני במקום שיש להן לישרי
האומות מקום אחיה וזהו סוד ואו של
שם נקרא ידו בכל החור' וסימן לך יוד
הגדולה והנכורה והתפאר והנצח וההוד
יסוד עוקץ תחתון ועל זה נאמר כל גוים
סבבני כי סביב אותו ואו' של שם מקיפי'
כל שרי האומות ומאו' ואו' ולמעלה שהוא
סוד ה' אין להם עליה ואתה על במותימו
הדרוך והרכבתיך על במותי יאין
והאכלתיך נחלת יעקב אביך ולפי' שנ' כל
גוים סבבני נאמר ראשי גוים עמלק ולפי'
הוא

הוא נכנס תחלה לגלות סתריה של ישראל
 ופשט יד בשתי ארצות אחרונות של שם
 וה' לפי כי יד עד כסיה מלחמה לוי
 בעמלק כשהוא אומ' מלחמ' לוי בעמלק
 אני יודעמי במי כשהוא אומר מרדר
 גלה הדבר וגלה מקו' שפשט בו יד עמלק
 וכי דר הולך ודר בא והארץ לעולם עומד
 וזה שמי לעולם וזה זכרי לדרדר לפיכך
 פרש' זכור זכור יוד לבני אדום את יום
 ירושלים האומרים ערו עד היסוד בה'
 ואחר שידע זה תוכל להתבונן מה שקבעו
 הנביאים בשני מקומות עובדיה גר אדומי
 אמר בנבוא' ארום ועלו מושיע' בהר ציון
 לשפו את הר עשו והיתה לידוד המלוכה
 זכריה אמר ואספתי את כל הגוי לירושלם
 למלחמה וגו' ויצא ונלחם בגוים ההם כיום
 הלחמו ביום קרב יאז והיה י' למלך על
 כל הארץ ביום ההוא יהיה י' אחד ושמו
 אחד ואומר ראשית גוים עמלק זהו סוד
 כי יד על כס יה' מלחמ' לידוד בעמלק מד
 דד' ורזל תקנו בפסוקי דזמרא שני אלו
 הפסוקים בסוף ועלו מושיע' בהר ציון
 לשפו את הר עשו והיתה לידוד המלוכה
 והיתה לידוד למלך על כל הארץ ביום ההוא
 יהיה לידוד אחד ושמו אחד במקום זר
 הקריבו שתי נבואו זו לזו ובהתאחד אלו
 בנבואות יתיחד השם ית' בה' והמבין
 עומק מה שזקנו בדברי זר' יבין סוד כל
 גוים סבב ני כשם יוד כי אמילם וסיד
 ראשית גוים עמלק וסוד פרש' זכור ופרשת
 מעבר יבוק' לפיכך יש לך להתבונן סוד
 שכתו בתורה כי יד על כס יה' עי' יה' יבאר
 התשועות והגאולות והטובות לישראל כי
 בשעה שישראל בגלות כביכול נגע הצרה
 לאברהם יצחק ויעקב ודוד הכלולים בסוד
 וה' ולפי' שם יה' צריך לרושיע ולגאול
 וס' עזי וחסרת יה' ויהי לי לישועה ואום
 מן המצר קראתי יה' מן המצר שהוא
 סוד וה' שוש להם מצרים ע' שיו האומות
 סביב' כל רודפיה השיגה בין המצרים
 לפי מן המצר קראתי יה' שאין לו מצר'

שאתיה

לפי שהוא מקום הרחובות ועולם הרחמי'
 שאין בה מקום אח' זה לשרי העליוני ולא
 לגויהם אלא ליעקב שהוא קו האמצעי
 ועולה למעלה מאברהם ויצחק לפיכך
 והרכבתו על כסותו ארץ והאכלתו
 נחלת יעקב אכין ולפי' מן המצר קראתי
 יה' ומה שאמ' ענני במרחב יה' כלומר
 ג' הספירות העליונות השתים מהן אינן
 נגלו לעולם והשלישי שהוא הבינ' נגלת
 מקצתה לא בלה כמו שאמר זל חסתי
 שערי ב' נה נבראו בעולם וכל נחתי למש'
 חוץ מאחד והיא שקולה כנגד כל המט'
 שערים שעמה ולפי' שהבינה היא ספירה
 ג' ועל ידיה פועלות ב' הספירות העליונות
 שאינן נראות כלל והבינה נקרא רחובות
 הנהר ועל ידיה כאות התשועה והגאולות
 כמו שבארנו לפי' ענני במרחב'יה כאות
 הספירה השלישית הנקרא' רחובות ויצחק
 אמר כי עתה הרחוב יודד לנו והפסיק
 הזה צורך גדול הוא והנה על ידי הבינה
 שהוא רחובות והיא סוד חמשים יצאנו
 מצרים והיא סוד התשועה והגאולות
 כמו שבארנו ולפיכך עזי וחסרת
 יה' והיה לי לישועה התורה אמרת
 כרמו והנביא גלה יורד ואמר הנה
 אל ישועתי אבט ולא אפחד כי
 עזי וחסרת יה' ויהי לי לישועה
 התורה אמר' עזי וחסרת יה' וכל והנביא פי'
 כלפי' כי עזי וחסרת יה' כלום בהאחז שפע
 יה' בכ' אותי אחרוני' כי עתה הוא יה'
 וכשיתחד ויהיה יד' א' זו היא התשועה
 השלמה המבין זה יבין סוד כי יד על כס
 יה' מלחמ' לידוד וסוד והיתה לידוד המלוכה
 וסוד בי' ההוא יהיה וכו' ואת שהוענוך
 אלו הכללים העליונים צריכים אנו לומר
 סוד מה שא' חזקיהו בתפלתו אמרת לא
 אראה יה' ב' בארץ החיים מהו לא
 אראה יה' כלומר מאחר שנאמר לו מה
 אתה ולא תחיה אמר חזקיהו איני רואה
 עולם הבא שהוא עולם החיים שהוא
 יה' כמו שבארנו למעלה ואלו אמר

שואהיה זוכה לראות אפילו ספירת מלכו
שהיא אחרונה גם היא אמרת לא היה
לי זכות לראותה מה טעם כי שם יופיעו
הספירות הבאות משם יה' ומלכות נקרא'
ארץ החיים כלומר המקבלת שפע מעולם
החיים שהוא סוד יה' שהבלינה נכללת בו'
ולא אביט אדם עוד עם יושבי חלד שזהו
סוד אורם הראשון שהחזר בתשובה וחלל
מעשות עון ועדיין תשמע זה בעל' וא' כ
התכונן בכל מקום שאת מוצא יה' אע"פ
שהוא סוד ספירת החכמה הוא רומז על
עולם הרחמים שהוא סוד ג' ספירו' עליונו'
ואם יש בהן קצת דין הוא בחכמ' הובי' ה'
אבל הכתר כלו רחמים נמורים י' ואע"פ
שהו' עולם הרחמי' אע"פ קצת דין מעורב
בשם יה' שהרי חכמה וביניהן ראשי' מדת
הדין ואף ע"פ שאינו דין גמור שהרי הדין
הגמור מתחיל מגדולה ונבר'ה שסביבותן
השרים נאחזו' ושם קבועים כמ' סנהדרין'
ובתי דינים כמו שבארנו עכ"פ קצת דין יש
בשם יה' אבל בנדרת ול' בפסק דין שאין
פסק דין לא מג' ולה וגבור' ולמטה ולפי'
אמר אם עונות תשמור יה' אדני מי יעמד
ופירו' הפסוק אם יה' שהוא עולם הרחמים
שומר העונות כשאנו באים לדין לפגוע
בדין הזכורה כשאנו ביד המלכו' שהוא
אדני לגמרו מי יעמד ומי יתקיים י' וכבר
בארנו בשער הגא' כי כשמדת מלכו' ורת
מתעוררת לגמור הדין כנכראים הרי היא
מכלה מנפש ועד בשר כמו שבאר' בפסוק
צדק ומשפט מבוין כסאך והרבה הרחכנו
המאמר בפיר' דבר זה' ולפיכך אם עונות
תשמור יה' שהוא עולם הרחמים אדני
שהו' עולם הדין מי יעמד לפניך ומי יוכל
להתקיים י' ועתה הנה סקרנו בידך כמה
שפחות לכל מקום שאתה מוצא בתורה
שם יה' וממה שמסרנו ליד תוכל להתכונן
בשאר מקומות ותכין דבר מתוך דבר'
וצריך אתה לדעת דרך שפתח בספ' יצירה
בלב' נתיבות פלאות חכמה חקק יה' שם
ויד' יצאות וגו' מה טעם הוצרך להזכיר

יה' במקום זה והטעם כי יה' הוא סוד ג'
ספירות עליונות עולם הרחמים יודו הוא
הוא סוד התפארת מקום דבוק משה רע"ה
ופקום יניקת האבות י' צבאות הוא סוד
יניקת הנביאי' וידך המעלות בספירו' מנה
כאן ועדיין תשמע זה אם ירצה י' יחבר' יה'
ואחר שמסרנו בידך אלו הכללים בשם יה'
נכנס לבאר שאר השמות שהספיר' הזאת
נקרא' בתורה למען תכין ותדע ותשביל
בע' הדע כי הספירה הזאת נקרא' בתורה
יש וצריך אתה לדעת הטעם כי הספירה
הראשונה שהיא הכתר לפי שנעלמה
מעיני כל חי ואין מי שיוכל להתכונן בה
נקראת אין כמו שאנו עתידין לבאר בעזר
הצור י' ואם בא אדם לשאול בה דבר'
תשובת שאלתו היא אין' כלומר אין מי
שיוכל להשיב תשוב' לפי שאין מי שיוכל
להתכונן בסוד עמקו ומעלתו ולפיכך
אינה מסוימת באות ידועה אלא ברמזיה
בקוצו של יוד' אבל תחלת התפשטות
המחשבה וראשית התגלות הסדר היא
הספירה השנייה הנקראת חכמ' ובמקום
זה אפשר לשאול אע"פ שאינ' נגלת איננה
נסתרת מכל וכל כמו הראשונה' ובספיר'
הב' שהיא החכמ' היא סוד התחלת השא'ה
ולפי' שהראשונה מרוב התעלמותה נקרא'
אין' ה' לפי שיש בה קצת שאלה לפי
התפשטו' אצילות הספירו' סן הכתר לפי'
נקראת יש' וכבר גלה י' עקב אבי מסתרי
הספירה הזאת כי לוי יאתה יותר מאברהם
ויצחק לפי שנחלתו עולה בקו האמצעי
שהוא הדעת עד עולם הרחמים ולפיכך
ויתלם והנ' סלם מוצב ארצה וראשו מגיע
השמימה וכו' והנה ידוד נצב עליו וייקץ
יעקב משנתו ויאמר אכן יש יד' במקום
הזה' ולו יאתה לרמוז דבר זה עליו
נאמר והרככת' והנני רומז במראות
הלום זה נאמר ופרצת ימיו וקדמה וכו' מה
שאינ' כן בשאר האמות ולפיכך עלה על
במותי ארץ ואו' אכן יש ידוד במקום הזה'
ופירו' שאר פ' רש"ח זו ארוך ואין אנו עכשו
בביאור

רוח היתה שאלחם הגונה אבל שאלחם
 היתה באמצעות דברים קשים ולפיכך פגע
 בהם הכל שכ השומר בראש המקטרגים
 והמערערים כדא ראשית גוים עמלק
 שהרי נחש על צור ולמעלה מן הענין מה
 הוא אומר הנני עומד לפניך שם על הצור
 בחרב ובמקו קשה נתאחזו ועי' שאלת דבר
 קשה נכנסו לוטר היש ידוד בקרבנו אם
 אין והנני רומז לא נכנסו בדרך הנקרא
 אהבה אלא בדרך הנקרא צור והיה הנחש
 שומר שם שהוא עקר הכלב ולפיכך מסה
 ומריבה והנני מכאר יותר רצו להעמיק
 בשאלה לדעת מה בין ספירת אין לספיר
 יש על דרך עקר ולפי ששאלו על המקום
 שיש בו כמה מקטרגים ונק' מסה ומריבה
 נענשו להתאחז בהן רחש והכלב ע'
 שור וחמור ואחר שהודענוך לא הכללים
 בענין שתי הספירות הראשונות שהן אין
 ויש לנו להודיע עקר גדול והו' כי יעקב
 אבי עה לפי שהוא קו האמצעי אע"פ שהו'
 משתעבד עם אברהם ויצחק הנאחזים בין
 שרי האומות סוף סוף יעקב עולה למעלה
 ונאחז בספירת הבר' עי' החכמה והבינה
 וזהו ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה
 ואומר והרכבתוך על כמותי ארץ ולפי
 שזכר יעקב להתאחז בראש הספירות
 למעלה הנה אברהם נמצ' לו ימין ויצחק
 שמאל ודוד שהוא רגל רביעי הוא סוף
 הספירות והוא נאחז בקוצו של ואו הקוץ
 התחתון שהו' נקרא יסוד והיה הן כפי כל
 המקובלים שתי יודין יוד עליונה חכמה
 יוד תחתונה יסוד לפיכ' יש' אבי דוד יש'
 שיעקב נאחז בו למעלה גם דוד נאחז בו
 למטה לפי יש' אבי דוד יוד למעלה יוד
 למטה שלשת אבות באמצע שין של ג'
 ראשון הגדולה והגבורה והתפארת נצח
 והוד יסוד והמבין זה יבין מה שאמ' בישי
 כפ' הרוא והא' בימי שאול זקן בא באני שי
 זה ישי שנכנס באוכלוסא ויצא באוכלוס'
 ואחר שהודענוך זה החכונן מה שנאמר ק'
 באבותיך חשק י' לאהבה אותם האבות
 והם

בניאורו וזהו ש' שישראל לבדם דבקים
 בו שיכנסו לחיי העולם הב' ואז יהיו יונקי'
 מכל מיני שפע וטובה וברכה שאין להם
 שעור וקצבה מואת הספירה הנקראת יש'
 ולפי שהבטיח יי' את יעקב במקרה זה על
 מתן שכר שאין לו שעור כסו ופרצת ימה
 וקדמה ולפיכך אמר אבן יש' ד' ברמקום
 הזה ועל זה נאמר להנחיל אוהבי יש'
 ואוצרותיהם אמלא ואומ' ואתח חזקו ויא'
 ירפו ידיכם כי יש שכר לפעולתכם פי' יש'
 הוא השב להשפיע הברכ והטוב ולהכניס
 אתכם לעולם הבא כשביל מעלותיכם
 הטובות וזהו סוד ש' עולמות שהן לפי
 גדולתן ועלויון אין כל בני אדם לנגדן כדי
 ואע"פ מסר יי' ת' חותמן ביד אברה' כמד'
 אל כי סוד אל הוא הותם יש' עולמות כמו
 שכבר בארנו וכל אותן העולמות מלאים
 שפע וברכה שאין סוף וקץ לשעורם
 וכשבננסים ליטול מאותם האוצרו של אין
 העולמות עומדים לקטרג יש' תורת של
 שומרי השערים העומרים בבר' של גבורה
 כנגד יש' עולמות ולפי יקרני מידו לו ושם
 חביון עזו כמה פעמים נמשכי כספה מיני
 שפע מאלו יש' עולמות עי' גדולה שהיא
 סוד אל וכשמגיעים למדת הגבורה נדונים
 אם ראויים אותם מיני שפע לדרת למטה
 ואם יצא מן הדין שאינם ראויים לדרת
 למטה נשארים שם באוצרות הגבורה
 הנקראים אוצרות צפון ועל זה נאמר מה
 רב טובך אשר צפנת ליראוך ועל זה נאמ'
 להנחיל אוהבי יש' ואוצרותיהם אמלא
 וקצת המקובלי' אומרי שהוא הש' הצפון
 לצדיקים ומה שאמר היש' ידוד בקרבנו
 אם אין בכאן נרמזו בספירות עליונות
 כלומר צדיקים אנו לרעת באיון ספירה
 מתנוג עמנו במדבר אם בספיר ראשונה
 שכלה רחמים ואין בה דין כלל והי' ספיר'
 אין או בספירה שיש בה תערוכות דין והיא
 יש' ויש' לה יש' בתות מערערין ומעכבין
 גאת למה נענשו שהרי כהונן שאלו י' דע
 שאן לא שאן עי' מסה ומריבה לא עי' נחת

הם המרכבה חשק כד' א וחשוקיהם בסף
ויבחר בזרעם אחריהם' זה דוד' זרעם
כמש כד' א אור זרוע לצדיק זרוע ממש'
יסוד עקר הזרע' והסוד ויצא חוטר מגזע
ישי ויצר משרשיו יפרה ונחה עליו רוח יי
רוח חכמה ובנינה רוח עצה וגבורה רוח
דעת ויראת ה'. כלליכ גדולים כלל הנה
ואחר שהודיענוך אלו העקרים הנכללים
במלת יש נכנס בערה לשאר הענינים
הנכללים בספירה זו' והספירה הזאת
נקראת במקומות ידועים

חכמה

וצריך אתה לדע'
כי הספירה
הזאת הנקרא חכמה היא סוד יוד של שם
המיוחד' ומה שאמרנו שנקרא במקומו
ידועים חכמה לא בכל מקום לפי שיש
מקומות שהספירה העשירית הנקראת
מלכו' נקראת לפעמי חכמה גם היא כד' א
וינתן חכמה לשלמה' אבל חכמ' עליונ'
שהיא סוד יוד של שם אפילו למשה רעה
כתעלמה ואין כל בריה יכולה להכנס בה
שהרי לא השיג כל שערי בינה וחכמה
לפנים מן הבינה' ועל החכמה הזאת
שהיא סוד יוד של שם אמרו המקובלים
חכמה בראש ועל החכמה האחרונה שהיא
סוד המלכות אמרו חכמה בסוף כל אות
ראשונה של שם שהיא אות יוד ואות
אחרונה שהיא אות הא שתייהן מיוחדות
שם בחכמה ועל זה אמרו חכמה בראש
חכמה בסוף' ולפי שהחכמה הראשונה
היא סוד התפשטות המחשבה מן הכתר
אין לרה שערו וגבול אצל דבר מכל מה
שאחריה' ועליה נאמ' החכמ' מאין תמצא
מאין שהיא סוד התפשטות המחשבה מן
הכתר' אדיהבין דרכה אבל לא מקומה
והתבונן כי אליהם הבין דרכה במנהג
נכנסים להשיג החכמ' העליונה והוא ידע
את מקומה והוא סוד הכתר אשר ממנו
נמשכת חכמה בודאי הוא ידע את מקום
וזה היא החכמה שהיא תהלת התפשטות
המחשבה ראש האצילות ועליה נאמר יי'

בחכמה יסוד ארץ כונן שמים בתבונה
בדעתו תהומות נבקעו' ואין אנו בפיר'
אלו הפסוקים עכשו ומה שיש לך לדעת
ולתבונן כי בכל מקום שתמצא חכמה
הדע ותשכיל אם הוא רמז לחכמה עליונ'
או לחכמה אחרונ'
ידע כי זו היא החכמ'
שאנה נפרדת מן הבינה עולמית לפי
ששתייהן אדוקות בספירת הכתר שהיא
עולם הרחפים המקום שאין שם לא עצב
ולא רוגז ולא פירוד אלא הוד והדר עוז
והדרה' ולפי ששתי ילו הספירות מתאחדות
לעולם חכמה נבטרה לפיכך שם ה' אינו
משתנה לעולם' ואם הו' חוטאים ישראל
וגורמים פירוד לחכמה אחרונה ומפרידים
אותה מן העולם כד' א ונרגז מפירוד אלוף
לפיכך לפעמים נפרדת האחרונה מן הוא
וכשהיא נפרדת מן הוא אז הוא מתאספת
למעלה ואינה נראית מאחר שברז' זוג
שהיא האחרונה נפרדת ממנה וזהו
המסתיר פניו מבית יעקב כינו שגלתה
שכינה שהיא ה' אז אות ואלו אינה נראית
אלא י' לברו המקום שאין שם פירוד והו'
כי מפני הרעה נאסף הצדיק' כי בחסתלק
ואו' שהיא התפארת נאסף הצדיק שהוא
קוצו של ואלו התחתון' ומה שאמר בחכמ'
דאשונה היא מיוחדת במקומות הרבה
כפסוקי' ידועים אין כוננתו שאע"פ שאותו
הפסוק מיוחד לדב' מה שגם חכמ' אחרונה
אין נרמזת שלפעמים הרבה ידבר הפסוק
בחכמה ראשונה ויהיה רומז בחכמה
אחרונה כמו שאמר יי' בחכמה יסוד ארץ
כונן שמים בתבונה' וכי איזו מב' ספירות
הללו גדולה' חכמה' ואכל היאך בחכמה
יסוד ארץ' והשמים שהם למעלה בתבונ'
אלא הדבר מדבר בחכמה ראשונה ורומז
בחכמה אחרונה' בחכמה יסוד ארץ' סוד
חכמה שהיא החכמ' יותר מן הבינה והיא
צורך לבני אדם' אבל שמים שאין שם
זולתי וישר וטהר' תקנם במדה שהי' יותר
דין מן החכמ' ה' וכן יי' בחכמה יסוד ארץ
מדבר בחכמה אחרונה שהיא עקר הארץ

כונן

כונן שמים ככתורה היא מפי מדרת הרין
 קצת כנגד שמי' הריו ודבר מדבר בחכמה
 ראשונה ורומז בחכמה אדוונה * ואחר
 שמסרנו בידך לו העקרים הגדולי במלת
 חכמה גש לנו להודיעך שאר הדברים
 הכלולים בספירה זו בעה וספירה זו נקר'
 למקובלים **רצון** כלומר אחר המשכת
 החפץ באצילות הספירות
 והתגלותם מלתר עליון זהו המקום שאין
 כח להתבונן בו כלל לפי שאין כל נברא
 למעלה ולמטה יכול לדעת כיצד דרך
 התפשטות החפץ באצילות הספירות *
 וכפ' עה שאל הודיעני נא את דרכי *
 והיתה התשובה וקראתי בשם יד' לרצון
 כלום יש דרך שהוא לפני לפני מהשנתך
 ואין לך דרך להכנס בה וזהו סוד וקראתי
 בשם יד' לפני ולפיכך אמר וחזונו את
 אשר אהון ורחמתי את אשר ארחם שאין
 דרך וענין לכל נבר' להתבונן בהתפשטות
 הרצון לא מעט ולא הרבה ולפיכך נקרא
 רצון באין גבול וכמו שאין אנו פשיגי דרך
 הספירה הראשונה לפי שאין קץ וסוף לה
 כך הרצון הרבך בה אין לו גבול * ובמדת
 הרצון מרחם הקבה על הדברים במדת
 היראה כלומר מראש החפץ והמחשבה
 אשרי הזוכה לכך * ועל זה נאמר רוצה יי'
 את יראיו * ואמר רצון יראיו יעשה וגו'
 ועתה צריכי אנו להודיעך סוד במקראות
 שנקבעו חכמים אחד ביראש התפלה *
 והוא ארני שפתי תפתח * והשני בסוף
 יהיו לרצון אמרי פי * וצריך אתה לדעת כי
 הראשון הקטע ברא התפלה הוא השער
 שבו נכנסים בני עולם לבקש רחמים לפני
 וליתכרך * וזהו אדני שפתי תפתח * ועל
 זה נאמר תפתח לי שערי צדק אבא בס'
 אודה יי' * וסוף התפלה ההגונה שהיא
 מתגברת ועולה בספירה לספירה עד
 שמגיע עד הרצון שהוא דבק בכתר *
 ולפיכך אמר בסוף יהיו לרצון אמרי פי *
 וכשהתפלה מגעת למקום הרצון אז כל
 השערים לפעולה ולמטהפתח לפני

ואין שום מעכב ומונע על בקשתו * שהרי
 בעולם הרחמים הוא דבוק ואז יפיק כל
 צרכיו ושאלותיו ואין דבר עומד לפניו
 שהיה ממקום הרצון הוא שואב ויכול
 לחדש אותות ומופת' הרשים כלן באותות
 שעה נברא העולם ואין דבר עומד לפניו *
 וזהו שאמר בני חיי ומזוני לא בזכות תליא
 מלתא לא במולא תליא מלת' לפי שהכל
 חלוי בעולם הרחמים שהוא המקור * וכש
 במקום הנק' מזל * ואם תתבונן בענין זה
 הבין סוד הנר' עד איזה מקום עלתה
 הפלחה כשאמר והדר נדר ותאמר יד'וד
 צבאות אם ראה תראה בענין אמתך * וכן
 הבין מניאין סוד תפלות כל הצדיקים
 שהפללו והפיקו כל צרכיה' בדרך נסים
 ונפלאות הוא שנכנסו בתפלה עד עולם
 הרחמים שהוא המקור אשר משם נהדרש
 העולם וכמו שנחדש העולם וכל בראיו
 מאותו המקום כך הצדיקים המתכונים
 בתפלה לאותו המקום יכולים לחדש
 בעולם אותות ומופתים ולשנו' מנהגו של
 עולם וזהו מקום הבטחון הגמור וזהו סוד
 הרצון כי המגיע למקום הרצון הרי הכל
 כידו לעשות כפי רצונו והפצו כמו שאמר
 רצון יראיו יעשה וצר שועתם ישמע
 ויושיעם * והמבין זה יוכל להתבונן כל
 פקום שנאמר בתורה אותה ומופתים
 ונאותות ותשועות ושנוי מנהגו של עולם *
 ולפיכך קבעו בסוף התפלה יהיו לרצון
 אמרי פי והו' סוד שאנו מתפללים יהי רצון
 כלומר שיתחדש הדבר שאנו מתפללים
 עליו ממקור הרצו והמחשב כמו שנתחדש
 העולם מאותו המקור * והספירה הזאת
 נקראת **עומק** כלומר עומק מחשבה
 ולא הטעה שתהשו' כי דבר עמוק
 במקום זה הוא דבר שפר ונמוך * כי
 הזכונה בלשון עמוק היא עומק * והיוק
 להשיגו כמו טנא רחוק מה שהיה ועמוק
 עמוק מי ימצאנו * וזהו סוד מעמקים
 קראתי יי' כלו מעומק מחשבותי קראתיך *
 ועל דרך זה נאמר בספר יצירה עומק רום

עומק תחת דרי גלה כי לשון עומק הוא
 לשון מסייע לגבתי • ואמר שהוא גובה
 שאין שעור לרוב גבהו • ואכ התבונן מה
 שאמר ממעמקים קראתיך • כלו פעומק
 הרצון שהוא אות ראשונה של שם והיא
 הנקראת אות המחשב כמו שאנו עתידין
 לבאר בע"ה • ולפיכך אמר מאד עמקו
 פחשבותיך • אמר לשון עומק במחשבה •
 והמבין זה יבין מה שאמר מגלה עמוקות
 מני חשך • ואמר הוא גלי עמקתא
 ומסתרתיא • והספירה הזאת נקראת

מחשבה

כלומר נקדה מחשבת
 שהיא סוד התהלת
 התפשטות החפץ באצילות הבריאה
 זהה מחשבה • וזו היא יוד ראשונה של שם
 שהיא יוד נקדה מחשבת פנימית סתומה
 בכתר עליון כלולה באין סוף • לפי ששם
 הנקוד הוא ולמעלה הוא עולם הרחמי
 הגמורים שאין לו סוף וקץ וגבול ושעור
 והוא מתפשט כסוד רחבם ועומקם ברכוק
 הכתר ועליה נאמר מאד עמקו מחשבותיך
 ואומר מחשבותיך לשון רבים הם סוד לב
 בתבות המחשב ואין מי שיוכל להתבונן
 בהם לפי הנקראים עומק רוח כלומר
 מתפשטים מן הכתר שהו רום עליון ואין
 מי שיוכל להתבונן בהם וזלתי כמי ששואב
 מים ברלי מבאר עמוק שאין לו סוף •

והדולה אינו נכנס בעצמו בבאר לדלות
 אלא ברלי שואב מים מן הבאר • כך אין
 כל בריה יכולה להתבונן כסוד עומק
 המתשבה אלא ע"ה הבינה שהיא כדפיון
 הדלי שהיא נכנסת לשאוב מעומק באר
 המחשבה והדולה עומד מחוץ וסימן מים
 עמוקי עצה בלב איש ואיש תכונו ידלגה
 דע שאין דרך דלול מים מעומק המחשבה
 אלא ע"ה הבינה • והמבין זה יתבונן מה
 שאמרנו למעלה שלא נכנס אדם לעולם
 לפנים מן הבינה ואפילו מרעה ואם השיג
 בלגם בכ הספירות העליונות הוציא להם
 עמר ושאר סתק ע"ה ספירה בינה ומה שאמר
 ר' יצחק מה שתינו ועמוק עמוק מי ימצאנו •

מלא מ' בארנו בשערים הקדומים • עמוק
 עמוק הן שתי ספירות עליונות היתר
 והמחשבה שהיא דבקה בו לפי שאין סוף
 וקץ וגבול ושעור לעולם הרחמים • ואם
 ישני המשיג בהם דבר לא ימצאנו • אלא
 ע"ה הספירה הנקראת מ' שהיא הבלכה וזהו
 עמוק עמו מ' ימצאנו ולשון מ' הכני רום
 מבטן מ' יצא הקרח • מ' יתן לשאלת
 מכאן ואילך בנותן אצבע בעין • מ' ימלל
 גבורות • מ' ברא אלה • את מי נועץ
 ויבעתו וסימן א' שיר משה ובני ישראל •
 נכון כסאן מאז • והנני רומז • אחת ואחת
 אחת ושתיים • אחת ושלוש • אחת וארבע •
 אחת וחמש אחת ושש אחת ושבע • וזו כפי
 יום כפורים הוא • הוא יום כפורי ממש א' •
 פלמעה למטה • ואז מלמטה למעלה •
 ובהזאת יום הכפורים לא הירד מתכונן
 להוות לא למעלה ולא למט' לא כמצליף
 ושלמה צווח ואמר ביום שנקבעה שכינה
 בדביר ונקבעת במקומה למטה אז אמר
 שלמה • אמר לשכון בערפל בנה כניתי
 בית זבול לך • וסימן כרחל וכלאה אשר
 בנו שתיהן את בית ישראל • רחל ולאה
 ששמה ויוכל • היא עילאה והיא תחתיה •
 וצריכין אנו לעורר על אש אמרו רבותי
 עלה במחשבה ולא אמרו יוד • דע כי סוד
 מה שאמר עולה במחשבה כלו שהמחשבה
 העליונה הנקראת דצון באין גבול והיא
 ספירה שנייה אינה מתנוודת לצאת חוץ
 לעולם הבינה • אלא המחשבה הזאת
 מתנוודת והיא נאחזת בכתר עליון הסוד
 ואם יצטרך המצטרך להפיק בה דב' עולה
 אליה ע"ה הבינה הנכנסת להפיק ממנה • וכל
 הדברים וכל הנקראים שנכראו בעולם
 הם כפי שעלו במחשבה כמו שאז בתלמוד
 כך עלה במחשבה • ולפעמים שספירת
 מלכות מתחוממת ומתעלה עד שתעלה
 עד הכ' ונהג מצאת דבקה במחשבה ונס
 כן אומרים עליה כך עלה במחשבה • וזה
 אבל לצפית המרכבה אומרי לשון ויהיה

המזמור מר' גדלו מעשיך יי' מאד עמקו
 מחשבותיך * איש בער לא ידע וגומר *
 בפרות רשעים וגומר * ומה טעם * ואהה
 מרום לעולם יי' * כלומר ברום המחשבה
 דבר זה ואין מי שיוכל להגיע לדבר שהרי
 כך עלה במחשבה * ואף על פי שאין כת
 באדם להשיג בדבר צפניית המחשבה
 הצדיקים יש להם קבלה ל טמע און *
 לפיכך אמר בקמים עלי מרעים תשמענה
 אזני צדיק כתרם יפרח הרי הכל מבוואר
 ברמזים * וזהו מה ששאל מרעה להשיג
 הדבר בצפניית המחשב ונעלם ממנו והית'
 התשובה אליו וחנותי את אשר אחון
 ורחמתי את אשר ארחם * ואין דב' זה ידוע
 לשום נבוא * ואל זה רמז הכתוב רבות
 עשית אתה יי' אדני נפלאותיך ומחשבותיך
 אלינו אין ערוך אליך אגידה ואדבר עצמו
 מספר * ובכל מקום שאתה מוצא לשון
 נפלא * הוא דבר מכוסה מן הבריות ואין
 ידוע לזולתו יתברך * ועל זה כתיב לעושה
 נפלאות גדולות לבדו בודאי ועל זה
 כתיב נפלאות ממני לא אדע * והמלאך
 אמר למנוח למה לא תשאל לשמי והוא
 פלא כלומר אין לי שם קבוע לא במחשב
 נורא תהלו עוש' פלא * פלא עצות מרחוק
 ואפי' במה שיש כח באדם להשיג כומן
 שהוא עולה ממנו נקראת כלשון פלא כי
 יפלא ממך דבר למשפט * הנני יוסף
 להפליא את העם הזה הפלא ופלא ואכדה
 חכמת חכמי' ובינה נבוכניזססתתת הפלא
 ופלא * ועל כיוצא בזה נאמר מאד עמקו
 מחשבותיך בפסו' זה רמז לחכמה ובינה
 הכל אמור * וכבר בפסוק זה נאחו סוד
 צדיק ורע לרשע וטוב לו * והספיר הזאת
 נקראת **יראה** כלומר המגיע לחשוב
 במקו' ועליון והעמו הזה הרי
 יש לו לירא ולפחד פן יתכלו מחשבותיו
 לרוץ ולהרהר ית' מן השעו' הראוי והגבול
 הראוי * ועל זה נאמר בספר יצירה כלום
 פיך מלדבר ולבך מלהרהר אם רץ לבך
 החזירהו למקומו כי המקום הזאת מקום
 כ ב 20 11 היראה

כל א יוד למרכבה ולשון יוד כי הצופה
 במרכבה נכנס למעלה רום עד מקום
 האור שממנו מקבל שפע הצפייה וחזור
 ליורד וצופה במרכבה ודברים אלו עמוקים
 עד מאד * ואם תזכה עדיין בעזרת השם
 תשיג בהם עקרים גדולים * סוף דבר
 לעולם אין המחשבה מתפרדת מן הכתר
 והסוד אות כוללת שתיהן האור וקוצרה
 והיא וה' * והכן זה מאד * אם זוכה
 הזוכה לעלות עולה על ידי חבינה * וסוף
 דבר עלה במחשב ולא עלה על המחשבה
 כי כל הדברים שנבראו בעולם עלו
 במחשבה ולא עלו על המחשבה לפי
 שאין מי שיוכל להכנס בה זולתי מ' *
 ועתה הט אזנך ושמע מר' שאפשר לך
 לשמוע בדבר זה * כל מקום שנאמר בו
 עלה במחשבה הוא לשון שרוק כי
 השער' ננעל ולפיכך בדבר זה והוא חדר
 המחשבה העמוקה הנקראת רצון כמו
 שפירוש לכן בלום פיך מדבר * וזהו
 שאמר בענין רבי עקיבא שהיו סורקים
 את בשרו אמ' לוישיתוק שכך עלה במחשב
 כלומר שאחרון אינה במקום שתוכל
 להשיג בה דבר אלא שתוק ומה טעם *
 כך עלה במחשבה * הרי היא במקום
 שאינך יכול לעלות לה וגם היא אין דרכ'
 לרדת ממקומה ולצאת ולהגיע אליך לפי
 שהיא דקה בעולם הרחמים בכתר עליון
 ואם כן שתוק * עתה פס'נו ביוך מלי'
 גדול לכל מקום שתמצ' כך עלה במחשבה
 כי הדברים סתומים ואין כל בריה יכולה
 להתנוגז בהם לפי שהמחשבה אין ברר
 צפייה כלל * ולפי שאין דרך להכנס
 אליה ואין לה תכלית וסוף ואם כן היאך
 יכול מי שיש לו גבול לשער דבר שאין לו
 גבול על כיוצא בזה נאמר מאד עמקו
 מחשבותיך * ובדבר זה נאחו ענין רשע
 וטוב לו צדיק ורע לו * ישתבח בעל
 הרצון איש לא יושג תכלית כונתו וחכמתו
 וכמו שאמרו בענין רבי עקיבא שתוק כך
 עלה על המחשבה * וסוף הדבר בזה

חיראה והפחד לחשב עניניו ועסקיו •
ועקב כשהגיע למקום זה הנק' יש נתיירא
ונתפחד שנ' ויירא ויאמר מה נורא המקום
הזה • ומשה זב נאמ' בו כי ירא מהביט ל'
האלוים נתיירא מהביט בעומק מחשבתו
ונתן גבול למחשבתו • ואשרי מי שהגיע
למעלת הירא כמ'רעה • וכשבא ה' לגלות
ישראל סתרו מצפוניו בשערי ב'נה במתן
תורה הזהירם שלא יביטו ל' העומק ההוא
ל' שלא יושיטו • מחשבתם להרהר בעומק
המחשבה שאין לה גבול ושיראו מגש' ל'יו
וכן עשו שכ' ועמוד העם פרחו ומש' נגש ל'
הערפל • ודע כי כל ישראל שעמדו בסניני
מעלות ושערו' היו להשגותיה כפי שנימצו
בפסו' ול' משה אמר עלה ל' י' יונגש משה
לברו' ולפי שיש כמה מעלות בהתפשטות
המחשבה בספירת הרצון אמר להם שיגיע
כל א' לגבול הראוי לו • והוא שאמר להם
מרעה כי לבעבו נסו אתכם בא לדי' וכעבור
תהיה יראתו על פניכ' לבלתי תחטאו' הנני
ספר' ב' הפסוקי' ברמזי' • לבעבור נסו אתכם
בא לנסותם בכח מה שסוכלו כמו שאמ' כי
לבעבור נסו אתכם בא ה' לדי' באר המנס' חרב
כמו בחו' לתיוק' • כך נסה אתכם האלדים
כשנתגלה עליכם כרי שתנסו עצמכ' לראו'
כמה חכב' להסתכב בגדולתו ובעוצ' השגותו
וכשבאתה לנסיון ברחת' ואמרת' שאין בכס'
בח לעמד במרא' הגדולה הזו כאמרו ותקרבו
אלי' כלכם וגו' זעתה למה נמות כי תאכלנו
וגו' ואכ' מאחר שבא לנסות אתכם שתראו
כמה אתה יכולים לסבול מכח השגתו ולא
יכולתם לסבול מראה כבודו • מכאן ואילך
יש לכם להתלבש יראתו ופחד פלהררר
ולחשוב כמה שאינכם יכולים להסתכל בו
שהרי באת' לדי' נסיון כאותו דבר וברחוק
ממנו לגודל תקפו וגדולתו • יולפיכ' מכאן
ואילך תהיו יראי' להרהר בגודל השגתו פן
תחטאו לשמים ורחתחיבו כליה ומכאן
ולכהא תהיה יראתו על פניכ' שלא תסתכלו
חוץ לגבול הראוי להשגתכם ואכ' התכוונ'
בכל מקום שתמצא לשון ירא' כמו ויאמר

לאדם הן יראת י' חכמה וסוד מרע ב'נה •
ואחר' רב' • והנני רומז • כי חכמה וכו' •
רמזי' בפסו' • והנני מוסיף באור עקב ענוה
ירא' י' • הענוה היא סוד הכתר שהוא קוצו
שלי' ועקב הקוצ' הוא אות ה' • וכ' בפסוק
אחר ראשית חכמה יראת י' מה שעשתה
חכמה עטרת' לראשה עשתה ענוה עקב
לסוליתה • כל זה בסוד אלו שתי הספירות
הכתר והחכמה ושתיהן בסוד יוד שהרי
בה נכללין הענוה והחכמה והיראה נאחזת
בין שתיהן הוא מקום החבור והדבוק •
ופסוק הן יראת י' חכמה כי היראה היא
המעלה הגדולה במעלו' ואת והרי העובד
מאהבה גדול מהעובד מיראה' דע כי
האהבה והיראה הדבקות בעבודה הן ענין
אחד כי היראה יש לה ב' פנים • יש יראת'
הצוננית • ויש יראת פנימית • יראה הצונני'
בעוד אשר לא השיג האדם גדולת י' יתבר'
והוא עובד מיראת העונש והיסורים והיא
יראה הצוננית והרי הוא כמו שמונע עצמו
מלהרוג או לגנוב מיראתו שמא יהרגו
אותו • והנה היראה הזו איננה ודאית ממ'
היא כונה טובה • אעפ' כן יש יראה פנימית
גדולה מזו והיא היראה הכארה על דרך
ההשגה • כיצ' אם זכה אדם להשיג מגדולת
הבור' ית' ועוצם נוראותו והטוב והמעלות
ומיני השפע והזכרות הארוקות בעוצם
השגתו ומעלתו כשסכר מעלתו • יכיר
גרעון גופו שהוא רמרה ותולעה אז יפחד
האדם ויירא מלמרוד במלך גדול כמוהו •
ויאמר מי הביאני עד הלום להכיר ולהביט
מלך גדול ונורא מלך מלכי המלכים הקב'ה
בהיותי בריה נקלה ונכזית מה אני
מה חיי להיותי ראוי לגדל מעלת מקום זה
ונמצא שהוא ירא שמא לא יהיה הן
להתקבל בהיכל מלך מלכי המלכי' הקב'ה
ונמצ' בסכה זו משתדל ומתקן עצמו ומזרז'
נשמתו ומיפה אותה אולי ימצא חן בעיני
י' ית' ויקלוהו לשמש בהיכל המלך •
והנה בהיות האדם דבק ביראה זו נמצאת
עצמו קשורה למעלתו שומר גופו ונשמתו
שלא

נסה את אברהם ובעמוד הר סיני
 לבבור נסות אתכם בא האלדים עתה
 פקח עיניך והתבונן בכל מקום שתמצא
 בתורה יראה לאיזה צד הוא נוטה אם
 לצד יראה חצונית שבה נקשר כל מיני
 עונשים ומכות ונגעים אם לצד יראה
 פנימי שבה נקשר כל מיני שפי ואצילות
 ברכה והיים והמבין עקר זה יבין מעלת
 אברהם אלה וסוד יראה ייטהורה עומד
 לעד וסוד אשרי איש ירא יי ההולך
 בדרכיו כי פל הפסוק מאח שאמי אשרי
 איש ירא יי מאי ההולך בדרכיו כלומר
 יראה שאנו אומרים במקום זה היא סוד
 יראה פנימית שהוא הולך בדרכיו שהוא
 סוד בכצותיו חפץ מאד וסוד והלכת
 בדרכיו ולפיכך פתח בכ פסוקים אלו
 באשרי לפי שהיא פרשה חביבה וכמה
 עקרים גדולים תלויים במקור זה והתבונן
 בכל הפסוקי שנאמר בהן יראה והספיק
 הזאת נקרא בתורה ערך כלומר החללת
 התפשוט המחשב ערך והמקור אשר
 משם נגזלו כל הספירות מכתר עליון והוא
 המעין והמקור אשר ממנו נמצאים כל
 הנמצאים בהתגלות הספירות מכתר עליון
 ולשון ערך הוא לשון מקור אשר ממנו
 נמשך הדבר והסוד נהר יוצא מעין
 כלום נהר יוצא מן המקור והמעין שזהו
 לשון ערך בענין שררה כשנפסק ממנה
 המקור ונחר לה אמר אחרי בלותי היתה
 לי עדנה וכך בארנו ונהר יוצא מעין נהר
 זה בלב יוצא מעין יוצא החכם שהי
 סוד המקור הנמשך מכתר עליון להשקו
 את הגן להשקות ספירת מלכות והבנת
 שהיא סוד הנהר משקה המלכות שהוא
 גן באמצעות ספירת גדולה נבור תפאר
 נצח הוד יסוד שהוא סוד שבין אותה
 ראשונה של שם לה חזונה ומסלכות
 ולמט הוא עולם הפיוד והיה לראשים
 סוד דמחנה שכונה המתפרד מסוד עולם
 הייחוד שהוא סוד אותיו בייחוד וארבע
 ראשי בפירוד יעתי צריכי לנו להודיע

שלא יפול בהם מוס ונמצא שיתקן גופו
 ויטהר נשמתו ויקק מוחותיו כדי שימצא
 הן בעיני אלדים חיים וזו היא היראה
 שנ' באברה אחר נסינות שנתנסה בהן
 וכלן קבלם מאהבה ויראה חצונית היא
 המונע עצמו מן הערכות ליראה תוקף
 העונש אבל לא יהיה דבק במצות עשה
 אותן שאין בהן עונש ויראה פנימי היא
 אשר חושק לקיים מצות עשה כדי לקיים
 מאמ' בראו אבל להרחי עצמו מן העבר
 הוא נקל בעיניו ולפלי מסור עצמו וממונו
 נאשתו ובניו לעבודתו של מלך וכל זה
 מרוב התרבותו בשם ית והנה הוא סוד
 והלכת בדרכיו ומה שדרשו בו מה הוא
 חנון אף אתה והיה חנון מה הוא רחוק אף
 אתה היה רחוק כלל הרגל עצמו להתקשט
 בתכשיטין הנחונים בבית המיד כדי
 שיהי ראוי להכנס בהיכלו ולשם לפנני
 שאילו לא תלבש אותן המלבישים ואתן
 התכשיטין לא יקבלוך בבית המיד ומה
 הן התכשיטין הן כל מצו עשה למיניהן
 וזהו סוד והלכת בדרכיו וסוד קדושי תהי
 וזהו סוד יראה פנימי ואתה ירא אברה
 בעקדה שהיא למעלה מן האהבה שהרי
 עבודתו של אברהם על אהבה הית' תמיד
 כאומרו אברהם אהבי אהובי לא נאמר
 אלא אותפי ואוכר להנחיל אהבתי יש
 וזהו העולם שהיה חזקה מתירא שלא
 יזכה לו כמו שאמר אמרתי לא אראה יה
 זה בארץ החיי ואכ' שמו הכללי הגדולי
 שאמרנו לך ברך זה יראה חצונית אהבה
 למעלה מן האהבה יראה פנימית עילה
 למעלה מן האהבה לפיכך ארי אברהם
 הוא סוד יראה פנימית שהיא סוד הכמה
 אשר משם יניקת סודו שהיא הגדולה
 ובשעת העקדה בא להדבק בה כמו שנ'
 כי עתה ידעתי כי ירא אלדים אתה וזהו
 שאמר אלדים לפי שאין נכנסים למדה זו
 כי אם על נסיון שהוא על אלדים ולפיכך
 נקרא יראה שמה לא יצא מן הדין להכנס
 לה והנמיון על ארי זשה באברה והאלדים

מה שנאמר בתורה ויטעו יי' אלדים גן בעדן
מקדם וכי היאך אפשר זה והרי אנו
אומרי שהוא סוד עולם הכתר שהוא סוד
עולם המחשבה שלא ראהו עין מעולם
היאך תאמר שהגן נטעו בעדן רבותינו
גלו הדבר בפ' אין עומדין אר' יהושע בן
לוי מאי עין לא ראתה זה יין המשומר
בענביו מששמי בראשית רשב"ל אומר
זה עין שלא ראתה עין מעולם ואת
אדם היכן דר בגן ואת' גן זה עין ת"ל
ונה יצא מעדן להשקי את הגן התבונן
במה גלו לל במקום זה לומר כי עין לא ראתה
וגן לחדו זהו ויטעו יי' אלדים גן בעדן
נטעו שרשי הגן שהוא סוד ספיר המלכות
בעדן שהוא סוד ראשית המחשב שהיא
סוד חכמה בראשוחל סוד בסוף שהכל
יחד אחד זהו סוד הנטיעה כיצד ה'
אחרונה של שם נטיעותיה הלכות באו
ואגומשם מתפשטות והולכות עד אורח
ה' ראשונה ומשם ינקות מאו יוד' שהיא
אות ראשונה של שם זהו סוד ויטעו יי'
לדי' גן בעדן שהוא סוד גורל כמות וחתום
בד' אותיות של שם וכל זה מאיזה מקום
נטעו מקד' זהו סוד קוצו של יוד' אשרי
היודע לבין הקדם בסוד מטעו הגן ומסוד
סוד היחוד השלם האמתי נצח מטעי
מטעי יוד' להתפא' אם תכין מה שרמזנו
תכין שהפסוק מתישע על פשוטו ומה
שדרשו ז'ל בו כלם דברי אלדים היים
ואם תזכה תקבל מפה לה קבלו עסקו'
וסתומות כמה שרמזנו במלת עין כי
הדברי שכתבנו בדמיון רמזים הם וכבר
רמזו ז'ל בבר עקרים גדולים בדברי זה
וצריך אתה להתבונן כי יש פסוק יאחר
מקשה עוד והוא מה שאם בעדן גן לדים
היית' שמה שעדן הוא הגן הנני סתיר
קשרי הספירות ה' הים מלך צור עלה
בתחילת המחשב שהוא עין והוא ענב'
זהו עין נסתר בכמה דברי בכריאה וזה
המלבים אשר מלכו בארץ אדם תהו סוד

בעדן גן אלדים היית' משעלית במחשבה
שהיא עין יצאת דרך שרשי נטיעות הגן
ונקבעת במקו שנקבעת והנני רומז דרך
נטיעות הגן בעדן ירויזן כדשן ביהך
זנה'ל עדן תשקם יודע והאמן כי יש
עדן לפני מעדן שהוא מקו המקור והו'
סוד סוד הכרזר אין סוף לעסקו והכל
בדבוק שלם וכדבוק אחד אפתי יודספיר'
הזאת היא אות יוד של שם והיא המקור
אשר עדין יגיע כל הנחלי וכל מיני השפץ
ומשם ולמעה עולם החמיס הגמורים
הכל סתום וחתום אין לחשב ואין להרהר
לא מעט ולא הרב כי בחבורנו זה יש לנו
ראייה ברור מכל מה שנודיעך הן כרמי
הן כפי' וכשאנו מתכונים ביחוד השלם
עד שאנו מגיעי לסוד אות יוד וכשהגיעה
המחשבה עדוה אנו מיהדים הבל בקוצו
של יוד' מכאן ואילך איך לך רשו להרהר
עד פה תבא ולא תוסיף כל המעביר
מחשבתו מן המקור הזה כאילו לא חס על
כבוד קונו וראוי לו שלא בא לעולם יודע
והאמן כי המכין סוד אורח יוד שר שם
יתבונן סוד הפסוק שנאמר פותח את ידך
ומשביע לכל הי רצון אל תקרי ידך אלא
יודך בשעה שהאדם ביחוד יתבונן בפתח
היוד ויבין היאך הרצון נמשך לעולם
החיים ומשם והלאה לך יוד הגד' ולזה
והנבירה והתפארת והנצח זההוד ואז
יסוד ומלכות מתאחדים כאחד ומצא
העולם ביחוד שלם ואז הברכה מצויה
בעולם ואז שבעת ימי המלואים נמצאים
על מתכונתם וכבוד יוד' יתברך נראה
כשמיני ואז הכל בתקין שלם אשרי עין
שיכולה לרוסחכל לעומק הדבר הזה
שעליו נאמר ויאמר לי אתה עכדי ישראל
אשר בך אתפאר והיודע סוד אורת יוד
בשלמות ג' אותיות זיבן היאך ג' ספירות
עליונות מתאחדות בנקודת אות יוד וגם
היא מושבת מפנינים ברכות לאורה ואז
ומאות ואז מקבלת שפע ברכות אות ד'
שהיא סוד יחוד האחרונ' ברכיעי בחמש
לחדש

לחדש
המועם שרמונו לך בשע זה בסוד יה ית
וכשאר כנויושהוא נק בתורה ומתוך מה
שכתבנו בענינו ותכל לך שאר עומקיו

ומתדיו בענין שתבין דמל כחוד דכל
ווי' יהכרד למען דחמו וחסדיו יורנו
הדרך אשר ברו נתקרב אל אמתו
יהירצון אמנ :

יד יש חכמה ריצון עמוק

מחשבה ערן ראשית ים קדש

מקור החיים :

פי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע לשארית
נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא :

השם העשירי

משמו הקדש
נקרא אר"ד
זהו השם העולה כראש הכל תר שאין בו
ידע לזולתו הוא השם המסתתר בשפריה
חביון והמטונה על עולם הרחמים והנה
זה השם יש לו יב צירופי ונקודת הרחמל
מקור ההויח באמצע ואלו יב מיני צירופי
ונקודה האמצעית הססוד תליסר מכלין
רחמו אשר בלם רחמים ומורים ואין
בהם תעורבת דמ' וזו וכוונתם השם
המיוחד ל"וד באמצע הספירות למעלה
וליס' ולצדדן כמו שכבר רמזנו כשערים
שכתבנו וזאתן יב צירופים של
השם המיוחד והקו האמצעי המתוך
בנתיים הן סוד יג מדורת המחזיקות דין
ורחמים וכשוועו מדות עליונות פשם
הכל תר שהוא אר"ד אשר בלם רחמים אר"ד
יתמלאו כל העולמות וכל הספירות
ברכה וחיים ורחמים וכל מיני שפע
כבר בארנו כשער הראשון היאך שם
אר"ד יאוצר לקבל כל מיני השפע הבאים
משניהם והנני מבאר דע כי בהיות שם
אר"ד למעלה בעולם ההשפטים ובהיו שם
י"וד באמצע בעולם המשפטים ובהיות שם
אד"ל למטה בעולם גמר דין י אר"ד אתה

לדעת הויח פועלים בהתחבר אלו לאלו
או בהיות כל אחד מהם בפני עצמו
פועל ידע כי פעולת השם העליון
שהוא אר"ד היא פעולת הרחמים
הגמורים והוא השם המטיב והנוח
מתנת הנם ומרחם שלא מצד הדין אלא
מצד הרחמים והגמורים כמו שאמר
וקראתי בשם אר"ד לפניך והנחית אר"ד
אשר אחזק ורחמתי את אשר ארחם
את אשר אחזק ואת אשר ארחם
דכל כפי הריצון שאין ברו ידיעה לכל
נברא יב ונכפדת השם הזה שכל
רחמים שהוא אר"ד יצאו ממצרים
וצריכים אנו לפתוח לפניך שערים אשר
בהם תכנס לבסה עינים גדולים נאמר
בתורה בדרך סתם ואין בני אדם חוששים
לפקוח עיניהם ולהאור כמדה מהגלגלות
גנוזות באותן המקומות ואלמלא נפקחו
עיניהם היו מוכפי אומץ בשתח בשם ית
שהודיענו במה דרכים אשר בהם נכנס
לבסה הדדי שנמנו עליה השערי וכלם
מלאים מיני נחמות ושפע ברכות וגמול
טוב וכמה מיני שמחות והנני מבאר דע
כי השם ית' תקן במרכבה כמה פתידינים
קבועים לדין בהן הברירה וכל אותן
דדינים

הדיני אמר ושפט ישראל איך בהם נפתל ועקש וכבר בארנו בשער הששי בשער ידוד שכל בני העולם נדונים בכ"ד הגדול העומד בין שם ידוד ובין שם אדרי והיאך דניס את האדם על כל מעשיו וסוד מעביר ראשון ראשון וסוד מטרה כלפי חסד וסוד ארך אפים קודם הדין ורב חסד בשע' הדין ואמת אחר גמר דין נגלינו בהם כמ' סתרי עליוני וסוף סוף אם האד' חוזר בתשובה קודם שיגיע לו עונש הדין מקבלים אותו ואם לאו הדין פוגע בו על ידי ד' התחתון הנקרא אד' נ' וצריכי' אנו להודיעך גדול רחמי השם יתברך על הזכריות שהודיענו סתרים עליוני שאעפ' שבני העולם נדונים בכ"ד של מעלה וראויין לכל מיני עונשין יכולים התחתונים להפוך כל אותו הדין והעונש לטובה וזה שאמר צדיק מושל ביראת אלהים ופיר' בו מי מושל בי צדיק שאני גוזר גזרה והוא מבטלי' כיצד ידע בשערה שיש צדיק בעולם שהוא האוי' להתחנן בתפלתו ולהתכונן עד עול' הרצון והרחמים אף ע"פ שנגזרה גזרה בכ"ד של מעלה בשאותרה תפלה של אותו צדיק עולה עד הכתר אזי נפתחים שערי עולם הרחמים ובשופתו כל אותם הדינים שנגזרו מתבטלים לפי שמאורות הרחמי' הופיעו ונתמלאו כל הספירות רחמי' וסיני שפע ברכה ואצילות ואין בכל הספירות באותה שעה מקום שיהיה סתויק דין ואין שם מדה מסוקרת כעס ורגל' לפי שהכל עומד בשמחה וברצון ועברו כל פני זעם ונתהפכו כל בעלי הדין לרחמים וכל המדה הזאת שופעת הרחמים הגדולים המשיעים דרך יג' צנורות העליונים בין סדו' אשר בעולם המשפט וכל זה איננו מצד גור דין אלא מצד רצון ורחמים ואעפ' שאין בני העולם ראוי' לכך מאחר שאותו צדיק גרם להיות שערי רחמים פתוחים הכל מתנהג בפרת רחמי' שלא מצד הדין וזהו וחנותי את אשר אחזק אף ע"פ שאיננו מצד הדין ורחמי את אשר ארחם אף ע"פ

שלא יצא מן הדין שהרי כשיופיעו פני הרחמים מהכתר כלם נהפכים לרחמים וזה הענין יהיה מצד התפלה וגם מצד עשיית קצת מצו' שהן גורמות להיות שערי עולם הרחמים נפתחים בגון נשיאותן כפי' ושא"ר מצות כיוצא בהן ובעת שנפתחים שערי עולם הרחמים אזי נקרא עיר רצון כלומר באותו העת כל העולמות למעלה ולמטה מלאים חסד ורחמי' ורצון ואין שם דין ועונש לא מעט ולא הרב והשם ית' בשעה שנתרצ' למשה לכפ' על עונותיהם של ישראל מסר לו מתנה לפתוח עולם הרחמים בעת הכעס ולהפך כל מדת הדין לרחמים גמורים ומסר לו יג' סדרות של רחמים וחסד לבית כרותה ליג' סדו' שאינן תזרות ריקס ובזמן שמזכירים אותן לפניו חוזרת מדת הדין לרחמי' ומלח' עונותיהם כמו שאזל מלמד שנתעטף הקב"ה בשליח צבור והרא' למשה במיני ואומר לו כל זמן שישראל חוטאים יעשו לפני כסדר הזה ואני מוחל להם עונותיהם ומהמבין מה שאמרנו יבין עוסק מה שגלו בהלכ' הזאת ואחר שפסרנו בידך זרה העקה הגדול יש לנו להתודיעך כי כשהגיע הזמן שאמר הקב"ה לאברהם לגאול את ישראל ממצרים לא היינו ראויים לגאולה כמו שגלה הסוד הזה יחזקאל ביום בחרי' בישראל ואשא ידו לזרע בית ישראל ואודיע להם בארץ מצרי' ואמר להם איש שקוצו עיניו וגומר ויסרנו כי ולא אבו שמוע וגו' ואמר לשפוך חמתי וגו' ואעשה למען שמי וגו' מה עשה הקב"ה ראה שהגיע הקץ וראה שלא היו ישראל ראויים לגאולה אז נתגלו פני הכתר והוא עולם הרחמים הגמורים ואז נתמלאו כל הספירות וכל הצנורות חסד ורחמי' ועברו פני הזעם שהרי כל הספירות היו עומדות בשמח' ובחדווה שהרי נתגלו פני הרחמים הגמורים וזהו שאמר הקב"ה למשה כרח' תאמר אל בני ישראל אדרי שלחני אליכם כלומר עולם הרחמים הגמורים נתגלה על כל הספירות והופיע שם אדרי' ונתהפכו

והאמוראים היו דוחין כל נזירות וכל מיני
 פורעניות והיו עומדים לישראל מגן וצנה
 וסוהרה והיו מכוניס ומתקני צנורו ידוד
 ית' להיו' נמשכו' לשם אדמי' והיו עולים
 בתפלתם עד מקור הרצון והיו פותחים
 שערי עולם הרחמים והיו הספירות
 מתמלאו שפע ורחמים ואור שאין לו סוף
 ושעור זשה אל יי' ויאר לנו' וצריך אתה
 דדעת ענינים גדולים נרמזו במקרא ואין
 בני אדם מתעוררים לשתי לב עליה' דע
 כי בהופי' אור עולם הרחמים כמו שכתבנו
 יופיעו עמו כל מיני טובה ורחמים וחיים
 אימתי בזמן שפני הכתר מסתכלין ארץ
 פני עולם המשפט וזשרה' באור פני מרך
 חיים' ובכל מקום שאתה מוצא בתורה
 אור פנים למעלה הוא הסוד בהיות שערי
 עולם הרחמי' הגדולי' נפתחי' וכל הספירות
 מתמלאות רחמים חיים ואז כל העולמות
 בחסד ורחמים ואין כח בכל בעלי דינים
 לפגוע בשום בריה בעולם מצד דין ועונש
 כלל' וזהו הסוד שאמר רבים אומרי' מי
 יראנו טוב נסה עלינו אר' פניך יד' דוד'
 אל יד' דוד ויאר לנו' האי' פניך על
 עבדך' כי צדיק יי' צדקות אהב יש' יחזו
 פנימו' פניו מביני ליה' אלא בהיו עולם
 הרחמי' ועולם הדין מסתכלין פני' פנים
 אז הכל ברחמים ובשלמות' הנני מאמר
 כרוב רחמי השם יתברך על ישראל צוה
 לכהניו המקודשים לברכס' ולפי שאפ'
 שלא יהיו ישראל הגוני' לקבל אות ברכה
 שמה ח'ו יקטרגו עליה בעלי הדין הקשה
 ויאמרו שאין ישראל ראוין לאות ברכה
 מאחר שיש בהן חטא ועון המעכב אר'
 הברכה' מה עשה השם ית' מסר ביד
 כהניו המקודשים מפתחות עולם הרחמי'
 ואמר להם כל זמן שאתם באי' לברך את
 ישראל פתחו שערי הרצון והרחב כדי
 שיתעוררו רחמים העליוני' ויפתחו שערי
 החסד והרצון והרחמים הגדולים והיו כל
 העולמו' בשעה שאתם מברכים את ישראל

מרת הדין לרחמים יבסכה זו אתם נגלים
 כי לא הייתם ראוי' להנאל מצד מעשיכם
 הרעים' אלא שהגיע הקץ ונתגלו פני
 הרחמי' ובשם הרחמי' שהוא אר' אתם
 נגלוין אלפי' שאינכם ראוי' לכך לפי שזה
 השם הוא אר' שיהו עולם הרחמי עוש'
 חסד ומטיבה ומרה וחונן שלא מצד הדין
 כמו שנאמר והנתי את אשר אהון' והיו
 סוד שמסר הקב"ה למשה בגאולת מצרי'
 והטבין מה שכארנו בשער זה יוסף
 בטחון ושמחה וידע כמה הם רחמים של
 ית' על בריותיו ויותר על ישראל שהוא
 מטיב להם וחונן ומרחם עליהם בהתגלו'
 עולם הרחמים אלפי' שאינכם ראוי' לאותם
 הרחמים זהו ענין יציאת מצרים והטעם
 שהזכיר בה אר' ואחר שבארנו לך לן
 העיקרי' צריכי' אנו להודיעך כי בהיו שם
 אר' מסתתר בחביונו' ושם יד' ית' דן
 את בריותיו כפי הדרך שבארנו בשער הו'
 אז הדין נגמר בטוב וברע' ואם ח'ו גרמו
 ישראל ונפסק הדין בירת דינו יד' ית'
 ויצא מן הדין שספיר יסוד ראוי להסתלק
 ממצד המלכ' ואז היא עת הירבין והגלויות
 ונקראת עת רעה זהו שאמ' הכתוב מפני
 הרעה נאסף הצדיק' ואז נשאת ספירת
 מלכות הנקרא אר' יבשרה מכל טוב
 עליון ומתמלא מכל מיני דין ועונש ומיני
 משחית' אוי לבריות שמונעות בהן
 באותה שעה שאין מי שימלט מידה
 וגומרת הדין כאף ובחיסרה ובקצף גדול
 אבל כהופיע שם אר' של שם יד' ית'
 ויודו הרחמים דרך הצנורו' לשם יד' אז
 כל הספירות פתוקבו וכל הצנורו' מתישרי'
 והולכים בהם מיני שפע ורחמים וברכות
 לשם א' דני אז היא עת רצון ואז ספירת
 המלכו' מקבלת כל מיני שפע וברכ' משם
 אר' ומשם יד' ואז כל כרואי עולם
 עליונים ותחתונים בשמחה ובששון ובכל
 מיני נחת רוח ונמצא כל העולם מלא
 שלום ורעות' והיודעים לסדר שלשת
 המערכות האלו בזמן הנביאים והתנאים

כלם בחפז וברצון ובחסד וברחמים ולא
יהיה שם מעכב ומקטרני על הכרכ' שהרי
כששערי רחמים פתחים ופנים עליוני'
מאירים בפנים החתונים באותה השעה
אין כח במקטרני ולא כבעל דין למעלה
לעורר דין ולא עונש ולא לקטרני שהרי
כל העולמו' אהדי' וכלם בכרבה ובשלמו'
וברחמי' והלכו פני' של זעם ואז כל הפני'
מאירים' וזהו סוד שצוה בברכת כהנים
ואמ' כה' תברכו את בני ישראל כה' בשם
המפורש הפותח שערי העליונים ואז כל
הפנים מאירים ומה אתם אומרים יברכך
י' וישמרך' ולקיום הברכה י' וא' פני'
איך ויהלך מהו יאר' י' פני' ויהלך'
כלומר בשעה שיפיעו הרחמים הגדולים
מן הכתר העליון שהם הפנים המאירים
לכל הספיר' באותה השעה יגמור רצונך
וימלא הפעך מכל צד' ואם הוא אינו מן
הדין שאין אהר' ראוי לרחמי' יתן לך מה'
הנס' ואע"פ שאיך ראוי כי זו היא דרך
הרחמים העליונים והפני' המאירים לתת
מתנת חנם לנבראים כמו שנ' וחתותי את
אשר אחוני' וזהו סוד יאר' י' פניו אליך
ויהונך' והבן זה פאר' והנה זה פתחו
שבו תכנס לכמה חודי' בתור' אשר נעלו
עליהם השערי' ואשרי הזוכה והעם אשר
נתן להם י' ית' מתנה גדולה כזו והמבין
זה יבין מה שאמר כר' בענין גזר דין
דצבור או דיחיד שהוא נקרע' ומה שאמ'
בתורה ומי גוי גדול אשר לו אד' קרובים
וגו' והנני רומז דרשו י' כהמצאו הרוצה
להשיג חפצו ולקרוע גזר דינו וירוש' י'
ית' כהמצאו בסוד הכתר העליון שהוא
עקר מצאו הקדמון אשר סאמתו נגלו
הספירות וזה דבר עמוק' ועדיין תבין מי
עקר' גדולי' בעה' ית' וכמלת קד'ם נבאר
בשער זה בעה' ית' דברים מגלים כמה
סתרים בענין זה' עתה פקח עיניך וראה
כה שמסרנו בידך בשעה והתוסף בטהון
גדול ותחלת ותקוה' ותדע ותשכיל כמה
היא תועלת התפילה והתחננים' וכמה

הוא גדול כה המצ' שיכולין לפתוח שערי
עולם הרחמים ולקרוע גזר דין לדחו' כמה
מיני עונשי' ונקים וכשתהיה בוטח בשם
ית' בטחון בלב שלם אז הקרא וי' ענה'
והבן מה שאמ' יקראני ואענהו עמו אנכי
וגו' ופירו' הפסוק יקראני ואענהו בכרת
הרחמים הגדולים עמו אנכי בצרה
אחלצהו ואכבדהו שררי' בשעה
שאדם נענש למטה כביכול יש קלוקל
בצנורות למעלה' והנני רומז' צור ילדך
תשי' השיב אחר ימינו' בכל צרתם לו
צור יזהרו' סוד עמו אנכי בצרה' וא' בסוף
הפסוק אחלצהו ואכבדהו' מהו ואכבדהו
במקום זה אלא ענין גדול מפר' לא די לו
לצדיק הקורא שאחלצהו מצרתו אלא
מאחר שיופיע עולם הרחמי' הגדול' ואז
כל הספירות העליונות והתחתונות מלאים
כל מיני שפתה וברכה' וכל מיני אצילות
כל זה היה בס' זה הצועק שפתח שערי
עולם הרחמים' ומאחר שגם להיות כל
הספירות מתברכות בשבילו' ראוי הוא
לנהוג בו כבוד מלמעלה ומלמטה בסוד
נגד זקניו וקניו כבוד' כבוד הכמי' ינחלו'
והנני רומז' ואכבדהו' אדברקה באור
הנקרא כבוד' והבן זה' אמנם יש לך
להתכוון בכל מה שכארנו בשער זה כי
שם אדיד הוא סוד עולם הרחמים הוא
סוד הכתר העליון והוא הרמז בקיצו של
יוד של שם יוד' יתברך וממנו ישאבו כל
הספירות עד הנוע' לספירה המלכות שהיא
סוד אדל' וכעה אם תזכה עדיין תשמע
בשם אד' קבלות עמוקות ונסתרות וגו'
בנתנו להארין בענין זה יותר משעור זה
עכשו' והספירה הזאת נקראת בתורה
במקומות הרבה בדרך רמז' **הוא**
והנני מבאר' דע כי בהיות
ספירת הכ' נר נטורת' ונעלמת אין מי
שיוכל להתבונן בה דבר כי אם ע' שמי'
האזן ולא ע' ידועה' בדמיון מר' שאמר
אברון ומותו אמרו באזנינו שמענו שמעו
אלדים הבין דרכה וזהו דע את מקומה

ולפי רוב התעלמותה נקרא בתור בלשון
 הוא כמי שאינו עומד לנכח הפנים
 כיצד כבר בארנו כי הנכח עריון הוא
 ארדי * וקו האמצעי הוא ידוד יתכרך *
 נסוד המלכות הוא ארני * כל אלו
 השלשה ספירות הן סוף וראש ואמצע *
 לכל אחת מהן יש בתורה לשון ידוע
 שיומז על אותה ספירה * כיצד שם
 ארדי נרמז בתורה בלשון הוא כמי שאינו
 עומד פנים בפנים לפי רוב התעלמותו *
 ואל זה רמז בכמה מקומות בתורה לפי
 שזהו עולם הרחמים וממנו יבאו כל מיני
 סליחה וכפרה כמו שבארנו בשער זה *
 והוא מעביר מיני דינין קשים ומבטלן
 בהתגלותו * ולפיכך אמרו והוא ארחס
 יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפן
 ולא יעיר כל חמתו * ואם תתבונן
 בפסוק זה תראה כמה דברים שפירוש
 בשער זה שכלן נכללים בזה הפסוק *
 ואל זה רמז צריך וישר הוא * וכן
 בשאר כל המקומות שתמצא לשון הוא
 מדבר כשם יתכר יש לך להתבונן בעומק
 רמזו כיצד הוא ראוי להתבונן * וכן
 הוא תהלתך והוא ארדי * כי הוא
 אלדינו ואנחנו צאן מרעיתו * והוא
 הארדי * וצריך להתבונן בכל התורה
 כביוצא באלו המקומות ולדעת כיצד
 ספירת הכתר מתגלית בשאר הספירות
 ככל פסוק כפי שהוא רמוז ולדעת מה
 טעם קשר הוא עם תהלה והוא עם אדים
 כשאמר הוא תהלתך והוא ארדי אשרי
 און שומעת להבין דבר זה * כבר הוא
 ידוע למקובלים מהו תהלתך ומהו ארדי *
 כי במקום זה רומז על צדק עליון ועל צדק
 תחתון שהן סוד כל ההיז של שם המיוחד
 שבהן כל שני הספירות נקשרות *
 ולפיכך אמר לשון הוא עם כל אבות מהם
 כלומר שבעולם הרחמים נגלה לישראל
 בצאתם מצרים וכזה מתנהג עמהם
 במדבר * כאומרים אשר עין בעין נראה
 אתה יי * וזהו סוד ותחוס עיני עליהם

משחתי ולא עשיתי אותם כלה במדבר *
 וזהו טעם המז והבאר והשלו וענני הכבוד
 ושאר נסים ונפלאות שבמדבר * לפיכך
 נאמר הוא תהלתך והוא ארדי * שלא לא
 שספירת הרחמים הנקרא הוא היתה
 נגלת חמיד במדבר על ספירת ארני
 והיתה משפעת לה ברכותיה ואור הפנים
 והרחמים כמה פעמים עשתה ספירת
 ארני לישראל כלה במדבר * וזהו סוד
 ועתה יגדל נא כח ארני כאשר דברת
 לאמר * ואומר ידוד ארץ אפיו ורב הסוד
 כמה עמוקים כלולים במקומות הללו *
 וזהו סוד שאמר הוא תהלתך והוא ארדי
 ולפיכך אמר להלן בפסוק זה אשר עשה
 אתך את הגדולות וארת הנוראות האלה
 אשר ראו עיניך * ובררך זה צריך אדם
 להתבונן בכל מקום שנאמר בתורה בענין
 זה לשון הוא כי הדבר רומז בקשר ספירת
 עולם הרחמים עם שאר הספירות ודבר
 זה עמוק עד מאוד צריך אדם למסרו
 בקבלה פה אל פה לדעת הדרך אשר ילך
 בה להתבונן כיצד ספירת הרחמים נגלת
 על שאר הספירות וכיצד הוא מהפך מרת
 הדין למדת רחמים וכל זה ברמזים שבאו
 בתורה בלשון הוא * וכן מה שאמר ראו
 עתה כי אני אני הוא וכמה ביוצא בזה *
 ואחר שבארנו לך קצת הרמזים בספירת
 הכתר הנקרא הוא * צריכים אנו לומר
 לך כי ספירת ההפארת הנקראת ידוד
 יתכרך גם היא הרמז המורה עליה בתורה
 הוא לשון אתה וסימן אתה נורא אתה *
 וכבר כתבנו זה בשער הששי ורמזנו
 בשער הראשון * ולפי שספירת התפארת
 הנקרא ידוד פעולותיה גלויורו יותר
 בספירת הכתר * נקראת בתורה ברמז
 בלשון אתה * כמי שאומר לנכח וזה סוד
 התחילת התפלות אתה חונן לאדם דעת *
 אתה קדשת את יום השביעי * אתה
 בחרתנו מכל העמי * ולשון קבועו הברכו
 בלשון אתה כאומרו בא למדני חקך *
 וכבר בארנו זה בשער הששי * וכן הספירה
 כא ב 21 II האחרונה

האחרונה הנקראת אדני הלשון הרומו
עליה בתורה הוא לשון אנכי ראו עתה
כי אנכי אנכי הוא מהו אנכי אנכי הודיע סוד
יניקתו דרך גדולה ונבחרת ודרך נצח
והודיע פעמים יונקת מצד הרחמים וכל
העולם כטובו שלמות ופעמים יונקת
מצד הדין וכל העולם במיני צער ועונש
והיה ראו עתה כי אנכי הוא וחזרו ופלו
אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא הרי
הכל מבורא והנני רומז עץ הדעת טוב
ודע גמלתו טוב ולא רע כל ימי חייה
כידא בלי ימי חייה כי הוא רומז אל החיים
הנצחיים המבין זה יבין למה כפל
הלשון כי אנכי הוא והסוד אני יי
אלוידים אשר הוצאתי אתכם מאר מצרים
להיות לכם לאדני אני יי לדיכם המבין
בפסוק זה ראש וסוף יבין סוד כי אנכי
אנכי הוא וסוד אני אמית ואחיה והו
סוד שרמזו בתורה בכמה מקומות כמצות
עשה ונמצות לא תעשה אני יי לעני
ולגד תעוב אותם אני יי לא תקלל חרש
ולפני עור לא תתן טבשול ויראת מלדיך
אני יי ושתי המדות כאחד לא תקום ולא
תטור את בני עמך ואהבת לרעך כמוך
אני יי הכל מבורא היטב וכמה הלכות
ומדרשות בתלמוד שאין להם סוף תלויות
באלו הרמזים שכתבנו הנה ככל מקום
שדרשו אני יי פעמי דרשוהו דין להפריע
פעמים דרשוהו ראוי לשלם שכר המבין
מה שכארנו יבין מאין טעם דרשו חכמים
דברים אלו וכושי אלו הדברים שאמרנו
נכללים כל הדרשות שפירשו חכמי בכל
מקום שאמר אני יי ואף על פי שנסתנו
הלשונות בדרשות וכבר הרחבנו הבאר
במלת אני יי בשער הראשון וכתבנו שם
דברים המאירים עיניך ואתה התבונן בהם
ובמה שכתבנו באן והיו לאחדים בידך
ואז תראה כמה נפלאות רמזות בתורה
ותשמח באורך ותראה ספוריהם גלויים
לעיניך וכדומה לנו שדי לך כמה
שרמזנו לך בשער זה במלת הוה הנאמר

בשם יחברך ובעה אם תזכרה עוד תקבל
ספרים ועלמות ובענינים הללו מפרה אל
פה והספירה הזאת נקראת בתורה
בלשון אין צריך אתה לדעת כי
לפי רוב התעלמות ספירת
הכתר והיות נסתרת מכל הנבראים ואין
מי שיוכל להתבונן בה זולתי לשמע אזן
כמה שכתבנו למעלה לפי נקראת בלשון
אין היש ביקרבנו אם אין שהם סוד כ
הספירות העליונות המתאחדות באות יוד
של שם יחברך וצריך אתה לדעת גם כן
סוד מה שרמזו והחכמה מאין תמצא
באם בסוד יוד של שם מסוד הקוץ העליון
נתגלת וזהו והחכמה מאין תמצא וסימן
אות יוד ונקודה שעליה ודע כי בהיות
העולם נדון בכמה דינים קשים לפי רוב
פשעיהם וחסותיהם צריכים בני העולם
למהר ולהתאחד בספיר זאת למען ימצאו
רפואה לכל נגע ולכל מחלה ודשה שיר
המעלות אשר עיני אל הדרים מאין יבא
עזרי המבין פסוק זה יתבונן כמה דברי
שרמזנו בשער זה בי בתגלוח עולם
הרחמים ונמצאו פנים מאירים אז מדרת
הדין נהפכת למדת רחמים והו מאין יבא
עזרי ועזרי מעם יי ולא אמר מאת יי או
מי אלא מעם יי קוץ יוד של שם המיוחד
וזהו מעם יי ואם תתבונן תתפלא
ותשמח ותבין כי אין כח בכל אדם להבין
דבר זה על עקרו לפי שישתכשו בכמה
מקומות משווא כתוב בדמיון זה כאומר
ויהי טם עם יי ויחשבהו שזה שונה לזה
וכמה גבולים יש ביניהם ואין אנו כאומר
זה עכשו עוד צריך אני לעוררך ברמזים
במקום זה כסוד מלת אין שהיא הספירה
הראשונה ובסוד ספירת אן שהיא הספיר
האחרונה א סוד קוצו של יוד עולם
הרחמים אדני י סוד עצם החכמה
והתפשטות המחשבה אות ראשונה של
שם יי פשוטה סוד המשכת שפע הכיכר
והרחמים מספירה לספירה עד היגעים
לספירת המלכות והנני מבאר פשוטה

נכפופה * ז' פשוטה עולם הרחמים אשר
 הם נמשכים דרך קו התפארת * נכפופה
 היא סוד המלכות המקבלת שפע הברכות
 ומיני האצילות הנשפכים מספירת א'ין
 דרך הצנורות על ידי הספירות עד הגיעם
 לספירת אב"י * וזהו סוד עולם המשפיע
 ואינו מקבל וסוד המקבל ואינו משפיע
 לכיוצא בדבר שהוא מתאחד בו אלא
 לדברים שחוץ לממנו * ורמז הדבר
 שהרי אותיות אב"י הן באותיות א'ין ומה
 שהמיר הלשון פע"ם ה"ן קודם ליו"ד
 ופע"ם היו"ד קודם ל"ן התבונן במה שפי'
 לעילא ב"ן כפופה ל"ן פשוטה ויתגלה
 לך האמת * ובשלה דרכים מקבלת
 ספירת אב"י מספירת א'ין * האחד רמז
 וישם כתר מלכות בראשה * השני יד'וד
 אד"ני חיל * והשלישי ברוך יודו מציון
 שוכן ירושלם * היודע לכיז דרך שלשה
 דרכים הללו ויודע לכיז הצנורות לספירות
 עליו נאמר אשגבהו כי ידע שמי *
 והספירה הזאת נקראת **קדם**
 והנני מבאר ידע כי קודם
 בריאתו של עולם אין בשום ברירה כח
 לדרוש ולחקור לפי שהפרגוד נעל לפניו
 וכאילו לא חס על כבוד קונו * וכבר אמרו
 בפרק אין דורשין למן היום אשר ברא
 אלהים אדם על הארץ * יכול ישאל אדם
 קודם שנברא העולם תלמוד לומר למן
 היום * ולפי שספירת ה"תתה הנקראת
 אד"י קדמה לכל ובה וילו כל הספירות
 נכללות ונסתרות קודם שנברא העולם
 ובשעלה במחשבה לברא העולם נתגלו
 הספירות מסתר הכתר לפיכך נקרא קדם
 שהיא קודמת לכל לפי שהיא הספיר אשר
 ממנה נתגלו ספירות * והנני
 מבאר ויטע יי' אלהים גן בעדן מקדם סוד
 נטועות הגן נטועות בעדן נטועות בגן
 הנטועות נטועות בגן והגן נטוע בעדן
 והו' סוד היחוד השלם האמתי * והנטועות
 והגן והעדן מהיכן נתגלו מקדם מן הכתר
 העליון * ויטע יי' אלהים גן בעדן מהיכן

נטעו מקדם * הכל מבואר * והנני רומז
 ומצאונתי מקדם בימי עולם * מצאונתי
 בודאי הם מקדם כי מקדם יצאתה
 החפשוטו המחשבה וסוד התגלו הספירות
 ובעוד שספיר' קדם מאירה פניה ומתגלת
 אז כל הספירות בהרוא ובהשקט ובשמת
 וכל העולמות ברצון יודע כי דור הפלגה
 תחלה היתה ישיבתם בחבור אחד שנאמ'
 שפה אחת ודברים אחרים * ואל זה רמז
 ויהי מושכם ממישאה בואך ספר'ה ה'ר
 הקדם * וכשרצו לקצץ
 בנטיעות כתיב ויהי כנסעם לקדם וימצאו
 בקעה בארץ שנער * אותה הבקעה מקום
 התקלה מוכנת לפורענות וראויה היתה
 להיותה סבר' למרוד ביחודו של עולם
 ואלמלא שנתפלגו נרפזרו יכולין היו
 לקצץ בנטיעות הגן והעדן ואף ע"פ שלא
 נגמרה מחשבת דור הפלגה באותה בקעה
 לאחר זמנם נתגלה פורענותם הם אמרו
 ונעשה לנו שם * ובא נבוכד נצר אחר
 שהחריב ארצות ועקר מלכיות ופיט ידו
 בבית המקדש וירא כי יכול חזר להוציא
 לפועל המחשבה הרעה אשר יזמו דור
 הפלגה לעשות * וזהו סוד שאמר נבוכד
 נצר מלכא עכר צלם דדהב רומייה אמין
 שתיז פותיה אמין שית אוקמיה בבקעת
 דור'א במדינת בבל * וזהו וימצאו בקעה
 בארץ שנער על כן קרא שמה בבל *
 ואותו הרשע רצה לגמור כונת דור הפלגה
 שלא יכלו לה * ומה עשה צוה לקבץ כל
 האומות להשתחות לה * הרשע רצח
 לקיים בה ניה שאמרו ונעשה לנו שם *
 ובאותו היו קבץ כל עממי אומיא ולשניא
 לחנוכת צלמא * והכנים בפיו בלי מכלי
 בית המקדש שהיה שם חקוק בו * כרי
 לגמור מחשבת דור הפלגה * והכרוז קורא
 למעלה ופקדתי על כל בבל והוצאתי ארז
 בלעו מפיו ולא ינהרו אליו גוים * ובא
 דניאל וגור לצאת בלעו של צלם מפיו ואז
 נפל הצלם ונשבר על כן קרא שמה בבל
 כי שם בלל השפת כל האר ומשם הפיצם

שין כס סס ט טלמ
 גת דרוש טע קק

ה'גומר * המלך זה יבין סוד כל מה
שנאמר בפרשת דור הפלגה ופרשת צלם
נבוכד נצר וידע היאך הדברים אחרים
וידע עד היכן הגיעה כונתו של אורו
הרשע באותו צלם וידע מדה שאול בפרק
זלק בפסוק רפאנו את בבל ולא נרפאתה
לפי שכל האומן יש להן אחיזה במרכבה
כסוד גוי צדק מלבד אותו הרשע וכל זה
רמז כסוד הפלגה כאומרם ויהי בנסעם
מקדם וימצאו בקעה ונאמר בלוט *
ויסע לוט מקדם מה כתיב בתירח ופרדו
איש מעל אחיו כל הדברים אמורים ברמז
ומרז שתמצא כתיב מן ארם יתני בלק
מלך מואב מהרה קדם * הרים המסתירים
הדרך הישר להגיע לקדם * ומה שאמר
הנביא כי נטשת עמך בית יעקב כי מלאו
מקדם ועוננים כפלשתים * הנביא
מטרעם עליהם ואמר מדוע נטש ה' ארץ
בית יעקב * לפי שהוא לבדו מרום וקדוש
בחר את ישראל להיורט לו לעם סגולה
ומלא אותם מאורו הגדול השופע מספיר
קדם ונתן לישראל נביאים מלאים פרות
הקדש ומסקרו האצילות העליונה ואמר
להם מי הגויים האלה אשר אתה יורש
אותם אל מעוננים ואל קוסמים ישמעו
ואתה לא כן נתן לך ה' אלהיך נביא מקרבך
מאחריך כמוני * וזהו כי מלאו מקדם והם
לא רצו משפע הטובה והנבואה שכארה
להם מספירת קדם ועת עוננים כפלשתים
הכל מבואר * ואחר שבארנו זה דע כי
עולם הרחמים הנקרא קדם בהיותו מאיר
פנים על כל הספירות אז כל העולמים
ברצון ובמלוי ועליו נאמר במה אקדם יי
וכו האקדמנו בעולותי וכי נקדמרה פניו
בתודה * וכי יש מי שהוא מקדים לשם
יתברך והכתיב מי הקדימני ואשלם *
ואלא כמה אקדם באיזו תפלה ותחנונים
ומעשים טובים אעשה בענין שיתגלו פני
הרחמים הנקראים קדם בשאר הספירות
במה אקדם יי * והמבין זה העקר יבין
במה ענינים וסודות נאמרה בתור בדמיון

למזים * חדש ימינו בקדם * מעונה ארז
קדם ומתנת זרועות עולם * הכל רמז *
עזה התבונן כיצד בארנו לך ענינים
עמוקים ופקח עיניך אולי תבונן נפלאות
אל בענינים שאין הכל זוכים להשיגם *
והספירה הזאת לכ נקראת **כתר**
והטעם כמו שהכתר סובב על
הראש כך הספירה הזאת סובבת ומקפדת
כל הספירות לפי שהיא עולם הרחמים
הסובבים והמקיפים בכל * ועדיין בעה
השמע בספירה הזאת כמה סתרים וכמה
העולמות הכמה יודע כי הכתר הזה מלא
סביב סביב כמה משכיות נעלמות וכמה
מיני רחמים וכמה מיני חסדי * וכל הכתר
הזה מתכונם שרי המרכב להכתיר ואינם
עודים לו מקום אלא שמקבצין מכל מיני
מהלל ושבה חסרה ומשלחין אותן על שם
גדול וקדוש ומאליהן יעלו וידבקו בכתר *
ודע כי הימי שיש בהן תפלת מוסף צריכי
להזכיר בקדושה סוד הכתר ויש כתר
יתנו לך יי אלהינו * ואותו הכתר הו מקבץ
כל התפלות והטהללים שגששו בברכת
יוצר אור * וכל המוני מעלה ומטה
מתאחדים כאחד בשליחו הכתר ל עומק
מציאות ראשונה * ומסתנים לו לאו כדי
שיתאחדו כלם ותהינה התפלות עולות
בעולם הרצון כדי שתהיה פרנסת כל
העולמות נמשכת מעומק המציאות כי כל
המוני מעלה מצפים ומחכים סתי חבא
אליהם מנת הכתר כמה שיתקיימו וס
עיני כל אליך ישברו * והנני רומז * פותח
את ידיך ומשביע לכל חי רצון * ודע כי על
הרצון יפיק כל חי צרכיו מאת הכתר ואם
ירצה השם יתברך עדיין כסוד חבור בעניני
עולם הכתר ומוצאי * ומובאיו במה
שהשגנו כי הדברים עתיקים * והטעם
הזאת נקראת **ראש הלבן** והטעם
לפי שהספירה הזאת
היא סוד עולם הרחמים הגדולים והרצון
והחפץ והיא מלכנת עונותיהם של ישראל
בהתגלות פני הרצון והרחמי * והנני רומז
ראשית

טוב ורע אלא טוב לבין • אבל בשעה
 שאכל ממנו היה טוב ורע • אשרי המבין
 הסתר הגדול הזה • כי ממנו יבין סוד לבן
 ולבן הראש וסוף • וממנו יבין סוד לבן
 הארמי אשר מכנו נולדה פנימת הלבנה
 והוא גורם להסגר עולם הרחמי ואז נולדה
 פנימת הלבנה • וזה מבואר לעין • ולפיכך
 הצרעת כסוד לבן הארמי היא באה והכל
 ידו מצורעת כשג • המבין זה יבין סוד
 הצרעת שהיא סימן הסגר עולם הרחמים
 ולפי תרגום צרעת סגור • מצורע מוסגר
 אפשר שיבא לידי מצורע מוחלט ואפשר
 שיטוהר והוא הסוד הגדול • והצרעת בא
 עי' לשון הרע • הכל מבואר • כי הכל
 גמשיך מסקור נחש הקדמוני והוא הגורם
 להסגר שערי רחמי • ואם יש מלאך מליץ
 אחד מני אף גורם להפתח עולם הרחמים
 שנסגר ואז מצורע מוסגר אפשר שלא
 יבא לידי החלט ואם אין עליו מליץ נעשה
 מצורע מוחלט • המבין הרמזים הגדולים
 שרמזנו הנה כענין אבילות אדם הראשון
 מעץ הדעת כימי ערלה • ידע מדוע נקרא
 עץ הדעת • ומדוע נקרא טוב ורע •
 ואפשר שיהיה נקרא טוב ולא רע כל זמן
 כדחתחבר אליו עץ החיים • ולא הדבר
 הנקרא ערלה והוא גמלתו טוב ולא רע
 כל ימי חייה • ועלתה ראה כמה כחז של
 ישראל גדול במצות השם יתברך • צוה
 לאדם הראשון שיהיה ממתין שעה אחת
 באכילת ערלה ולא יוכל • וצוה את
 ישראל להמתין ג' שנים וממתינים ה' •
 שלש שנים יהיה לבם ערלים לא יאכל •
 והנני רומז כי טוב העין למאכל ונטעתם
 כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פרוי •
 ותקח מפרוי • שלש שנים יהיה לכם
 ערלים ג' מחצות ערלה • ובשנ הרביעית
 קדש הלולים מחצי דביעית דקה • ובשנה
 החמישית תאכלו את פרוי אלו היה אדם
 הראשון אוכל ארץ הפדי כשהורו עומד
 בסוד הדבר הנקרא חמישית לא הביא
 שוחה לעולם הכל מבואר • ידע כי המבין

ראשית כל המראות לובן • תכלית כל
 המראות שחרות הספירה הזאת בתכלית
 הלובן ויש מקום אחר מחוץ למחנה
 בתכלית השחרות וסי' המבדיל בין קדש
 לתול ובין אור לחדש • והכל רמז ער
 זקן אנו הוא ועד שיבא אני אסכול • מפני
 שבו תקום והדרת פני זקן • ודע כי יש לבן
 הארמי המרמה את הבריות וצד אותן
 למדורי החשך • יש דרך ישר לפני איש
 ואחרית דרכי מות • כי נפת תמוכנ שפתי
 זרה • ואחריתם מרה כלענה • זה לבן
 הארמי בקש להזדווג ליעקב ולעקור את
 הכל שרש וענף כי כן דרכו לכל מי שהוא
 פוגע בו לולא יאוי אברה ופחד יצחק ויעקב
 בכח עליון שהיה בו הציל כל ממנו של
 לבן הארמי בכח המקלו איש פצל מחשוף
 הלבן אשר על המקלות • ולפיכך אם יהיו
 חטאים כשנים כשגן ילבינו אם יאדימו
 כחולע כצמר יהיו • ואם תתבונן בעקרים
 לא תבין סו' שבענו עצי י' ארזי לבנון אשר
 נטע מהיכן רזיו ארזי לבנון מן הראש
 הלבן • ויטע י' אדים גן בעדן מהיכן היו
 הנטיעות מקר' • המבין זה יתבונן סוד
 לשון של זהירות מליץ והטעם כי זכר
 כפורים הוא • ובעקר' אלו נכללת ספירת
 הלבנה והיודע סוד כפוס וחתום בסוד
 ראש הלבן יתבונן בסו' הלבנה ראש וסוף
 והנה נחש הקדמוני הנמשיך מבח לבן
 הארמי הטיל פגם בלבנה עי' אר' הראשון
 שלא יוכל להמתין שעה אחת עי' ערלה
 ואכל סן העין בהיותו טוב ורע ולא המתין
 לו עד שלקח חלקו במקומות הדבר הנק'
 ערלה ואז היה העין נקרא טוב ולא רע •
 והיה יכול לאכול ממנו כל הפצו ואכל חזי
 לעולם בסוד עץ החיים שהיה דבק בעץ
 הדעת להיותו טוב לבד וסימן הנר נתתי
 לפניך היום ארץ החיים ואת הטוב ואת
 המות ואת הרע הכל מבואר היטב •
 גמלתו טוב ולא רע כל ימי חייה • כל
 ימי חייך בודאי • ואילו המתין אדם
 הראשון לחתוך הערל לא היה עץ הדעת

מוד שנתן הד' ושנה הה' הנזכרים בפירק
 עררה יבין סוד רבוק העלה בעין הדעת
 טוב ורע וסוד הכלול ממנו בחמישי ויהי
 בשלשי שנה בר' בה' להדוש ואראה והנה
 רוח סערת באה מן הצפון ומתוכרף בעין
 החשמל • הכל מבוא לבעלי עיני' המבין
 זה יבין זה שא"ל אדם הראשון מושך
 בערלתו היה • ומה שאמר אדם הראשון
 מין היה • ושאר מה שאמ' בסנ' כל אותן
 ההלכו מתבאר • מונך לו המפתחו יואכ
 התכונן הכללים הגדולי' שמסרנו בידך
 ברמזי' בסוד ראש הלבן בכל מקו' שמצ'
 בתורה לשון לובן והתכונן אם הוא מן
 הלבון הבא פאת לבן הארמי או אם הוא
 מן הלבון הטהור הנקי שחו' עולם הרחמי'
 כי הכל מבוא לפניך • **ואחר** שמסרנו
 בידך לו הכללים יש לנו
 להודיעך על דבר שהוא חתימת הספר •
 כבר הודענו בכמה מקומות כי הכת' ר'
 העליון אין כל כרייה יכולה להתכונן בו
 אלא עי' שמיעת האזן • ולא תאמ' הכתר
 העליון לבד אלא בספיר' החכמה הנאצלת
 ממנו תחלה אין מי שיוכל להתכונן •
 כאמרו והחכמה מאין חסצא וגו' באזנו
 שמענו שמעה לך' הכין ררכה והוא ידע
 את מקומה • כמו שאמרנו בשער הט'
 אך התכונן כי אין לכ' תר' אות מסוימת
 בשם המיוח לא קוצנו של יוד' לכר' בדמיון
 רפז' לדבר שאין בנו כח להשיגו • ודע כי
 הג' ספירות העליונו' הכלולו' בשם יה' ית'
 שלשתן נעלמות ואעפ' שנתגלה קצרת
 הכינה למרעה • ואת' רובם השיג שהרי
 השיג נ' שערי בינה חסר א' אותו השער
 מכריע את כלן • וכל אלו ההשגות שאנו
 אומרי' בענין השלי' הם בעולם הזה • אבל
 בהיותנו זוכים לחיי העולם הבא באותה
 שעה נשיג הגנה גדולה בשלשה ספיר' •
 העליונות והנני רומז המקום גורם הרי
 המפתח מסור בידך • ועתה בני שמע

בקולי הנה מסרנו בידך ימפתחות בחבור
 כאשר מחוסם הוכל להכנס לכמה שערי'
 הנסגרות אשר אין רחל זוכין להכנס
 אליה • צריך אתה להתבונן על כל שער
 ושער ולהעמיד הדברים על בוריקו ולהע'
 כיצד התורה באתה על הכנויין והכנויין
 עלג' שמות הקדשו' ושמות הקדש כלם
 נארגי' על שם יוד' ית' שהוא המיוחד את
 כלן למעלה ולמטה ולצדדין • ומה
 שתצטרך לשמור כענין הכנויין לדעת
 מאיזה שם הוא אותו הכנוי ולדע' עד איזו
 ספירה רומז אותו השם ולדעת כיצד
 הספירות מתאחדות עם שמורת הקדש
 באותיות שם יוד' ית' • וכשתזכה ליהוד
 את השם בדרך זה תכנס לכמה חדרים
 בתורה ואז תקרא וי' יענה ותהיה מן
 הזוכים שנ' בהם אשגבהו כי ידע שמי
 יקראני ואענהו • וכשתכנס לחדרי' הללו
 בעולם הזה תזכה לדעת תעלומותיהם
 לחיי העולם הבא כי כמה חדרים לפנים
 מחדרים ותעלומות לפנים מתעלומות יש
 בכל אות ואת מאותיות התורה • וחל
 אמרו עתיד הקב"ה לגלור' סתרי' תורה
 לישראל • ואעפ' שנתחכם שלמה על כל
 אדם לא יכול להגיע לאחד מן התעלומ'
 ואמ' כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אהבמ'
 והיא רחוקה ממני • ואם אפרו חלל כי זה
 בסוד פרה אדומה דע כי פרה אדומ' היא
 בית שער להכנס לשאר תעלומות זהו
 שאמר שלמה כי בכירת שער אינו יכול
 להכנס כל שכנ' לשא' חדרי' חדרי' שבפני'
 וכל זה רמזו בפסוק זאת חקת התור' הכר
 מבואר • ועתה בני התבונן בחבור זה •
 ואם יזכנו השם ית' הנה הוא בבית שער
 להכנס לכמה חדרים שכונותנו לבאר בע"ה
 למען רחמי יזכנו להי' מן התלמידים
 לשמוע הלכה מאתו ויתקיים בנו
 מקרא שכתו' וכל בני' למודי י'
 ורב שלו' בניך וגו' אכיר •

התפלס לנורא • מוכנו לטלילים שערי אורה • ומחזיק כל נדק • יסוישנו לטוים ספר
 שערי נדק • למען כזכה למורה נדק • אמן סלה • ואמן סלה •